

การสื่อสารผลงานทางดนตรีของ คริสทีน่า อากิเลร่า

นายกันตพงษ์ ธีระจันทเศรษฐ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาสื่อสารการแสดง ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMMUNICATING THE MUSICAL PROFILE OF CHRISTINA AGUILERA

Mr. Kantaphot Teerachanthaseth

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Performing Arts
Department of Speech Communication and Performing Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การสื่อสารผลงานทางดนตรีของ คริสทีน่า อากิเลร์รา

โดย

นายกันตพชญ์ วีระจันทเศรษฐ์

สาขาวิชา

สื่อสารการแสดง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร.จิรยุทธ์ สินธุ์พันธุ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารบัณฑิต

..... คนบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ติรนนท์ อนวัชศิริวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร.จิรยุทธ์ สินธุ์พันธุ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กัณฑ์ชัย ธีระจันทเศรษฐี การสื่อสารผลงานทางดนตรีของ คริสทีน่า อากิเลร่า.
(COMMUNICATING THE MUSICAL PROFILE OF CHRISTINA AGUILERA)
อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อ.ดร. จิรยุทธ์ สินธุ์พันธุ์, 265 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) เนื้อหา แนวคิดที่ปรากฏในผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า และ (2) แนวทางการสื่อสาร ตลอดจนกลวิธีที่ใช้ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า โดยใช้การวิเคราะห์ข้อความ (Textual Analysis) ร่วมกับการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแฟนคลับของคริสทีน่าเป็นรายบุคคล จำนวน 5 คน และการสำรวจความคิดเห็นของแฟนเพลงที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 100 ชุด

จากผลการศึกษาพบว่า ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (มีนาคม 2010) สามารถจำแนกออกได้เป็น 4 ยุคสมัย ตามผลงานทางดนตรีที่ถูกนำออกไปโมทในแต่ละช่วงเวลา ได้แก่ ยุคศิลปินทีนปีป , ยุคอัลบั้ม Stripped , ยุคอัลบั้ม Back to Basics , และยุคอัลบั้ม Bionic โดยการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยนั้น ได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบทางดนตรีเอาไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีเนื้อหาที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึก และโลกทัศน์ของคริสทีน่าในแต่ละช่วงชีวิต

นอกจากนี้ เกล็ดพิเศษเฉพาะตัวอีกอย่างหนึ่งในการนำเสนอผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าคือ "การสร้างอัตตะที่สอง" หรือบุคลิกตัวตนทางดนตรี ที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปอยู่เสมอในแต่ละอัลบั้ม ตัวตนที่สองนี้เปรียบได้กับแก่นสาระที่เธอยึดเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์รูปแบบและองค์ประกอบของการนำเสนอผลงานทางดนตรีอื่นๆ

จากการสำรวจทัศนคติและความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในด้านต่างๆ พบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบผลงานที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นตามแนวทางกระแสหลักในช่วงเวลานั้นๆ เป็นสำคัญ โดยพิจารณาร่วมกับความสามารถในการถ่ายทอดอัตลักษณ์และความเป็นตัวตนของศิลปินออกมาให้เห็นได้อย่างชัดเจน ทำให้ผลงานทางดนตรีในยุคศิลปินทีนปีปเป็นที่ชื่นชอบน้อยที่สุด แม้ว่าจะอยู่ในความนิยมกระแสหลักของสังคม แต่ไม่สามารถสะท้อนความเป็นตัวตนของคริสทีน่าออกมาได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ผลงานทางดนตรีตั้งแต่ยุคอัลบั้ม Stripped เป็นต้นมา สามารถถ่ายทอดแนวคิดที่สะท้อนความเป็นตัวตนของคริสทีน่าได้อย่างชัดเจน จึงกลายเป็นที่ชื่นชอบของผู้รับสารส่วนใหญ่มากกว่า แม้ว่าจะมีองค์ประกอบบางอย่างที่ไม่ค่อยสอดคล้องกับกระแสนิยมและแนวโน้มของตลาดเพลงในช่วงเวลานั้นมากนักก็ตาม

ภาควิชา วาทยุทธศาสตร์และการแสดง ลายมือชื่อนิสิต..... กัณฑ์ชัย ธีระจันทเศรษฐี
สาขาวิชา สื่อสารการแสดง ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา 2552

5084667928 : MAJOR PERFORMING ARTS

KEY WORD : CHRISTINA AGUILERA / POPULAR SONG / POPULAR CULTURE / IMAGE

KANTAPHOT TEERACHANTHASETH : COMMUNICATING THE MUSICAL PROFILE OF CHRISTINA AGUILERA. THESIS ADVISOR : JIRAYUTH SINTHUPAN, Ph.D. , 265 pp.

The objective of this research is to study (1) the contents along with musical concepts of Christina Aguilera's musical profile, and (2) the means whereby these concepts are communicated to the audience. The methodologies are employed contents analysis of all Christina Aguilera's works from 1998 to present (March 2010), in-depth interviews of 5 Christina's fans selected from the official Christina Aguilera's fansite in Thailand (<http://forums.christinath.com>), and a survey of audience's reception about Christina's works from 100 Christina's fans through questionnaires.

Christina Aguilera's musical profile can be distinguished to 4 eras i.e. (1) Teenpop Era , (2) 'Stripped' Era , (3) 'Back to Basics' Era , and (4) 'Bionic' Era. Each era is represented by a studio album that was created in accordance with a tightly designed musical concept. The content of each album will reflect her emotion and worldview at different stages of her life.

Also, Christina adopted new "alter egos" for each of her studio albums. They are her musical personas on which her musical creations and representation are based.

In terms of the audience's reception of her works, the listener tends to rate the album that keeps up with a mainstream musical trend higher than the one that is trying to break away from it. However, they also stress on the importance of a musical album as a portrayal of the artist's identity and worldview. As a result, the 'Christina Aguilera' album came bottom on the favorite list even though it is the most popular and the most mainstream works.

Department : Speech Communication and Performing Arts

Field of Study : Performing Arts

Academic Year : 2009

Student's Signature.....

Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ถือเป็นผลงานทางวิชาการชิ้นแรกของผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาและเขียนวิเคราะห์ / อภิปรายผลการศึกษาทั้งหมด เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่ออกสู่สาธารณะอย่างเป็นทางการ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เรียบเรียง และเขียนเนื้อหาทั้งหมดขึ้น โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 1 ปีครึ่ง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้และเข้าใจถึงองค์ความรู้ในภาคส่วนต่างๆ ของอุตสาหกรรมดนตรีสากลมากขึ้น ซึ่งถือเป็นแวดวงที่ผู้วิจัยมีความสนใจและชื่นชอบมากเป็นพิเศษอยู่แล้ว

การที่ผู้วิจัยสามารถจัดทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น ได้รับความช่วยเหลือและกำลังใจจากบุคคลต่างๆ มากมาย ได้แก่

1.อ.ดร.จิรยุทธ์ สินธุพันธุ์ (อ.กอล์ฟ) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ช่วยให้คำแนะนำการเขียนและให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยสามารถจำแนกประเด็นเนื้อหาอย่างเป็นระบบชัดเจน และสามารถเขียนโดยเรียบเรียงเนื้อหาให้อ่านได้ง่ายมากขึ้น รวมถึงขอขอบคุณ รศ.ภิรณันท์ อนุวัชศิริวงศ์ และ ผศ.ดร.อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว ที่สละเวลามาทำหน้าที่เป็นกรรมการสอบให้กับผู้วิจัยด้วย

2.เพื่อนๆ พี่ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาสื่อสารการแสดงรุ่น 1 และ 2 ทุกคน ที่เป็นเสมือนเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาตลอด 2 ปีเต็มที่ได้เรียนด้วยกัน และคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอขอบคุณพี่ตึก (ศศิวิมล เชื้อมขิต) ที่คอยแจ้งข่าวสารและกระตุ้นเตือนให้ผู้วิจัยดำเนินเรื่องการสอบวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จเสร็จสิ้นในที่สุด

3.เพื่อนๆ ชาวเว็บบอร์ดคริสทีน่าไทยแลนด์ (CTH Webboard : www.christinath.com) ทุกคน ที่คอยติดตามหาข่าวสารเกี่ยวกับศิลปินมาโพสลงในเว็บบอร์ดโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่นัท ปอม แนส และหนึ่ง ที่ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในการสัมภาษณ์เชิงลึก

รวมถึงพี่รัตเกล้า อามระดิษ ที่มีส่วนช่วยให้ข้อมูลสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ในมุมมองของการเป็นศิลปินเพลงได้อย่างชัดเจน ซึ่งแม้ว่าพี่รัตเกล้าจะไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนัก แต่ก็แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจและยินดีที่จะให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยอย่างเต็มที่

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณ “คริสทีน่า อากิเลว่า” ศิลปินผู้เป็นแรงบันดาลใจสำคัญและเป็นบุคคลที่ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เสพผลงานทางดนตรีของเธอ ไม่ว่าจะคนอื่นๆ จะมีทัศนคติต่อคริสทีน่าอย่างไรก็ตาม แต่สำหรับผู้วิจัยแล้ว คริสทีน่า อากิเลว่า คือศิลปินในดวงใจที่ผู้วิจัยชื่นชอบมากที่สุดคนหนึ่ง และไม่มีใครที่จะสามารถมาแทนที่เธอได้ตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ต

บทที่

1	บทนำ.....	1
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	1.2 ปัญหาคำวิจัย.....	5
	1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
	1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
	1.5 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
	1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี.....	8
	2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเพลงสมัยนิยม (Popular Music) และเพลงป๊อป (Pop Music).....	15
	2.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture).....	23
	2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
	3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	32
	3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	4.1 ชีวิตประวัติและผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า.....	34
	4.2 เนื้อหาของผลงานทางดนตรี.....	69
	4.2.1 แนวคิดของผลงานทางดนตรี (Musical Concept).....	69
	4.2.2 รูปแบบและเนื้อหาของเพลง.....	119
	4.2.3 การสร้างภาพลักษณ์ (Image) และอัตตะที่สอง (Alter Ego).....	140
	4.3 แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรี.....	173
	4.3.1 การโปรโมทผลงานผ่านการตัดชิงเกิด.....	173
	4.3.2 การโปรโมทผลงานผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารบันเทิง.....	182
	4.3.3 ระยะเวลาในการโปรโมทงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้ม.....	185
	4.4 ผลการสำรวจทัศนคติของแฟนเพลงที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า.....	187
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	207
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	207
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	215
	5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	238
	5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในอนาคต.....	239
	รายการอ้างอิง.....	241
	ภาคผนวก.....	246
	ภาคผนวก ก. รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรค์งานเพลงของคริสทีน่าในสตูดิโออัลบั้ม ต่างๆ.....	247
	ภาคผนวก ข. แบบสอบถามที่ใช้สำรวจทัศนคติและความชื่นชอบที่แฟนเพลงมีต่อ ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า.....	259
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	265

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.2.1 ตารางแสดงการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และลำดับที่เพลงถูกเลือกตัดเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท.....	78
4.2.2 ตารางเปรียบเทียบลักษณะความคล้ายคลึงกันระหว่างการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และอัลบั้ม “Mi Reflejo”.....	80
4.2.3 ตารางแสดงรายชื่อผู้กำกับมิวสิกวิดีโอเพลงจากอัลบั้ม Back to Basics.....	96
4.2.4 ตารางแสดงรายชื่อเพลงในอัลบั้ม Back to Basics ที่มีการเลือกใช้แซมเปิ้ลของเพลงในอดีต และปีที่เพลงแซมเปิ้ลถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก.....	106
4.2.5 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง So Emotional.....	124
4.2.6 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Blessed.....	125
4.2.7 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Reflection.....	125
4.2.8 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Obvious.....	126
4.2.9 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Stripped Intro.....	126
4.2.10 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Walk Away.....	128
4.2.11 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Impossible.....	128
4.2.12 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง The Voice Within.....	129
4.2.13 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Keep On Singin' My Song.....	129
4.2.14 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Can't Hold Us Down.....	130
4.2.15 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง I'm OK.....	131
4.2.16 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Get Mine, Get Yours.....	132
4.2.17 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Intro (Back to Basics).....	133
4.2.18 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Ain't No Other Man.....	135
4.2.19 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง The Right Man.....	135
4.2.20 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Makes Me Wanna Pray....	136
4.2.21 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Here To Stay.....	136
4.2.22 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Oh Mother.....	137
4.2.23 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วน of เพลง Candyman.....	137

4.3.1	ตารางแสดงแผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera.....	174
4.3.2	ตารางแสดงลำดับการจัดเรียงเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และลำดับที่เพลงถูกเลือกตัดเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท.....	176
4.3.3	ตารางแสดงแผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped.....	178
4.3.4	ตารางแสดงแผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics.....	179
4.3.5	ตารางแสดงช่วงเวลาและระยะห่างของการออกงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้ม.....	184
4.4.1	ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล.....	189
4.4.2	ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ.....	190
4.4.3	ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล.....	192
4.4.4	ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera ในด้านต่างๆ.....	193
4.4.5	ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล.....	194
4.4.6	ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped ในด้านต่างๆ.....	195
4.4.7	ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล.....	196
4.4.8	ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics ในด้านต่างๆ.....	197
4.4.9	ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อภาพลักษณ์และการแต่งกายของคริสทีน่าในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล.....	199
4.4.10	ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อภาพลักษณ์และการแต่งกายของคริสทีน่าในด้านต่างๆ.....	200
4.4.11	ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อการแสดงคอนเสิร์ตของคริสทีน่าในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล.....	201

4.4.12	ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมทั้งผู้รับสารมีต่อการแสดงคอนเสิร์ตของคริสทีน่าในด้านต่างๆ.....	201
4.4.13	ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อคุณลักษณะและความสามารถของคริสทีน่าในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล.....	204
5.1	ตารางเปรียบเทียบแนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคสมัยต่างๆ.....	225
5.2	ตารางแสดงวิธีการนำเสนอแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัย.....	231
5.3	ตารางแสดงบทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมของคริสทีน่าในชั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี.....	234

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1.1 ปกซิงเกิ้ล All I Wanna Do.....	39
4.1.2 ปกอัลบั้ม Just Be Free.....	40
4.1.3 ปกซิงเกิ้ล (ซ้่าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Reflection (ขวา).....	40
4.1.4 ปกอัลบั้ม Christina Aguilera.....	42
4.1.5 ปกอัลบั้ม Mi Reflejo.....	43
4.1.6 ปกอัลบั้ม My Kind of Christmas.....	43
4.1.7 ปกซิงเกิ้ล (ซ้่าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Nobody Wants To Be Lonely (ขวา).....	43
4.1.8 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณาเครื่องสำอาง Fetish.....	44
4.1.9 ภาพจากโฆษณาน้ำอัดลม Coca-Cola.....	44
4.1.10 ปกซิงเกิ้ล (ซ้่าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Lady Marmalade (ขวา).....	46
4.1.11 ปกอัลบั้ม (ซ้่าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ What's Going On (ขวา).....	46
4.1.12 ปกอัลบั้ม Stripped.....	48
4.1.13 ภาพโฆษณาที่ใช้โปรโมทโฆษณาโทรศัพท์มือถือ Motorola.....	48
4.1.14 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทเสื้อผ้าแบรนด์ Versace คอลเลคชั่น Fall 2003.....	48
4.1.15 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณารองเท้า Skechers.....	49
4.1.16 ภาพโปรโมทโฆษณาเครื่องสำอาง M*A*C Viva Glam V ในปี 2004.....	49
4.1.17 รูปหล่อมือของคริสตินาที่นำออกประมูลบนเว็บไซต์ eBay.....	49
4.1.18 ภาพถ่ายที่คริสตินานำร่วมถ่ายแบบให้กับหนังสือ Exposed : Celebrity Insights and Inspirations On Feeling Fabulous.....	50
4.1.19 ปกซิงเกิ้ล (ซ้่าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Car Wash (ขวา).....	52
4.1.20 ปกซิงเกิ้ล (ซ้่าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Tilt Ya Head Back (ขวา).....	52
4.1.21 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทโฆษณา Virgin Mobile Phone.....	53
4.1.22 ภาพการเข้าร่วมงาน Harrod's Summer Sale Opening.....	53
4.1.23 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณารองเท้า Skechers.....	53
4.1.24 ภาพถ่าย (ซ้่าย) และโลโก้ (ขวา) ที่ใช้โปรโมทโฆษณารถยนต์ Mercedes Benz A-Class.....	54
4.1.25 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ้่าย) และผลิตภัณฑ์น้ำหอม Xpose (ขวา).....	54

ภาพที่	หน้า
4.1.26 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโครงการ Declare Yourself.....	55
4.1.27 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโครงการ / กิจกรรม ALDO Youth AIDS ในปี 2005.....	55
4.1.28 ปกอัลบั้ม Back to Basics.....	57
4.1.29 ปกซิงเกิ้ล (ซ่าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Tell Me (ขวา).....	57
4.1.30 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา Pepsi : Dare For More.....	58
4.1.31 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา Sony Ericcson & Orange Walkman.....	58
4.1.32 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทสินค้า Shure Wireless Cough Campaign.....	58
4.1.33 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ่าย) และผลิตภัณฑ์น้ำหอม Christina Aguilera (กลางและขวา).....	59
4.1.34 ภาพโปสเตอร์และภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทโฆษณาเครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collection (2008).....	59
4.1.35 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทโครงการ Lifetime's End Violence Against Women.....	60
4.1.36 ปกอัลบั้ม Instant Karma : The Amnesty International Campaign to Save Darfur.....	60
4.1.37 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทกิจกรรม / โครงการ Rock The Vote.....	61
4.1.38 ปกอัลบั้ม Keeps, Gettin' Better : A Decade of Hits.....	62
4.1.39 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ่าย) และผลิตภัณฑ์น้ำหอม Inspire (ขวา).....	63
4.1.40 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทแนวคิด Macy's Flower Shows ของห้างสรรพสินค้า Macy.....	63
4.1.41 ภาพโปสเตอร์และภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทเครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collections (2009).....	63
4.1.42 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ่าย) และผลิตภัณฑ์น้ำหอม By Night (ขวา).....	64
4.1.43 ภาพบางส่วนจากโฆษณา DIRECTV Satellite Television ในปี 2009.....	64
4.1.44 ภาพจากรายการ Deal Or No Deal ที่คริสทีน่าเข้าร่วมแข่งขันในปี 2008.....	65
4.1.45 ภาพบัตรวีซ่าที่คริสทีน่าเป็นผู้ออกแบบในปี 2008.....	65
4.1.46 ตุ๊กตาระดาษที่คริสทีน่าเป็นผู้ออกแบบเพื่อเข้าร่วมประมูล ในโครงการ Project Paper Doll eBay Auction.....	66
4.1.47 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทการแสดงคอนเสิร์ต (ซ่าย) และภาพจากงาน An Evening With Women ในปี 2009 (ขวา).....	66
4.1.48 ภาพกิจกรรมที่คริสทีน่าร่วมทำในฐานะโฆษกขององค์กร World Hunger Relief.....	67

ภาพที่	หน้า
4.1.49 รองเท้าเด็กที่คริสทีน่าเป็นผู้ออกแบบในโครงการ Shoes That Fits.....	67
4.1.50 ปกอัลบั้ม Bionic.....	68
4.2.1 แผนภาพแสดงรูปแบบการจัดเรียงองค์ประกอบต่างๆ ของเพลงป๊อปสมัยนิยมทั่วไป...	76
4.2.2 ภาพเปรียบเทียบจากต้นประกอบดนตรีที่แทรกคั่นกลางระหว่างมิวสิกวิดีโอเพลง Come On Over Baby (All I Want Is You) [ผู้ชาย] และ Love Don't Cost A Thing [ขวา].....	78
4.2.3 การแต่งกายที่มีลักษณะจัดจ้าน โข่วสัดส่วนส่วนสรีระร่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน.....	87
4.2.4 ภาพบางส่วนจากวิดีโอที่ต้นประกอบเพลง Stripped (Intro) ที่ใช้ในการแสดงคอนเสิร์ต Stripped World Tour.....	87
4.2.5 ชุดของคริสทีน่าที่ถูกจัดอันดับให้เป็นชุดแต่งกายยอดเยี่ยมประจำทศวรรษในอันดับที่ 5 , 8 และ 15 ตามลำดับ (จากซ้ายไปขวา) ซึ่งถูกจัดอันดับโดยนิตยสาร Marie Claire.....	88
4.2.6 ภาพบางส่วนจากงาน MTV Europe Music Awards 2003 ที่แสดงถึงการเปล่งโฉม จากแม่ชีสู่ภาพลักษณ์แบบ Xtina ที่มีความแก่นเขี้ยวเบรียวซ่าส์และบ้าบิ่น.....	90
4.2.7 ภาพถ่าย (Photo Shoots) โทนสีขาว-ดำ.....	92
4.2.8 ปกอัลบั้มและซีดีซิงเกิ้ลต่างๆ ในโทนสีขาว – ดำ.....	93
4.2.9 แผ่นซีดีอัลบั้ม ดีวีดีคอนเสิร์ต และซิงเกิ้ลต่างๆ ในโทนสีขาว – ดำ.....	93
4.2.10 ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Beautiful (ผู้ชาย) และ Fighter (ขวา) ที่แสดงถึงการจัดฉากและ องค์ประกอบศิลป์ด้วยโทนสีมืดครึ้มอึมครึม.....	93
4.2.11 ภาพจากคอนเสิร์ต Stripped World Tour ที่แสดงถึงการจัดฉากและองค์ประกอบศิลป์ ด้วยโทนสีมืดครึ้มอึมครึม.....	94
4.2.12 รูปภาพฟิน-อ์เพิร์ลในยุคสมัยอดีต (แถวบน) เปรียบเทียบกับภาพถ่ายแบบฟิน-อ์เพิร์ล ของคริสทีน่า (แถวล่าง).....	102
4.2.13 ภาพถ่ายสีขาว-ดำที่แสดงถึงความโบราณย้อนยุคสมัย.....	103
4.2.14 การใช้ภาพโทนสีซีเปียในมิวสิกวิดีโอ.....	103
4.2.15 ภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคการจัดแสงแบบอบอุณหวลตา.....	103
4.2.16 ภาพถ่ายต้นฉบับของ Marilyn Monroe (ผู้ชาย) เปรียบเทียบกับภาพถ่ายของคริสทีน่า (ขวา).....	107
4.2.17 ภาพถ่ายต้นฉบับของ Veronica Lake (ผู้ชาย) เปรียบเทียบกับภาพถ่ายของคริสทีน่า (ขวา).....	108

ภาพที่	หน้า
4.2.18 ภาพเปรียบเทียบการเลียนแบบท่าทางประกอบการแสดงของ James Brown (บน) กับ Christina Aguilera (ล่าง).....	109
4.2.19 ชุดเดรสเกาะอกสีชมพูที่คริสทีน่าสวมใส่ (ซ้าย) เปรียบเทียบกับชุดของ Nina Simone ในภาพประกอบการแสดงที่ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ (ขวา).....	110
4.2.20 ภาพเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันของฉากที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Charlie Chaplin : The Circus (ซ้าย) กับมิวสิกวิดีโอเพลง Hurt (ขวา).....	111
4.2.21 ภาพเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันระหว่างมิวสิกวิดีโอ Boogie Woogie Bugle Boy (ซ้าย) กับมิวสิกวิดีโอ Candyman (ขวา).....	112
4.2.22 การนำเอาภาพหนึ่ง “We Can Do It!” มาใช้ โดยการดัดแปลงให้เป็นภาพเคลื่อนไหวในมิวสิกวิดีโอเพลง Candyman.....	112
4.2.23 ภาพจากมิวสิกวิดีโอเพลง Keeps, Gettin’ Better ที่แสดงถึงการตัดต่อและสร้างองค์ประกอบต่างๆ ให้กับภาพ โดยใช้เทคนิคพิเศษจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์.....	118
4.2.24 ภาพจากมิวสิกวิดีโอเพลง Keeps, Gettin’ Better ที่แสดงถึงการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีความทันสมัย.....	118
4.2.25 การแต่งหน้าแบบบางเบา โดยใช้เครื่องสำอางค์โทนสีอ่อนและสว่าง.....	143
4.2.26 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 1 ของยุคศิลปินทिनโป๊ป ซึ่งมักปล่อยให้เส้นผมไปตามทงธรรมชาติ โดยมีการจัดแต่งทรงผมเพิ่มเติมบ้างเล็กน้อย.....	144
4.2.27 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 2 ของยุคศิลปินทिनโป๊ป ซึ่งมีการทำไฮไลต์สีผม และเพิ่มลูกเล่นให้หน้าดึงดูดมากขึ้นด้วยการถักเปียเป็นเส้นเล็กๆ ทัดทั้งศีรษะ.....	144
4.2.28 การแต่งหน้าโดยใช้เครื่องสำอางค์ที่มีสีสันทัดจำน เน้นการเขียนขอบตา (Eyeliner) สีดำ และการทาเปลือกตา (Eye Shadow) ด้วยโทนสีเข้ม.....	145
4.2.29 รอยเจาะ (แถวบน) และรอยสัก (แถวล่าง) ที่ปรากฏตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย.....	146
4.2.30 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 1 ของยุคอัลบั้ม “Stripped” ซึ่งมีการทำไฮไลต์สีดำบริเวณปลายผม และมีการจัดแต่งผมเป็นรูปทรงต่างๆ.....	147
4.2.31 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 2 ของยุคอัลบั้ม “Stripped” ซึ่งมีการย้อมผมเป็นสีดำทั่วทั้งศีรษะ และมีการจัดแต่งผมเป็นรูปทรงต่างๆ.....	147
4.2.32 การแต่งหน้าเข้มด้วยโทนสีปานกลาง โดยมีลักษณะเด่นอยู่ที่การทำปากด้วยลิปสติกสีแดง.....	148

4.2.33	ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 1 ของยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ซึ่งมีการตัดผมเปียและ และการตัด / ม้วนผมเป็นลอน เพื่อเลียนแบบรูปลักษณะของมาริลีน มอนโร.....	149
4.2.33	ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 2 ของยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ซึ่งมีการจัดแต่งทรงผม เลียนแบบดารา / นักแสดงในยุคคลาสสิกฮอลลีวูดหลายคน.....	150
4.2.34	การแต่งกายด้วยชุดแฟชั่นสมัยนิยมของวัยรุ่นทั่วไปที่มีความเรียบง่าย.....	151
4.2.35	การแต่งกายด้วยชุดที่มีความกะทัดรัดคล้องตัว สามารถเปลี่ยนชุดได้อย่างรวดเร็ว.....	151
4.2.36	การแต่งกายด้วยชุดที่มีลักษณะซ้ำกัน (หรือเคยสวมใส่แล้ว) ในการนำเสนอผลงานทาง ดนตรีที่ต่างช่วงเวลาออกไป.....	152
4.2.37	การแต่งกายด้วยชุดที่โชว์สัดส่วนสรีระร่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน.....	153
4.2.38	การแต่งกายด้วยชุดสีขาว-ดำเป็นพื้นฐาน (แถวบน) โดยมีสีแดงเป็นองค์ประกอบเสริม (แถวล่าง).....	154
4.2.39	การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับซึ่งมีค่า / ข้อความที่แสดงถึงบุคลิกลักษณะ ของตนเองอยู่บนเครื่องแต่งกายเหล่านั้น.....	154
4.2.40	เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ได้รับอิทธิพลมาจากแฟชั่นแนวฟังก์.....	155
4.2.41	ภาพถ่ายโฆษณาของเสื้อผ้าแบรนด์ Versace คอลเลคชั่นฤดูใบไม้ร่วงปี 2003.....	156
4.2.42	ภาพเปรียบเทียบเสื้อผ้าที่คริสทีน่าสวมใส่ในยุคอัลบั้ม Stripped (ภาพด้านขวา) ซึ่งเป็น ชุดเดียวกันกับคอลเลคชั่นของห้องเสื้อแบรนด์ชั้นนำต่างๆ (ภาพด้านซ้าย).....	157
4.2.43	ชุดกางเกงหรือชุดเดรสที่มีชายกระโปรงลากยาวจรดพื้น.....	158
4.2.44	ชุดเดรสประเภทบอดิซ (Bodice Dress) และฮอลเตอร์ (Halter Dress).....	159
4.2.45	การแต่งกายด้วยชุดที่มีประกายระยิบระยับ หรุหระ ราคาแพง.....	159
4.2.46	การสวมใส่เครื่องประดับต่างๆ ที่หรุหระ ราคาแพง.....	159
4.2.47	ภาพเปรียบเทียบเสื้อผ้าที่คริสทีน่าสวมใส่ในยุคอัลบั้ม Back to Basics (ภาพด้านขวา) ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับคอลเลคชั่นของห้องเสื้อแบรนด์ชั้นนำต่างๆ (ภาพด้านซ้าย).....	160
4.2.48	แบบร่างของเสื้อผ้าที่คริสทีน่าใช้สวมใส่ในการแสดงคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour (ออกแบบโดยโรเบิร์ตโต้ คาวอลลี).....	161
4.2.49	เครื่องประดับ Stephen Webster ที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่ออกงาน (ซ้าย) ซึ่งเป็นชิ้นเดียว หรืออยู่ในชุดเดียวกันกับคอลเลคชั่นที่เธอรับเป็นพรีเซ็นเตอรีให้ (ขวา).....	161

ภาพที่	หน้า
4.2.50 ภาพเปรียบเทียบเสื้อผ้าที่คริสทีน่าสวมใส่ในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม Back to Basics กับอัลบั้ม Bionic (ภาพด้านขวา) ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับคอลเลคชั่นของห้องเสื้อแบรนต์ชั้นนำต่างๆ (ภาพด้านซ้าย).....	163
4.2.51 ภาพบางส่วนจากรายการ Project Runway Season 6 (Episode 9).....	164
4.2.52 ภาพถ่ายที่แสดงถึงบุคลิกลักษณะปราดเปรี้ยว กระฉับกระเฉง รูปร่างเพรียวลม.....	165
4.2.53 ภาพถ่ายที่แสดงสีหน้าและอารมณ์ยิ้มแย้มแจ่มใส.....	166
4.2.54 ภาพถ่ายที่แสดงถึงความเช็กซี้อยู่คนเดียวแต่พองาม เน้นโชว์สัดส่วนสรีระร่างกายแต่พอดี ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป.....	166
4.2.55 ภาพจากมิวสิกวิดีโอเพลง What A Girl Wants ที่แสดงถึงอาการตกใจของคนที่ไม่เห็นหญิงสาวแสดงพฤติกรรมเบรี่ยวซ่าส์ก้ากัน ด้วยการเปิดโชว์เนื้อหนังมังสาในที่สาธารณะ...	167
4.2.56 ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Come On Over Baby (All I Want Is You) ที่มีการใส่เสื้อในซ้อนทับ เพื่อแสดงถึงการป้องกันไม่ให้มีการโชว์สัดส่วนสรีระของร่างกายมากเกินไป	
ความเหมาะสม.....	168
4.2.57 ภาพถ่ายที่แสดงสีหน้าอารมณ์เศร้าหมอง ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส.....	168
4.2.58 ภาพที่แสดงถึงการแสดงพฤติกรรมยั่วชวนเพื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศอย่างชัดเจน...	169
4.2.59 การแสดงท่าทางและพฤติกรรมที่สื่อถึงเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน.....	169
4.2.60 ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Fighter ที่แสดงถึงท่าทางพฤติกรรมอันก้าวร้าว แข็งกร้าว หัวหาญ และดุสัน.....	170
4.2.61 ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Can't Hold Us Down ที่แสดงถึงความหัวหาญ เด็ดเดี่ยวและไม่ยอมแพ้ต่อความอยุติธรรมในสังคมของสตรีเพศ.....	170
4.2.62 การแสดงกิริยาท่าทางกรีดกรายมือและทำอย่างอ่อนช้อย อันเป็นจริตทางการแสดงอย่างหนึ่งของนักแสดงหญิงในยุคฮอลลีวู้ดคลาสสิก.....	171
4.2.63 การแสดงออกด้วยท่าจุ่มพิตของคริสทีน่า (แถวล่าง) ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากท่าจุ่มพิตอันเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของมาริลีน มอนโร (แถวบน).....	172
4.3.1 ปกนิตยสารในยุคคลิปปีนทีนปีอป ที่แสดงถึงความสดใส น่ารัก เหมาะสมกับวัย.....	184
4.3.2 ปกนิตยสารในยุคอัลบั้ม Stripped ที่แสดงถึงความเช็กซี ยั่วชวน กล้าเปิดเผยตัวตน...	184
4.3.3 ปกนิตยสารในยุคอัลบั้ม Back to Basics ที่แสดงถึงความสวยงาม หรรษา ตระการตา และมนต์เสน่ห์อันน่าเย้ายวนใจของยุคสมัยอดีต.....	184
4.4.1 คู่มือประกอบฉากต่างๆ ที่ใช้ในคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour.....	203

สารบัญแนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
4.4.1	กราฟแสดงลักษณะการกระจายตัวของข้อมูลส่วนใหญ่ (กราฟเบ้ซ้าย) เกี่ยวกับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในด้านต่างๆ..... 188
5.1	กราฟแสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดกับการนำเสนอผลงานทางดนตรีในช่วงเวลาต่างๆ..... 229

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีมีประวัติความเป็นมาช้านานตั้งแต่มนุษย์เริ่มมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ดนตรีในยุคเริ่มแรกอาจเป็นเพียงแค่การตีเกราะเคาะไม้ เพื่อสื่อสารถึงบางสิ่งบางอย่างหรือเพื่อสร้างความรื่นเริงบันเทิงใจให้เกิดขึ้นแต่เพียงเท่านั้น ต่อมา ดนตรีมีรูปแบบและแนวทางการนำเสนอที่เปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการของยุคสมัยเรื่อยมา โดยได้รับอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค ทำให้มีแนวเพลงต่างๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัวเกิดขึ้นอย่างมากมาย

แนวเพลงหนึ่งที่ถูกจัดว่าเป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นมา เพื่อตอบสนองต่อสังคมทุนนิยมเสรีและความต้องการของคนในศตวรรษที่ 20 คือแนวเพลงที่เรียกว่า “เพลงสมัยนิยม (Popular Music)” ซึ่งได้รับการเผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวางผ่านกระบวนการนำเสนอของสื่อมวลชนแขนงต่างๆ

จากการศึกษาของ Ronald Pen (1992 : 271-272) ได้กล่าวถึงจุดกำเนิดของเพลงสมัยนิยม (Popular Music) ไว้ว่า เกิดขึ้นจากการเผยแพร่ดนตรีไปยังสาธารณชน โดยในช่วงเริ่มแรกนั้น การเผยแพร่ดนตรียังถูกจำกัดอยู่ในวงแคบผ่านทาง การจำหน่ายแผ่นโน้ตเพลง (Sheet Music) ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการร้องและบรรเลงดนตรีในยุคสมัยนั้น ทั้งในรูปแบบของการแสดงบนเวทีต่อที่ประชุมชน หรือแม้แต่การนำไปร้องบรรเลงเองอยู่กับบ้านก็ตาม ต่อมาเมื่อโทมัส อัลวา เอดิสัน (Thomas A. Edison) ประดิษฐ์คิดค้นเครื่องเล่นจานเสียง (Phonograph) ขึ้นในปี 1877 และเริ่มมีการใช้กันอย่างแพร่หลายมากขึ้น ประกอบกับการเกิดขึ้นของการกระจายเสียงผ่านคลื่นวิทยุ (Radio Broadcasting) ในช่วงทศวรรษ 1920 จึงยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันให้เกิดการแพร่กระจายของเพลงสมัยนิยมอย่างกว้างขวางมากขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน ในช่วงหลังสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 เพลงสมัยนิยมได้เข้ามาสู่การเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อันดับต้นๆ ของโลก เกิดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีและอาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรีขึ้นอย่างมากมาย เช่น นักร้อง นักแต่งเพลง นักแสดง โปรดิวเซอร์ การบันทึกเสียง ห้องบันทึกเสียง (Studios) และสถานีวิทยุกระจายเสียง เป็นต้น ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการแพร่กระจายของเพลงสมัยนิยมให้เป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้นไปอีก

ปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าเพลงสมัยนิยมเข้ายึดครองตลาดอุตสาหกรรมดนตรีได้อย่างสมบูรณ์ โดยมีการนำเอาแนวเพลงต่างๆ ที่มีอยู่มากมายหลากหลาย มาผสมผสานเข้าไว้ด้วยกัน ในรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป

เมื่อเพลงสมัยนิยมถูกนิยามขึ้นโดยการรวมเอาแนวเพลง (Genres) ต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน จึงต้องมีการกำหนดลักษณะและชื่อเรียกของแต่ละแนวเพลงให้ชัดเจน เพื่อการสื่อสารที่เข้าใจตรงกันในแวดวงทางดนตรีและวิชาการ รูปแบบของเพลงสมัยนิยมถูกแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น เพลงคันทรี่ , เพลงร็อกแอนด์โรล , เพลงแจ๊ส , เพลงบลูส์ , เพลงริทึมแอนด์บลูส์ , เพลงโซล ฯลฯ ซึ่งหนึ่งในรูปแบบที่อาจกล่าวได้ว่ามีความสำคัญและได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน คือ แนวเพลงป๊อป (Pop Music) นั่นเอง

เพลงป๊อป (Pop Music) เริ่มเกิดขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงทศวรรษ 1950 ในช่วงเริ่มแรกนั้น “เพลงป๊อป” เป็นคำที่ใช้เรียกหมายรวมถึงเพลงแนวต่างๆ ที่ได้รับความนิยมและถูกจัดอันดับเข้าสู่ชาร์ตเพลงของสำนักต่างๆ โดยกระแสของเพลงป๊อปเริ่มปรากฏอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรกในช่วงทศวรรษ 1950 ซึ่งเป็นช่วงที่ศิลปินแนวเพลงแนวร็อกแอนด์โรลได้รับความนิยมจากผู้ฟังอย่างล้นหลาม ไม่ว่าจะเป็น Bill Haley and His Comets , Elvis Presley , Little Richard ก็ล้วนแล้วแต่สร้างปรากฏการณ์ความนิยมไปทั่วโลก

ต่อมา เพลงป๊อปมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง โดยยังคงใช้คำนี้เรียกถึงเพลงที่ได้รับความนิยมอย่างล้นหลาม และยังคงผสมผสานเอาแนวเพลงต่างๆ เข้ามาใช้อยู่ ซึ่งแม้แต่ในปัจจุบันเองก็ยังไม่สามารถหาเส้นแบ่งที่จะใช้นิยามคำว่าเพลงป๊อปได้อย่างชัดเจน อาจกล่าวได้ว่ามีการใช้คำว่า “เพลงป๊อป (Pop Music)” แทนคำว่า “เพลงสมัยนิยม (Popular Music)” อย่างเป็นปกติไปแล้ว

ในแต่ละยุคสมัย ผู้ฟังมักให้ความสนใจหรือมีความนิยมในแนวเพลงที่แตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับความนิยมในตัวศิลปิน / นักร้องที่มีการถือกำเนิดขึ้นตามแต่ละยุค บ้างก็สามารถคงรักษาความนิยมไว้ได้อย่างต่อเนื่อง บ้างก็หมดความนิยมและถูกลืมเลือนไปอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งในยุคทศวรรษ 1990 ศิลปินเพลงที่ได้รับความนิยมส่วนมากมักเป็นศิลปินหญิง ซึ่งมีทั้งแบบกลุ่ม (Band) และแบบเดี่ยว (Solo) จนกระทั่งเกิดเป็นปรากฏการณ์ความนิยมที่เรียกว่า Girl Power (หรือบางครั้งใช้คำว่า Grrrl Power) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วคำว่า Girl Power ถือกำเนิดขึ้นมาโดยใช้เรียกศิลปินกลุ่มผู้หญิง (Girl Band) ที่มีความสามารถโดดเด่น เช่น Welsh , Helen Love , Plumstead , Shampoo , Spice Girls เป็นต้น

ต่อมา คำว่า Girl Power ถูกนำมาใช้กล่าวถึงศิลปินหญิงเดี่ยวที่มีความสามารถในการร้องเพลงหรือมีความสามารถในการแสดงออกทางดนตรีอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินหญิงที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นหรือมีอายุไม่มากนัก ซึ่งศิลปินหญิงส่วนมากมักจะได้รับคามนิยมและกระแสตอบรับที่ดีจากผู้ฟังอยู่แล้ว โดย Simon Frith ได้ให้เหตุผลว่า สาเหตุที่ทำให้ศิลปินหญิงมักได้รับความนิยมมากกว่าศิลปินชายนั้น มาจากทัศนคติและอุดมการณ์ในเรื่องความแตกต่างทางเพศของคน ซึ่งมัก

มองว่าศิลปินหญิงมีลักษณะบางอย่างที่ทำให้ดูน่าสงสาร มีความเปราะบางอ่อนแอ ถูกกดขี่ได้ง่าย ซึ่งเป็นสิ่งที่หาไม่มีในตัวของผู้ชายหรือมีไม่ชัดเจนเท่า จึงทำให้ศิลปินหญิงสร้างอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับผู้ฟัง / ผู้ชมได้มากกว่าในยามที่มีการแสดงออก (Performances) และเป็นเหตุให้สามารถสร้างความนิยมให้กับตัวเองได้ง่ายกว่า

กระแสของ Girl Power ยิ่งปรากฏอย่างชัดเจนมากขึ้นในช่วงปลายทศวรรษ 1990 อันเป็นช่วงเวลาที่ศิลปินหญิงเดี่ยววัยรุ่นถือกำเนิดขึ้นมาใหม่เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่ได้รับความนิยมและกระแสตอบรับที่ดี จนกลายเป็นปรากฏการณ์ของ Pop Girl ที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก นอกจากนั้นยังมีคำที่ถูกใช้เรียกถึงศิลปินหญิงที่มีความสามารถในด้านการใช้เสียงร้องเพลงอีกคำหนึ่ง คือ คำว่า “Diva” ซึ่งตามความหมายดั้งเดิมของคำนี้นั้น ถูกใช้เรียกถึงนักร้องโอเปร่าหญิงที่มีพรสวรรค์และมีความความสามารถในการร้องอย่างโดดเด่นเท่านั้น แต่ต่อมามีคำนี้ถูกใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้นในแวดวงต่างๆ รวมถึงวงการเพลงด้วย

การถือกำเนิดขึ้นของปรากฏการณ์ Girl Power และ Pop Girl ในช่วงปลายยุคทศวรรษ 1990 นั้น ทำให้คนทั่วโลกต่างจับตามองว่า คนกลุ่มนี้เป็นตัวแทนของศิลปินรุ่นใหม่ที่มีความสามารถอันโดดเด่น จึงถูกขนานนามให้เป็น “Teen Diva” ซึ่งหมายถึงศิลปินหญิงเดี่ยววัยรุ่นที่มีพรสวรรค์และความสามารถในการร้องเพลง / การแสดงอย่างโดดเด่น เช่น บริทนี สเปียร์ส (Britney Spears) , เจสสิก้า ซิมป์สัน (Jessica Simpson) , แมนดี้ มัวร์ (Mandy Moore) รวมถึงคริสทีน่า อากิเลร่า ซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้วิจัยมีความสนใจและอยากที่จะศึกษาแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของเธอรวมอยู่ด้วย

หลายคนอาจจะเคยได้ยินชื่อของ “คริสทีน่า อากิเลร่า” มาจากจุดเริ่มต้นในฐานะที่เป็นนักร้องเพลงป๊อปที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกับนักร้องระดับโลกอย่างบริทนี สเปียร์ส ซึ่งภายหลังนั้นถือเป็นนักร้องที่ได้รับการขนานนามว่า “เจ้าหญิงแห่งวงการเพลงป๊อป (Princess of Pop)” ในยุคปัจจุบัน และอาจกล่าวได้ว่าเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกมากที่สุดคนหนึ่ง ตั้งแต่ช่วงยุคทศวรรษ 90 เป็นต้นมา ถึงแม้ว่าคริสทีน่าอาจจะไม่ได้มีชื่อเสียงโด่งดังหรือเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกมากมายเท่ากับศิลปินคนอื่นๆ ที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ผลงานทางดนตรี ความสามารถ และชื่อเสียงของเธอ ก็ถือได้ว่าเป็นศิลปินเพลงที่อยู่ในระดับชั้นนำของโลกคนหนึ่ง ซึ่งบรรดาสื่อมวลชนและผู้บริโภคต่างก็ให้ความสนใจไม่แพ้ศิลปินหญิงคนอื่นๆ เช่นกัน

ชื่อของ “คริสทีน่า อากิเลร่า” เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะของทีนดิว่า (Teen Diva) ผู้มีน้ำเสียงอันท่วงพละ และมีผลงานเพลงที่เต็มเปี่ยมด้วยคุณภาพ แม้ว่าแรกเริ่มเดิมทีเธอจะถูกสื่อมวลชนและคนทั่วโลกจับตามองว่า เธอคือ ‘เงา’ ของนักร้องหญิงหลายคน ไม่ว่าจะเป็น บริทนี สเปียร์ส , มารายห์ แครีย์ (Mariah Carey) , วิทนี ฮูสตัน (Whitney Houston) ฯลฯ แต่กาลเวลาได้พิสูจน์ให้

คนทั่วโลกได้เห็นแล้วว่า เธอเองไม่ได้เป็น 'เงา' ของใคร แต่เธอคือตัวของเธอเองที่มีการสร้างและนำเสนอภาพลักษณ์ รวมถึงการสร้างแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีในแบบฉบับของตัวเองขึ้นมา เพื่อให้ทุกคนได้เห็นว่าเป็นเธอคนนี้แหละคือ คริสทีน่า อากิเลรา ผู้มีแบบฉบับเป็นของตัวเองในแบบที่ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร อาจกล่าวได้ว่า ด้วยลักษณะของการสื่อสารผลงานทางดนตรีและการสร้างภาพลักษณ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวขึ้นมาอย่างชัดเจนแบบนี้เอง ที่ส่งผลให้เธอสามารถยืนอยู่ชั้นแนวหน้าในวงการดนตรีของโลกได้ยืนยาวอย่างเต็มภาคภูมิและสมเกียรติ อันเป็นที่ศิลปินเพลงสมัยนิยมต่างพึงปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง

หากพิจารณาถึงพัฒนาการทางดนตรีตั้งแต่คริสทีน่าเริ่มเข้าสู่วงการจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า เธอเริ่มก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรมดนตรีจากการเป็นนักร้องเพลงป๊อปวัยใส เหมือนกับนักร้องเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไป ที่มักเริ่มต้นจากการถูกสร้างขึ้นในรูปแบบที่สามารถขายได้ง่าย ต่อมาเธอพยายามที่จะฉีกตัวเองออกจากกรอบแบบแผนที่ถูกประกอบสร้างขึ้นในตอนแรก และมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีตามรูปแบบแนวคิดที่ตนเองต้องการ เพื่อแสดงถึงอัตลักษณ์และความเป็นตัวตนออกมาในรูปแบบต่างๆ เจตนารมณ์ดังกล่าวเริ่มปรากฏให้เห็นได้อย่างชัดเจนในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม "Christina Aguilera" กับอัลบั้ม "Stripped" ซึ่งจะได้กล่าวถึงและวิเคราะห์ต่อไปในงานวิจัยชิ้นนี้

แนวคิดที่ปรากฏในผลงานทางดนตรีอย่างหนึ่งของคริสทีน่า ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะเด่นของผลงานทางดนตรีของเธอ คือ การนำเสนอแนวคิดหรือรูปแบบของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยให้มีความแตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน โดยเริ่มต้นจากการวางแนวคิดหลัก (Musical Concept) ให้สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินชีวิตที่เป็นอยู่จริง หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า มีการสร้างสรรค์ผลงานโดยสะท้อนภาพชีวิตของตนผ่านผลงานทางดนตรี ซึ่งภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอออกมาตามแนวทางเหล่านี้เอง ที่มักสร้างความตกตะลึงและส่งผลให้เธอถูกจับตามองอยู่เสมอว่า จะสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีในอัลบั้มต่อไปออกมาในรูปแบบไหนอย่างไร

ด้วยคุณลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นนี้เอง ที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ซึ่งได้มีการวางกรอบแนวคิดการทำงานไว้อย่างชัดเจนและดำเนินรอยตามแนวทางนั้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด จนทำให้สื่อทั่วโลกต่างขนานนามเธอว่า "The Chameleon" (กิ้งก่าสาวพราวเสน่ห์) ผู้เปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ได้อย่างแตกต่าง โดดเด่น ชัดเจน แต่มีความกลมกลืนกันระหว่างองค์ประกอบของผลงานทางดนตรีในภาคส่วนต่างๆ และด้วยความสามารถในการหล่อหลอมองค์ประกอบต่างๆ ของผลงานทางดนตรีในแต่ละอัลบั้มได้อย่างลง

ตัว รวมถึงการสร้างองค์ประกอบต่างๆ ให้แตกต่างกันออกไปในแต่ละยุคสมัย โดยไม่ทำให้ภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอออกมานั้นเกิดความแตกแยก ส่งผลให้คริสทีน่าก้าวขึ้นสู่การเป็นศิลปินชั้นนำของอุตสาหกรรมดนตรีที่สามารถครองใจคนทั่วโลกมาเป็นระยะเวลายาวนานได้อย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มที่จะรักษาสถานภาพและชื่อเสียงของตนไว้ได้สืบเนื่องต่อไปในอนาคต ซึ่งลักษณะดังกล่าวย่อมเป็นสิ่งที่หมายปองของบรรดาศิลปินสมัยนิยม (Popular Artist) ทั้งหลายในอุตสาหกรรมดนตรีในปัจจุบัน

ปัญหานำวิจัย

1. เนื้อหาและแนวคิดที่ปรากฏในผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า มีลักษณะอย่างไร
2. แนวทางการสื่อสาร และกลวิธีการนำเสนอผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า มีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเนื้อหา แนวคิดที่ปรากฏในผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า
2. เพื่อศึกษาแนวทางการสื่อสาร และกลวิธีที่ใช้ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า

ขอบเขตการวิจัย

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาเนื้อหา แนวคิด กลวิธีการสื่อสารและองค์ประกอบต่างๆ ที่คริสทีน่าเลือกใช้ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ ตั้งแต่ช่วงเริ่มเข้าสู่วงการจนถึงปัจจุบัน (มีนาคม 2010) ซึ่งประกอบด้วยผลงานทางดนตรี 7 อัลบั้ม ได้แก่

1. อัลบั้ม Christina Aguilera (ปี 1999)
2. อัลบั้ม Mi Reflejo (ปี 2000)
3. อัลบั้ม My Kind of Christmas (ปี 2000)
4. อัลบั้ม Stripped (ปี 2002)
5. อัลบั้ม Back to Basics (ปี 2006)
6. อัลบั้ม Keeps, Gettin' Better : A Decade of Hits (ปี 2008)
7. อัลบั้ม Bionic (ปี 2010) ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่นั้น งานเพลงอัลบั้มนี้ยังไม่ถูกนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างเป็นทางการ เพียงแต่ศึกษาถึงเนื้อหา แนวคิด องค์ประกอบต่างๆ และกลวิธีการนำเสนอผลงานที่ปรากฏออกมาให้เห็นเพียงบางส่วนเท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.ผลงานทางดนตรี หมายถึง งานเพลง มิวสิควีดีโอ การแสดงบนเวทีตามงานหรือรายการโทรทัศน์ต่างๆ (Live Performances) การแสดงคอนเสิร์ต (Tour Concerts) ภาพถ่าย (Photo Shoots) และงานโฆษณาสินค้าต่างๆ ที่ถูกนำเสนอและถ่ายทอดออกสู่สาธารณะโดยศิลปินอาทิเหล่า

2.การสื่อสาร หมายถึง วิธีการที่ศิลปินใช้ในการนำเสนอและถ่ายทอดผลงานทางดนตรีของตนเองผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปแบบของผลงานทางดนตรีโดยตรง เช่น เพลง มิวสิควีดีโอ คอนเสิร์ต เป็นต้น และในรูปแบบของการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้รับสารผ่านสื่อมวลชนแขนงต่างๆ โดยทางอ้อม เช่น การให้สัมภาษณ์ การพูดคุยกับแฟนเพลง การให้ปาปาราซซี่ตามถ่ายภาพ เป็นต้น

3.เนื้อหาของผลงานทางดนตรี หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อใช้ในการนำเสนอผลงานทางดนตรี ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นสิ่งที่ถูกปรุงแต่งขึ้นให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับตัวศิลปิน โดยมักมีจุดเริ่มต้นมาจากแนวคิดทางดนตรี (Musical Concept) ที่ต้องการสื่อสารหรือถ่ายทอดสู่สาธารณชน เพื่อบอกให้สังคมได้รับรู้

ตัวอย่างเนื้อหาของผลงานทางดนตรี เช่น ผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ ในแต่ละยุคสมัย เนื้อเพลง แนวเพลง ภาพลักษณ์ โครงเรื่องของมิวสิควีดีโอ เป็นต้น รวมถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือไปจากผลงานทางดนตรีหลักๆ แต่มีนัยสำคัญและช่วยส่งเสริมหรือเอื้ออำนวยต่อแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เช่น การเข้าร่วมในงานการกุศล และกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ เป็นต้น

4.เพลงป๊อป (Popular Music) หมายถึง เพลงที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นตามกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมทางดนตรี ซึ่งมักเป็นเพลงที่ฟังง่าย ดัดหูง่าย และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ฟังให้คล้อยตามไปกับเพลงได้ง่าย

ในปัจจุบัน มักมีการใช้คำว่า “เพลงป๊อป (Pop Music)” เรียกแทนคำว่า “เพลงสมัยนิยม (Popular Music)” ไปโดยปริยาย ทั้งๆ ที่คำสองคำนี้มีความหมายที่แตกต่างกันออกไปในรายละเอียด แต่เนื่องจาก “เพลงป๊อป” ก็ถือเป็นแนวเพลงประเภทหนึ่งของ “เพลงสมัยนิยม” เช่นกัน จึงทำให้มักถูกเหมารวมและผสมผสานความหมายของทั้ง 2 คำนี้เข้าไว้ด้วยกัน ส่งผลให้ไม่สามารถหาเส้นแบ่งเพื่อกำหนดและจำแนกคำสองคำนี้ออกจากกันได้ชัดเจนมากนัก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีให้แก่นักร้อง / ศิลปินเพลงสมัยนิยมที่ต้องการประสบความสำเร็จบนเส้นทางสายอาชีพนี้อย่างยั่งยืน รวมถึงเป็นแนวทางให้แก่ค่ายเพลงผู้ผลิต ที่ต้องการสร้างสรรค์ศิลปินและผลงานทางดนตรีที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง

2. เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา มาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารและการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีของศิลปินคนอื่นในแง่มุมต่างๆ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้ที่ศึกษางานวิจัยชิ้นนี้มีความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของอุตสาหกรรมดนตรีของโลกในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

3. เพื่อเป็นแนวทางการวิจัยแก่ผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องการสร้างนักร้อง / ศิลปินเพลง และแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีในแง่มุมต่างๆ โดยได้รวบรวมทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้อาไว้ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มแฟนคลับ และผู้ที่ต้องการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคริสทีน่า อากิเลร่า ทั้งในเชิงข้อเท็จจริงและเชิงวิเคราะห์อีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ ประกอบด้วย

- 1.แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี
- 2.แนวคิดเกี่ยวกับเพลงสมัยนิยม (Popular Music) และเพลงป๊อป (Pop Music)
- 3.แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

1.แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี

David Willoughby (1996 : 52) กล่าวว่าไว้ว่า อุตสาหกรรมทางดนตรี เป็นหนึ่งในธุรกิจที่มีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนมากที่สุดแขนงหนึ่งของสหรัฐอเมริกา อันประกอบด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ดนตรีที่มีความคาบเกี่ยวและซ้อนทับกันอยู่ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ส่วน ได้แก่ การผลิต (Manufacturing) , การโฆษณาเผยแพร่ (Publishing) , การซื้อขาย (Merchandising) , การแสดง (Performance) และการบริหารจัดการ (Management) ซึ่งเมื่อได้ศึกษาถึงกระบวนการต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีตามองค์ประกอบทั้ง 5 ส่วนนี้แล้ว จะช่วยทำให้เข้าใจถึงความหมายและหน้าที่ขององค์ประกอบต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีตามการจำแนกของ David Willoughby (1996 : 54 - 61) แบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.1) กระบวนการผลิต (Manufacturing) ประกอบด้วยการศึกษาวิจัยข้อมูล การออกแบบ และการพัฒนา ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการผลิต อันนำมาซึ่งความหลากหลายและความแตกต่างของผลงาน ได้แก่

- บริษัทค่ายเพลง ศิลปิน / นักร้องเพลงสมัยนิยมในปัจจุบันต้องมีการสังกัดค่ายเพลงแห่งใดแห่งหนึ่ง เนื่องจากการผลิตผลงานเพลงในแต่ละอัลบั้มหรือผลงานทางดนตรีอื่นๆ มีต้นทุนที่ใช้สำหรับการลงทุนสูง ซึ่งต้องรวบรวมเงินทุนมหาศาลสำหรับการผลิตผลงานเพลงชุดหนึ่งๆ เป้าหมายของการสร้างสรรค์ผลงานเพลงในปัจจุบันไม่ใช่เป็นไปเพื่อความสุนทรีย์หรือความเป็นศิลปะเท่านั้น แต่จุดมุ่งหมายสำคัญสูงสุดคือ กำไรที่ต้องการแสวงหาจากผู้บริโภค ดังนั้นค่ายเพลงจึงเป็นผู้ควบคุมกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนโดยการกำหนดข้อจำกัดหรือตั้งเงื่อนไขในการผลิต เพื่อให้ใช้ต้นทุนการผลิตให้น้อยที่สุด หรือเพื่อให้ได้กำไรสูงสุดนั่นเอง เช่น การกำหนดงบประมาณ

, การเซ็นสัญญาเพื่อผูกมัดและอ้างสิทธิ์ความเป็นผู้ถือครองในตัวศิลปิน , การกำหนดรูปแบบหรือภาพลักษณ์ที่เหมาะสมให้กับตัวศิลปินแต่ละคน เป็นต้น

แม้ว่าศิลปินแต่ละคนจะมีความฝัน มีอุดมการณ์ และความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ผลงานเพลงด้วยตัวเองหรือไม่ก็ตาม การผูกมัดและกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ของค่ายเพลงจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุดมการณ์เหล่านั้นไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างเต็มที่ ซึ่งแตกต่างจากดนตรีในสมัยก่อน ที่มีกระบวนการผลิตไม่ซับซ้อนมากนัก และมีเงื่อนไขข้อจำกัดต่างๆ ที่ไม่มากจนเป็นการก้าวข้ามความมีอิสระเสรีในการทำงาน จึงทำให้ผลงานเพลงสมัยก่อนถือเป็นศิลปะที่มีไว้เพื่อความบันเทิงมากกว่าที่จะมีไว้เพื่อผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจเหมือนในปัจจุบัน

- นักแต่งเพลง / นักประพันธ์ดนตรี (Composer) ถือเป็นบุคคลที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของงานดนตรี เนื่องจากเป็นผู้วางโครงสร้างภายนอกและองค์ประกอบภายในให้กับเพลง ซึ่งในสมัยก่อนนั้น นักแต่งเพลงอาจถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญน้อยกว่าหรือเทียบเท่าตัวศิลปินผู้สื่อสารงานเพลงนั้นออกมา เนื่องจากความโดดเด่นและความสามารถของศิลปินบดบังทัศนวิสัยของผู้ฟังดนตรี ต่อมาเมื่อมีกฎหมายว่าด้วยเรื่องลิขสิทธิ์เพลง ที่มอบอำนาจ ความชอบธรรม และความเป็นเจ้าของให้กับนักแต่งเพลง ทำให้นักแต่งเพลงมีสิทธิ์มีเสียง มีอำนาจในการครอบครองผลงานของตนเองได้อย่างเต็มที่ และส่งผลให้ศิลปินไม่ใช่ผู้ที่มีความโดดเด่นมากกว่านักแต่งเพลงอีกต่อไป เพราะศิลปินเป็นเพียงผู้ถ่ายทอดและนำเสนอบทเพลงด้วยงานเพลงที่มีผู้สร้างสรรค์ขึ้นไว้ก่อนแล้ว

ปัจจุบันการนำเพลงของผู้ถือลิขสิทธิ์มาใช้แสดงหรือผลิตซ้ำ (ซึ่งโดยมากแล้วผู้ถือลิขสิทธิ์มักเป็นนักแต่งเพลงหรือค่ายเพลง) จะต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ให้กับผู้ถือลิขสิทธิ์ทุกครั้งหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักแต่งเพลงเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการผลิตผลงานเพลง มีสิทธิ์ที่จะเลือกตัวศิลปินให้เป็นผู้ถ่ายทอดบทเพลงที่ตนแต่งไว้ตามที่ตนต้องการ ด้วยเหตุนี้จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ศิลปินหันมาให้ความสำคัญกับการแต่งเพลงควบคู่ไปกับการร้องเพลงมากขึ้น

- โปรดิวเซอร์ (Producer) หมายถึง คนที่ควบคุมการผลิตผลงานเพลง โดยถือเป็นบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายในกระบวนการผลิต แต่ถ้าหากเพลงๆ หนึ่งมีโปรดิวเซอร์หลายคน ก็ต้องขึ้นอยู่กับการทำงานร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปที่ลงตัวได้มากที่สุด ซึ่งในอัลบั้มหนึ่งๆ ประกอบด้วยหลายเพลง และแต่ละเพลงก็อาจจะมีโปรดิวเซอร์คนเดียวกันหรือไม่ก็ได้ แต่ในภาพรวมของผลงานเพลงแต่ละอัลบั้ม จะมีบุคคลที่ถือเป็นผู้ตัดสินใจขาดกระบวนการผลิตทุกขั้นตอน ทุกเพลง ทุกกระบวนการผลิตเพื่อสร้างแนวทางและภาพลักษณ์ให้กับศิลปิน บุคคล

ดังกล่าว คือ เอ็กซีคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ (Executive Producer) ซึ่งถือเป็นบุคคลผู้ตัดสินใจและวางแนวทางในการทำงานขั้นต่อไปให้กับศิลปินอีกด้วย

- ศิลปิน / นักร้อง (Singer) คือ บุคคลผู้แสดงและสื่อสารบทเพลงผ่านการแสดง / การร้องเพลง อาจกล่าวได้ว่าเป็นภาพเบื้องหน้าทั้งหมดของกระบวนการผลิตงานเพลง เพราะถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่สื่อสารผลงานออกมาให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีทั้งศิลปินประเภทที่มีส่วนร่วมกับกระบวนการผลิตเบื้องหลังด้วย และศิลปินประเภทที่ไม่มีส่วนร่วมกับกระบวนการผลิตเบื้องหลัง แต่เป็นเพียงผู้ทำหน้าที่สื่อสารผลงานเบื้องหน้าออกสู่สาธารณะเท่านั้น

ศิลปินจึงเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของผลงานและกระบวนการผลิตทั้งหมดทั้งปวง เพราะหากแสดงหรือถ่ายทอดผลงานออกมาได้ดี ย่อมสร้างภาพแห่งความสำเร็จให้กับผู้สร้างสรรค์ผลงานทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง ในทางกลับกันถ้าหากถ่ายทอดออกมาไม่ดี ผลลัพธ์ที่ได้ก็จะเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามเช่นกัน ดังนั้น หัวใจสำคัญของศิลปินคือ ทักษะและความสามารถที่ตัวศิลปินมีอยู่นั่นเอง

1.2) กระบวนการโฆษณาเผยแพร่ (Publishing) หัวใจหลักสำคัญของกระบวนการนี้คือ ผลงานเพลงที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (ในที่นี้หมายถึงบันทึกไว้เป็นภาษาทางดนตรี ได้แก่ โน้ตเพลง คอร์ด จังหวะ เนื้อร้อง ฯลฯ) ซึ่งการบันทึกภาษาทางดนตรีดังกล่าวถือเป็นขั้นตอนสำคัญของการนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชน เนื่องจากเมื่อมีการเก็บบันทึกไว้แล้ว ผู้ผลิตหรือผู้สร้างสรรค์ผลงานเพลงเหล่านั้นย่อมสามารถนำมาผลิตซ้ำและนำออกเผยแพร่เมื่อใดก็ได้ จำนวนเท่าใดก็ได้ตามความต้องการของตลาด ซึ่งถือเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความนิยมของผลงานเพลงนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

หากศึกษาถึงความเป็นมาของกระบวนการโฆษณาเผยแพร่ของอุตสาหกรรมดนตรี ปัจจัยแรกที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของธุรกิจทางดนตรีคือ ยอดขายแผ่นโน้ตเพลง (Sheet Music) สืบเนื่องมาจากในปีค.ศ. 1909 มีการก่อตั้งการจดลิขสิทธิ์เพลงอย่างถูกกฎหมาย ทำให้บรรดานักแต่งเพลง นักประพันธ์เพลง และผู้ถือลิขสิทธิ์เป็นเจ้าของเพลงทั้งหลาย ได้รับความคุ้มครองในลิขสิทธิ์เพลงที่ตนเป็นผู้สร้างสรรค์ขึ้น ส่งผลให้บุคคลเหล่านั้นสามารถแสวงหากำไรจากการนำเพลงที่ตนเองเป็นผู้ถือลิขสิทธิ์ไปใช้ในรูปแบบต่างๆ เช่น การที่ศิลปินนำเพลงไปร้องในการแสดงต่างๆ การนำเพลงมาผลิตซ้ำ (cover song) ซึ่งการนำเพลงที่มีการจดลิขสิทธิ์มาใช้ไม่ว่าทางใดก็ตาม ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ให้กับผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์นั้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้

การเผยแพร่โฆษณาผลงานเพลงโดยการขายแผ่นโน้ตเพลงนั้น ได้รับความนิยมจากกลุ่มต่างๆ เช่น ศาสนจักร สถาบันทางการศึกษา สถาบันทางดนตรี เป็นต้น กลุ่มเป้าหมายทาง

การตลาดในการเผยแพร่ผลงานที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่งคือ กลุ่มผู้สร้างสรรค์ดนตรีสมัครเล่นทั้งหลาย ซึ่งมีเครื่องดนตรีและอุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ดนตรีอยู่แล้ว แต่ยังคงขาดโน้ตเพลงที่เป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการบรรเลง

นอกจากวิธีการขายแผ่นโน้ตเพลงซึ่งถือเป็นกระบวนการสำคัญของการเผยแพร่โฆษณาผลงานเพลงแล้ว ยังมีหนังสือ / นิตยสารทางดนตรีที่รวบรวมบทความ บทวิจารณ์ต่างๆ เกี่ยวกับผลงานทางดนตรี ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่บ่งชี้ถึงกระบวนการโฆษณาเผยแพร่ได้เป็นอย่างดี แต่ไม่ค่อยได้รับความนิยมมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางอุตสาหกรรมดนตรีเท่าที่ควร

เนื่องจากวิทยาการและเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้กระบวนการนำเสนอข้อมูลของสื่อมวลชนมีการพัฒนารุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว และส่งผลให้กระบวนการโฆษณาเผยแพร่ผลงานทางดนตรีแปรเปลี่ยนรูปแบบไปตามการพัฒนาของสื่อมวลชนด้วย จากเดิมที่มีการโฆษณาเผยแพร่ผลงานเพลงผ่านการจำหน่ายแผ่นโน้ตเพลง ซึ่งทำให้เพลงเหล่านั้นเป็นที่รู้จักในกลุ่มผู้ฟังและนักดนตรีทั้งหลาย ต่อมา มีการเผยแพร่ผลงานเพลงผ่านสื่อมวลชนแขนงต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อที่สามารถนำเสนอภาพและ / หรือเสียงได้อย่างโทรทัศน์และวิทยุ

สำหรับสื่อโทรทัศน์นั้น การถือกำเนิดขึ้นของช่อง MTV ซึ่งเป็นช่องรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอมิวสิกวิดีโอเพลงและรายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพลงสมัยนิยมตลอด 24 ชั่วโมง เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 1981 นั้น ถือเป็นการสร้างปรากฏการณ์การเผยแพร่ผลงานเพลงและสร้างปรากฏการณ์ความนิยมของเพลงสมัยนิยมให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น และยังคงได้รับความนิยมต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าความนิยมจะลดลงไปบ้าง อันเนื่องจากการก้าวเข้ามาของเว็บไซต์ที่สามารถดูโทรทัศน์ออนไลน์หรือคลิปวิดีโอต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่า Video Sharing Website ก็ตาม

ส่วนรายการที่กระจายเสียงผ่านสื่อวิทยุ นั้น ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบหรือแบบแผนการดำเนินงานมากนัก เพราะเป็นสื่อที่นำเสนอผ่านทางเสียงแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งแตกต่างจากโทรทัศน์ที่สามารถสื่อสารผ่านได้ทั้งทางภาพและเสียง วิทยุจึงเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้ฟังเพลงสมัยนิยมเป็นอย่างมากมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งยอดของการเปิดกระจายเสียงเพลงตามสถานีวิทยุหรือที่เรียกว่าแอร์เพลย์ (Airplay) นั้น ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการจัดอันดับความนิยมของเพลงสมัยนิยมในปัจจุบัน ซึ่งตั้งแต่ช่วงปี 2000 เป็นต้นมา ผู้จัดรายการเพลง (Disc Jockey / DJ) ตามสถานีวิทยุของอเมริกามักเป็นคนผิวสี ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อยอดแอร์เพลย์ด้วย เนื่องจากคนผิวสีมักเปิดแต่เพลงของศิลปินผิวสีเช่นกัน

1.3) **กระบวนการซื้อขายแลกเปลี่ยน (Merchandising)** หมายถึง การกำหนดราคา , การจัดจำหน่าย , การโปรโมตผลงานทางดนตรีที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปหมายถึงการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า (แผ่นเสียง , เทปบันทึกเสียง) ระหว่างผู้บริโภคกับผู้ขาย ซึ่งรับสินค้าโดยตรงจากค่ายเพลงหรือบริษัทผู้ผลิตเพลงมาขายต่ออีกต่อหนึ่ง

การซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าจำพวกผลงานเพลงในสมัยก่อนนั้น เป็นการแลกเปลี่ยนซื้อขายกันจริงๆ หรือที่เรียกว่าเป็นการซื้อขายแลกเปลี่ยนกันในเชิงกายภาพ (Physical) มีสินค้าเป็นชิ้นเป็นอันที่สามารถจับต้องได้ (Tangible) เช่น แผ่นเสียง เทปคาสเซ็ท ซีดี ซึ่งผู้บริโภคสามารถเสพผลงานเพลงเหล่านี้ได้ผ่านการฟังจากสินค้าที่มีตัวตนจับต้องได้ผ่านเครื่องเล่น ต่อมาเมื่อมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารมากขึ้นเรื่อยๆ มาจนกระทั่งในช่วงทศวรรษ 1990 ที่เริ่มมีการดาวน์โหลดผ่านการโอนถ่ายข้อมูล (File Sharing) ซึ่งส่งผลให้รูปแบบของกระบวนการเผยแพร่ในอุตสาหกรรมดนตรีเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

Recording Industry Association of America [RIAA] (2005 : 188) ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมดนตรีและธุรกิจการจัดจำหน่ายเพลง ได้กล่าวไว้ว่า การถือกำเนิดขึ้นของการเผยแพร่เพลงในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้บรรดาศิลปินและผู้ผลิตผลงานทางดนตรีทั้งหลาย ออกมาคัดค้านและต่อต้านการเผยแพร่อย่างผิดกฎหมาย ซึ่งถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของอย่างร้ายแรงอีกด้วย ต่อมาบริษัท Apple ได้ซื้อลิขสิทธิ์และจดทะเบียนกับบริษัทค่ายเพลงต่างๆ เพื่อให้การดาวน์โหลดเพลงเป็นเรื่องถูกกฎหมาย ส่งผลให้กระบวนการ File Sharing ยิ่งได้รับความนิยมแพร่หลายมากขึ้นไปอีก

เมื่อมีการเกิดขึ้นของกระบวนการ File Sharing อย่างถูกกฎหมาย ทำให้มีผลต่อยอดขายผลงานเพลงอย่างชัดเจน เนื่องจากส่วนแบ่งทางการตลาดถูกแบ่งไปให้กับการซื้อขายออนไลน์ (Intangible) มากขึ้น ทำให้ยอดขายทางกายภาพลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนตั้งแต่ช่วงหลังปี 2000 เป็นต้นมา ที่การซื้อขายแบบออนไลน์ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และนับวันแนวโน้มของกระบวนการซื้อขายผลงานทางดนตรี จะแปรเปลี่ยนไปเป็นการซื้อขายในรูปแบบออนไลน์หรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นเรื่อยๆ

1.4) **การแสดง (Performance)** หมายถึง การแสดงออกทางกายภาพผ่านทางเสียงดนตรี ไม่ว่าจะเป็นการร้อง การบรรเลงเครื่องดนตรี การแสดงท่าทาง หรือการเต้นของศิลปิน ซึ่งการแสดงดนตรีอาจเป็นได้ทั้งการแสดงสดแบบที่ไม่มีการคิดแผนการแสดงไว้ก่อนล่วงหน้า โดยเป็นการแสดงออกไปตามความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดขึ้นของตัวศิลปิน (Improvisation) หรืออาจมี

การชักซ้อมตระเตรียมมาเป็นอย่างดีก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและความพร้อมของผู้แสดง (Owen, 2000 : 148)

การแสดงดนตรี ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่แทรกซึมเข้าไปทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมดนตรีและสังคม เนื่องจากการแสดงทางดนตรีก็เป็นการสื่อสารการแสดงทางหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์และรูปแบบที่แตกต่างกันไป เมื่อมีการแสดงดนตรีตามสถานที่ต่างๆ แล้ว ย่อมก่อให้เกิดกระบวนการอื่นๆ ตามมา อันนำมาซึ่งการประกอบการทางอุตสาหกรรมดนตรี ได้แก่ การบันทึกการแสดง การผลิตเทป / แผ่นเสียงบันทึกการแสดง การจัดจำหน่ายแก่ผู้บริโภค การเผยแพร่กระจายเสียงผ่านทางสื่อมวลชน

ปัจจุบัน การแสดงทางดนตรี (Musical Performance) ถูกจำแนกออกเป็นหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะที่มีความเป็นทางการหรือไม่ก็ตาม แต่การแสดงที่อาจกล่าวได้ว่ามีความสำคัญและมีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมดนตรีที่จะกล่าวถึงและมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ได้แก่

- การแสดงคอนเสิร์ต (Concert) หมายถึง การแสดงสดต่อหน้าผู้ชม ซึ่งโดยมากมักเป็นการแสดงดนตรี การแสดงคอนเสิร์ตมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ นักร้อง / ศิลปิน (Performers) และนักดนตรี (Musicians) ซึ่งอาจมีการจัดแสดงได้ตามสถานที่ต่างๆ ในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น ภัับ ไนต์คลับ หอประชุม หรือศูนย์กลางการค้าและความบันเทิง (Entertainment Center) แต่ในที่นี้จะเน้นกล่าวถึงการแสดงคอนเสิร์ตที่มีผู้ชมเป็นจำนวนมากและมีการแสดงอย่างต่อเนื่องตามสถานที่ต่างๆ หรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การแสดงทัวร์คอนเสิร์ต (Concert Tour) ซึ่งโดยมากแล้วมักเปิดการแสดงตามหอประชุมขนาดใหญ่

การแสดงทัวร์คอนเสิร์ตของศิลปินคนหรือกลุ่มหนึ่งๆ นั้น ต้องใช้งบประมาณในการลงทุนอย่างมากมายมหาศาล ยิ่งถ้าหากเป็นทัวร์คอนเสิร์ตที่ต้องตระเวนไปแสดงตามสถานที่ต่างๆ ทั่วโลกด้วยแล้วนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีส่วนเซอร์หรือผู้สนับสนุนด้านงบประมาณเป็นจำนวนมาก แต่ผลตอบแทนที่ได้รับจากการแสดงทัวร์คอนเสิร์ตนั้น ก็อาจกล่าวได้ว่ามีความคุ้มค่ากับสิ่งที่ต้องลงทุนลงแรงไปเป็นอย่างยิ่ง หากได้รับความนิยมและผลตอบรับที่ดี ศิลปิน / นักร้องบางคนสามารถโกยรายได้จากการเปิดแสดงคอนเสิร์ตอย่างมากมายมหาศาล โดยอาศัยผลงานเพลงเดิมที่ตนเคยสร้างไว้เป็นเครื่องมือสื่อสารและสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม

- การแสดงสด (Live Performance) อาจกล่าวได้ว่ามีลักษณะและองค์ประกอบที่เหมือนกับการแสดงคอนเสิร์ตเกือบทุกประการ แต่มีสิ่งที่แตกต่างกัน คือ การแสดงสดหรือ Live Performance ในที่นี้เป็นการแสดงดนตรีที่ไม่ได้แสดงอย่างต่อเนื่องตามสถานที่ต่างๆ เหมือนเช่น

การแสดงทัวร์คอนเสิร์ต อาจมีการแสดงเพียงแค่มือกี่เพลงหรือหลายเพลงก็ได้ แต่ไม่ใช่การแสดงที่มีองค์ประกอบทางการแสดงเหมือนเดิมหรือซ้ำกันในการแสดงแต่ละครั้ง เหมือนการแสดงทัวร์คอนเสิร์ตที่ไม่ว่าจะไปเปิดการแสดงที่ใด มักจะมีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเหมือนกันหมด

การแสดงสดที่มีความสำคัญและส่งผลขยายผลงานเพลง ภาพลักษณ์ และคะแนนความนิยมในตัวศิลปิน ได้แก่

- การแสดงสดตามรายการโทรทัศน์ / วิทยุ ซึ่งถูกเผยแพร่หรือกระจายเสียงผ่านสื่อ โดยอาจเป็นการแสดงสดที่มีการบันทึกเทปไว้หรือเป็นการแสดงสดตามเวลาจริงที่เผยแพร่ก็ได้ เช่น รายการ X-Factor , American Idol , The Oprah Winfrey Show , The Ellen Show , The Tonight Show With Jay Leno , Good Morning America ฯลฯ รายการโทรทัศน์เหล่านี้มักนำเอานักร้องหรือดาราที่มีชื่อเสียงมาเป็นแขกรับเชิญของรายการ เพื่อช่วยสร้างเรตติ้งหรือคะแนนความนิยมของรายการให้เพิ่มขึ้น หากรายการโทรทัศน์เหล่านี้นำเอาแขกรับเชิญที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาร่วมรายการ ย่อมสร้างคะแนนความนิยมให้กับรายการเพิ่มขึ้นอย่างมาก นอกจากนั้นการแสดงสดของศิลปินเอง ก็มีผลต่อภาพลักษณ์และคะแนนความนิยมของศิลปินและรายการด้วยเช่นกัน

- การแสดงสดตามงานประกาศผลรางวัลทางดนตรี หมายถึงการแสดงสดที่ถูกบรรจุเข้าเป็นรายการหนึ่งของงานประกาศผลรางวัลนั้น ประกอบด้วยการแสดงสดจากศิลปิน / ดาราผู้มาเข้าร่วมงาน ควบคู่ไปกับการประกาศผลรางวัลทางดนตรี งานประกาศผลรางวัลทางดนตรีที่สำคัญ ได้แก่ Grammy Awards , MTV Video Music Award (VMAs) , American Music Awards (AMAs) ฯลฯ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วก็มักมีการเผยแพร่ภาพผ่านสื่อโทรทัศน์เช่นเดียวกัน

1.5) การบริหารจัดการ (Management) อาจกล่าวได้ว่าคงจะไม่มีนักดนตรีหรือศิลปินคนไหนที่ประสบความสำเร็จ โดยปราศจากความช่วยเหลือจากบุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการสร้างผลงานเพลง เพราะนอกจากตัวศิลปินเองแล้ว ยังต้องพึ่งพาอาศัยผู้สร้างสรรค์งานเพลง ได้แก่ โปรดิวเซอร์ นักแต่งเพลง นักประพันธ์ดนตรี นักออกแบบท่าเต้น นักเต้น ช่างแต่งหน้า ฯลฯ ซึ่งถือเป็นบุคคลสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการสร้างความสำเร็จของตัวศิลปินด้วย รวมถึงบุคลากรด้านอื่นๆ ที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานในกระบวนการต่างๆ มีความสำคัญมากเช่นกัน ดังนั้นกระบวนการในการบริหารจัดการบุคลากรและกระบวนการทำงานภายในองค์กรจึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากระบวนการอื่นๆ ในอุตสาหกรรมดนตรีเลย เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยประสานงานทำให้การดำเนินงานภายในองค์กรและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเพลงดำเนินไปอย่างราบรื่น และนำไปสู่เป้าหมายความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีแต่ละอัลบั้ม ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่างซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคลากรในการทำหน้าที่ต่างๆ ตามความถนัดและความสามารถ ดังนั้นผลงานแต่ละชิ้นที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น จึงเป็นส่วนผสมทางความคิด ทักษะความสามารถของผู้ร่วมงานทั้งสิ้น ไม่มีใครสามารถที่จะทำทุกๆ หน้าที่ได้ด้วยตัวเองเพียงคนเดียว ตัวศิลปินในฐานะที่เป็นนักสื่อสารการแสดงคนหนึ่ง ที่มีหน้าที่ในการเป็นตัวแทนสื่อสารผลงานออกมาในรูปแบบต่างๆ จึงเป็นผู้สื่อสารผลงานร่วมกับบุคลากรและทีมงานอีกหลายชีวิต

2.แนวคิดเกี่ยวกับเพลงสมัยนิยม (Popular Music) และเพลงป๊อป (Pop Music)

เพลงสมัยนิยม (Popular Music) เป็นเพลงที่ไม่ได้เจาะจงรูปแบบหรือประเภทของดนตรีไว้ที่แบบใดแบบหนึ่ง ซึ่งโดยทั่วไปมักหมายถึงเพลงที่สามารถเข้าถึงสาธารณชนได้ง่ายและได้รับความนิยมจากผู้ฟัง อีกทั้งยังถูกเผยแพร่โดยสื่อมวลชนประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภทร่วมกัน เพลงสมัยนิยมมักถูกมองว่าไม่ใช่ศิลปะทางดนตรีอย่างแท้จริงเหมือนกับเพลงพื้นบ้านหรือเพลงที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นสำหรับชนชั้นสูงของสังคมในอดีต (เช่น เพลงคลาสสิก) บางครั้ง “เพลงป๊อปปูลาร์หรือเพลงสมัยนิยม” อาจเรียกสั้นๆ ว่า “เพลงป๊อป (Pop Music)” ถึงแม้ว่าเพลงป๊อปมักจะถูกใช้สำหรับนิยามความหมายของแนวดนตรี (Musical Genre) มากกว่าที่จะหมายรวมถึงทุกแนวเพลงอย่างเช่นเพลงสมัยนิยมก็ตาม

Frans Birrer (2008 : online) ได้นิยามลักษณะของ “เพลงสมัยนิยม (Popular Music)” ไว้ ดังนี้

1. นิยามในเชิงบรรทัดฐาน เพลงสมัยนิยมเป็นเพลงสำหรับคนธรรมดาสามัญทั่วไป
2. นิยามในเชิงลบ เพลงสมัยนิยมเป็นเพลงที่ไม่มีสิ่งอื่นใดที่เป็นลักษณะพิเศษเหมือนเพลงพื้นบ้าน (Folk Music) หรือเพลงแนวศิลป์ (Art Music)
3. นิยามเชิงสังคมวิทยา เพลงสมัยนิยมมีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มต่างๆทางสังคมและถูกผลิตขึ้นสำหรับคนกลุ่มต่างๆ เหล่านั้น
4. นิยามเชิงเศรษฐศาสตร์และเทคโนโลยี เพลงสมัยนิยมถูกเผยแพร่ออกไปโดยสื่อมวลชนเพื่อสนองต่อตลาดของอุตสาหกรรมดนตรี

Ronald Pen (1992 : 271) กล่าวถึง เพลงสมัยนิยมไว้ว่า หัวใจสำคัญของเพลงสมัยนิยมคือเสน่ห์ของการดึงดูดผู้บริโภค / ผู้ฟัง ซึ่งถูกสะท้อนผ่านปริมาณยอดขายของงานเพลงนั้นๆ ที่

ปรากฏอยู่ในชาร์ตจัดอันดับความนิยมของเพลง เช่น Billboard Chart เพลงสมัยนิยมนั้นถูกผลิตขึ้นมาโดยตั้งใจเพื่อให้ได้รับความนิยมอยู่แล้ว และมุ่งผลประโยชน์ทางการค้าโดยคาดหวังให้คนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก

หากพิจารณาถึงเพลงสมัยนิยมในเชิงธุรกิจแล้ว อาจกล่าวได้ว่าเพลงสมัยนิยมส่วนมากเป็นผลผลิตจากการประกอบการทางธุรกิจดนตรีสมัยใหม่ โดยถูกผลิตและเผยแพร่ออกไปเพื่อแสวงหากำไรและเพื่อผลประโยชน์เชิงธุรกิจเป็นสำคัญ ยิ่งผลงานเพลงได้รับความนิยมจากผู้ฟังมากเท่าใด ยิ่งแสดงถึงการประสบความสำเร็จในเชิงธุรกิจมากเท่านั้น

ถึงแม้ว่าแรงผลักดันที่ก่อให้เกิดแนวเพลงสมัยนิยมนั้นเกิดขึ้นจากผลประโยชน์เชิงธุรกิจเป็นสำคัญ แต่บรรดาคนหนุ่มสาวที่ต้องการสร้างสรรค์ผลงานเพลงเหล่านั้นก็ได้ถูกชักจูงด้วยผลประโยชน์เชิงธุรกิจเสมอไป บางคนมีความต้องการที่จะแสดงออกถึงการปลดปล่อยทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดสร้างสรรค์ หรือเพื่อสร้างความบันเทิงใจให้เกิดขึ้นเท่านั้น ซึ่งการแสวงหาทางออกผ่านงานดนตรี ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่คนหนุ่มสาวใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแสดงออกถึงพรสวรรค์และสิ่งที่คุณค่าต้องการสื่อสารออกมาให้สังคมได้รับรู้

เพลงสมัยนิยมในปัจจุบันอาจหมายรวมถึงแนวเพลงทุกรูปแบบที่ได้รับความนิยมจากผู้ฟังซึ่งมักไปปรากฏอันดับอยู่ในชาร์ตเพลงต่างๆ ซึ่งในที่นี้จะขอจำแนกประเภทของเพลงสมัยนิยมตามแนวดนตรีหลักๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1. อวองการ์ด (Avant-garde Music) หมายถึงเพลงแนวทดลองหรือแนวใหม่ซึ่งมีลักษณะก้าวหน้าทางความคิดในช่วงระยะเวลาหรือยุคสมัยนั้นๆ เช่น การนำนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบของเพลง , การผสมผสานแนวเพลงต่างๆ เข้าด้วยกัน เป็นต้น

2. บลูส์ (Blues) เป็นดนตรีที่คงรูปแบบเดิมไว้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเป็นรูปแบบของดนตรีประเภทหนึ่งซึ่งเกิดจากการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนดำ ที่หลังไหลเข้าสู่สหรัฐอเมริกาด้วยสถานะของการเป็นทาส สภาพชีวิตที่คับแค้นของพวกเขาได้ถูกนำเสนอผ่านบทเพลงด้วยการร้อง หรือสวดอ้อนวอนในทางศาสนาซึ่งเป็นท่วงทำนองที่น่าเศร้า อันเป็นเอกลักษณ์ของการร้องและท่วงทำนองที่เกิดจากเครื่องดนตรีที่ไม่มีคุณภาพ จากความแร้นแค้น และความรู้ในด้านทฤษฎีดนตรีที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม ทำให้มีเสียงหรือคอร์ดที่ผิดเพี้ยนไป ซึ่งต่อมาก็ได้สร้างความแปลกหูจนเกิดเป็นลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะขึ้น

ลักษณะเฉพาะของเพลงบลูส์ถูกกำหนดด้วยรากฐานจากความเจ็บปวดแร้นแค้นและความทุกข์ทรมานของชีวิต เนื้อเพลงและสำเนียงของเพลงบลูส์จึงแฝงความเจ็บปวดคล้ายการสะอึกสะอื้นเวลาร้องให้ จึงใช้แสดงอารมณ์เศร้าได้ดี นอกจากนั้นเรื่องของจังหวะ (Rhythm) ของ

เพลงบลูส์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ และเป็นแบบแผนที่น่าไปสู่ดนตรีรูปแบบอื่นมากมาย เช่น ฟังก์ , โซลฟังก์ , ริทึมแอนด์บลูส์ (R&B) , ร็อก แอนด์ โรล เป็นต้น

เพลงบลูส์กำเนิดขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ทางตอนใต้ของอเมริกา และได้รับความนิยมในช่วงศตวรรษที่ 20 เรื่อยมา

3. คันทรี่ (Country Music) คือเพลงพื้นบ้านหรือเพลงลูกทุ่ง ซึ่งเกิดจากเพลงบัลลาด (Ballad) และการเต้นรำของอังกฤษ โดยใช้เครื่องดนตรีจำพวกซอ (Fiddle) และดัลซิเมอร์ (Dulcimer) ดนตรีประเภทนี้รุ่งเรืองมากในช่วงทศวรรษ 1920 ทางตอนใต้ของอเมริกา แถบหุบเขาเวอร์จิเนีย แครโรไลนา เคนตักกี เทนเนสซี จนกระทั่งกลายเป็นรูปแบบของอเมริกันอย่างแท้จริงซึ่งถูกเรียกว่า บทเพลงฮิลล์บิลลี (Hillbilly Music)

4. อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Music) เป็นเพลงที่เน้นการใช้เครื่องดนตรีเสียงสังเคราะห์ โดยจะไม่ใช้เครื่องดนตรีอะคูสติค เครื่องเสียงสังเคราะห์ที่นิยมใช้บรรเลงเพลงแนวนี้คือ ซินธิไซเซอร์ (Synthesizer) ทรัมแมชชีน (Drum machine) หรือกลองไฟฟ้า กีตาร์ไฟฟ้า (Electric Guitar) เทลฮาร์โมนียม (Telharmonium) แฮมมอนด์ ออร์แกน (Hammond Organ) เป็นต้น แนวเพลงนี้จึงต้องพึ่งพาอาศัยเครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นสำคัญ

5. ฮิปฮอปหรือเพลงแร็ป (Hip hop Music / Rap Music) มีรากฐานพัฒนามาจากชาวแอฟริกัน-อเมริกันและชาวละติน โดยในช่วงยุคทศวรรษ 1970 หลังจากที่ดนตรีดิสโก้ซึ่งพัฒนามาจากแนวเพลงฟังก์ในแบบของโมทาวน์ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ทำให้มีการเปิดแผ่นเพลงในคลับต่าง ๆ และด้วยการพัฒนาและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงก่อให้เกิดการสร้างลูป (Loop) และบีท (Beat) ใหม่ ๆ ขึ้นมา ดนตรีฮิปฮอปจึงได้ถือกำเนิดขึ้น

6. แจ๊ส (Jazz Music) เป็นแนวดนตรีชนิดหนึ่งที่พัฒนามาจากกลุ่มคนดำในสหรัฐอเมริกา (African Americans) ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยมีลักษณะพิเศษคือไน้ตบลูส์ การลัดจังหวะ จังหวะสวิง การโต้ตอบทางดนตรี และการเล่นสด (Improvisation) ซึ่งมีจังหวะชัดเจนที่เล่นอย่างอิสระโดยการประสานกันขึ้นเองของนักดนตรีในขณะที่กำลังบรรเลง โดยแจ๊สถือเป็นลักษณะของดนตรีคลาสสิกชนิดหนึ่งของสหรัฐอเมริกา

ดนตรีแจ๊สถือกำเนิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1910 โดยบริเวณที่เป็นแหล่งกำเนิดของดนตรีแนวแจ๊สคือเมืองนิวออร์ลีนส์ ซึ่งต่อมาได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงทศวรรษ 1920 จนถึง 1960

7. ริทึมแอนด์บลูส์ (Rhythm and Blues) เรียกสั้นๆ ว่า เพลงอาร์แอนด์บี (R&B) เป็นแนวเพลงที่ผสมผสานระหว่างเพลงแจ๊ส กอสเปล และบลูส์ มีกำเนิดมาจากกลุ่มคนผิวดำและเป็นดนตรีที่ร้องเล่นในหมู่คนผิวดำด้วยกันเอง ต่อมาริทึมแอนด์บลูส์มีการพัฒนารูปแบบไปในทิศทางต่างๆ ในช่วงปีค.ศ.1950 ดนตรีริทึมแอนด์บลูส์ได้รับความสนใจจากวัยรุ่นผิวดำมากขึ้น และได้

นำไปเล่นในนามของ เพลงร็อกแอนด์โรล ทั้งนี้เป็นการเหยียดสีผิวยังมีพลังแรงกล้าในสมัยนั้น และชาวผิวขาวจะไม่ยอมรับเชื้อชาติที่มแอนด์บลูส์มาใช้โดยเด็ดขาด

ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า แนวเพลงร็อกแอนด์บลูส์นั้นได้รับการผสมผสานรูปแบบจากแนวดนตรีต่างๆ อย่างมากมายเกือบทุกแนวเพลง ไม่ว่าจะเป็นแจ๊ส โซล บลูส์ ร็อกแอนด์โรล ฮิปฮอป ฯลฯ ซึ่งทำให้แนวเพลงนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าร็อกแอนด์บลูส์จะมีการพัฒนารูปแบบที่แปรเปลี่ยนไปจากเดิมมาก บางครั้งคนผิวขาวก็นำเอาแนวเพลงนี้ไปใช้ แต่เอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ยังคงเก็บรักษามาจนถึงทุกวันนี้คือ การเป็นดนตรีของคนผิวดำนั่นเอง

8. ร็อกแอนด์โรล (Rock'n Roll) เป็นดนตรีที่ประกอบด้วย กีตาร์ กีตาร์เบส และกลอง เป็นเครื่องดนตรีหลัก เป็นดนตรีที่มีรูปแบบง่ายๆ เน้นความสนุกสนานและความหนักแน่นในเนื้อหาที่ต้องการสื่อสารออกมา แนวเพลงร็อกแอนด์โรลถูกคิดค้นขึ้นราวช่วงกลางของทศวรรษ 1950 โดยเอลวิส เพรสลีย์ (Elvis Presley) ได้นำเอาการร้องที่ใช้เสียงสูงของเพลงบลูส์ของคนผิวดำมาผสมกับทำนองสนุกสนานของเพลงคันทรี่ของคนผิวขาว โดยเป็นการผสมผสานของวัฒนธรรมของสองเชื้อชาติ ต่อมาเอลวิส เพรสลีย์จึงได้รับการยกย่องให้เป็น "ราชาเพลงร็อกแอนด์โรล"

เพลงร็อกได้มีการพัฒนาต่อยอดเรื่อยมาอย่างหลากหลายจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสามารถแตกแขนงออกได้อีกเป็นหลายประเภท เช่น เฮฟวีเมทัล , เดธเมทัล , บริติสร็อก , อัลเทอร์เนทีฟ เป็นต้น อีกทั้งยังเป็นที่ยอดนิยมของผู้ฟังตราบจนถึงทุกวันนี้

9. ป๊อป (Pop Music) เป็นแนวเพลงที่มีลักษณะโมโโลดได้ง่ายๆ โครงสร้างของเพลงไม่สลับซับซ้อน โดยอาจมีการรวมเอาเพลงหลายๆ แนวมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เช่น ร็อก , ฮิปฮอป , เร้กเก้ , แด็นส์ , อาร์แอนด์บี , ฟังก์ หรือแม้แต่โฟล์ก เป็นต้น

เพลงป๊อปถูกแต่งขึ้นเพื่อหวังผลประโยชน์เชิงธุรกิจจากคนฟังกลุ่มใหญ่ โดยได้แรงบันดาลใจจากค่ายเพลงใหญ่ เริ่มจากดนตรีประเภท Ragtime ปรับเปลี่ยนมาทางแนวสวิง จากนั้นก็เป็นดนตรีแจ๊สที่สามารถเต้นรำได้ นอกจากนั้นดนตรีป๊อปยังสามารถรวมถึงบลูส์ที่มีต้นกำเนิดจากคนผิวดำในอเมริกาได้อีกด้วย และดนตรีคันทรี่ที่เริ่มปรับเปลี่ยนเรื่อยมาจนกลายเป็นแนว Rockabilly (เพลงร็อกแอนด์โรลลิในยุคแรก)

จากการจำแนกประเภทของเพลงสมัยนิยมที่ผ่านมา 9 ประเภท อาจกล่าวได้ว่า เพลงสมัยนิยมไม่ได้ถูกนิยามให้มีลักษณะเฉพาะรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเท่านั้น แต่หมายรวมถึงแนวเพลงทุกประเภทที่ได้รับความนิยมจากผู้ฟัง โดยไม่สนใจลักษณะเฉพาะของดนตรีแต่ละแนว เกณฑ์ในการนิยามว่าเพลงใดเป็นเพลงสมัยนิยมนั้นจึงถูกนิยามโดยผ่านความนิยมของผู้ฟังเพลง ซึ่งสามารถวัดได้จากยอดขายอัลบั้ม / แผ่นเสียง และยอดเปิดออกอากาศตามสถานีวิทยุ (Airplay)

ในความเป็นจริงแล้วการจำแนกประเภทของเพลงสมัยนิยมยังไม่หมดแต่เพียงเท่านี้ ยังมีแนวเพลงอีกมากมายที่ถูกจัดอยู่ในเพลงประชานิยม ประเภทของแนวเพลงที่ถูกจำแนกออกมานั้น เป็นเพียงการอธิบายให้เห็นภาพรวมและลักษณะเฉพาะของแต่ละแนวเพลงเท่านั้น ซึ่งแต่ละแนวเพลงที่จำแนกออกมานั้น ล้วนมีนัยสำคัญต่อการศึกษาหรือมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ ซึ่งจะได้อธิบายในบทต่อไป

เพลงป๊อป (Pop Music) เป็นแนวดนตรีประเภทหนึ่งที่มีจังหวะ ลีลา ทำนองเพลงและเนื้อเพลงที่เป็นที่จดจำได้ง่าย มีโครงสร้างตามแบบสามัญกรรมตาทั่วไปและเป็นรูปแบบที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ของดนตรีกระแสหลัก ในบางกรณีอาจหมายถึงเพลงที่มียอดเปิดตามสถานีวิทยุ (Airplay) หรือสามารถทำยอดขายได้สูงจนสามารถไต่อันดับขึ้นไปปรากฏอยู่ในการจัดอันดับชาร์ตเพลง หรือในบางกรณีอาจหมายถึงเพลงที่สามารถทำให้คนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ฟังเพียงเท่านั้น

เพลงป๊อปถูกประพันธ์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ฟังได้รับความเพลิดเพลินบันเทิงใจ และมุ่งเป้าหมายไปยังผลประโยชน์ทางธุรกิจเป็นหลัก โดยไม่ใส่ใจต่อเรื่องของรูปแบบดนตรีและความงดงามทางสุนทรียศาสตร์

คำว่า “เพลงป๊อป (Pop Music)” ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในปีค.ศ.1926 ในความหมายของ “การมีเสน่ห์ดึงดูดจนทำให้ได้รับความนิยม” หลังจากนั้น ตั้งแต่ยุคทศวรรษ 1950 เป็นต้นมา คำว่า “Pop Music” ถูกใช้ในความหมายของการกำหนดประเภทของแนวดนตรีป๊อป

Simon Frith (2001 : 94-96) นิยามความหมายของคำว่าเพลงป๊อป หมายถึง เพลงที่สามารถเข้าถึงสาธารณชนทั่วไปได้ง่าย มากกว่าที่จะมุ่งเป้าหมายไปยังกลุ่มชนชั้นสูงของสังคม หรือกลุ่มคนที่มีทักษะและความสามารถทางดนตรีในระดับสูง เพลงเหล่านี้ถูกผลิตขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ มุ่งแสวงหาผลกำไร และไม่จัดเป็นศิลปะที่มุ่งแสวงหาสุนทรียรสจากการบริโภค

หากนิยามเพลงป๊อปตามความหมายของ Simon Frith แล้ว อาจกล่าวได้ว่าเพลงป๊อปคือแนวเพลงร่วมสมัยที่รวมเอาแนวเพลงทุกประเภททุกรูปแบบเข้าไว้ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นร็อกแอนด์โรล , คันทรี , เร็กเก้ , แร็ป ฯลฯ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในการนิยามคำว่า “เพลงป๊อป” ในทางกฎหมายได้ เนื่องจากความหมายที่ถูกนิยามขึ้นนั้นมีขอบเขตที่กว้างขวางและมีความซ้อนทับกันอยู่กับแนวดนตรีประเภทอื่นๆ

เรายังอาจอธิบายความหมายและลักษณะของเพลงป๊อป โดยมองผ่านแง่มุมที่แตกต่างกันได้ ดังนี้

- *เชิงการตลาด (Markets)*

เพลงป๊อปถูกออกแบบและผลิตขึ้นมาเพื่อดึงดูดผู้บริโภค โดยไม่แบ่งแยกที่มาและรสนิยมของผู้บริโภคออกเป็นกลุ่ม ยกเว้นเพลงป๊อปแนว Teen Pop ที่มุ่งเป้าหมายไปยังกลุ่มเด็กผู้หญิงวัยรุ่นโดยเฉพาะเจาะจง

- *เชิงอุดมการณ์ (Ideology)*

เพลงป๊อปไม่ได้ถูกสร้างสรรค์หรือผลิตขึ้นมาจากความใฝ่ฝันหรืออุดมการณ์ทางดนตรี เพียงแต่เป็นไปเพื่อแสวงหาผลกำไรหรือผลประโยชน์ทางธุรกิจเท่านั้น ดังนั้นเพลงป๊อปจึงเป็นสื่อที่แสดงออกถึงสิ่งที่คนทั่วไปรู้หรือมีอยู่ในตัวอยู่แล้ว มากกว่าที่จะผลักดันให้เกิดความทะเยอทะยานในสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน

- *เชิงการผลิต (Production)*

เพลงป๊อปเป็นเพลงที่ถูกผลิตขึ้นจากกลุ่มคนหรือองค์กรที่มีการรวมตัวกันเพื่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ มากกว่าที่จะถูกผลิตขึ้นจากปัจเจกบุคคลหรือคนกลุ่มเล็กๆ ดังนั้นบุคคลที่มีส่วนสำคัญในกระบวนการผลิตเพลงป๊อปจึงได้แก่ นักแต่งเพลง นักประพันธ์เพลง โปรดิวเซอร์ และตัวศิลปิน / นักร้อง

- *เชิงสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics)*

เพลงป๊อปถูกจัดว่าเป็นวิชาชีพมากกว่าที่จะเป็นศิลปะ เพราะมันไม่ได้สื่อสารถึงแนวทางที่ทำให้ผู้บริโภคตระหนักถึงมุมมองใหม่ๆ แต่เป็นเพียงการสื่อสารถึงอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ปุถุชนทั่วไป (รัก โลภ โกรธ หลง) ผ่านทางการใช้จังหวะ ทำนองเพลง และเนื้อร้องที่ซ้ำซากจำเจ

หากจะกล่าวสรุปถึงลักษณะสำคัญของเพลงป๊อปโดยทั่วไปแล้ว มักประกอบด้วย

1. มีจังหวะที่สอดคล้องต้องกันและเป็นที่ยึดจำได้ง่าย (Consistent and Noticeable Rhythmic Element)

2. มีรูปแบบที่สอดคล้องกับเพลงกระแสหลักและมีโครงสร้างตามแบบแผนที่สืบต่อกันมา (Mainstream Style and Traditional Structure)

ส่วนองค์ประกอบอื่นๆ ที่ทำให้เพลงป๊อปมีความแตกต่างกันออกไป ได้แก่ เนื้อเพลงที่นำดึงดูดและจดจำได้ง่าย , ความสวยงามและน่าดึงดูดใจของการจัดเรียงท่วงทำนอง , การสอดประสานกันระหว่างดนตรีกับเนื้อร้อง ฯลฯ ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จึงเป็นเหตุให้แต่ละเพลงมีความโดดเด่นและแตกต่างกันออกไป โดยเนื้อหาของเพลงป๊อปโดยทั่วไปมักเกี่ยวข้องกับเรื่องความรักและความรู้สึก ซึ่งถูกถ่ายทอดผ่านเนื้อร้องให้มีความยาวไม่เกิน 5 นาทีต่อเพลง

เพลงป๊อปยังอาจแบ่งประเภทออกเป็นแนวย่อยๆ (Subgenres) ซึ่งในที่นี้จะขออธิบายถึงเฉพาะแนวที่มีนัยสำคัญต่อการศึกษาเท่านั้น ดังนี้

1. Bubblegum Pop ลักษณะสำคัญของแนวเพลงป๊อปประเภทนี้ คือ มีการวางแผนทางการตลาดโดยมีกลุ่มเด็กวัยรุ่นเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก , มีกระบวนการผลิตอย่างเป็นขั้นตอน , มีโปรดิวเซอร์เป็นผู้ผลักดันและสร้างแนวทางให้กับตัวศิลปิน และมีจังหวะเพลง / ดนตรีที่มีรูปแบบไม่ชัดเจน เพลงโดยทั่วไปมักมีทำนองที่ติดหูได้ง่าย มีจังหวะและดนตรีแบบง่ายๆ และมักมีการร้องเนื้อเพลงที่ฮุค (Hook) ซ้ำไปมา เนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความรัก ซึ่งมักอ้างอิงหรือกล่าวเปรียบเทียบกับถึงอาหารหวานชนิดต่างๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรักอันหวานชื่นของวัยรุ่นหนุ่มสาว

2. Manufactured Pop หมายถึงผลงานเพลงของศิลปิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินกลุ่มที่ต้องพึ่งพาอาศัยบุคคลอื่นในการสร้างผลงานภาคส่วนต่างๆ ตั้งแต่กระบวนการแต่งเพลง การโปรดิวซ์ การออกแบบเสียงร้องและทำเต็น การแสดงบนเวที การสร้างภาพลักษณ์ของตัวศิลปิน ฯลฯ อาจกล่าวได้ว่าตัวศิลปินเป็นเพียงแค่เครื่องมือที่ใช้ถ่ายทอดและนำเสนอผลงาน ซึ่งถูกวางแผนและกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างผลงานไว้ให้เรียบร้อยแล้ว

3. Teen Pop เป็นแนวเพลงป๊อปประเภทหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายแนว Bubblegum pop แต่แนวนี้จะมุ่งเน้นกลุ่มเด็กวัยรุ่นเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดที่สำคัญ

4. Dance Pop เป็นแนวเพลงป๊อปที่มีรูปแบบและกลิ่นอายของดนตรีแนวอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการพัฒนาการมาจากดนตรีแนวดีสโก้ ดนตรีแนวนี้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับดนตรีแนว Teen pop และ Eurodance

แนวย่อยๆ ของเพลงป๊อปแนวอื่นๆ ได้แก่ Baroque pop , Bastard pop , Disco , Indie pop , Noise pop , Operatic pop , Power pop , Sophisti-pop , Space age pop , Sunshine pop , Synthpop เป็นต้น

แนวทางของเพลงสมัยนิยมในปัจจุบัน

หากกล่าวถึงดนตรีสมัยใหม่ (Modern Music) ในปัจจุบันแล้ว จะมีลักษณะสำคัญคือ การนำเอารูปแบบและแนวเพลงต่างๆ เข้ามาผสมผสานกันตามแนวทางของผู้สร้างสรรค์ เราอาจศึกษาย้อนกลับไปถึงจุดเริ่มต้นของการเกิดดนตรีสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการแพร่กระจายและผสมผสานทางวัฒนธรรม (Cultural Diffusion & Cultrural Hybridity) ซึ่งมีอิทธิพลต่อสังคมโลกอย่างมากมาย และทำให้การสร้างสรรคดีนตรีเริ่มมีการผสมผสานรูปแบบ แนวเพลง และวัฒนธรรมทางดนตรีต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เช่น การที่จอห์น โคลเทรน (John Coltrane) นำเอาแนว

เพลงพื้นบ้านของอินเดียผสมผสานเข้ากับดนตรีแจ๊ส หรือการที่เอลวิส เพรสลีย์ (Elvis Presley) นำเอาแนวเพลงคันทรี่-เวสเทิร์นผสมผสานเข้ากับแนวเพลงบลูส์ จนเกิดเป็นแนวเพลงร็อกแอนด์โรลในช่วงกลางทศวรรษ 1950 ที่สร้างกระแสความนิยมไปทั่วโลกและต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เป็นต้น

ต่อมาผลงานทางดนตรี ไม่ว่าจะเป็นผลงานเพลง มิวสิควิดีโอ การแสดงคอนเสิร์ตต่างๆ ได้มีการนำเอารูปแบบ แนวเพลงและวัฒนธรรมทางดนตรีอันหลายหลากจากแหล่งต่างๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกันมากขึ้น ดนตรีที่เคยถูกแบ่งออกตามภูมิภาคของโลก (Regional Music) ได้รับความนำเอารูปแบบของดนตรีในภูมิภาคอื่นๆ เข้ามาผสมผสานกัน หรือดนตรีที่เคยแบ่งแยกผิวสีชนชั้น เชื้อชาติต่างก็กลายมาเป็นการรับนำเอาวัฒนธรรมที่แตกต่างนั้นมาผสมผสานเข้ากันมากขึ้น เช่น

- การนำเอาเพลงภารตะของอินเดียซึ่งมีทำนองและดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มาผสมผสานเข้ากับดนตรีแบบเวสเทิร์นในรูปแบบของดนตรีร่วมสมัย
- การที่ศิลปินผิวนำเอารูปแบบและวัฒนธรรมทางดนตรีของคนผิวดำ เช่น เพลงบลูส์ เพลงแจ๊ส เพลงอาร์แอนด์บี เข้ามาผสมผสานในงานเพลงของตน หรือนำเอามาผลิตโดยนำมาเรียบเรียงทำนองและปรับเปลี่ยนเครื่องดนตรีใหม่ให้มีความสอดคล้องกับดนตรีของคนผิวดำ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์เพลงและการเหยียดผิวในชาร์ตเพลงของอเมริกาเกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1960
- การรับนำเอารูปแบบแนวดนตรี การสร้างภาพลักษณ์ของศิลปิน K-pop , J-pop เข้ามาใช้เป็นแบบอย่างในการแนวทางให้กับศิลปินในภูมิภาคเอเชียด้วยกันเอง
- การร่วมงานกันระหว่างศิลปินต่างเชื้อชาติ ต่างวัฒนธรรม ซึ่งมีความแตกต่างในรูปแบบและแนวทางของผลงานทางดนตรีอย่างสิ้นเชิง โดยนำเอาแนวเพลงของศิลปินแต่ละคนมาผสมผสานเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดเป็นดนตรีแนวผสมผสาน (Fusion Genre)

ไม่ว่าจะเป็นารผสมผสานทางดนตรีในรูปแบบใดก็ตาม ล้วนเป็นแนวทางในการสร้างดนตรีที่มีความเป็นสมัยใหม่ด้วยกันทั้งสิ้น (แต่อาจมีรูปแบบที่แตกต่างกัน) และนับวันกำแพงที่เป็นสิ่งขวางกั้นและแบ่งแยกระหว่างเชื้อชาติ วัฒนธรรมอันเป็นอุปสรรคต่อการสร้างแนวดนตรีสมัยใหม่ (Modern Music) ก็จะมีค่อยๆ ทลายลงไปเรื่อยๆ ในปัจจุบันต้องยอมรับว่าเพลงที่ถูกผลิตขึ้นใหม่นั้นล้วนแล้วแต่เป็นดนตรีแนวผสมผสาน (Fusion Genre) ที่มีรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นใหม่มากมาย ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาเรื่องการจำแนกประเภทของแนวดนตรีได้อย่างถูกต้องชัดเจนต่อไป

3.แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture)

John Storey (1993 : 7-16) ได้จัดแบ่งหมวดหมู่ความหมายของ “วัฒนธรรมประชานิยม” ออกเป็นทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่

1.วัฒนธรรมสมัยนิยม หมายถึง วัฒนธรรมอะไรก็ได้ตามที่เป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนจำนวนมาก นิยามข้อนี้ครอบคลุมเนื้อหาของวัฒนธรรมโดยทั่วไป แต่มีจุดอ่อนในแง่ที่ขาดขอบเขตที่ชัดเจน หรือไม่สามารรถระบุลักษณะเฉพาะเจาะจงของวัฒนธรรมแต่ละอย่าง ซึ่งมักจะมีรายละเอียดปลีกย่อยและแตกต่างหลากหลายกันอย่างมากในหลายด้าน

2.วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมที่หลงเหลืออยู่จากการให้คำนิยามวัฒนธรรมของชนชั้นนำหรือวัฒนธรรมของชนชั้นสูง (High Culture) ในแง่นี้ วัฒนธรรมประชานิยม จึงหมายถึงวัฒนธรรมที่อยู่ตรงข้ามกับวัฒนธรรมของชนชั้นผู้นำหรือวัฒนธรรมของชนชั้นส่วนใหญ่ในสังคม

3.วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) นิยามในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับรูปแบบต่างๆ ของวัฒนธรรมที่ถูกผลิต เผยแพร่และโฆษณาในตลาด สินค้าของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ที่ได้รับความนิยม เช่น แฟชั่นเสื้อผ้า เครื่องสำอางค์ ดนตรี กีฬา ภาพยนตร์ ฯลฯ ต่างก็เป็นตัวอย่างสำคัญของวัฒนธรรมสมัยนิยมในความหมายนี้

4.วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมที่มีแหล่งกำเนิดมาจากประชาชน เป็นวัฒนธรรมขนานแท้และดั้งเดิมของประชาชนหรือชาวบ้านร้านตลาดทั่วไป ในแง่นี้ วัฒนธรรมประชานิยมคือวัฒนธรรมของประชาชนนั่นเอง

5.วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง พื้นที่หรืออาณาบริเวณของการต่อสู้ระหว่างพลังของกลุ่มคนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ กับกลุ่มคนผู้ที่มีอำนาจครอบงำในสังคม วัฒนธรรมประชานิยมในแง่นี้ไม่ใช่ทั้งของชนชั้นผู้นำหรือชนชั้นผู้เสียเปรียบในสังคมทั้งสิ้น แต่เป็นวัฒนธรรมที่เกิดจากการต่อสู้ต่อรองและช่วงชิงทางอุดมการณ์ และผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ในสังคม

6.วัฒนธรรมประชานิยม หมายถึง วัฒนธรรมที่เกิดขึ้นภายหลังการพัฒนาอุตสาหกรรมและการขยายตัวของชุมชนเมือง นิยามในกลุ่มนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนและการคมนาคมสื่อสารของโลกสมัยใหม่ ที่มีบทบาทสำคัญในการก่อรูปและขยายตัวของวัฒนธรรมในชุมชนเมืองขนาดใหญ่ วิธีการผลิตแบบอุตสาหกรรมและวิถีชีวิตในเมือง ทำให้ผู้คนจำนวนมากเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในสังคมเกษตรกรรมหรือสังคมชนบทไปอย่างมากมาย

ในการให้คำนิยามของวัฒนธรรมประชานิยมนั้น คำถามสำคัญที่จะต้องอธิบายให้ชัดเจนก็คือ อะไรคือความนิยมของยุคสมัย เราจะวัดความนิยมที่แพร่หลายของปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมต่างๆ ได้อย่างไร และพิจารณาโดยใช้อะไรเป็นเกณฑ์

Raymond Williams (1976 : 237) ได้นำเสนอเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาว่าอะไรคือความนิยมของผู้คนในแต่ละยุคสมัย หรืออะไรควรจัดว่าเป็นวัฒนธรรมประชานิยมนั้น อาจพิจารณาได้จากเกณฑ์สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. เป็นสิ่งที่ชื่นชอบ ชื่นชม หรือยอมรับโดยผู้คนจำนวนมาก (well-liked by a lot of people)
2. เป็นสิ่งที่มักถูกมองว่าต่ำชั้น และไม่มีคุณค่า / ทัศนคติทางศิลปะ (inferior and unworthy)
3. เป็นสิ่งที่ออกแบบหรือสร้างขึ้นเพื่อให้คนจำนวนมากชื่นชอบ สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในทางการค้าและบริโภคนิยม (win favour with the people / explicitly commercial)
4. เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นโดยผู้คนเพื่อพวกเขาเอง (actually made by the people for themselves)

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ และคณะ (2549 : 135 - 141 อ้างถึงใน พัฒนา กิติอาสา, 2546 : 43 - 44) กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมประชานิยมปรากฏตัวอยู่ทั่วไปในหลายๆ รูปแบบ เช่น

1. วัตถุสิ่งของ เช่น ตู้ถ่ายสติ๊กเกอร์ , ซาไซมุก , คอมพิวเตอร์ , อินเทอร์เน็ต , โทรศัพท์มือถือ , รถไฟวิลิโดรฟ์ , เสื้อสายเดี่ยว (รองทำสันตึก) , กระเป๋าถือแบรนด์เนม
2. รายการโทรทัศน์เรตติ้งสูง หนังสืออันดับบ็อกซ์ออฟฟิศ , เพลงที่เปิดทางวิทยุบ่อยๆ , ละคร , ข่าว , ทอล์กโชว์ , เกมโชว์ , เกมเศรษฐี , RealTV , MTV , หนังสือเบสต์เซลเลอร์
3. พฤติกรรม เช่น การสัก , การเจาะ , ทำแต่น้ำ , การดูหนัง , เดินช้อปปิ้ง , การสะสมของที่ระลึกจากหนัง , การไปนั่งที่ลานเบียร์การ์เด็น , การกินฟาสต์ฟู้ด การดื่มไวน์
4. เทรนด์ เช่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม , ความคิดชาตินิยมใหม่ , การโยยหาอดีต , การตื่นเทคโนโลยีใหม่ , ฟิตเนส , ซิวจิต , หมวย , กังฟู , อัลเทอร์เนทีฟ , อินดี้...
5. เหตุการณ์ เช่น การไปดูฝนดาวตก , Y2K , สุริยุไทย , การก่อการร้ายที่อเมริกา , คอนเสิร์ตร็อบบี้ วิลเลียมส์ , ฟุตบอลโลก
6. บุคคลที่มีชื่อเสียง เช่น ออสมา บินลาเดน , แฮร์รี พอตเตอร์ , เดวิด เบ็คแฮม , บริทนี สเปียร์

สิ่งต่างๆ รอบตัวเราที่จัดเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยมไว้ว่า ถ้าคุณอยากจะทดสอบว่า อะไรบ้างที่เป็นป๊อป คัลเจอร์รอบๆ ตัวคุณ ง่ายที่สุดคือ ลองมองหาสิ่งเหล่านี้

- เรื่องที่เพื่อนสนิทหรือพี่น้องของคุณพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า
- พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ หรือประเด็นในการถกเถียงรายการทอล์กโชว์

- พฤติกรรมพิลึกๆ ล่ำสุดที่คุณทำตามแบบเพื่อนๆ
- เทรนด์ล่ำสุดที่คุณรู้สึกสนใจชื่นชอบ หรือแม้แต่หมั่นเปื้อ
- การเข้าไปมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ใหญ่ๆ ล่ำคัญๆ ครั้งล่ำสุด

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล (2545 : 201 – 202 อ้างถึงใน พัฒนา กิตติอาสา, 2546 : 45) กล่าวถึงวัฒนธรรมประชานิยม ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตน (Self) หรือ อัตลักษณ์ (Identity) ไว้ว่า สองคำนี้ถือเป็นคำหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์กระแสวัฒนธรรมประชานิยม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยการให้คำนิยาม ช่างชิงการนิยาม และนำเสนอ “ความเป็นตัวตน / ความเป็นตัวฉัน” ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและระดับกลุ่มสังคมอย่างเข้มข้น ความเป็นตัวตนเป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและระดับกลุ่ม

ในทางทฤษฎีแล้ว การวิเคราะห์ตัวตนในกระแสวัฒนธรรมประชานิยม อาจพิจารณาได้จากเกณฑ์ในการแบ่งอย่างกว้างๆ ต่อไปนี้ ตัวตนของคนเราในโลกที่ห้อมล้อมไปด้วยวัฒนธรรมประชานิยม สามารถแบ่งพิจารณาออกได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

- 1.ตัวตนที่ได้มาจากการเสพลือ มีประสบการณ์ต่างๆ ผ่านสื่อ แล้วนำมาสร้างความเป็นตัวตนให้กับตนเอง
- 2.ตัวตนที่เกิดขึ้นในโลกของความเป็นจริงที่เหนือความจริง ส่วนใหญ่เป็นความจริงที่สื่อเป็นผู้สร้าง หรือมายาภาพว่ามันคือความจริง เช่น บอกว่าผู้หญิงที่สวยงามจะต้องมีสัดส่วนที่ผอมบาง
- 3.ตัวตนที่ถูกแยกย่อย เช่น กลุ่มเกย์ กลุ่มเด็ก เซ็นเตอร์พ้อยท์ กลุ่มคนทำงานที่เป็นโสด คนทำงานที่แต่งงานแล้ว และอื่นๆ ซึ่งจะนำไปสู่การคิด การใช้ การบริโภค และการสร้างความหมายที่ต่างกัน
- 4.ตัวตนที่อยู่ในโลกที่ขัดแย้งกัน อันเกิดจากการสร้างความหมายที่ขัดกัน เช่น ผู้หญิงที่ต้องเป็นทั้งแม่ และต้องเป็นสาวเปรี้ยวในวงเพื่อน หรือภาพในภาพยนตร์ที่ผู้ชายไว้หนวดยาว แต่ความจริงต้องตัดผมสั้น
- 5.ตัวตนในโลกแห่งสุนทรียะที่มีระดับ แยกไปตามอำนาจที่ผู้อื่นเป็นผู้กำหนด เช่น คนมีเงิน ก็ดูหนังตามโรงหนังชั้นหนึ่ง ผู้ใช้แรงงานก็ดูหนังควบตามโรงชั้นสอง ถ้าแกฟังเพลงแจ๊ส ส่วนคนใช้ก็ฟังลำเพลินหมอลำซิ่ง เป็นต้น

ในกระบวนการสร้างความหมาย แต่ละคนจะอาศัยการตีความ การเลือกเปิดรับสื่อ รูปร่างลักษณะภายนอกของตน จังหวะ โอกาส และสถานการณ์ ณ ช่วงเวลานั้นๆ มาประกอบ

สังเคราะห์เป็นตัวตนของแต่ละคนขึ้นมาเป็นรูปธรรม ไม่ว่าจะเป็นตัวตน เพศสภาพ สัญชาติ สถานะทางสังคมต่างๆ และความที่เกิดขึ้นก็การเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เช่น แฟชั่นเสื้อผ้า ทรงผม และเครื่องประดับ ที่ในยุคสมัยหนึ่งเราก็แต่งตัวแบบหนึ่ง

นอกจากนั้น การสร้างตัวตนย่อมเป็นปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับอำนาจและเครื่องมือของอำนาจ ในบริบทของวัฒนธรรมประชานิยม วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ และคณะ (2549 : 138 – 139 อ้างถึงใน พัฒนา กิติอาสา, 2546 : 49 - 50) ได้นำเสนอว่า เครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการสร้างตัวตนในโปป คัลเจอร์ หรือการสร้างกระแสโปปขึ้นมาก็คือ “การโฆษณาชวนเชื่อ” กลวิธีหลักของการโฆษณาชวนเชื่อที่มีอิทธิพลในการสร้างกระแสโปป ประกอบด้วยกลวิธี 7 อย่าง ได้แก่

1. คำขวัญ เป็นการใช้คำขวัญสั้นๆ ซึ่งนับว่าใช้ได้ผลดีทั้งในการโฆษณา ตั้งแต่การโฆษณาสินค้าอุปโภคบริโภค ไปจนถึงการโฆษณาหาเสียงทางการเมือง คำขวัญสั้นๆ เปรียบเหมือนกับมนตรา หรือคำภาวนาที่จำง่ายและฝังลึกเข้าไปในจิตใจ มีมนต์สะกดจิตที่สามารถดึงดูดและรวบรวมผู้คนกลุ่มใหญ่ๆ ให้เข้ามามีอารมณ์ร่วมกันได้

2. การตราหน้า เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งทันที โดยไม่พิจารณาเหตุผลอื่นๆ ประกอบ โดยการตราหน้าใช้คำเรียกหรือคำที่มีความหมายไม่ดี ในการเรียกบุคคล กลุ่ม ชาติ เชื้อชาติ หรือสินค้าของบริษัทอื่นๆ ที่พวกเขาต้องการให้เกิดความรู้สึกไม่ดี

3. การเหมารวม เป็นวิธีการโฆษณาชวนเชื่อที่มุ่งหวังให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกดีประทับใจต่อสิ่งนั้นๆ โดยปราศจากการวิเคราะห์ ตรวจสอบ มีลักษณะเหมือนการตราหน้า แต่ให้ผลตรงกันข้าม คือให้ความรู้สึกในทางบวก

4. การถ่ายโอนสัญลักษณ์ เป็นการใช้สัญลักษณ์ของสิ่งที่น่าเชื่อถือ เป็นที่เคารพ เพื่อถ่ายโอนลงสู่ของอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อช่วยในการปลุกเร้าอารมณ์ทำให้อยากได้ของสิ่งนั้น

5. การแห่ตาม คือการกระตุ้นสัญชาตญาณสัตว์สังคมของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้สึกอยากมีพวกพ้อง ด้วยการร่วมบริโภคสินค้าเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ในสังคม โดยใช้หลักการที่ว่า ถ้าคนอื่นๆ ทำกัน เราก็ต้องทำตาม

6. เนื้อหนังมังสา (Sex Appeal) ปรากฏอยู่ในภาพโฆษณาให้เราเห็นกันดาษดื่น และรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องปกติธรรมดา เรื่องเพศถูกทำให้กลายเป็นสินค้าและการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ก็เป็นการดึงดูดให้คนหันมาสนใจสินค้าได้อย่างชะงัด ถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการโฆษณาชวนเชื่อที่คลาสสิกที่สุด และคงจะใช้ต่อไปได้ตลอดกาลนานทั้งกับผู้ชายและผู้หญิง

7. เสียงดนตรี การนำเพลงมาประกอบในโฆษณา จะส่งผลในการกระตุ้นอารมณ์ให้ผู้ชมคล้อยตามได้มาก เห็นได้ชัดเจนจากโฆษณาในโทรทัศน์ ที่มักจะนำเพลงที่ติดหูฟังง่าย ๆ มา

ประกอบ และเพลงนั้นก็กลายเป็นตัวแทนของโหมฆณานั้นไปในทันที เมื่อใดที่คุณได้ยินเพลงนั้นอีก ไม่ว่าจะ ณ ที่ใด ก็จะทำให้นึกถึงสินค้านั้นตามไปด้วยอย่างเป็นอัตโนมัติ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษารวบรวมงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเนื้อหาและองค์ประกอบในการนำเสนอผลงานทางดนตรีของนักร้อง / ศิลปินนั้น พบว่ามีงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างภาพลักษณ์และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางส่วนหนึ่งในการศึกษา ดังนี้

1. ยุคลรัตน์ เจตนาธรรมจักร (2537) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์ของการสร้างภาพลักษณ์นักร้องไทยสังกัดบริษัทคีตาเรคคอร์ดส จำกัด ในช่วงระยะเวลา พ.ศ.2531-2534” พบว่าการสร้างภาพลักษณ์ของนักร้องมีผลต่อการยอมรับของผู้ฟัง / ผู้ชม โดยผู้สร้างสรรค์ผลงานจะให้ความสำคัญต่อเรื่องรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง การแต่งกายของนักร้องเป็นสิ่งแรก รองลงมาคือความสามารถของนักร้อง เนื้อเพลง ทำนอง โดยมีสื่อมวลชนเป็นช่องทางต่อยอดการสร้างสรรค์ภาพลักษณ์

การสร้างภาพลักษณ์นักร้องของบริษัทคีตาเรคคอร์ดสนั้น มีทั้งการสร้างตามความต้องการของตลาดแล้ว ในขณะที่เดียวกันก็มีการสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่ออกมา เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้กับนักร้องและเพิ่มโอกาสในการขายอีกทางหนึ่งด้วย โดยขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์นักร้องของบริษัทคีตาเรคคอร์ดสประกอบด้วย การแสวงหาตัวนักร้อง การสร้างภาพลักษณ์ และการโปรโมชัน

องค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของนักร้อง คือ ความเป็นดารา การเลือกใช้นักคิดเด่นมาเสริมขึ้นเป็นภาพลักษณ์ เพลงดี จับกลุ่มเป้าหมายได้ตรงจุด นอกจากนี้ยังมีการใช้กลยุทธ์ในการทำโปรโมชันที่แตกต่างกัน โดยจะเน้นการใช้สื่อโทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์กับกลุ่มนักร้องที่มีรูปร่างหน้าตาดีเป็นจุดขาย และใช้สื่อวิทยุสำหรับกลุ่มนักร้องที่มีความสามารถในการร้องเพลงเป็นจุดเด่นที่สำคัญกว่ารูปร่างหน้าตา

2. มิตรภรณ์ อยู่สถาพร (2539) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างภาพความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ผ่านบทเพลงไทยสมัยนิยม ระหว่างปี พ.ศ.2527-2539” พบว่าลักษณะโดยรวมของความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ที่ได้รับการนำเสนอผ่านสื่อเสียงเพลงนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ ความเป็นผู้หญิงกล้า แกร่ง และเก่ง โดยลักษณะของผู้หญิงสมัยใหม่ ได้แก่ ความสามารถพึ่งพาตนเองได้ ความเข้มแข็งอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีอำนาจเหนือผู้ชาย การเป็นผู้วิพากษ์

มากกว่าถูกวิพากษ์ ความมีอิสระและมีหัวก้าวหน้า ความเคารพในศักดิ์ศรีของตนเองและผู้อื่น ความพร้อมรับประสบการณ์ใหม่ๆ

กระบวนการสร้างภาพในเพลงไทยสมัยนิยม ประกอบด้วยการคัดเลือกนักร้อง การวางแนวคิดและแนวทางในการสร้างสรรค์งานเพลง การกำหนดภาพลักษณ์ และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีส่วนช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ทั้งสิ้น ส่วนองค์ประกอบต่างๆ ในงานเพลง เช่น การแต่งกาย แนวเพลง การแสดงออก ได้ถูกปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่มากขึ้น แต่ยังคงเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความรักเป็นหลัก

3. อนุรักษ์ สติรกุล (2537) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการสร้างนักร้องยอดนิยมของ บริษัทแกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด” พบว่ากระบวนการสร้างนักร้องยอดนิยมของบริษัทแกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด อาศัยแนวคิด กลยุทธ์ทางการตลาด การสื่อสารการตลาด และการสร้างภาพลักษณ์เป็นแนวคิดหลักในการสร้างสรรค์งานดนตรีตามแบบอย่างตะวันตก โดยการประยุกต์ให้เข้ากับวัฒนธรรมไทย เพื่อให้สามารถก้าวทัดเทียมกับสากล

กระบวนการผลิตและสร้างสรรค์งานเพลง มีขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การสรรหานักร้อง การทดสอบศักยภาพนักร้อง การเขียนร้องเพลง การหาแนวความคิดหลักของงานเพลง การสร้างเนื้อร้อง-ทำนอง และการบันทึกเสียง

สำหรับกลยุทธ์การสร้างนักร้อง อาศัยแนวคิดด้านการสื่อสารการตลาดและการสร้างภาพลักษณ์ โดยยึดหลักการกำหนดนโยบาย สร้างสรรค์บุคลิกลักษณะนักร้องให้สอดคล้องกับผลงานเพลง โดยการตั้งจุดขายของงานเพลงผนวกเข้ากับจุดขายของตัวนักร้องเพื่อให้เกิดความผสมผสานกันอย่างกลมกลืน และสร้างเป็นภาพลักษณ์ที่ชัดเจนขึ้นมาโดยอาศัยแผนการตลาดและแผนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อประเภทต่างๆ

4. พัชรिता วัฒนา (2536) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ศิลปินเพลงไทยสากลและสื่อมวลชน : วิถีทางในการสร้างความมีชื่อเสียง” พบว่ารูปแบบของเพลงและแนวทางในการนำเสนอของตัวศิลปินเพลงไทยสากลนั้น มีวิวัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลทางดนตรีของชาติตะวันตก และถูกกำหนดโดยตลาดผู้บริโภคเพลงที่เปลี่ยนจากกลุ่มผู้ใหญ่มาเป็นกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบัน

สำหรับกระบวนการสร้างความมีชื่อเสียงของศิลปินเพลงไทยสากลนั้น ในอดีตความมีชื่อเสียงของศิลปินมักถูกจำกัดอยู่ในวงแคบและไม่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางนัก เนื่องจากช่องทางในการสื่อสารและเผยแพร่ผลงานเพลงยังไม่แพร่หลายมากนักเหมือนในปัจจุบัน การที่ศิลปินจะได้รับความนิยมมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผลงานเพลงและเสียงร้องเป็นปัจจัยสำคัญ

ต่อมาเกิดระบบธุรกิจเทปเพลงไทยสากลขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ.2521 เป็นต้นมา ทำให้กระบวนการสร้างความมีชื่อเสียงของศิลปินเพลงไทยสากลนั้นเปลี่ยนไปจากเดิม ที่การเผยแพร่ผลงานเพลงยังค่อนข้างอยู่ในวงจำกัดและคุณภาพของนักร้องเองที่เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความมีชื่อเสียงได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นการที่มีความแพร่หลายในการเผยแพร่ผลงานเพลงมากขึ้น โดยค่ายเพลงได้นำเอาระบบการส่งเสริมการจำหน่ายมาเป็นกลยุทธ์สำคัญ เน้นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์และผลงานเพลงเป็นหลัก โดยมีสื่อมวลชนทุกประเภทเป็นช่องทางในการเผยแพร่

5.อมรรัตน์ รัตนภาสุร (2534) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำเสนอภาพความเป็นชายผ่านเพลงไทยสมัยนิยม : วิเคราะห์นักร้องชายยอดนิยมระหว่างปี พ.ศ.2531-2533” พบว่าเพลงไทยสมัยนิยมเป็นสินค้าวัฒนธรรมที่ถูกผลิตขึ้นภายใต้ระบบทุนนิยม โดยมีระบบการผลิตอย่างเป็นขั้นตอนและมีแผนงานที่กำหนดไว้อย่างแน่นอนในลักษณะของการผลิตเชิงอุตสาหกรรม บริษัทผู้ผลิตจะให้ความสำคัญกับบุคลิกหน้าตาของนักร้องมากกว่าความสามารถในการร้องเพลงหรือคุณภาพเสียง ซึ่งเป็นผลทำให้เพลงไทยสมัยนิยม

ภาพความเป็นชายในเพลงไทยสมัยนิยม สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ 1.ผู้ชายสำอางและสุภาพ 2.ผู้ชายเข้มแข็งและแกร่ง ซึ่งทั้งลักษณะทั้งสองรูปแบบล้วนแล้วแต่เป็นลักษณะของชายในอุดมคติที่สร้างขึ้นจากโลกแห่งสัญลักษณ์ เพื่อให้มีภาพลักษณ์ของผู้ชายที่ดีตามอุดมการณ์ของผู้ผลิต ซึ่งได้รับถ่ายทอดแนวคิดและอุดมการณ์เหล่านั้นมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ทางสังคมของตนเองผ่านกระบวนการโปรโมทต่างๆ

เมื่อรูปแบบและเนื้อหาของเพลงไทยสมัยนิยมถูกจำกัด จึงทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคที่น้อยตามลงไปด้วย เพลงซึ่งนับว่าเป็นศิลปะจึงถูกลดทอนคุณค่าลงด้วยการผลิตในเชิงธุรกิจ ซึ่งอาศัยกลยุทธ์ทางการตลาดมากกว่าความสามารถทางศิลปะ

6. นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ของนักร้องหญิงระดับโลกอย่างมาดอนน่า (Madonna) โดย Barbara Bradley และ Susan McClary (2002) ซึ่งเป็นผู้ทำการศึกษาวิจัยดังกล่าวพบว่า ภาพลักษณ์ของมาดอนน่าที่ปรากฏผ่านผลงานทางดนตรีนั้นมีลักษณะของการเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีความเป็นผู้กล้า มีความมั่นใจ กล้าหาญ มีการแสดงออกถึงเรื่องทางเพศอย่างชัดแจ้งโดยไม่เกรงกลัวต่อการวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากนี้ในงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้นนี้ยังได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงผลงานเพลงและมิวสิกวิดีโอเพลง Material Girl ซึ่งแสดงออกถึงภาพลักษณ์ของความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่อย่างชัดเจน ในฐานะของผู้หญิงที่มีความเก่งกาจ กล้าหาญ มีอำนาจเหนือฝ่ายชาย อันเป็นสัญลักษณ์ของผู้หญิงสมัยใหม่ในสังคมตะวันตก

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสหวิธีการ (Multimethodology) โดยใช้วิธีการศึกษาแบบวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) ร่วมกับการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเป็นรายบุคคล และการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มแฟนคลับที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าโดยใช้แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและผลงานทางดนตรี (Documentary Research)

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่

- เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย ที่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย แนวคิด / ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ , แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมดนตรีในยุคปัจจุบัน , แนวคิดเกี่ยวกับเพลงป๊อปและเพลงสมัยนิยม

- บทวิเคราะห์ / วิจารณ์ทางดนตรีจากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

- ข่าวสารและบทความที่เกี่ยวข้องกับคริสทีน่า อากิเลรา

นอกจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารแล้ว ผู้วิจัยยังได้ติดตามผลงานทางดนตรีย้อนหลังตั้งแต่ปี 1998 จนถึงปัจจุบัน (มีนาคม 2010) ซึ่งประกอบด้วย

- งานเพลง รวมทั้งสิ้น 7 อัลบั้ม ได้แก่ อัลบั้ม Christina Aguilera , Mi Reflejo , My Kind of Christmas , Stripped , Back to Basics , Keeps, Gettin' Better : A Decade of Hits และ Bionic (ศึกษาเฉพาะข้อมูลบางส่วนที่มีหลักฐานปรากฏให้เห็นได้อย่างชัดเจนเท่านั้น)

- มิวสิควีดีโอ ตั้งแต่มิวสิควีดีโอตัวแรก คือ Reflection ในปี 1998 จนถึงมิวสิควีดีโอตัวล่าสุด คือ Keeps, Gettin' Better ในปี 2008 โดยการศึกษาในที่นี้อาจไม่ได้ทำการศึกษามิวสิควีดีโอทุกตัว แต่จะเลือกศึกษาเฉพาะมิวสิควีดีโอที่มีนัยสำคัญต่อแนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีเท่านั้น

- การแสดงสด เลือกศึกษาเฉพาะการแสดงที่มีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดอย่างชัดเจน และมีนัยสำคัญต่อการวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีในภาพรวม

- การแสดงคอนเสิร์ต รวมทั้งสิ้น 4 คอนเสิร์ต ได้แก่ Sears & Levis US Tour (ปี 2000) , Psykoblast Tour หรือ Latin America Tour (ปี 2001) , Stripped World Tour (ปี 2003) และ Back to Basics World Tour (ปี 2006 - 2007)

2. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

หลังจากศึกษาข้อมูลต่างๆ จากเอกสารและผลงานทางดนตรีทั้งหมดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการสัมภาษณ์เชิงลึกแฟนเพลงของคริสทีน่า เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและทัศนคติที่บรรดาแฟนเพลงของคริสทีน่า มีต่อเนื้อหาและวิธีการนำเสนอผลงานทางดนตรี รวมถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่ช่วยประกอบสร้างผลงานทางดนตรีเหล่านั้นให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบและติดตามผลงานของคริสทีน่ามาโดยตลอด ทำให้สามารถมองเห็นถึงพัฒนาการ ความต่อเนื่อง และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวศิลปินได้เป็นอย่างดี

แฟนเพลงของคริสทีน่าที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกในที่นี้ คัดเลือกจากผู้มีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ เป็นผู้ฟังเพลงหลากหลายแนวและมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเพลง / ดนตรีบ้างเล็กน้อย เนื่องจากผู้วิจัยต้องการข้อมูลเชิงลึกจากมุมมองของแฟนเพลงที่มีความรู้ทางดนตรี เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหาในมุมมองที่กว้างและหลากหลายมากขึ้น ซึ่งบางครั้งก็อาจมีมุมมองทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยบ้างแตกต่างกันออกไป

กลุ่มแฟนเพลงของคริสทีน่าที่ถูกคัดเลือกมาในที่นี้ เป็นบุคคลที่มาจากเว็บบอร์ด Christina Aguilera Thailand จำนวน 5 คน ซึ่งถือเป็นเว็บไซต์แฟนคลับของคริสทีน่า อากิเเลร์่าในประเทศไทยอย่างเป็นทางการ โดยกลุ่มแฟนเพลงดังกล่าวรวมตัวขึ้นจากความชื่นชอบในตัวศิลปิน จึงได้มีการก่อตั้งกระดานสนทนา (Webboard) ขึ้นที่เว็บไซต์ www.christinath.com (CTH Webboard) เพื่อเป็นสถานที่นำเสนอและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ติดตามความเคลื่อนไหว รวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์ พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่มีต่อคริสทีน่าในด้านต่างๆ โดยแฟนเพลงของคริสทีน่าที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาเป็นผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึกในที่นี้ ประกอบด้วย

1. ญัฐภูมิ เปรมปราชญ์ อดีตนักเขียนคอลัมน์วิจารณ์เพลงประจำนิตยสาร POP แต่เนื่องจากนิตยสาร POP ปิดตัวลงไปแล้วได้เปลี่ยนรูปแบบมาเป็นนิตยสารออนไลน์แทน จึงทำให้ลักษณะการวิจารณ์งานเพลงได้เปลี่ยนรูปแบบไปตามสื่อที่นำข้อมูลออกเผยแพร่ ซึ่งปัจจุบันคุณญัฐภูมิยังคงเป็นนักเขียนอิสระและเขียนบทความวิจารณ์งานเพลงอยู่ที่เว็บไซต์ www.poppaganda.net (POPpaganda)

2. มนพงค์ ขำศิริ เป็นนักฟังเพลงที่เป็นแฟนเพลงที่ชื่นชอบและติดตามผลงานของคริสทีน่า อากิเลร่ามาโดยตลอด และชอบเขียนวิจารณ์งานเพลงของศิลปินต่างๆ เป็นงานอดิเรก เพื่อลงเผยแพร่ตามเว็บไซต์หรือเว็บบล็อก (Blog) ของตนเอง

3. มัลกร ล้ำสกุลวงศ์ เป็นนักฟังเพลงที่เป็นแฟนเพลงที่ชื่นชอบและติดตามผลงานของคริสทีน่า อากิเลร่ามาโดยตลอด และชอบเขียนวิจารณ์งานเพลงของศิลปินต่างๆ เป็นงานอดิเรก ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มักเขียนบทวิจารณ์งานเพลงลงเผยแพร่ตามเว็บไซต์ต่างๆ หรือเว็บบล็อก (Blog) ของตนเองอยู่เสมอ เพื่อเผยแพร่ให้คนทั่วไปสามารถเข้าไปอ่านได้

4. ณัฐพันธุ์ บุญเลิศ ปัจจุบัน (มกราคม 2553) กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยเป็นแฟนเพลงที่ชื่นชอบและติดตามผลงานของคริสทีน่ามาโดยตลอด

5. รัตเกล้า อามระดิษ นอกจากการสัมภาษณ์เชิงลึกบรรดาแฟนคลับของคริสทีน่าที่มาจาก CTH Webboard แล้ว ผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกศิลปินเพลงของไทย เพื่อศึกษาถึงทัศนคติที่ศิลปินมีต่อศิลปินด้วยกันเอง ในฐานะที่เป็นคนทำงานเพลงเช่นเดียวกัน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยเลือกสัมภาษณ์คุณรัตเกล้า อามระดิษ เนื่องจากเป็นศิลปินเพลงป๊อปที่เน้นเจาะตลาดกลุ่มผู้ฟังที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ (Adult Contemporary) เป็นสำคัญ ซึ่งถือเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่งของคริสทีน่า นอกจากนี้คุณรัตเกล้ายังเป็นแฟนเพลงของคริสทีน่าอีกคนหนึ่ง ที่ชื่นชอบและติดตามผลงานทางดนตรีของเธอมาโดยตลอดเช่นกัน

3. การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

เป็นขั้นตอนที่ต้องเก็บข้อมูลจากแฟนเพลงของคริสทีน่า อากิเลร่า จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและความชื่นชอบที่แฟนเพลงมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในประเด็นต่างๆ

ทั้งนี้ วิธีการเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ คือ การโพสต์ข้อความและแบบสอบถามไว้ตามเว็บไซต์หรือเว็บไซต์ต่างๆ โดยขอให้ผู้ที่เป็นแฟนคลับของคริสทีน่าดาวน์โหลดแบบสอบถามกลับไปทำ พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามที่ทำเสร็จแล้วกลับคืนมาผ่านทางอีเมล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แบบสอบถาม
2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก
3. เครื่องบันทึกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ชีวิตประวัติและผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า

วัตถุประสงค์ คือ เพื่อทราบถึงรายละเอียดของผลงานทางดนตรีต่างๆ ทั้งหมดของคริสทีน่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งช่วยทำให้ผู้อ่านที่ไม่เคยรู้จักคริสทีน่า อากิเลร่ามาก่อน หรือไม่ทราบว่าคริสทีน่าเคยสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีอะไรไว้บ้าง ได้ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นและทำความเข้าใจกับผลงานเหล่านั้นก่อนเป็นอันดับแรก

ส่วนที่ 2 : เนื้อหาของผลงานทางดนตรี และแนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรี

วัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบในด้านต่างๆ ที่คริสทีน่าเลือกใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัย ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดหลักของผลงานทางดนตรี , งานเพลง และการสื่อสารภาพลักษณ์ รวมถึงการศึกษาถึงแนวทางที่คริสทีน่าเลือกใช้ในการโปรโมทผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยด้วย

ส่วนที่ 3 : ผลการสำรวจทัศนคติของแฟนเพลงที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า

วัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาทัศนคติและความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในด้านต่างๆ โดยเป็นการศึกษาถึงข้อมูลในเชิงปริมาณ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนแนวทางการวิเคราะห์ในส่วนที่ 1 และ 2 ให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาถึงรสนิยมของผู้บริโภคบางกลุ่มและแนวโน้มของตลาดเพลงในปัจจุบันอีกด้วย

ส่วนที่ 4 : สรุปและอภิปรายผล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คริสติน่า อากิเลร่า เป็นศิลปินหญิงเดี่ยวที่เริ่มต้นเดินตามความฝันของตน ผู้การเป็นนักร้องสมัยนิยมกระแสหลักในอุตสาหกรรมดนตรีได้อย่างเต็มตัวตั้งตั้งแต่ปี 1998 เป็นต้นมา เธอกลายเป็นบุคคลผู้มีชื่อเสียงที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และสามารถรักษากระแสความนิยมไว้ได้อย่างต่อเนื่องมายาวนานกว่า 10 ปีจวบจนถึงปัจจุบัน ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว คริสติน่าได้สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีต่างๆ ออกมามากมาย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภาพสะท้อนของชีวิต เจตนาอารมณ์ อุดมการณ์ ความเป็นตัวตน ความเป็นศิลปิน (Artistic) และแนวคิดทางดนตรีของเธอในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน เนื่องจากผลงานส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่ถูกสร้างขึ้นตามแนวทางที่เธอเป็นผู้กำหนดขึ้นเองเป็นสำคัญ ซึ่งจากแนวทางการสื่อสารผลงานของคริสติน่าที่ปรากฏออกมา แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะนำเสนอผลงานทางดนตรี ในฐานะที่เป็นศิลปะแขนงหนึ่งภายใต้วัฒนธรรมประชานิยม โดยเป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ไม่เน้นแต่เพียงให้ขายได้เท่านั้น แต่ยังเน้นถึงความเป็นศิลปะที่สะท้อนแนวคิดและแง่มุมต่างๆ ของตัวศิลปินออกมาได้อย่างชัดเจนอีกด้วย

จากการศึกษาผลงานทางดนตรีของคริสติน่า อากิเลร่า ผู้วิจัยขอจำแนกเนื้อหาทั้งหมด ออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

- 4.1 ชีวิตประวัติและผลงานทางดนตรีของคริสติน่า อากิเลร่า
- 4.2 เนื้อหาของผลงานทางดนตรี
- 4.3 แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรี
- 4.4 ผลการสำรวจทัศนคติของแฟนเพลงที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสติน่า

4.1 ชีวประวัติและผลงานทางดนตรีของคริสติน่า อากิเลร่า

เนื้อหาแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัย มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวประวัติส่วนตัวของคริสติน่าอย่างใกล้ชิด หรืออาจกล่าวได้ว่า ผลงานทางดนตรีเป็นผลผลิตที่สะท้อนภาพชีวิตและแนวคิดของคริสติน่า ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ส่งผลให้เธอพยายามนำเอาเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต มาใช้เป็นแรงบันดาลใจเพื่อถ่ายทอดผ่านผลงานทางดนตรีของตน

และเพื่อให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นความเกี่ยวข้องกันระหว่างผลงานทางดนตรีกับประวัติส่วนตัวของคริสทีน่า ผู้วิจัยจึงขอสรุปชีวประวัติและผลงานทางดนตรีทั้งหมดของคริสทีน่าตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน (มีนาคม 2010) โดยใช้เกณฑ์การจำแนกตามช่วงชีวิตและช่วงเวลา (เดือน / ปี) ที่มีการสื่อสารภาพลักษณ์ตามแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุค ออกเป็น 6 ช่วง เนื่องจากภาพลักษณ์ถือเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจนมากที่สุด และมักเป็นองค์ประกอบแรกที่คริสทีน่าเริ่มต้นเปลี่ยนแปลง เพื่อปูแนวทางนำไปสู่การสื่อสารแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนั้นๆ ดังนี้

ช่วงที่ 1 ชีวิตในวัยเด็กก่อนก้าวเข้าสู่วงการบันเทิง

ช่วงที่ 2 จุดเริ่มต้นอันสวยงามที่มีคิกี้เมาส์คลับ (Mickey Mouse Club) และการย่างก้าวสู่อุตสาหกรรมดนตรี

ช่วงที่ 3 ยุคศิลปินทีนป๊อป (มิถุนายน 1999 – มีนาคม 2001)

ช่วงที่ 4 ยุคอัลบั้ม Stripped (มีนาคม 2001 – มีนาคม 2004)

ช่วงที่ 5 ยุคอัลบั้ม Back to Basics (มีนาคม 2004 – สิงหาคม 2008)

ช่วงที่ 6 ยุคอัลบั้ม Bionic (สิงหาคม 2008 – ปัจจุบัน)

ช่วงที่ 1 ชีวิตในวัยเด็กก่อนก้าวเข้าสู่วงการบันเทิง

คริสทีน่า มาเรีย อากิเลรา (Christina Maria Aguilera) เกิดเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ.1980 เป็นบุตรสาวคนแรกของเฟาสโต ไวก์เนอร์ ซาเวียร์ อากิเลรา (Fausto Wagner Xavier Aguilera) ซึ่งมีเชื้อสายละตินอเมริกัน กับ เชลลี ลอเรนด์ ฟิดเลอร์ (Shelly Loraine Fidler)

เฟาสโตประกอบอาชีพเป็นทหารประจำการของกองทัพอเมริกัน ส่วนเชลลีเป็นครูสอนภาษาสเปน และเนื่องจากเฟาสโตต้องรับราชการทหาร จึงทำให้คริสทีน่าและเชลลีจำต้องเดินทางติดตามไปพร้อมกับเฟาสโต ซึ่งไปประจำการในกองกำลังของกองทัพอเมริกันตามสถานที่ต่างๆ ทั่วโลก

ชีวิตในวัยเด็กของคริสทีน่าไม่ได้สวยงามเหมือนอย่างที่เด็กทั่วๆ ไปปรารถนา เธอเติบโตขึ้นมาท่ามกลางความแตกแยกและการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว โดยพ่อของเธอมักใช้กำลังกระทำทารุณกรรมต่อแม่ของเธอและตัวเธอเองอยู่เสมอ ทำให้เธอต้องบอกรับรู้กับความทุกข์ระทมของชีวิตในวัยเด็กอย่างยากลำบาก โดยมีแม่ของเธอคอยปกป้องดูแลอยู่เคียงข้างมาโดยตลอด ดังเช่นเนื้อหาตอนหนึ่งของบทความที่ได้กล่าวถึงช่วงชีวิตในวัยเด็กของคริสทีน่าไว้ว่า

“คริสติน่าเติบโตขึ้นมาจากครอบครัวที่แตกแยก จนกระทั่งทุกวันนี้เธอยังคงแบกรับบาดแผลที่เกิดขึ้นกับทั้งร่างกายและภายในจิตใจ ซึ่งเป็นผลมาจากพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของพ่อของเธอ เฟาส์ได้ถูกโยกย้ายให้ไปประจำการอยู่ตามที่ต่างๆ ทั่วโลก ในช่วง 5 ปีแรกหลังจากที่คริสติน่าลี้ภัยขึ้นมาดูโลก ครอบครัวอากิเลราถูกย้ายให้ไปประจำการอยู่ที่กรุงโตเกียว ซึ่งถือเป็นความทรงจำที่ไม่ค่อยน่าจดจำเท่าไรนักสำหรับเธอ เพราะพ่อของเธอมักใช้กำลังทุบตีแม่อยู่เสมอ และถึงขนาดใช้กำลังกับตัวเธอเองด้วยเช่นกันในบางครั้ง มันช่างดูแย่เสียเหลือเกินที่แม่ของเธอต้องพาเธอไปนอนพร้อมกับกล่องใสไม้คทาที่ซุกไว้ใต้หมอน เพื่อไว้ใช้สำหรับป้องกันตัวเมื่อใดก็ตามที่พ่อและแม่ของเธอเริ่มทะเลาะตบตีกันอีกครั้ง คริสติน่าจำต้องหลบซ่อนตัวอยู่ภายในห้องและได้แต่ร้องเพลงให้ตุ๊กตาดาวน้อยของเธอได้ฟัง เพื่อกลบเสียงการต่อสู้และเสียงกรี๊ดร้องจากความเจ็บปวดของแม่ของเธอ” (Duerden, 2003 : online)

คริสติน่าอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ของเธอจนกระทั่งมีอายุได้ 7 ปี เฟาส์ได้และเชลลีก็ได้หย่าขาดและแยกทางจากกัน ตลอดช่วงเวลาที่อยู่กับพ่อและแม่ เธอได้เรียนรู้และสามารถสื่อสารด้วยภาษาสเปนได้ดีในระดับหนึ่ง เนื่องจากเป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารกันภายในครอบครัว ทำให้เธอเข้าใจและสามารถพูดภาษาสเปนได้ แม้ว่าจะใช้ภาษาได้ไม่คล่องเหมือนกับภาษาอังกฤษก็ตาม หลังจากที่พ่อและแม่ของเธอหย่าขาดจากกันแล้ว เชลลีได้พาคริสติน่าและราเชล (น้องสาวแท้ๆ ของคริสติน่า) กลับมาตั้งรกรากอยู่ที่บ้านยายของเธอ ซึ่งตั้งอยู่แถบชานเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งในกรุงฟิฟท์เบิร์ก รัฐเพนซิลวาเนีย

หลังจากผ่านพ้นช่วงชีวิตในวัยเด็กอันทรมานทุกขุทรมาน คริสติน่าเริ่มต้นไขว่คว้าตามเส้นทางเพื่อก้าวสู่การเป็นนักร้อง / ศิลปินที่มีชื่อเสียงตามความใฝ่ฝันที่เธอมี โดยได้รับการสนับสนุนจากแม่และยายของเธอมาโดยตลอด เธอเคยให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ตอนนี้ไว้ว่า

“คุณยายของฉันมักเป็นคนแรกที่เห็นว่าฉันชอบร้องเพลงอยู่ตลอดแทบทุกที่ทุกเวลา ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ฉันรัก สำหรับตัวฉันเองแล้ว เสียงร้องของฉันและเสียงดนตรีคือการระบายออกทางหนึ่ง และเนื่องจากการที่ฉันเติบโตขึ้นมาท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ไม่มั่นคงนัก ดนตรีจึงเป็นทางออกเพียงหนึ่งเดียวสำหรับชีวิตเท่านั้น

เมื่อฉันเริ่มขึ้นร้องเพลงโซวบนเวทีในที่สาธารณะ คุณยายของฉันมักพาฉันไปร้านขายแผ่นเสียงเพื่อหาซื้องานเพลงของศิลปินโซลและบลูส์ในอดีตจำนวนมากมาย ซึ่งมันทำให้ฉันรู้สึกและสัมผัสได้ถึงความเจ็บปวดผ่านน้ำเสียงของพวกเขา และทำให้ฉันเริ่มมีความโน้มเอียงให้รู้สึกยึดติดกับเพลงเหล่านั้น” (Scaggs, 2006 : online)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้น แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์และแรงผลักดันของคริสทีน่า ที่ใฝ่ฝันอยากจะเป็นศิลปิน / นักร้องมาโดยตลอดไว้อย่างชัดเจนตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งเหตุผลส่วนหนึ่งมาจากชีวิตอันขมขื่นในวัยเด็กที่เธอต้องเผชิญและต้องการบอกให้สังคมได้รับรู้ถึงความรู้สึกเหล่านั้นนั่นเอง เธอพยายามไขว่คว้าหาเส้นทางเพื่อมุ่งไปสู่ความฝันที่เธอตั้งเป้าไว้ โดยการเดินสายประกวดร้องเพลงตามเวทีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเวทีประกวดขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ตาม หรือเมื่อได้ก็ตามที่โอกาสในการแสดงออกถึงความสามารถด้านการร้องเพลงมาถึง เธอก็มักจะให้ความสนใจและเข้าร่วมประกวดด้วยเสมอ ถึงแม้ว่ามีอยู่บ่อยครั้งที่เธอจะไม่ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวด แต่เธอก็มักสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมและได้รับคำชมเชยเป็นอย่างมาก เนื่องจากน้ำเสียงอันไพเราะ ท่วงท่วง และลีลาเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเธอเอง

แม้ว่าคริสทีน่าจะยังคงเดินสายร้องเพลงและขึ้นแสดงบนเวทีต่างๆ ในระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง แต่เธอก็ยังคงรู้สึกว้าวุ่นยังไม่ใช่เป้าหมายที่เธอต้องการและยังไม่เพียงพอที่จะทำให้อก้าวไปสู่การเป็นศิลปินอย่างเต็มตัว ชีวิตของเธอจึงไม่ได้หยุดนิ่งอยู่แค่นั้น เธอฝันที่จะก้าวต่อไปเพื่อสร้างความสุขให้กับผู้คนด้วยการร้องเพลงให้ฟังได้มากกว่านี้ และแสดงออกให้โลกได้รับรู้ว่าเธอสามารถทำในสิ่งที่เธอต้องการได้

ผลงานที่ปรากฏให้เห็นในช่วงเวลานี้จึงเป็นเพียงบทพิสูจน์และทดสอบความสามารถเบื้องต้นของเธอ ซึ่งถือเป็นใบเบิกทางสำคัญเพื่อนำร่องเข้าสู่วงการบันเทิงและอุตสาหกรรมดนตรีในชีวิตช่วงถัดไปเท่านั้น โดยที่ยังไม่มีผลงานทางดนตรีใดๆ ถูกนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างเป็นทางการเลยแม้แต่ชิ้นเดียว

ช่วงที่ 2 จุดเริ่มต้นอันสวยงามที่มิกกี้เมาส์คลับ (Mickey Mouse Club) และการย่างก้าวสู่อุตสาหกรรมดนตรี

วันหนึ่งแม่ของคริสทีน่าได้เห็นข่าวการเปิดคัดนักแสดงในเมืองพิทซ์เบิร์ก ซึ่งเป็นของรายการโทรทัศน์ชื่อดังที่เป็นที่รู้จักและออกอากาศไปทั่วประเทศอย่างรายการมิกกี้เมาส์คลับ (MMC) เมื่อคริสทีน่าทราบข่าวและรู้ว่าโอกาสทองที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายของเธอมาถึง เธอจึงรีบไปสมัครเพื่อรับการคัดเลือกเป็นหนึ่งใน Mousekeeter (ชื่อเรียกสมาชิกของสโมสร Mickey Mouse Club) แม้ว่าเธอจะสามารถแสดงได้ดีในรอบการคัดเลือก และโปรดิวเซอร์ของรายการจะรู้สึกประทับใจในความสามารถของเธอ แต่ด้วยความที่คริสทีน่ามีอายุได้เพียง 10 ปีในขณะนั้น ในขณะที่นักแสดงในรายการนี้จะเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีอายุอยู่ระหว่าง 11 – 19 ปี จึงทำให้เธอพลาดโอกาสสำคัญไปอีกครั้งอย่างน่าเสียดาย อย่างไรก็ตาม จากความสามารถของคริสทีน่าที่เคยฝาก

ความประทับใจให้กับโปรดิวเซอร์ของรายการไว้ ในช่วงระยะเวลา 2 ปีถัดมาจึงทำให้เธอถูกเรียกตัวให้ไปเข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิกของ Mouseketeer ในที่สุด ซึ่งการเริ่มต้นที่มีคิกี้เม้าส์คลับแห่งนี้เอง ที่เป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยปูเส้นทางบนถนนสายดนตรีของเธอได้อย่างสวยงาม

คริสติน่าเริ่มเข้าไปเป็นหนึ่งในสมาชิก Mouseketeer ในปี 1993 (ขณะนั้นเธอมีอายุได้ 12 ปีเศษ) พร้อมกับสมาชิกคนอื่นๆ ซึ่งอยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันอย่างจัสติน ทิมเบอร์เลค (Justin Timberlake) และบริทนี สเปียร์ (Britney Spears) ซึ่งปัจจุบันทั้งสองคนได้กลายเป็นศิลปินชั้นนำหน้าของวงการเพลงป๊อปที่มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลกไปแล้ว อาจกล่าวได้ว่ารายการมิคกี้เม้าส์คลับ ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยเบิกเส้นทางความเป็นศิลปินของหลายๆ คน รวมไปถึงสาวน้อยมหัศจรรย์อย่างคริสติน่าด้วย

แนวคิดของรายการมิคกี้เม้าส์คลับ คือ ความเรียบง่ายและความบันเทิง โปรดิวเซอร์จะนำเด็กๆ อายุระหว่าง 11-19 ปีมารวมกันเพื่อสร้างรายการวาไรตี้โชว์ขึ้น สมาชิกของรายการ (Mouseketeers) จะร้องเพลง เต้นรำ และแสดงในเรื่องที่แต่งล้อเลียนหรือเสียดสี และมีปฏิสัมพันธ์กับแขกรับเชิญ ซึ่งล้วนเป็นดาราที่มีชื่อเสียง ความสนุกสนานของรายการถูกสอดแทรกด้วยความเอาใจจริงเอาใจและความห่วงใยในสังคม แต่ละฉากแต่ละตอนของรายการได้รวบรวมเรื่องที่สำคัญต่อวัยรุ่นตั้งแต่เรื่องยาเสพติด ความกดดันของเพื่อน ไปจนถึงปัญหาที่โรงเรียนและครอบครัว และที่สำคัญคือ รายการนี้เป็นรายการที่ถูกถ่ายทำต่อหน้าผู้ชมจริงๆ ในสตูดิโอของวอลท์ ดิสนีย์ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บรรดา Mouseketeers ทั้งหลายได้แสดงความสามารถทั้งการร้อง การเต้นและการแสดงได้อย่างเต็มที่ การเปิดโอกาสในการแสดงออกเช่นนี้เองที่ทำให้คริสติน่าฉายแววของความเป็นศิลปินตั้งแต่เด็ก จนเพื่อนๆ Mouseketeers ที่ร่วมงานกับเธอ ต่างพร้อมใจกันมอบฉายาให้เธอเป็น “The Diva” ของสโมสร

คริสติน่ากลายเป็นสมาชิกของสโมสรที่ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว เพราะเสียงที่นำประทับใจ ความมีชีวิตชีวาบนเวที และบุคลิกภาพที่ยอดเยี่ยมของเธอ ทำให้เธอเป็นที่โปรดปรานของแฟนรายการทั่วประเทศ

สำหรับคริสติน่าแล้ว รายการมิคกี้เม้าส์คลับได้ให้พรสวรรค์ที่สำคัญแก่เธอสองอย่าง อย่างแรกคือประสบการณ์ชีวิต โอกาสในการทำงาน การร้องเพลง การเต้นรำ และโอกาสในการแสดงต่อหน้าผู้ชม อย่างที่สองคือเธอได้พิสูจน์ตัวเองว่าเธอต้องการและรักที่จะแสดง การร้องเพลงบนเวทีคือชีวิตอีกส่วนหนึ่งของเธอ คริสติน่ากล่าวกับ Los Angeles Times ว่า

“มันเป็นการศึกษาที่พิเศษสำหรับฉัน การอยู่ในรายการช่วยสร้างความมั่นใจอย่างมากมาให้แก่ฉัน มันช่วยสอนฉันเกี่ยวกับระเบียบวินัยและการทำงานหนัก รวมถึงบทเรียนที่ฉัน

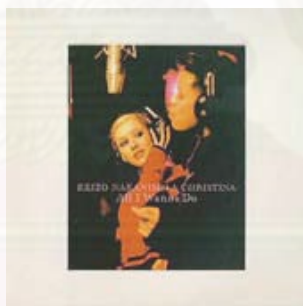

ต้องการถ้าฉันตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จในธุรกิจดนตรี” (อานนท์ พนละชัย และคนอื่นๆ, 2543 : 27-29)

หลังจากคริสทีน่าเข้าร่วมอยู่ใน Mickey Mouse Club เป็นเวลา 2 ปี รายการก็ถูกยกเลิกไปอย่างกะทันหัน ทำให้เธอจำต้องกลับไปยังบ้านเกิดอีกครั้งและรอคอยโอกาสครั้งใหม่ที่จะมาถึงในอนาคตด้วยความหวังอย่างเปี่ยมล้น เพราะหลังจากที่เธอได้เข้าไปเป็นหนึ่งในสมาชิกของ Mickey Mouse Club ทำให้เธอรู้ว่าตัวเธอเองก็สามารถทำสิ่งที่เธอต้องการได้อย่างดีเช่นกัน

นอกเหนือจากการเป็นหนึ่งในสมาชิก Mouseketeer ของรายการโทรทัศน์ก็เม้าส์คลับแล้ว คริสทีน่ายังมีผลงานทางดนตรีอื่นๆ ที่ปรากฏให้เห็นในช่วงนี้ ก่อนเริ่มก้าวสู่การเป็นศิลปินเพลงอย่างเต็มตัว ได้แก่

2.1) ซิงเกิ้ล All I Wanna Do เป็นงานเพลงที่คริสทีน่าได้บันทึกเสียงร้องร่วมกับ Keizo Nakanishi ศิลปินเพลงป๊อปของญี่ปุ่น ผลงานชิ้นนี้จึงถือเป็นงานเพลงของคริสทีน่าที่ถูกนำออกเผยแพร่อย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกในปี 1997 แต่ไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนักและแทบจะยังไม่มีใครรู้จักชื่อของคริสทีน่าเลยจากผลงานชิ้นนี้เลย

ภาพที่ 4.1.1 ปกซิงเกิ้ล All I Wanna Do

2.2) อัลบั้ม “Just Be Free” เป็นผลงานเพลงอย่างไม่เป็นทางการ (Unofficial Album) ที่คริสทีน่าเคยร่วมทำไว้กับค่ายเพลงอินดี้เล็กๆ อย่าง Warlock Records ตั้งแต่ปี 1995 (หรือตั้งแต่คริสทีน่ามีอายุได้เพียง 15-16 ปีเท่านั้น) ซึ่งถือเป็นงานเพลงอัลบั้มแรกในชีวิตของคริสทีน่าก็ได้ แต่เนื่องด้วยเหตุผลหลายประการจึงทำให้งานเพลงอัลบั้มนี้ไม่ได้ถูกนำออกเผยแพร่หรือถูกโปรโมทแต่อย่างใดในช่วงเวลาขณะนั้น งานเพลงเหล่านี้ไม่เคยได้รับการพิจารณาเพื่อนำออกเผยแพร่หรือออกวางจำหน่ายแต่ประการใด เพราะคริสทีน่าต้องการใช้งานเพลงในอัลบั้มนี้ เป็นเพียงผลงานที่แสดงให้ค่ายเพลงใหญ่ๆ มองเห็นถึงศักยภาพและความสามารถในการร้องเพลงของ

เธอ เพื่อใช้เป็นผลงานนำร่องหรือไบเบิกทางเพื่อก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรมดนตรีอย่างเต็มตัวต่อไปในอนาคตเท่านั้น

ภาพที่ 4.1.2 ปกอัลบั้ม Just Be Free

2.3) ชิงกิล Reflection เป็นงานเพลงที่ถูกเลือกใช้เป็นเพลงประกอบภาพยนตร์ (Original Soundtrack) การ์ตูนแอนิเมชันเรื่อง Mulan ในปี 1998

ภาพที่ 4.1.3 ปกชิงกิล (ซ้าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Reflection (ขวา)

ผลงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้ ล้วนแล้วแต่เป็นเพียงเชิงอรรถ (Footnotes) หรือเครื่องมือที่ใช้เป็นไบเบิกทางสู่การเป็นศิลปินเพลงอย่างเต็มตัวต่อไปในอนาคตเท่านั้น เพื่อให้ค่ายเพลงหรือบรรดาผู้ผลิตงานเพลงได้เล็งเห็นถึงความสามารถในการร้องเพลงของเธอ และหยิบยื่นโอกาสให้คริสติน่าได้กลายเป็นศิลปินเพลงสมัยนิยมตามที่เธอใฝ่ฝันมาโดยตลอด แม้ว่าผลงานบางชิ้นจะไม่ได้ถูกโปรโมทหรือนำออกเผยแพร่อย่างกว้างขวาง และไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนัก แต่ก็ถือเป็นเครื่องบ่งชี้ที่แสดงถึงเจตนาารมณ์และความมุ่งมั่นในการเป็นศิลปินให้เป็นที่ประจักษ์อย่างชัดเจน รวมถึงพรสวรรค์และความสามารถด้านการร้องเพลงที่ถูกแสดงผ่านผลงานทางดนตรีเหล่านี้ได้อย่างโดดเด่น

ช่วงที่ 3 ยุคศิลปินทีนป๊อป (มิถุนายน 1999 – มีนาคม 2001)

ยุคศิลปินทีนป๊อปมีระยะเวลาเริ่มต้นตั้งแต่เดือนมิถุนายน 1999 จนถึงเดือนมีนาคม 2001 รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 1 ปี 9 เดือน ในขณะที่นั้นคริสติน่ามีอายุราว 18 – 20 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่คริสติน่าเริ่มก้าวสู่การเป็นศิลปินสมัยนิยมอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก และอาศัยช่วงเวลาดังกล่าวเก็บเกี่ยวประสบการณ์การทำงานในด้านต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปในอนาคต

อาจกล่าวได้ว่า การที่คริสติน่าสามารถย่างก้าวสู่การเป็นศิลปินสมัยนิยมอย่างเต็มตัวภายใต้ยุคสมัยนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากผลงานทางดนตรีในยุคสมัยก่อนหน้านั้น เนื่องจากในปี 1998 วอลต์ ดิสนีย์ (Walt Disney) มีโครงการใหญ่ที่จะสร้างภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง Mulan ซึ่งพวกเขา กำลังมองหาเด็กหญิงวัยรุ่นที่สามารถร้องเพลงได้ดี เพราะเพลงที่จะใช้ประกอบภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นเพลงที่ร้องยาก และมีโน้ตเสียงสูงถึงขั้น E-flat ทำให้ Ron Fair ซึ่งเป็นผู้บริหารและโปรดิวเซอร์ของค่ายเพลง RCA Records ได้รับการว่าจ้างให้จัดหานักร้องที่สามารถร้องเพลงนี้ได้ เขาหวนคิดถึงเสียงร้องอันทรงพลังของคริสติน่าที่เคยได้ยินในเพลง Run to You (ของ Whitney Houston) ซึ่งเธอเคยร้องและบันทึกเสียงไว้ด้วยเครื่องเล่นเทปเพื่อใช้ส่งเป็นเดโมเทปมาให้กับบริษัท ในที่สุดรอน แฟร์ (Ron Fair) จึงได้ตัดสินใจเลือกคริสติน่าให้เป็นผู้ถ่ายทอดบทเพลงที่มีชื่อว่า “Reflection” ซึ่งถือได้ว่าเป็นงานเพลงชิ้นแรกในชีวิตของคริสติน่าที่ถูกนำเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางและช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับเธอในเวลาต่อมา

ด้วยความสามารถในการร้องและถ่ายทอดบทเพลง Reflection ได้อย่างน่าประทับใจ จึงทำให้บริษัท RCA Records ตัดสินใจให้คริสติน่าเซ็นสัญญาเป็นนักร้องในสังกัด ซึ่งถือได้ว่าเป็นก้าวสำคัญก้าวแรกของเธอในการเข้าสู่อุตสาหกรรมดนตรีอย่างเต็มตัว

หลังจากคริสติน่าได้เซ็นสัญญาเป็นศิลปินในสังกัด RCA Records ในปี 1998 แล้ว คริสติน่าได้เริ่มต้นทำงานเพลงอัลบั้มแรกที่ใช้ชื่อเดียวกับตัวของเธอเองว่า “Christina Aguilera”

ชีวิตของคริสติน่าในช่วงยุคนี้จึงไม่มีอะไรมากไปกว่าการตั้งใจทำงานและสานต่อเจตนารมณ์ทางดนตรีที่เธอเคยตั้งไว้ให้บรรลุตามเป้าหมาย เนื่องจากช่วงเวลาในขณะนั้น คริสติน่าสามารถก้าวขึ้นสู่การเป็นศิลปินสมัยนิยมกระแสหลักในอุตสาหกรรมดนตรีได้อย่างเต็มตัวแล้ว ประกอบกับด้วยวัยสาวแรกรุ่นที่มีอายุเพียง 18 ปีเท่านั้น จึงยังไม่มีเรื่องราวความรักหรือองค์ประกอบในด้านอื่นๆ ของชีวิตเข้ามาพัวพันหรือเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนมากนัก

อาจกล่าวได้ว่า ผลงานทางดนตรีในยุคนี้เป็นภาพสะท้อนของผลงานทางดนตรีในกระแสหลัก ที่มีลักษณะสอดคล้องกับทิศทางของตลาดเพลงหรือกระแสนิยมของผู้บริโภคทั่วไปในขณะนั้น แต่ไม่ได้สะท้อนตัวตนและแนวคิดของตัวศิลปินให้เห็นได้อย่างชัดเจนมากนัก เนื่องจาก

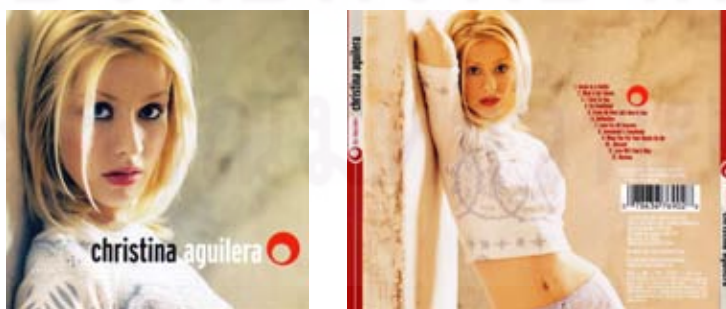
ผลงานเหล่านี้ล้วนถูกประกอบสร้างขึ้นจากบุคลากรทางดนตรีคนอื่นๆ เป็นสำคัญ โดยที่ตัวศิลปินเองแทบไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเลยแม้แต่น้อย ยกเว้นการเป็นผู้ถ่ายทอดผลงาน (Singer & Performer) ออกสู่สาธารณชนเท่านั้น อำนาจในการตัดสินใจและควบคุมการผลิตทั้งหมดจึงอยู่ที่ค่ายเพลงและทีมงานผู้ผลิตเป็นสำคัญ ซึ่งมักให้ความสำคัญกับการสร้างกระแสความนิยมให้กับผลงานและตัวของศิลปินเอง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เน้นขายผลงานตามกระแสความนิยมของผู้บริโภคเป็นสำคัญนั่นเอง

ภาพรวมของผลงานทางดนตรีในยุคศิลปินทีนปีอป จึงเป็นการสนองตอบต่อเจตนารมณ์และความตั้งใจของตนเองตั้งแต่อดีต เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นศิลปินเพลงสมัยนิยมคนหนึ่งในอุตสาหกรรมดนตรี โดยที่เนื้อหาและวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยนี้แทบไม่ได้สะท้อนถึงแนวคิดและชีวิตของคริสทีน่าเลย

อย่างไรก็ตาม ผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนี้ก็ช่วยทำให้คริสทีน่าสามารถบรรลุเป้าหมายของตนเองสู่การเป็นศิลปินในอุตสาหกรรมดนตรีอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ และเรียนรู้ถึงกระบวนการต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีเพื่อใช้เป็นบทเรียนและเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานต่อไปในภายภาคหน้า ถึงแม้ว่าคริสทีน่าจะพยายามแสดงถึงความสามารถในการแสดง และวิสัยทัศน์ในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีให้เป็นที่ประจักษ์อย่างเด่นชัด แต่ผลงานทั้งหมดก็ยังคงอยู่ภายใต้กรอบแบบแผนที่ถูกกำหนดเอาไว้จากเบื้องบนแล้วเท่านั้น

ผลงานต่างๆ ที่ถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่สู่สาธารณชนในยุคศิลปินทีนปีอป เรียงตามลำดับช่วงเวลา ผลงานถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก ประกอบด้วย

3.1) อัลบั้ม “Christina Aguilera” เป็นผลงานเพลงสตูดิโออัลบั้มแรกอย่างเป็นทางการ ที่เริ่มถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่ในเดือนสิงหาคม ปี 1999 ซึ่งประกอบด้วยซีดี 1 แผ่น ที่บรรจุงานเพลงทั้งหมดจำนวน 12 เพลง

ภาพที่ 4.1.4 ปกอัลบั้ม Christina Aguilera

3.2) อัลบั้ม “Mi Reflejo” เป็นผลงานเพลงภาษาสเปนอัลบั้มแรก ที่เริ่มถูกนำออกโปรโมท และเผยแพร่ในเดือนกันยายน 2000 ซึ่งประกอบด้วยซีดี 1 แผ่น ที่บรรจุงานเพลงทั้งหมดจำนวน 11 เพลง

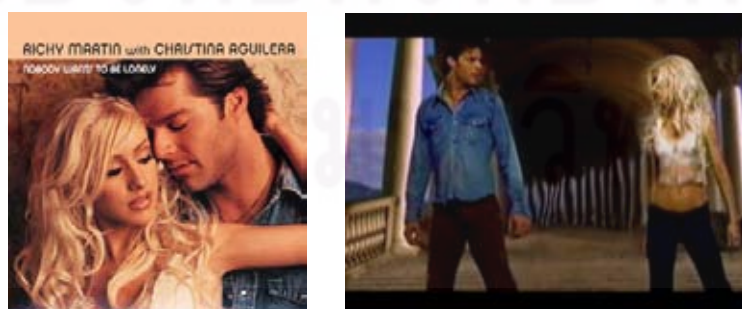
ภาพที่ 4.1.5 ปกอัลบั้ม Mi Reflejo

3.3) อัลบั้ม “My Kind of Christmas” เป็นผลงานเพลงคริสต์มาสที่เริ่มถูกนำออกโปรโมท และเผยแพร่ในเดือนตุลาคม 2000 ซึ่งประกอบด้วยซีดี 1 แผ่น ที่บรรจุงานเพลงทั้งหมดจำนวน 11 เพลง

ภาพที่ 4.1.6 ปกอัลบั้ม My Kind of Christmas

3.4) ซิงเกิ้ล Nobody Wants To Be Lonely เป็นงานเพลงที่คริสทีน่าได้ร่วมร้องกับศิลปินหนุ่มละตินที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในช่วงเวลาขณะนั้นอย่าง Ricky Martin โดยเป็นเพลงหนึ่งที่ถูกรวบรวมอยู่ในอัลบั้ม “Sound Loaded” ของ Ricky Martin ในปี 2001

ภาพที่ 4.1.7 ปกซิงเกิ้ล (ซ้าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Nobody Wants To Be Lonely (ขวา)

นอกเหนือจากผลงานทางดนตรีแล้ว คริสตินายังมีผลงานอื่นๆ ที่ช่วยส่งเสริมแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยศิลปินทีนป๊อป โดยเรียงลำดับก่อนหลังตามช่วงเวลา ผลงานถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่ ดังนี้

3.5) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโฆษณาเครื่องสำอาง Fetish ในปี 2001

ภาพที่ 4.1.8 ภาพโปรโมทที่ใช้โปรโมทโฆษณาเครื่องสำอาง Fetish

3.6) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโฆษณาน้ำอัดลม Coca-Cola ในปี 2001

ภาพที่ 4.1.9 ภาพจากโฆษณาน้ำอัดลม Coca-Cola

ช่วงที่ 4 ยุคอัลบั้ม Stripped (มีนาคม 2001 – มีนาคม 2004)

4.1) ช่วงรอยต่อระหว่างยุคศิลปินทีนป๊อป กับ อัลบั้ม “Stripped”

ก่อนเข้าสู่ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” อย่างแท้จริง คริสติน่าได้พยายามสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อปูแนวทางและวางรากฐานแนวคิดของอัลบั้ม “Stripped” ไว้ล่วงหน้า ช่วงเวลานี้จึงถือเป็นช่วงเวลาสำคัญที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงไปสู่แนวคิดแบบใหม่ และสะท้อนความเป็นตัวตนออกมาให้เห็นได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยนี้มีระยะเวลาเริ่มต้นตั้งแต่เดือนมีนาคม 2001 จนถึงเดือนมิถุนายน 2002 รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 1 ปี 3 เดือน ในขณะนั้นคริสติน่ามีอายุราว 20 – 21 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่คริสติน่าเตรียมความพร้อมเข้าสู่ยุคถัดไป โดยการเก็บเกี่ยวประสบการณ์

ชีวิตและประสบการณ์การทำงาน เพื่อถ่ายทอดผ่านผลงานทางดนตรีในสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 2 ที่ใช้ชื่อว่า “Stripped” ซึ่งเนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่เน้นให้ความสำคัญกับเรื่องราวชีวิตหลังจากก้าวสู่การเป็นศิลปินอย่างเต็มตัวแล้ว โดยผสมผสานเข้ากับเรื่องราวชีวิตในอดีตก่อนเข้าสู่วงการเข้าไปด้วย

การดำเนินชีวิตและเรื่องราวต่างๆ ที่คริสติน่าประสบพบเจอตั้งแต่ช่วงยุคศิลปินที่ขึ้นป๊อปเป็นต้นมา จนถึงช่วงก่อนออกอัลบั้ม “Stripped” ประกอบด้วยเรื่องราวต่างๆ ดังนี้

คริสติน่าเริ่มมีความรักครั้งแรกกับจอร์จ ซานโตส (Jorge Santos) แดนเซอร์หนุ่มที่ได้มีโอกาสร่วมงานกันในช่วงยุคศิลปินที่ขึ้นป๊อป โดยทั้งสองคนใช้เวลาศึกษาและคบหาดูใจกันได้นานกว่า 2 ปี แต่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็ต้องสิ้นสุดลงในที่สุดอันเนื่องมาจากหลายๆ ปัจจัย รอยร้าวและปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ได้สร้างบาดแผลและความเจ็บปวดที่ฝังลึกอยู่ในใจของคริสติน่าอย่างยากที่จะลืมเลือน แต่ถึงแม้ว่าทั้งคู่จะเลิกความสัมพันธ์กันในฐานะของแฟนไปแล้ว แต่จอร์จก็ยังคงเป็นแดนเซอร์ให้กับคริสติน่าและสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดีในเวลาต่อมา

คริสติน่ายังเคยมีความขัดแย้งทางความคิดและการร่วมงานกับบุคคลอื่นๆ ซึ่งถือเป็นประเด็นปัญหาสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่เธอต้องประสบพบเจอในช่วงเวลานี้ หลังจากที่ได้ออกมาสู่การเป็นศิลปินเพลงอย่างเต็มตัวแล้ว เธอพยายามที่จะแสดงถึงแนวคิดและความสามารถทางดนตรีของตนให้เป็นที่ประจักษ์ชัด ถึงแม้ว่าในหลายๆ ครั้งคริสติน่าจะแสดงออกถึงวิสัยทัศน์และความสามารถได้อย่างเหมาะสม แต่เธอกลับถูกบุคคลที่อยู่รายรอบตัวเธอดูถูกในความสามารถที่เธอมี รวมไปถึงการดูหมิ่นศักดิ์ศรีในฐานะของผู้หญิงคนหนึ่งด้วย เช่น ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับเฟร็ด เดิร์สท์ (Fred Durst) และเอมีเน็ม (Eminem)

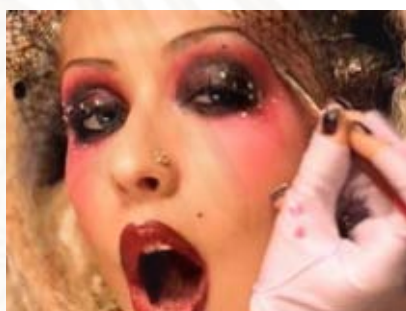
นอกจากนั้น ในช่วงเวลาของการวางแผนและเตรียมงานสู่อัลบั้มถัดไปนั้น คริสติน่ายังคงพยายามยืนยันกรานในแนวคิดของตน ด้วยการเข้าไปมีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีในขั้นตอนต่างๆ ด้วยตนเอง เหมือนเช่นที่เธอเคยพยายามทำมาก่อนในช่วงปลายของยุคศิลปินที่ขึ้นป๊อป แม้ว่าแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่เธอต้องการทำในอัลบั้มถัดไป (Stripped) จะไม่ได้รับความเห็นชอบจากหลายๆ ฝ่ายและถูกวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่เหมาะสม เนื่องจากเนื้อหาและวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีมีแนวโน้มส่อไปในทางที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ซึ่งถูกมองว่ามีความไม่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ของศิลปินที่ขึ้นป๊อปที่ทางค่ายเพลงต้องการให้เธอเป็นเหมือนในช่วงยุคสมัยแรก อีกทั้งแนวทางดังกล่าวยังมีความแตกต่างไปจากอัลบั้มแรกค่อนข้างมาก ซึ่งอาจมีความเสี่ยงต่อการไม่ประสบความสำเร็จสูง แต่คริสติน่าก็

ยังคงเชื่อมั่นในตนเองและยืนกรานที่จะทำตามแนวทางของตนต่อไป เพื่อพิสูจน์ความสามารถของตนให้เป็นที่ประจักษ์ และลบล้างคำสบประมาทของผู้คนที่เคยดูถูกเธอเอาไว้

เหตุการณ์และเรื่องราวต่างๆ ที่คริสติน่าประสบพบเจอมาในช่วงนี้ จึงเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ผลักดันให้เธอสามารถถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านี้ผ่านผลงานทางดนตรีภายใต้อัลบั้ม “Stripped” ได้อย่างชัดเจน

ผลงานต่างๆ ที่ถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่สู่สาธารณชนในช่วงรอยต่อระหว่างยุคศิลปินที่นโปป กับอัลบั้ม “Stripped” เรียงตามลำดับช่วงเวลาที่ผลงานถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก ประกอบด้วย

4.1.1) ซิงเกิ้ล Lady Marmalade เป็นงานเพลงที่คริสติน่าร่วมร้องกับ Pink , Lil'Kim และ Mya ซึ่งถูกสร้างสรรคขึ้นภายใต้การควบคุมการผลิตของ Missy Elliot และ Rockwilder โดยซิงเกิ้ลนี้เริ่มถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่ในเดือนเมษายน 2001

ภาพที่ 4.1.10 ปกซิงเกิ้ล (ซ้าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Lady Marmalade (ขวา)

4.1.2) ซิงเกิ้ล What's Going On เป็นงานเพลงที่คริสติน่าได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มศิลปิน “Artist Against AIDS Worldwide” ด้วยการร่วมร้องเพลงการกุศลที่มีชื่อว่า “What's Going On” กับศิลปินคนอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้ให้กับองค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลและให้การช่วยเหลือผู้ได้รับเชื้อ HIV ในทวีปแอฟริกาและแถบประเทศด้อยพัฒนา นอกจากนี้ยังมีส่วนหนึ่งยังมอบให้กับองค์กร America Red Cross เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์ 11 กันยายน 2000 อีกด้วย ซิงเกิ้ลนี้เริ่มถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่ในเดือนตุลาคม 2001

ภาพที่ 4.1.11 ปกอัลบั้ม (ซ้าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ What's Going On (ขวา)

นอกเหนือจากผลงานทางดนตรีแล้ว คริสตินายังให้การสนับสนุนและอุปถัมภ์ช่วยเหลืองานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคม ด้วยการร่วมลงนามในจดหมายขององค์กร PETA และส่งมอบให้กับรัฐบาลเกาหลีใต้ ในช่วงเดือนกันยายน 2001 เพื่อรณรงค์ให้คนในประเทศหยุดการฆ่าสุนัขและนำเนื้อสุนัขมาใช้เป็นอาหาร ซึ่งถือเป็นงานการกุศลเพียงอย่างเดียวที่มีหลักฐานปรากฏถึงการเข้าร่วมงานของคริสติน่าอย่างชัดเจน

4.2) ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Stripped”

ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” มีระยะเวลาเริ่มต้นตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2002 จนถึงเดือนมีนาคม 2004 รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 1 ปี 9 เดือน ในขณะที่นั้นคริสติน่ามีอายุราว 21 – 23 ปี ซึ่งถือเป็นยุคสมัยแห่งการเริ่มต้นสานต่อแนวทางของผลงานทางดนตรีตามแบบฉบับของตัวเองเป็นครั้งแรก หลังจากถูกบงการและควบคุมอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดของบุคคลอื่นเป็นระยะเวลาเนิ่นนาน เพียงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของธุรกิจดนตรีเป็นสำคัญมาโดยตลอด

ยุคอัลบั้ม “Stripped” ถือเป็นการพลิกรูปแบบและเนื้อหาของผลงานทางดนตรีครั้งสำคัญ ด้วยการขบถต่อแนวคิดและวิธีการสื่อสารแบบเดิมๆ ของอัลบั้มก่อนหน้านี้อย่างยิ่ง อากกล่าวได้ว่าเนื้อหาของผลงานทางดนตรีภายใต้อัลบั้มนี้ คือความพยายามในการเปลี่ยนแปลงแนวทางของตน เพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นจากผลงานทางดนตรีในรูปแบบเดิมๆ ที่ตัวเองไม่ต้องการ ซึ่งแนวทางดังกล่าวช่วยให้ภาพลักษณ์และผลงานทางดนตรีของคริสติน่า หลุดพ้นจากวิถีทางของศิลปินที่นิยมโป๊และความเป็น Teen Pop Idol ไปอย่างชัดเจน

ผลงานทางดนตรีในช่วงยุคสมัยนี้ ยังเป็นภาพสะท้อนชีวิตของคริสติน่าตั้งแต่อดีตจนถึงช่วงปี 2002 โดยเน้นให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตในช่วงตั้งแต่ปี 1998 ถึงปี 2002 หรือตั้งแต่ช่วงเริ่มเข้าสู่วงการมากเป็นพิเศษ ผลงานทางดนตรีในอัลบั้ม “Stripped” นี้จึงเป็นสิ่งที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อสะท้อนตัวตนของคริสติน่าเองในแง่มุมต่างๆ อย่างชัดเจน

หากสรุปเนื้อหาแนวคิดและวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีในอัลบั้มนี้แล้ว อากกล่าวได้ว่ายุคอัลบั้ม “Stripped” คือ ยุคแห่งการตีแผ่ (ชีวิต) อย่างครบเครื่อง ปลดปล่อยพันธนาการ สะท้อนผ่านงานดนตรี

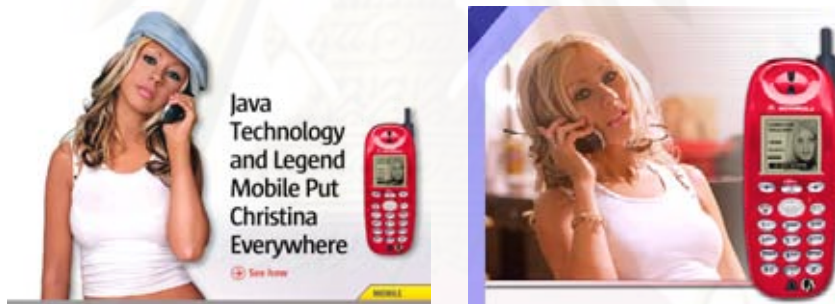
ผลงานต่างๆ ที่ถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่สู่สาธารณชนในช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” เรียงตามลำดับช่วงเวลาที่ถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก ประกอบด้วย

4.2.1) อัลบั้ม “Stripped” เป็นผลงานเพลงสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 2 ที่เริ่มถูกนำออกไปรโมทและเผยแพร่ในเดือนตุลาคม 2002 ซึ่งประกอบด้วยซีดี 1 แผ่น ที่บรรจุงานเพลงทั้งหมดจำนวน 20 เพลง

ภาพที่ 4.1.12 ปกอัลบั้ม Stripped

4.2.2) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับโทรศัพท์มือถือ Motorola ในปี 2002

ภาพที่ 4.1.13 ภาพโฆษณาที่ใช้โปรโมทโฆษณาโทรศัพท์มือถือ Motorola

4.2.3) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ Versace ฤดูกาล Autumn / Winter 2003 – 2004

ภาพที่ 4.1.14 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทเสื้อผ้าแบรนด์ Versace คอลเลคชั่น Fall 2003

4.2.4) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับรองเท้า Skechers ในช่วงเดือนสิงหาคม 2003

ภาพที่ 4.1.15 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณารองเท้า Skechers

4.2.5) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับเครื่องสำอาง M·A·C Viva Glam V ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2004

ภาพที่ 4.1.16 ภาพโปรโมทโฆษณาเครื่องสำอาง M·A·C Viva Glam V ในปี 2004

นอกจากนี้จากผลงานทางดนตรีแล้ว คริสตินายังให้การสนับสนุนและอุทิศตัวช่วยเหลืองานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ ในช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” โดยเรียงลำดับก่อนหลังตามช่วงเวลาในการเข้าร่วม ประกอบด้วย

4.2.6) การร่วมเป็นส่วนหนึ่งในโครงการ “Precious Impressions” ในปี 2004 ด้วยการหล่อแบบรูปมือของตัวเองเพื่อนำออกขายประมูลบนเว็บไซต์ eBay ซึ่งรายได้ทั้งหมดมอบให้กับองค์กร Domestic Violence Center For Women and Children (TD Monthly Staff, 2004 : online)

ภาพที่ 4.1.17 รูปหล่อมือของคริสตินาที่นำออกประมูลบนเว็บไซต์ eBay

4.2.7) การเป็นโฆษก / ตัวแทน (Spokesperson) ให้กับองค์กร M·A·C AIDS Fund ในปี 2004 โดยทำหน้าที่อุปถัมภ์และบริจาคเงินสนับสนุนภารกิจช่วยเหลือผู้ได้รับเชื้อ HIV

4.2.8) คริสติน่าได้รับเกียรติจากองค์กร Gay & Lesbian Alliance Against Defamation (GLAAD) ให้ได้รับตำแหน่ง Special Recognition ประจำปี 2004 จากเวที GLADD Media Awards อันเนื่องจากการสะท้อนภาพและสื่อสารถึงแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศ ในมิวสิกวิดีโอเพลง Beautiful

4.2.9) การรับถ่ายแบบให้กับ Brie Childers ในหนังสือ “Exposed : Celebrity Insights and Inspirations On Feeling Fabulous” โดยรายได้จากการจำหน่ายหนังสือมอบให้กับองค์กรการกุศลต่างๆ ที่ให้การช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรที่ให้การดูแลและช่วยเหลือผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งเต้านม

ภาพที่ 4.1.18 ภาพถ่ายที่คริสติน่าร่วมถ่ายแบบให้กับหนังสือ

Exposed : Celebrity Insights and Inspirations On Feeling Fabulous

ช่วงที่ 5 ยุคอัลบั้ม Back to Basics (มีนาคม 2004 – สิงหาคม 2008)

5.1) ช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics”

เช่นเดียวกับช่วงยุคอัลบั้ม “Stripped” คริสติน่าได้พยายามปูแนวทางและวางรากฐานแนวคิดของสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 3 ไว้ล่วงหน้า โดยการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ รวมถึงการสร้างภาพลักษณ์นำร่องไว้อย่างชัดเจน ก่อนเข้าสู่ยุคอัลบั้ม “Back to Basics” อย่างแท้จริง

ช่วงรอยต่อระหว่างสองอัลบั้มนี้ มีระยะเวลาเริ่มต้นตั้งแต่เดือนมีนาคม 2004 จนถึงเดือนเมษายน 2006 รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 2 ปี 1 เดือน ในขณะนั้นคริสติน่ามีอายุราว 23 – 25 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่เธอพยายามปูพื้นฐานแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีในด้านต่างๆ ไว้ผ่านผลงานต่างในช่วงรอยต่อนี้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกอัลบั้ม “Back to Basics” ในปี 2006

เหตุการณ์ต่างๆ ที่คริสทีน่าได้ประสบพบเจอมาตั้งแต่ช่วงยุคอัลบั้ม “Stripped” เป็นต้นมา ล้วนเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นเรื่อยๆ มาโดยตลอด แม้ว่าความรักครั้งเก่านั้นระหว่างคริสทีน่ากับจอร์จ ซานโตส (อดีตแฟนเก่า) จะสร้างบาดแผลและความเข้าใจให้กับเธอไว้เป็นอย่างมาก แต่เมื่อเวลาผ่านไปคริสทีน่าได้พบกับจอร์แดน แบริทแมน (Jordan Bratman) ที่เข้ามาเติมเต็มชีวิตของเธอ ทั้งคู่เริ่มคบหาและศึกษาดูใจกันตั้งแต่ช่วงต้นปี 2002 จนกระทั่งก่อให้เกิดเป็นความรักครั้งใหม่ขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์ของทั้งสองคนเป็นไปอย่างราบรื่นมาโดยตลอด (ตามข่าวที่ปรากฏให้เห็นผ่านสื่อต่างๆ) ในที่สุดคริสทีน่าและจอร์แดนจึงได้ตกลงที่จะใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน โดยใช้เวลาศึกษาเรียนรู้ซึ่งกันและกันเกือบ 4 ปีเต็ม ก่อนที่จะจัดพิธีหมั้นขึ้นในช่วงสัปดาห์วันวาเลนไทน์ในปี 2005 และจัดพิธีแต่งงานขึ้นเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2005

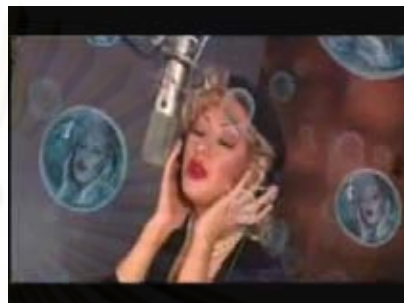
ชีวิตหลังจากแต่งงานของคริสทีน่าก็เป็นไปด้วยดีและราบรื่นมาโดยตลอดเช่นเดียวกับก่อนแต่งงาน ทำให้เธอมีความสุขกับการใช้ชีวิตในช่วงเวลานี้เป็นอย่างมาก เรื่องราวที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้จึงถือเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ผลักดันให้เธอถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตเหล่านี้ผ่านผลงานทางดนตรีในอัลบั้ม “Back to Basics”

ผลงานต่างๆ ที่ถูกนำออกไปโมทและเผยแพร่สู่สาธารณชนในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics” เรียงตามลำดับช่วงเวลาที่ผลงานถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก ประกอบด้วย

5.1.1) คอนเสิร์ต Cancelled Summer Tour 2004 เป็นคอนเสิร์ตที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนการโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” โดยเป็นภาคต่อของคอนเสิร์ต Stripped World Tour ที่เพิ่มเติมรูปแบบแนวคิดและผสมผสานการใช้ศิลปะสไตล์ย้อนยุค (Vintage) เข้าไปในการแสดง คอนเสิร์ตครั้งนี้ด้วย แต่คอนเสิร์ตนี้ถูกยกเลิกไปเนื่องจากคริสทีน่าเกิดอาการเส้นเสียงอักเสบ จนแพทย์สั่งให้ระงับการใช้เสียงและต้องหยุดพักรักษาตัวชั่วคราว

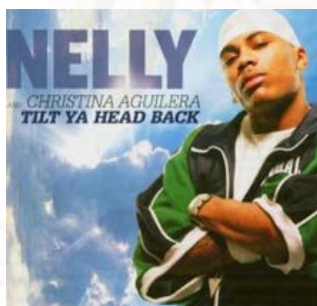
5.1.2) ซิงเกิ้ล Hello (Follow Your Own Star) เป็นงานเพลงที่ถูกเลือกใช้เป็นเพลงโปรโมทประกอบภาพยนตร์โฆษณารถยนต์ Mercedes Benz A-Class ที่คริสทีน่าเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้ โดยซิงเกิ้ลนี้เริ่มถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่ในเดือนมิถุนายน 2004

5.1.3) ซิงเกิ้ล Car Wash เป็นงานเพลงที่ถูกเลือกใช้เป็นเพลงประกอบภาพยนตร์ (Original Soundtrack) การ์ตูนแอนิเมชันเรื่อง Shark Tale ในปี 2004 โดยเป็นการร่วมทำงานเพลงและร้องเพลงร่วมกับมิสซี เอลเลียต (Missy Elliot)

ภาพที่ 4.1.19 ปกซิงเกิ้ล (ซ้าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Car Wash (ขวา)

5.1.4) ซิงเกิ้ล Tilt Ya Head Back เป็นเพลงที่คริสติน่าร่วมร้องกับศิลปินฮิปฮอปผิวสีอย่างเนลลี่ (Nelly) ซึ่งเป็นเพลงหนึ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในอัลบั้ม “Sweat” ของเนลลี่ ในปี 2004 โดยซิงเกิ้ลนี้เริ่มถูกโปรโมทและนำออกเผยแพร่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2004

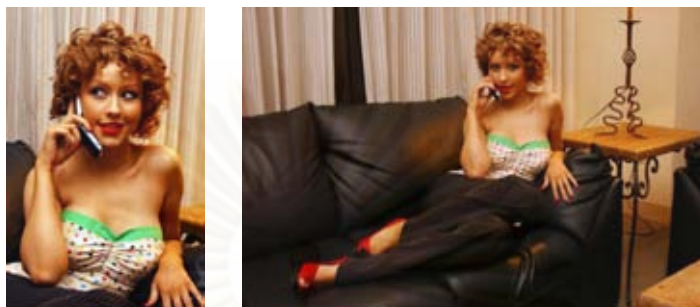

ภาพที่ 4.1.20 ปกซิงเกิ้ล (ซ้าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Tilt Ya Head Back (ขวา)

5.1.5) เพลง A Song For You เป็นงานเพลงเก่าของ Leon Russell ในปี 1970 ที่ Herbie Hancock นำกลับมาทำใหม่อีกครั้งในเวอร์ชันเพลงแจ๊ส โดยให้คริสติน่าเป็นผู้ขับร้องและถ่ายทอดบทเพลงดังกล่าว เพลงนี้ถูกบรรจุอยู่ในอัลบั้ม “Possibilities” ของเฮอริบี แฮนค็อก (Herbie Hancock) ในปี 2005

5.1.6) เพลง Somos Novios (It's Impossible) เป็นงานเพลงเก่าแนวคลาสสิกป๊อปของ Andrea Bocelli ในปี 1970 ที่นำกลับมาขับร้องใหม่อีกครั้งร่วมกับคริสติน่า ซึ่งเพลงเวอร์ชันใหม่นี้ถูกบรรจุอยู่ในอัลบั้ม “Amore” ของแอนเดรีย โบเซลลี (Andrea Bocelli) ในปี 2006

5.1.7) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโฆษณาโทรศัพท์มือถือ Virgin Mobile Phone ในช่วงเดือนพฤษภาคม ปี 2004

ภาพที่ 4.1.21 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทโฆษณา Virgin Mobile Phone

5.1.8) คริสติน่าได้รับเชิญให้มาร่วมเปิดงาน Harrod's Summer Sale Opening ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ในเดือนมิถุนายน 2004

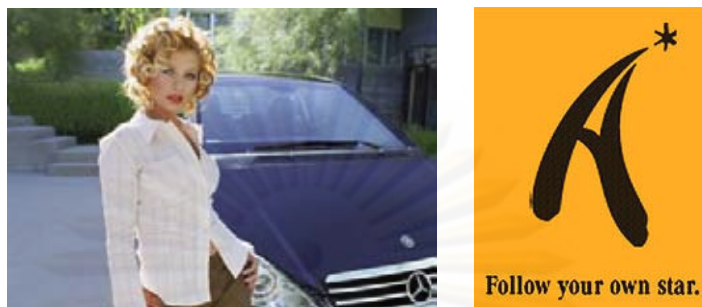
ภาพที่ 4.1.22 ภาพการเข้าร่วมงาน Harrod's Summer Sale Opening

5.1.9) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโฆษณารองเท้า Skechers ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2004

ภาพที่ 4.1.23 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณารองเท้า Skechers

5.1.10) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโฆษณารถยนต์ Mercedes Benz A-Class ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2004

ภาพที่ 4.1.24 ภาพถ่าย (ซ้าย) และโลโก้ (ขวา) ที่ใช้โปรโมทโฆษณารถยนต์ Mercedes Benz A-Class

5.1.11) การออกจำหน่ายสินค้าและเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับน้ำหอม Xpose Fragrance By Christina Aguilera ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2005

ภาพที่ 4.1.25 ภาพโปรสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ้าย) และผลิตภัณฑ์น้ำหอม Xpose (ขวา)

นอกเหนือจากผลงานทางดนตรีแล้ว คริสตินายังให้การสนับสนุนและอุปถัมภ์ช่วยเหลืองานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ ในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics” โดยเรียงลำดับก่อนหลังตามช่วงเวลาในการเข้าร่วม ดังนี้

5.1.12) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโครงการ Declare Yourself ซึ่งเป็นโครงการที่รณรงค์และกระตุ้นเตือนให้อเมริกันชนรุ่นใหม่ หันมาให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่กำลังจะมาถึง ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาปี 2004

ภาพที่ 4.1.26 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโครงการ Declare Yourself

5.1.13) การเป็นฟรีเซ็นเตอร์และผู้อุปถัมภ์องค์กร ALDO Youth AIDS ในช่วงเดือนสิงหาคม 2005 ซึ่งเป็นโครงการที่คอยให้การช่วยเหลือแก่เด็กที่ได้รับเชื้อ HIV โดยคริสติน่าได้ร่วมเป็นหนึ่งในฟรีเซ็นเตอร์โครงการรณรงค์ และมอบเงินจำนวนหนึ่งเพื่อให้เป็นเงินอุปถัมภ์ช่วยเหลือแก่องค์กรอีกด้วย

ภาพที่ 4.1.27 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโครงการ / กิจกรรม ALDO Youth AIDS ในปี 2005

5.1.14) การเป็นผู้สนับสนุนและผู้อุปถัมภ์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากพายุเฮอริเคน Katrina ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ปี 2005 โดยคริสติน่าบริจาคของขวัญทั้งหมดที่ได้รับจากงานแต่งงานของเธอ รวมถึงการนำของใช้ส่วนตัวออกประมูลเพื่อหารายได้สมทบทุนให้กับผู้ประสบภัยพิบัติอีกด้วย

นอกจากนั้นคริสติน่ายังได้ขอร้องให้แขกที่มาร่วมงานแต่งงานของเธอไม่ต้องซื้อของขวัญสำหรับอวยพรในงานแต่งงาน แต่ให้บริจาคเงินเหล่านั้นกับกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากพายุเฮอริเคน Katrina และ Rita แทน (Stritof, 2005 : online)

5.1.15) การร่วมแสดงคอนเสิร์ตการกุศล “Unite of the Stars” และคอนเสิร์ต “Altech South African Grand Prix Week festivities” ในวันที่ 9 - 10 พฤศจิกายน 2005 เพื่อหารายได้สมทบทุนช่วยเหลือผู้ทิวโหยยากไร้ (Unite Against Hunger) ในเมือง Johannesburg ประเทศแอฟริกาใต้, สมทบทุนช่วยเหลือกองทุน Nelson Mandela Children's Fund และมอบรายได้สมทบทุนเพื่ออุปถัมภ์โรงพยาบาล St. Mary ในประเทศแอฟริกาใต้ (MTV News Staff Report, 2005 : online)

5.2) ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Back to Basics”

ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Back to Basics” มีระยะเวลาเริ่มต้นตั้งแต่เดือนเมษายน 2006 จนถึงเดือนสิงหาคม 2008 รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 2 ปี 4 เดือน ในขณะนั้นคริสติน่ามีอายุราว 25 – 27 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่คริสติน่าใช้กลวิธีการนำเสนอผลงานเพื่อสร้างบริบทและองค์ประกอบต่างๆ ให้ย้อนกลับไปสู่ยุคสมัยทศวรรษ 1920 – 1940 อันเป็นช่วงเวลาที่แนวดนตรี Jazz / Soul / Blues เป็นเพลงกระแสหลักของสังคมและได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง

ผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยนี้ ถูกสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความชื่นชอบและรสนิยมทางดนตรีของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ เนื่องจากแนวคิดของอัลบั้มนี้เป็นสิ่งที่คริสติน่าใฝ่ฝันที่จะทำมาโดยตลอด ซึ่งอาจสังเกตได้จากเพลงที่คริสติน่ามักเลือกนำมาแสดงบนเวทีการประกวดร้องเพลงหรือตามงานต่างๆ ในวัยเด็ก เช่น Break It To Me Gently , Black Velvet , A Sunday Kind Of Love , What Child Is This? เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นแนวเพลง Jazz / Soul / Blues ของศิลปินยุคเก่าที่เธอชื่นชอบแทบทั้งสิ้น

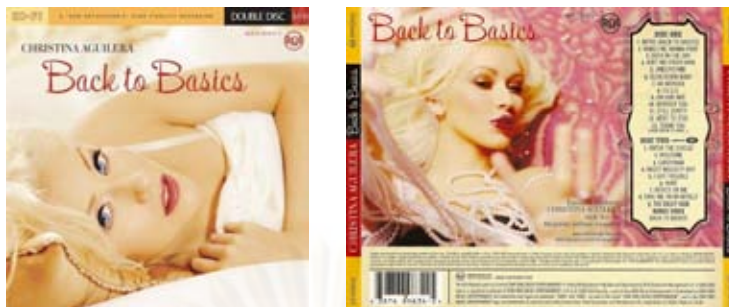
นอกจากเนื้อหาแนวคิดและวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีที่ถูกนำเสนอออกมาในยุคสมัยนี้ จะตอบสนองต่อความต้องการส่วนตัวของศิลปินเป็นสำคัญแล้ว ยังสะท้อนถึงเจตนาที่ความต้องการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นเพื่ออุทิศให้แก่ศิลปินในอดีต ผู้เป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ช่วยผลักดันให้เธอสามารถก้าวมาสู่การเป็นศิลปินสมัยนิยมอย่างเช่นทุกวันนี้ รวมถึงอุทิศให้แก่สามีของเธอที่เข้ามาเติมเต็มและมอบความสุขให้กับชีวิตอย่างที่เธอไม่เคยได้รับมาก่อนอีกด้วย

ผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนี้จึงเป็นภาพสะท้อนชีวิตและแนวคิดของคริสติน่าตั้งแต่อดีตในวัยเด็กเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยเน้นให้ความสำคัญกับช่วงปี 2004 - 2006 หรือช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics” นั่นเอง

หากสรุปเนื้อหาแนวคิดและวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนี้แล้ว อาจกล่าวได้ว่า ยุคอัลบั้ม “Back to Basics” คือ ยุคแห่งการย้อนคืนวันวาน สู่วิวทัศน์อันหอมหวาน และสืบสานงานดนตรี

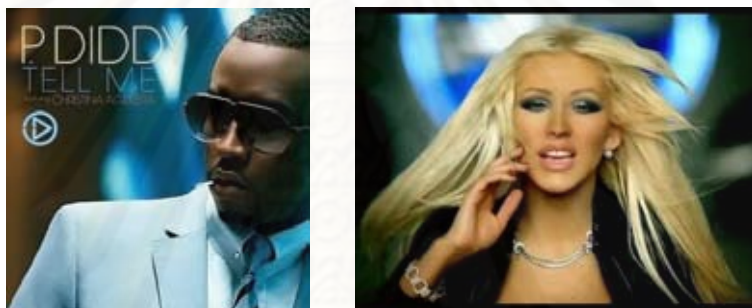
ผลงานต่างๆ ที่ถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่สู่สาธารณชนในช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Back to Basics” โดยเรียงลำดับตามช่วงเวลาที่ถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก ประกอบด้วย

5.2.1) อัลบั้ม “Back to Basics” เป็นผลงานเพลงสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 3 ที่เริ่มถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่ในเดือนตุลาคม 2002 ซึ่งประกอบด้วยซีดี 2 แผ่น ที่บรรจุงานเพลงทั้งหมดจำนวน 22 เพลง

ภาพที่ 4.1.28 ปกอัลบั้ม Back to Basics

5.2.2) ซิงเกิ้ล Tell Me เป็นเพลงที่คริสติน่าร่วมร้องกับศิลปินฮิปฮอปผิวสีอย่างพี.ดีดีดี (P.Diddy) ซึ่งเป็นเพลงหนึ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในอัลบั้ม Press Play ในปี 2006 โดยซิงเกิ้ลนี้เริ่มถูกโปรโมทและนำออกเผยแพร่ในช่วงเดือนกันยายน 2006

ภาพที่ 4.1.29 ปกซิงเกิ้ล (ซ้าย) และภาพจากมิวสิกวิดีโอ Tell Me (ขวา)

5.2.3) เพลง Mother เป็นเพลงเก่าของจอห์น เลนนอน (John Lennon) ในปี 1970 ที่คริสติน่านำมาขับร้องใหม่ภายใต้การควบคุมการผลิตของ Linda Perry โดยเป็นเพลงหนึ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในอัลบั้มการกุศล “Instant Karma : The Amnesty International Campaign to Save Darfur” ในปี 2007

5.2.4) เพลง Live With Me เป็นเพลงเก่าของวงเดอะโรลลิงสโตน (The Rolling Stone) ในปี 1969 ที่นำมาขับร้องใหม่อีกครั้งโดยศิลปินกลุ่มเดอะโรลลิงสโตน ผู้เป็นเจ้าของผลงานดั้งเดิม โดยให้คริสติน่าเป็นศิลปินรับเชิญในการร้องเพลงนี้ร่วมด้วย เพื่อใช้เป็นเพลงหนึ่งในภาพยนตร์เกี่ยวกับอัตชีวประวัติของศิลปินกลุ่ม The Rolling Stones ในเรื่อง Shine A Light ซึ่งออกฉายในปี 2008

5.2.5) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับน้ำอัดลม Pepsi : Dare For More ในช่วงกลางปี 2006

ภาพที่ 4.1.30 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา Pepsi : Dare For More

5.2.6) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับสินค้า Sony Ericsson & Orange Walkman ในช่วงกลางปี 2006

ภาพที่ 4.1.31 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา Sony Ericsson & Orange Walkman

5.2.7) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับ Shure Wireless Cough Campaign ในช่วงเดือนธันวาคม 2006

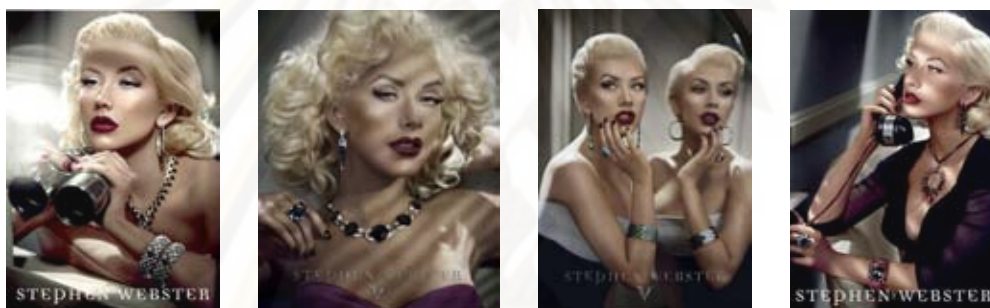
ภาพที่ 4.1.32 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทสินค้า Shure Wireless Cough Campaign

5.2.8) การออกจำหน่ายสินค้าและเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับน้ำหอม Christina Aguilera Fragrance ในช่วงเดือนตุลาคม 2007

ภาพที่ 4.1.33 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ้าย)
และผลิตภัณฑ์น้ำหอม Christina Aguilera (กลางและขวา)

5.2.9) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับเครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collection ในช่วงเดือนมีนาคม 2008

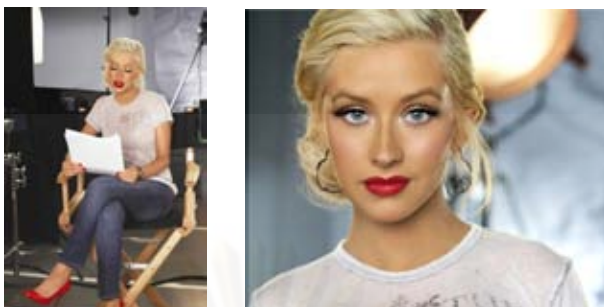

ภาพที่ 4.1.34 ภาพโปสเตอร์และภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทโฆษณา
เครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collection (2008)

5.2.10) เพลง Candyman จากอัลบั้ม “Back to Basics” ถูกเลือกใช้เป็นเพลงประกอบโฆษณา Verizon Wireless Chocolate By LG

นอกจากผลงานทางดนตรีแล้ว คริสตินายังให้การสนับสนุนและอุปถัมภ์ช่วยเหลืองานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ ในช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Back to Basics” โดยเรียงลำดับก่อนหลังตามช่วงเวลาในการเข้าร่วม ดังนี้

5.2.11) การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโครงการ Lifetime’s End Violence Against Women ในช่วงเดือนเมษายน 2007 โดยคริสตินาได้รับการติดต่อจากองค์กร UNIFEM (United Nations Development Fund for Women) ให้รับตำแหน่งทูตสันถวไมตรีประจำองค์กร เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนถ่ายทอดและเผยแพร่เรื่องราวการใช้ความรุนแรงและการละเมิดสิทธิของผู้หญิง เพื่อหยุดยั้งการกระทำและช่วยเหลือผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับปัญหาการใช้ความรุนแรงดังกล่าว (Christina Aguilera Blog, 2007 : online)

ภาพที่ 4.1.35 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทโครงการ Lifetime's End Violence Against Women

5.2.12) อัลบั้มการกุศล “Instant Karma: The Amnesty International Campaign to Save Darfur” เป็นอัลบั้มที่บรรดาศิลปินร่วมกันนำเพลงเก่าของ John Lennon มาเรียบเรียงและขับร้องขึ้นใหม่ โดยนำออกจำหน่ายเพื่อหารายได้สมทบทุนโครงการรณรงค์ขององค์การสิทธิมนุษยชนในเมือง Darfur ประเทศซูดาน ซึ่งคริสทีน่าเลือกนำเอาเพลง Mother กลับมาขับร้องใหม่อีกครั้ง โดยมีลินดา เพอร์รี่ (Linda Perry) ทำหน้าที่เป็นโปรดิวเซอร์ควบคุมการผลิตงานเพลง

ภาพที่ 4.1.36 ปกอัลบั้ม Instant Karma :

The Amnesty International Campaign to Save Darfur

5.2.13) การเป็นพรีเซ็นเตอร์และโฆษกให้กับองค์กร Rock The Vote ซึ่งเป็นตัวแทนที่ทำหน้าที่รณรงค์และกระตุ้นเตือนให้คนอเมริกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนวัยหนุ่มสาวเลือดใหม่หันมาให้ความสำคัญกับการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่กำลังจะมาถึง สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาในปี 2008

ภาพที่ 4.1.37 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทกิจกรรม / โครงการ Rock The Vote

5.2.14) ผู้ร่วมสนับสนุนและอุปถัมภ์มูลนิธิ Elton John AIDS Foundation โดยคริสทีน่า ถือเป็นศิลปินคนหนึ่งที่ร่วมสนับสนุนองค์กรนี้ รวมถึงการขึ้นแสดงเพลง Bennie And The Jets ร่วมกับเอลตัน จอห์น (Elton John) ในงาน Fashion Rocks 2007 เพื่อหารายได้สมทบทุนให้กับองค์กรในการสนับสนุนการป้องกันและระงับการแพร่ระบาดของโรคเอดส์

ช่วงที่ 6 ยุคอัลบั้ม Bionic (สิงหาคม 2008 - ปัจจุบัน)

6.1) ช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Back to Basics” กับอัลบั้ม “Bionic”

ช่วงเวลานี้ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในการนำเสนอผลงานทางดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์อย่างชัดเจนของคริสทีน่า โดยการสร้างสรรค์ผลงานที่เลือกนำเอาองค์ประกอบต่างๆ ภายใต้แนวคิดของสตูดิโออัลบั้มถัดไปมาใช้

ช่วงรอยต่อระหว่างสองอัลบั้มนี้ มีระยะเวลาเริ่มต้นตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2008 จนถึงเดือนมีนาคม 2010 รวมระยะเวลาทั้งสิ้นประมาณ 1 ปี 7 เดือน ในขณะที่นั้นคริสทีน่ามีอายุราว 27 – 29 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่เธอพยายามปูพื้นฐานแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีในด้านต่างๆ iva ผ่านผลงานในช่วงรอยต่อนี้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกอัลบั้ม “Bionic” ในปี 2010

ชีวิตของคริสทีน่าตั้งแต่ช่วงยุคอัลบั้ม “Back to Basics” เป็นต้นมา ยังคงเป็นช่วงเวลาที่ดีเยี่ยมไปด้วยความสุขอย่างเปี่ยมล้น จากการเริ่มต้นชีวิตครอบครัวใหม่กับจอร์แดน แปรทแมนสามีผู้ซึ่งเข้ามาเติมเต็มชีวิตในส่วนที่ขาดหายไปในอดีต พร้อมทั้งมอบความสุขภายใต้ชีวิตครอบครัวแห่งใหม่ให้กับเธออย่างเต็มที่

หลังจากแต่งงานได้ประมาณ 2 ปี คริสทีน่าได้ให้กำเนิดบุตรชายคนแรกเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2008 โดยตั้งชื่อให้ว่า “Max Liron Bratman” ช่วงเวลาดังกล่าวจึงทำให้เธอได้เรียนรู้ถึงสถานภาพและความรู้สึกของผู้เป็นแม่อย่างเต็มที่ โดยทั้งจอร์แดนและคริสทีน่าต่างก็เล็งดูและให้ความรักความอบอุ่นกับลูกชายของพวกเขาเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ซึ่งช่วยสร้างเสริมความอบอุ่นและความรู้สึกอันดีภายในครอบครัวให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

ชีวิตของคริสติน่าภายในช่วงยุคสมัยนี้จึงยังคงเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขจากการมีครอบครัวอันแสนอบอุ่น ซึ่งถือเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ช่วยผลักดันให้เธอถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตเหล่านี้ผ่านผลงานทางดนตรีในอัลบั้ม “Bionic”

ผลงานต่างๆ ที่ถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่สู่สาธารณชนในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Back to Basics” กับอัลบั้ม “Bionic” เรียงตามลำดับช่วงเวลาที่ผลงานถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก ประกอบด้วย

6.1.1) อัลบั้ม “Keeps, Gettin’ Better : A Decade of Hits” เป็นอัลบั้มรวมเพลงฮิตของคริสติน่าในรอบ 10 ปีตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วงการจนถึงปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยซีดี 2 แผ่น ที่บรรจุงานเพลงทั้งหมดจำนวน 14 - 17 เพลง และดีวีดีมิวสิควิดีโอเพลงจำนวน 10 เพลง (งานเพลงที่กล่าวถึงนี้เป็นอัลบั้มที่ถูกผลิตขึ้นและถูกนำออกวางจำหน่ายในตลาดของประเทศอเมริกา) ทั้งนี้การเลือกตัดเพลงและมิวสิควิดีโอบรรจุลงในอัลบั้มเพื่อนำออกขายนั้น ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของค่ายเพลงต้นสังกัดของแต่ละประเทศนั้นๆ เป็นสำคัญ

แม้ว่ารายชื่อเพลงในอัลบั้มที่ถูกนำออกวางจำหน่ายในแต่ละประเทศจะมีจำนวนไม่เท่ากัน และมีรายชื่อเพลงที่แตกต่างกันออกไปบ้างเล็กน้อย แต่สิ่งที่มีอยู่เหมือนกันในทุกๆ อัลบั้มที่ถูกผลิตขึ้น (Edition) คือ งานเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ (หรือเพลงเก่าที่ถูกนำกลับมาทำใหม่) เพิ่มเข้าไปอีก 4 เพลง ได้แก่ เพลง Genie 2.0 , Keeps Gettin’ Better , Dynamite และ You Are What You Are (Beautiful) อัลบั้มนี้เริ่มถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่ในเดือนพฤศจิกายน 2008

ภาพที่ 4.1.38 ปกอัลบั้ม Keeps, Gettin’ Better : A Decade of Hits

6.1.2) เพลง Falling In Love Again เป็นงานเพลงที่ถูกเลือกใช้เป็นเพลงประกอบภาพยนตร์ (Original Soundtrack) เรื่อง The Spirit ที่ออกฉายในปี 2008

6.1.3) การออกจำหน่ายสินค้าและเป็นฟรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับน้ำหอม Inspire By Christina Aguilera ในช่วงเดือนกันยายน 2008

ภาพที่ 4.1.39 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ้าย) และผลิตภัณฑ์น้ำหอม Inspire (ขวา)

6.1.4) คริสติน่าได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในพีธีเซ็นเตอร์โครงการเฉลิมฉลองครบรอบ 150 ปีของห้างสรรพสินค้า Macy's ในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม 2008 โดยถูกรับเลือกให้เป็นผู้แสดงถึงแนวคิดของ Macy's Flower Shows โดยมีศิลปิน / ดาราคนอื่นๆ ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ถ่ายทอดแนวคิดอื่นๆ ที่แตกต่างกันออกไป เช่น มาร์ธา สจ๊วต (Martha Stewart) , โดนัลด์ ทรัมป์ (Donald Trump) เป็นต้น

ภาพที่ 4.1.40 ภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทแนวคิด Macy's Flower Shows ของห้างสรรพสินค้า Macy

6.1.5) การเป็นพีธีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับเครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collections ในช่วงเดือนมีนาคม 2009

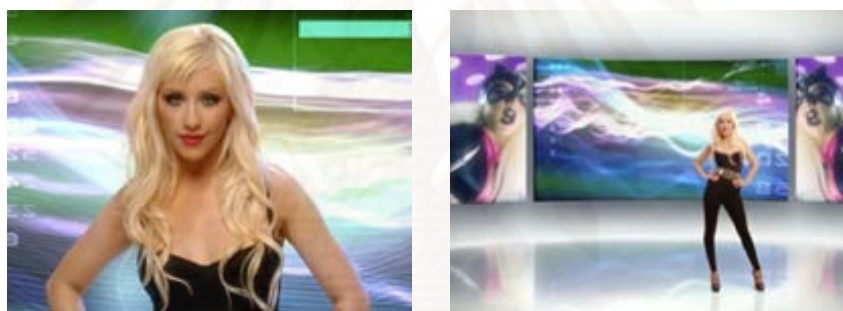
ภาพที่ 4.1.41 ภาพโปสเตอร์และภาพถ่ายที่ใช้โปรโมทเครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collections (2009)

6.1.6) การออกจำหน่ายสินค้าและเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับน้ำหอม Christina Aguilera By Night ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2009

ภาพที่ 4.1.42 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมทโฆษณา (ซ้าย) และผลิตภัณฑ์น้ำหอม By Night (ขวา)

6.1.7) การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับช่องสัญญาณเคเบิลทีวี DIRECTV Satellite Television ในช่วงเดือนธันวาคม ปี 2009

ภาพที่ 4.1.43 ภาพบางส่วนจากโฆษณา DIRECTV Satellite Television ในปี 2009

นอกจากนี้จากผลงานทางดนตรีแล้ว คริสตินายังให้การสนับสนุนและอุปถัมภ์ช่วยเหลืองานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ ในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Back to Basics” กับอัลบั้ม “Bionic” โดยเรียงลำดับก่อนหลังตามช่วงเวลาในการเข้าร่วม ดังนี้

6.1.8) การร่วมแสดงคอนเสิร์ตในงาน Africa Rising Festival ซึ่งถูกจัดแสดงขึ้นเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2008 คอนเสิร์ตนี้ถือเป็นงานเทศกาลที่จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองศิลปะวัฒนธรรมทั่วโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยยกระดับให้ประเทศแอฟริกาได้รับความสนใจจากผู้คนในระดับสากล อีกทั้งยังช่วยเป็นกระบอกเสียงเพื่อสร้างจิตสำนึกให้คนได้ตระหนักถึงการช่วยเหลือผู้คนที่ตกทุกข์ได้ยากในทวีปแอฟริกา ด้วยการอุปถัมภ์และจัดหาปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีพให้กับกลุ่มคนเหล่านั้น

6.1.9) การร่วมแข่งขันเกมโชว์รายการ Deal Or No Deal ของประเทศตุรกี (รายการถูกเผยแพร่ภาพออกอากาศในวันที่ 19 ตุลาคม 2008) ซึ่งคริสตินาได้นำเงินรางวัลที่ได้รับจากการ

แข่งขันทั้งสิ้น £74,413 (หรือ 180,000 Turkish Lira) รวมกับเงินส่วนตัวของเธอ เพื่อมอบให้แก่องค์กรที่สงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กกำพร้า (TKMÇV) ในประเทศตุรกี (Music-News.com, 2009 : online)

ภาพที่ 4.1.44 ภาพจากรายการ Deal Or No Deal ที่คริสทีน่าเข้าร่วมแข่งขันในปี 2008

6.1.10) การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอนโยบาย Proposition 8 ของรัฐแคลิฟอร์เนีย ผ่านทางช่อง MTV ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2008 ซึ่งคริสทีน่าได้แสดงทัศนคติไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับแนวคิดของนโยบายดังกล่าว ที่ต้องการบัญญัติให้เฉพาะการแต่งงานระหว่างชายและหญิงถือเป็นสิ่งที่ถูกต้องและชอบธรรมตามกฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนียเท่านั้น เธอเห็นว่าไม่ควรแบ่งแยกและปิดกั้นสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศ ซึ่งถือเป็นการแสดงทัศนวิสัยเกี่ยวกับความเสมอภาคเท่าเทียมของคนทุกหมู่เหล่า

6.1.11) คริสทีน่าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในงานการกุศลในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2008 โดยการออกแบบภาพวาดศิลปะ (Artwork) เพื่อใช้เป็นลวดลายบนบัตรวีซ่าและลงนามชื่อของตนลงบนบัตร เพื่อจูงใจให้คนหันมาใช้บัตรวีซ่าใบนี้ ซึ่งรายได้จากโครงการดังกล่าวมอบให้กับมูลนิธิ Marine Toys For Tots Foundation ในการจัดซื้อของขวัญวันคริสต์มาสให้กับเด็กผู้ยากไร้

ภาพที่ 4.1.45 ภาพบัตรวีซ่าที่คริสทีน่าเป็นผู้ออกแบบในปี 2008

6.1.12) คริสทีน่าเข้าร่วมโครงการออกแบบตุ๊กตาทองกระดาษในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2008 เพื่อนำออกประมูลบนเว็บไซต์ eBay (Project Paper Doll eBay Auction) โดยรายได้จากการประมูลสิ่งของจะนำไปมอบให้กับโรงพยาบาล Monroe Carell Jr.Children's Hospital ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย Vanderbilt ในเมือง Nashville รัฐ Tennessee

ภาพที่ 4.1.46 ตุ๊กตาทองกระดาษที่คริสทีน่าเป็นผู้ออกแบบเพื่อเข้าร่วมประมูล
ในโครงการ Project Paper Doll eBay Auction

6.1.13) การร่วมแสดงคอนเสิร์ตในงาน An Evening With Women (คอนเสิร์ตจัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2009) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากองค์กร L.A. Gay & Lesbian Center โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมฉลองให้กับความสำเร็จของเหล่าผู้หญิงที่สามารถสร้างความแตกต่างให้กับตนเองในสังคมของกลุ่มรักร่วมเพศ (Sherry, 2009 : online) รายได้ทั้งหมดจากการขายบัตรมอบให้กับองค์กรเพื่อสมทบทุนช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงที่ตกทุกข์ได้ยากโดยเฉพาะ

ภาพที่ 4.1.47 ภาพโปสเตอร์ที่ใช้โปรโมตการแสดงคอนเสิร์ต (ซ้าย)
และภาพจากงาน An Evening With Women ในปี 2009 (ขวา)

6.1.14) คริสทีน่าเป็นศิลปินคนหนึ่งที่ร่วมโครงการจัดหารายได้สมทบทุนและอุปถัมภ์องค์กร MusiCares และ The GRAMMY Foundations ในช่วงเดือนมิถุนายน 2009 ด้วยการเซ็นลายเซ็นลงบนปกนิตยสาร The Rolling Stone ที่ตนเคยถ่ายภาพขึ้นปกไว้ เพื่อนำออกประมูลใน
เว็บไซต์ eBay

6.1.15) คริสทีน่าได้รับการคัดเลือกจากองค์กร World Hunger Relief ให้เป็นพรีเซ็นเตอร์ และโฆษกสากลขององค์กรในช่วงเดือนกรกฎาคม 2009 เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนขององค์กรที่คอยโฆษณาเชิญชวนให้คนทั่วไปได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของกลุ่มเด็กผู้หิวโหยยากไร้ทั่วโลก รวมถึงการบริจาคและอุทิศตนเพื่อช่วยเหลือเด็กเหล่านั้น กิจกรรมต่างๆ ที่คริสทีน่าทำเพื่อสนับสนุนและโฆษณาเชิญชวนบุคคลทั่วไป เช่น การร้องเพลงในที่สาธารณะเพื่อขอรับบริจาค สงเคราะห์แก่เด็กผู้ยากไร้ , การเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณารณรงค์ให้คนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของกลุ่มเด็กผู้ยากไร้ เป็นต้น

ภาพที่ 4.1.48 ภาพกิจกรรมที่คริสทีน่าร่วมทำในฐานะโฆษกขององค์กร World Hunger Relief

6.1.16) คริสทีน่าเข้าร่วมโครงการเพื่อการกุศลในช่วงเดือนสิงหาคม 2009 โดยร่วมออกแบบรองเท้าเด็กเพื่อหารายได้สมทบทุนให้กับองค์กรสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กที่มีชื่อว่า “Shoes That Fits”

ภาพที่ 4.1.49 รองเท้าเด็กที่คริสทีน่าเป็นผู้ออกแบบในโครงการ Shoes That Fits

6.2) ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Bionic”

แม้ว่าในขณะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาวิเคราะห์ผลงานทางดนตรีของคริสติน่าอยู่นั้น ผลงานเพลงสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 4 ที่มีกำหนดการโปรโมทและออกวางจำหน่ายในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2010 จะยังไม่ถูกนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนเลยก็ตาม แต่คริสติน่าก็เคยออกมาให้สัมภาษณ์ถึงแนวคิดและลักษณะต่างๆ ของผลงานทางดนตรีในอัลบั้มถัดไปเอาไว้อย่างชัดเจนเรื่อยมา ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 4 ที่ปรากฏออกมาจนถึงปัจจุบัน ทำให้เราทราบในเบื้องต้นว่า อัลบั้มนี้จะใช้ชื่อว่า “Bionic” โดยงานเพลงทั้งหมดจะใช้แนวดนตรี Electronic เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ

ภาพที่ 4.1.50 ปกอัลบั้ม Bionic

4.2 เนื้อหาของผลงานทางดนตรี

เนื้อหาของผลงานทางดนตรี หมายถึง รายละเอียดของเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในผลงานทางดนตรี ทั้งที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนโดยตรง และที่ต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์เพื่อแปลความหมายหรืออธิบายถึงสิ่งที่ต้องการสื่อสารผ่านผลงานทางดนตรีเหล่านั้น ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดที่ใช้ในการนำเสนอผลงาน รูปแบบและเนื้อหาของเพลง แนวทางการสื่อสารภาพลักษณ์ รวมถึงแนวคิดปะหรือรูปแบบการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่ใช้ในผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ

จากหัวข้อ “4.1 ชีวิตประวัติและผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลอรา” ที่ผู้วิจัยได้จำแนกช่วงชีวิตของคริสทีน่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันออกเป็น 6 ช่วงนั้น ยังสามารถแยกย่อยเฉพาะออกมาเป็นยุคสมัยของผลงานทางดนตรี 4 ยุค ได้แก่ ยุคศิลปินทีนปีอป , ยุคอัลบั้ม Stripped , ยุคอัลบั้ม Back to Basics และยุคอัลบั้ม Bionic ตามลำดับ โดยในแต่ละยุคสมัยยังสามารถแบ่งเนื้อหาของผลงานทางดนตรีทั้งหมดออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 4.2.1) แนวคิดของผลงานทางดนตรี (Musical Concept)
- 4.2.2) รูปแบบและเนื้อหาของเพลง
- 4.2.3) การสร้างภาพลักษณ์ (Image) และอัตตะที่สอง (Alter Ego)

4.2.1) แนวคิดของผลงานทางดนตรี (Musical Concept)

แนวคิดของผลงานทางดนตรี (Musical Concept) หมายถึง ความคิดที่ถูกกำหนดรูปแบบหรือถูกประกอบสร้างขึ้นเป็นแบบแผนโดยตัวศิลปินและทีมผู้ผลิตผลงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางหลักในการนำเสนอผลงานทางดนตรีในแต่ละอัลบั้มได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนและต่อเนื่อง ซึ่งแนวคิดเหล่านี้มักสะท้อนถึงเจตนารมณ์และความต้องการของตัวศิลปินในการสื่อสารผลงานเหล่านั้นออกมาด้วยเสมอ

ผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยมีเนื้อหาแนวคิดที่สำคัญ ดังนี้

4.2.1.1) ยุคศิลปินทีนปีอป

ยุคศิลปินทีนปีอป ประกอบด้วยผลงานเพลง 3 อัลบั้ม ได้แก่ อัลบั้ม Christina Aguilera (1999) อัลบั้ม Mi Reflejo (2000) และอัลบั้ม My Kind Of Christmas (2000) ซึ่งแม้ว่าผลงานแต่ละอัลบั้มจะมีแนวคิดที่แตกต่างกันไปในเรื่องรายละเอียดปลีกย่อย แต่ผลงานทางดนตรีทั้งหมดในยุคสมัยนี้ ต่างก็ถูกนำเสนอผ่านแนวคิดที่มีลักษณะสำคัญร่วมกัน ได้แก่

4.2.1.1.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการควบคุมดูแลของค่ายเพลงผู้ผลิตเป็นสำคัญ

4.2.1.1.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนว Bubblegum Pop เป็นพื้นฐานสำคัญ

4.2.1.1.3) การสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินที่นโปอวัยใส ขวัญใจวัยรุ่น

4.2.1.1.4) การสื่อสารผลงานทางดนตรีโดยเลือกใช้องค์ประกอบต่างๆ ตามแนวทางกระแสหลักที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น (Mainstream & Popular)

4.2.1.1.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการควบคุมดูแลของค่ายเพลงผู้ผลิตเป็นสำคัญ

ผลงานทางดนตรีและวิธีการสื่อสารผลงานต่างๆ ที่ถูกนำมาใช้ในยุคศิลปินที่นโปอวัยแล้วแต่ถูกออกแบบและถูกกำหนดทิศทางขึ้นตามแนวทางของค่ายเพลงเป็นสำคัญ รวมถึงอยู่ภายใต้การควบคุมการผลิตของบุคลากรทางดนตรีคนอื่นๆ ที่ไม่ใช่ตัวศิลปินเองแทบทั้งสิ้น โดยที่ตัวศิลปินน่าจะไม่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้วยตนเองเลยแม้แต่น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเริ่มต้นของการโปรโมท เนื่องจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ ได้แก่

1. คริสติน่าเพิ่งเริ่มก้าวสู่การเป็นศิลปินในวงการเพลงอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก ส่งผลให้ผลงานทางดนตรีต่างๆ จำต้องพึ่งพาอาศัยบุคลากรทางดนตรีที่มีความสามารถมาร่วมสร้างสรรค์ผลงานให้ เนื่องจากตัวของคริสติน่าในขณะนั้นเองยังมีประสบการณ์และทักษะในการทำงานไม่เพียงพอ ที่จะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานในขั้นตอนต่างๆ ได้อย่างเต็มที่

2. การกำหนดแนวคิดและสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินที่นโปอวัยให้กับตัวศิลปิน ซึ่งเป็นรูปแบบที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในช่วงเวลาขณะนั้น ส่งผลให้ผลงานทางดนตรีต่างๆ ล้วนถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากบุคลากรทางดนตรีคนอื่นๆ ที่ไม่ใช่ตัวศิลปินเองแทบทั้งสิ้น รวมถึงแนวทางการโปรโมทผลงานก็มักถูกวางแผนและกำหนดทิศทางโดยค่ายเพลงผู้ผลิตเป็นสำคัญ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ตัวศิลปินจำต้องเชื่อฟังและทำตามแผนการโปรโมทของค่ายเพลง เพื่อทำยอดขายหรือรายได้ให้ถึงตามเป้าหมายที่ถูกคาดการณ์ไว้โดยง่าย

แม้ว่าในช่วงต้นของยุคสมัย คริสติน่าจะยังไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีเลย สังเกตได้จากการที่ไม่มีรายชื่อของคริสติน่าในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ เช่น ผู้แต่งเพลง (Writer) ผู้ควบคุมการผลิตงานเพลง (Producer) ฯลฯ แต่เราจะเริ่มเห็นถึงการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้วยตนเองมากขึ้น ตั้งแต่ช่วงการโปรโมทซิงเกิ้ลลำดับที่ 2

(What A Girl Wants) เป็นต้นไป และจะสามารถเห็นถึงบทบาทของเธอได้อย่างชัดเจนมากขึ้นตามลำดับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

• การตัดโปรโมทซิงเกิ้ล *What A Girl Wants*

ตามแผนการโปรโมทเดิมของค่ายเพลงต้นสังกัดนั้น RCA Records มีความต้องการที่จะตัดโปรโมทเพลง So Emotional ให้เป็นซิงเกิ้ลลำดับที่ 2 โดยให้คริสติน่าขึ้นแสดงโชว์เพื่อโปรโมทเพลงนี้ตามงานหรือรายการต่างๆ เช่น รายการ MTV TRL และรายการ Soul Train แต่คริสติน่ากลับรู้สึกว่าการเลือกไม่เหมาะกับการถูกเลือกใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 2 เนื่องจากเธอได้สังเกตเห็นถึงความอ่อนด้อยในศักยภาพของเพลงนี้ในด้านต่างๆ ซึ่งไม่น่าจะสามารถทำให้เพลงนี้โด่งดังหรือได้รับความนิยมได้เทียบเคียงกับซิงเกิ้ลแรก อีกทั้งเธอยังไม่ต้องการที่จะสร้างผลงานที่ประสบความสำเร็จเพียงแค่เพลงเดียว (One Hit Wonder) เท่านั้น แต่เธอต้องการที่จะสานต่อความสำเร็จให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

ดังนั้น คริสติน่าจึงพยายามเสนอข้อเรียกร้องเพื่อเลือกตัดซิงเกิ้ลโปรโมทอื่นให้กับทางค่ายเพลงต้นสังกัดได้พิจารณาแทน ถึงแม้ว่าค่ายเพลงจะไม่รับฟังข้อเรียกร้องดังกล่าวในตอนแรก แต่เธอก็ยังพยายามต่อสู้อ้างอิงจนกระทั่งค่ายเพลงรับพิจารณาข้อเสนอดังกล่าว และตัดสินใจเลือกตัดเพลง *What A Girl Wants* เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 2 ในที่สุด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าค่ายเพลงจะรับพิจารณาข้อเสนอและตัดสินใจเลือกโปรโมทซิงเกิ้ลตามแนวทางที่คริสติน่าเรียกร้องไปในที่สุดแล้ว แต่คริสติน่ายังคงเห็นว่าเพลง *What A Girl Wants* (Album Version) ยังมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะใช้ตัดเป็นซิงเกิ้ลโปรโมทเพื่อสร้างกระแสความนิยมได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเพลงมีจังหวะที่ไม่ค่อยเร้าใจและเชื่องช้าเกินไป ซึ่งไม่ค่อยสอดคล้องกับเพลงป๊อปกระแสหลักที่ถูกเปิดตามคลื่นวิทยุต่างๆ ไปในขณะนั้น จึงเป็นเหตุให้คริสติน่าพยายามเรียกร้องให้มีการรีมิกซ์และอัดเสียงร้องใหม่อีกครั้ง โดยให้มีการดัดแปลงและเพิ่มเติมรายละเอียดต่างๆ ให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ข้อเรียกร้องและการตัดสินใจของคริสติน่าที่มีต่อแผนการเลือกโปรโมทซิงเกิ้ลที่ 2 นั้น ถือได้ว่ามีความสัมฤทธิ์ผลในด้านกระแสตอบรับเป็นอย่างดี เนื่องจากเพลง *What A Girl Want* (Radio Version) ได้รับกระแสตอบรับที่ดีไม่แพ้ซิงเกิ้ลแรก เหตุการณ์ดังกล่าวจึงถือเป็นการเริ่มเข้ามามีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการผลิตที่ปรากฏหลักฐานอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรก แม้ว่าการกระทำดังกล่าวจะเป็นเพียงการเรียกร้องและนำเสนอแนวคิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยที่ตัวของเธอเองไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการผลิตผลงานเลยก็ตาม แต่ก็ถือเป็นการแสดงให้เห็นถึง

ความสามารถในด้านแนวคิดและวิสัยทัศน์ทางดนตรี ที่สอดคล้องกับกระแสความนิยมของผู้บริโภค ได้อย่างเหมาะสม

• **การตัดโปรโมทซิงเกิ้ล Come On Over Baby (All I Want Is You)**

ปิดท้ายการโปรโมทอัลบั้ม “Christina Aguilera” ด้วยการตัดโปรโมทซิงเกิ้ล Come On Over Baby (All I Want Is You) ซึ่งเกิดปัญหาเช่นเดียวกับการตัดโปรโมทซิงเกิ้ล What A Girl Wants เนื่องจากคริสติน่าเห็นว่าเพลงนี้ในอัลบั้มเวอร์ชันซึ่งใช้ชื่อว่า Come On Over (All I Want Is You) อาจมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะถูกใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ล และอาจทำให้ไม่ประสบความสำเร็จหรือได้รับกระแสตอบรับที่ดีเท่าที่ควรนัก เธอจึงเสนอให้มีการรีมิกซ์และอัดเสียงร้องของเพลงนี้ใหม่อีกครั้ง เพื่อนำไปใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทและดึงเอาจุดเด่นของเพลงมาใช้ให้ได้อย่างเต็มศักยภาพมากที่สุด ซึ่งในการทำงานครั้งนี้ นอกจากคริสติน่าจะเป็นผู้เสนอแนะแนวคิดแล้ว ยังได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตด้วยตนเองเป็นครั้งแรก โดยเธอได้ร่วมแต่งเนื้อเพลงท่อนแร็ปที่เพิ่มเข้าไปใหม่ในเพลง Come On Over Baby (Radio Version) ด้วย แม้ว่าจะเป็นเพียงการมีส่วนร่วมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ก็ถือเป็นการแสดงถึงพัฒนาการทางดนตรีก้าวเล็กๆ อีกก้าวหนึ่ง ที่สะท้อนความตั้งใจและเจตนารมณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีของตนเองอย่างป็นรูปธรรมเป็นครั้งแรก

• **การเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีอัลบั้ม “My Kind Of Christmas”**

หลังจากผลงานทางดนตรีอัลบั้ม “Christina Aguilera” และ “Mi Reflejo” ที่คริสติน่าแทบไม่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเลย จนกระทั่งมาสู่ผลงานทางดนตรีอัลบั้มพิเศษ “My Kind of Christmas” ซึ่งคริสติน่าได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตขั้นตอนต่างๆ มากขึ้น เช่น

- เพลง This Year : คริสติน่าร่วมทำหน้าที่แต่งเนื้อเพลง (Co-writer) และร่วมเรียบเรียงเสียงประสาน (Co-Vocal Arrangement) ขึ้นใหม่

- เพลง Angel We Have Heard On High และ Silent Night / Noche De Paz (Spanish Version) : คริสติน่าร่วมทำหน้าที่เรียบเรียงเพลง (Co-Arranged) ขึ้นใหม่ เนื่องจาก 2 เพลงนี้เป็นเพลงประจำเทศกาลคริสต์มาสดั้งเดิม (Traditional Song) ที่ถูกประพันธ์ขึ้นไว้เมื่อเนิ่นนานมาแล้ว การนำเพลงกลับมาขับร้องใหม่อีกครั้งจึงควรเรียบเรียงองค์ประกอบต่างๆ ให้สอดคล้องกับแนวคิดที่ต้องการสื่อสารออกไปในแต่ละอัลบั้มมากขึ้น

- เพลง The Christmas Song (Holiday Remix) : คริสทีน่าร่วมทำหน้าที่เรียบเรียงเสียงประสาน (Co-Vocal Arrangement) ขึ้นใหม่

ภาพรวมของการทำงานภายในยุคศิลปินทีนปีออปนี้ คริสทีน่าจึงเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่นักร้อง / นักแสดง เพื่อถ่ายทอดผลงานทางดนตรีตามแนวคิดที่ถูกกำหนดขึ้นจากเบื้องบนเป็นสำคัญ โดยยังมีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีค่อนข้างน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับในยุคสมัยอื่นๆ

4.2.1.1.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนว Bubblegum Pop เป็นพื้นฐานสำคัญ

ในช่วงปลายยุคทศวรรษ 1990 แนวเพลงป๊อป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Bubblegum Pop / Teen Pop ซึ่งเป็นแนวเพลงป๊อปสดใส มีท่วงทำนองและจังหวะที่สนุกสนานเข้าใจตามแบบฉบับของศิลปินวัยรุ่น ถือเป็นแนวเพลงที่ได้รับความนิยมอย่างสูงภายใต้ตลาดอุตสาหกรรมดนตรีในขณะนั้น ประกอบกับการก่อตัวขึ้นของกระแสความนิยมในศิลปินทีนปีออปที่มีมาก่อนหน้านั้นแล้ว เช่น Backstreet Boys , N'Sync , Britney Spears จึงส่งผลให้ผลงานเพลงอัลบั้มแรกของคริสทีน่าถูกสร้างสรรค์ขึ้นตามรูปแบบและแนวทางดังกล่าว เพื่อสร้างจุดขายและล้อตามไปกับกระแสความนิยมของตลาดเพลงในขณะนั้น

รวมไปถึงงานเพลงอัลบั้ม Mi Reflejo และ My Kind of Christmas ที่แม้จะเลือกใช้แนวเพลงอื่นๆ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ เช่น แนวเพลงละติน แนวเพลงคริสต์มาส เป็นต้น แต่งานเพลงเหล่านั้นก็ยังคงผสมผสานสรรพสำเนียงของแนวดนตรีป๊อปเข้าไปอย่างชัดเจน

ส่วนเรื่อง “การใช้เสียงร้อง” ของคริสทีน่าในยุคสมัยศิลปินทีนปีออปนี้ เนื่องจากคริสทีน่าเป็นนักร้องที่มีทักษะพื้นฐานที่ดีในการร้องเพลงอยู่แล้ว ส่งผลให้เธอพยายามแสดงศักยภาพและความสามารถในการขับร้องเพลงด้วยเทคนิควิธีต่างๆ ออกมาอย่างหลากหลาย เท่าที่เธอจะสามารถแสดงออกมาได้ในขณะนั้น เช่น การหวีดร้อง (Whistle Tone) การร้องด้วยคีย์โน้ตเสียงสูง (High Notes) การใช้พลังเสียงและความกว้างของเรนจ์เสียง (Range) เป็นต้น โดยยังไม่ค่อยได้คำนึงถึงเรื่องของวิธีการขับร้อง เทคนิคการใช้เสียงร้อง การสื่อสารอารมณ์ผ่านเสียงร้อง ให้สอดคล้องกับแนวเพลงและเนื้อหาของเพลงได้ดีเท่าที่ควรนัก หรืออาจกล่าวได้ว่า คริสทีน่าพยายามเน้นการแสดงออกถึงศักยภาพและความสามารถในการร้องเพลง เพื่อพิสูจน์ให้คนทั่วไปได้เห็นอย่างชัดเจนว่า เธอเป็นศิลปิน / นักร้องที่สามารถร้องเพลงได้เป็นอย่างดี ไม่ใช่เป็นเพียงศิลปิน / นักร้องที่สักแต่ร้องเล่นเด่นรำ แต่ร้องเพลงไม่เป็น

4.2.1.1.3) การสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินทีนป๊อปวัยใส ขวัญใจวัยรุ่น

Bill Lamb (2005 : onlinr) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของศิลปินทีนป๊อปไว้ว่า ผลงานทางดนตรีและตัวศิลปินมักถูกประกอบสร้างขึ้น โดยผู้ผลิตจากเบื้องบนลงสู่ผู้รับนำไปปฏิบัติเบื้องล่าง (Top Down) กล่าวคือ แนวทางต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีล้วนถูกออกแบบวางแผนและกำหนดทิศทางไว้แล้วโดยโปรดิวเซอร์ ทีมงานผู้ผลิตและบริษัทค่ายเพลง จากนั้นผู้ผลิตจึงทำการว่าจ้างหรือสรรหาคัดเลือกศิลปิน / นักแสดง (Performer) ที่มีลักษณะสอดคล้องกับรูปแบบที่ถูกกำหนดขึ้น ให้เข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดผลงานเหล่านั้นต่อไป

ลักษณะต่างๆ ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นตามแนวทางของผู้ผลิต เพื่อใช้ในการสื่อสารภาพลักษณ์ของศิลปินทีนป๊อปในยุคสมัยนี้ เช่น

1.การสร้างภาพลักษณ์ของสาวผมบลอนด์ (Blond-haired Girl) ซึ่งถือเป็นบุคลิกลักษณะของผู้หญิงที่มีความสวยงาม มีเสน่ห์น่าดึงดูดใจ แต่ในทางตรงกันข้ามก็มักถูกประเมินว่า สาวผมบลอนด์อาศัยความสวยงามของรูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งที่ใช้ดึงดูดความสนใจ มากกว่าที่จะพึ่งพาจากความสามารถของตัวเอง และเนื่องจากคริสทีน่าเป็นคนที่ผมสีบลอนด์โดยธรรมชาติแต่กำเนิด จึงทำให้รูปลักษณ์ภายนอกช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสาวผมบลอนด์ไปโดยปริยาย

ลักษณะดังกล่าวถือเป็นทัศนคติของกลุ่มสังคม (Stereotype) ที่มีต่อภาพลักษณ์ของสาวผมบลอนด์ ซึ่งศิลปินทีนป๊อปหญิงกระแสหลักส่วนมากในยุคสมัยนั้น ก็มักถูกประกอบสร้างและสร้างภาพลักษณ์ของสาวผมบลอนด์ให้เห็นได้อย่างชัดเจน เช่น Britney Spears , Jessica Simpson , Mandy Moore เป็นต้น ซึ่งตัวศิลปินและผลงานทางดนตรีของศิลปินเหล่านี้ ก็ล้วนแล้วแต่เป็นที่นิยมและได้รับกระแสตอบรับที่ดีเป็นอย่างมากแทบทั้งสิ้น

2.การแสดงกิริยาท่าทางที่มีลักษณะของความสดใส น่ารัก สะอาดสะอ้าน ยิ้มแย้มแจ่มใส มีชีวิตชีวาตามแบบฉบับของสาววัยแรกรุ่นทั่วไป เพื่อสื่อสารถึงลักษณะนิสัยของศิลปินทีนป๊อปในอุดมคติ ซึ่งถือเป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคม

3.การแสดงออกทางพฤติกรรมโดยอยู่ภายใต้กรอบวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของสังคม โดยไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกินไปจากค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมมากเกินไปนัก

4.การโปรโมทผลงานตามแนวทางที่โปรดิวเซอร์และค่ายเพลงเป็นผู้กำหนด โดยที่ตัวศิลปินไม่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวเลยแม้แต่น้อย คุณลักษณะข้อนี้จึงถือเป็นลักษณะสำคัญประการหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารภาพลักษณ์ของศิลปินทีนป๊อป ตามที่ Bill Lamb ได้ให้คำจำกัดความไว้

4.2.1.1.4) การสื่อสารผลงานทางดนตรีโดยเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบต่างๆ ตามแนวทางกระแสหลักที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น (Mainstream & Popular)

การสื่อสารผลงานโดยใช้อุปกรณ์ประกอบตามแนวทางกระแสหลัก หมายถึง การนำเสนอผลงานทางดนตรีตามแนวทางหรือกลวิธีการสื่อสารที่ได้รับความนิยมในช่วงยุคสมัยนั้น (ช่วงปี 1999 – 2001) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างจุดขายให้กับผลงานและตัวศิลปินเอง รวมถึงการสร้างภาพติดตามหรือลักษณะที่ง่ายต่อการจดจำให้กับผู้คนโดยทั่วไป ซึ่งทำให้เนื้อหาของผลงานทางดนตรีที่ถูกถ่ายทอดออกมานั้น มีลักษณะที่สอดคล้องกลมกลืนไปกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนทั่วไป และทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงผลงานเหล่านั้นได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

ผลงานทางดนตรีที่ปรากฏในยุคนี้ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดดังกล่าวได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับผลงานทางดนตรีของศิลปินที่เพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไป ในขณะที่ผลงานทางดนตรีในยุคสมัยอื่นๆ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดนี้ได้ไม่ค่อยชัดเจนมากนัก หรืออาจมีแนวทางที่แตกต่างออกไปบ้างในรายละเอียด แต่ไม่ได้หมายความว่าผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยอื่นๆ จะไม่ได้ใช้แนวคิดนี้เลยแต่อย่างใด เพียงแต่การสื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคนี้ มีการเลือกใช้นิวทิวทัศน์ที่อิงกับแนวทางกระแสหลักที่กำลังได้รับความนิยมอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น

• การดัดแปลงหรือรีมิกซ์ (Remix) เพลงให้มีความสอดคล้องกับแนวเพลงที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนั้น

แผนการโปรโมทงานเพลงภายใต้ยุคสมัยนี้มีความแตกต่างไปจากยุคสมัยอื่นๆ เนื่องจากเพลงที่ถูกเปิดออกอากาศ (Radio Version) เพื่อโปรโมทตามคลื่นวิทยุและสถานีโทรทัศน์ต่างๆ มักเป็นคอนเสิร์ตเวอร์ชันกับเพลงต้นฉบับที่ถูกบรรจุอยู่ในอัลบั้ม (Album Version) โดยเพลงส่วนมากที่ถูกเลือกตัดโปรโมทเป็นซิงเกิ้ล มักถูกนำมารีมิกซ์เพิ่มเติมเพื่อให้มีความไพเราะเสนาะหูและน่าฟังมากยิ่งขึ้น หรือเพื่อให้สอดคล้องกับเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไปในขณะนั้น เช่น

- เพลง What A Girl Wants ถูกนำมารีมิกซ์และบันทึกเสียงใหม่โดยเพิ่มเทคนิคการร้องและการเรียบเรียงเสียงประสาน (Rearrange) ขึ้นใหม่ ส่วนในภาคของดนตรีมีการปรับจังหวะให้มีความหนักแน่น และกระชับจังหวะให้มีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีการเพิ่มท่อนบริดจ์ (Bridge) ใหม่ลงไปโดยผสมผสานแนวดนตรีสไตล์บาโรค (Baroque-style) เข้าไปอีกด้วย

- เพลง I Turn To You (Radio Version) ถูกนำมาดัดแปลงโดยการตัดเสียงประกอบ (เสียงฝนตก) ในตอนต้นเพลงออก และเพิ่มเติมเสียงดนตรีที่ท่อน Intro เข้าไปใหม่ เพื่อลดทอนความยาวของเพลงให้มีความกระชับมากยิ่งขึ้น

- เพลง Come On Over (All I Want Is You) ถูกนำมารีมิกซ์ใหม่โดยผสมผสานอิทธิพลของแนวดนตรีและการร้องแบบ Hip hop เพิ่มเข้าไปในท่อนบริดจ์ที่แต่งขึ้นใหม่ พร้อมกับเพิ่มเนื้อ

เพลงที่พูดถึงเรื่องเซ็กส์อย่างชัดเจนมากขึ้น เพลงนี้ถูกตัดเป็นซิงเกิ้ลโปรโมทอย่างเป็นทางการโดยการปรับเปลี่ยนชื่อเพลงเป็น Come On Over Baby (All I Want Is You) แทน

หมายเหตุ - “บริดจ์” (Bridge) หมายถึง ดนตรีคั่นระหว่างเพลง (Interlude) ที่ใช้เชื่อมต่อระหว่าง 2 ท่อนดนตรีภายในเพลงเดียวกัน ซึ่งโดยมากมักเป็นการเชื่อมระหว่างคอรัสสองท่อนสุดท้าย โดยเป็นดนตรีคั่นแทรกหลังคอรัสท่อนรองสุดท้าย ก่อนที่จะนำเข้าสู่คอรัสท่อนสุดท้ายของเพลง

เนื้อร้อง 1 (Verse 1)	คอรัส 1 (Chorus 1)	เนื้อร้อง 2 (Verse 2)	คอรัส 2 (Chorus 2)	บริดจ์ (Bridge)	คอรัส 3 (Chorus 3)
--------------------------	-----------------------	--------------------------	-----------------------	--------------------	-----------------------

ภาพที่ 4.2.1 แผนภาพแสดงรูปแบบการจัดเรียงองค์ประกอบต่างๆ ของเพลงป๊อปสมัยนิยมทั่วไป

การตัดแปลงหรือรีมิกซ์เพลงขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับแนวดนตรีที่กำลังได้รับความนิยมในช่วงเวลานั้น ถือเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งที่ใช้ในการโปรโมทผลงานตามแนวทางกระแสหลัก เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดเพลงในขณะนั้นได้อย่างตรงจุด เนื่องจากเพลงที่ถูกนำมาตัดแปลงใหม่นั้น มักมีความสดใหม่กว่าเวอร์ชันเดิม มีความไพเราะน่าฟัง และที่สำคัญคือมักมีการรีมิกซ์เพลงโดยผสมผสานเข้ากับแนวดนตรีที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าการเลือกตัดเพลงเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทในยุคอื่นๆ นั้น แทบไม่มีการนำเพลงมารีมิกซ์ใหม่หรือตัดแปลงดนตรีเพิ่มเติมเลย แต่เพลงที่ถูกใช้ตัดเป็นซิงเกิ้ลโปรโมทมักเป็นเวอร์ชันเดียวกับเพลงต้นฉบับในอัลบั้ม (Album Version) แทบทั้งสิ้น

แนวทางการโปรโมทและกลวิธีสื่อสารที่ใช้ในยุคศิลปินที่ในปีป๊อปนี้ จึงเป็นการพยายามสร้างจุดขายให้กับผลงาน โดนเน้นการเลือกใช้องค์ประกอบที่สอดคล้องกับรสนิยมของผู้บริโภคโดยทั่วไปในขณะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริโภคในกลุ่มวัยรุ่นที่มักชื่นชอบแนวเพลง Bubblegum Pop / Teen Pop

• การถ่ายทอดเรื่องราวที่สะท้อนภาพวิถีการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ของวัยรุ่น โดยทั่วไปผ่านมิวสิกวิดีโอ

เรื่องราวที่ปรากฏในมิวสิกวิดีโอส่วนใหญ่ มักสะท้อนภาพการใช้ชีวิตของวัยรุ่นทั่วไป ซึ่งมักเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความสนุกสนาน ความรื่นเริงบันเทิงใจ ความผ่อนคลาย เพื่อแสดงถึงกิจกรรมและวิถีการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่มักผูกติดอยู่กับเรื่องเหล่านี้อย่างชัดเจน เช่น

- การไปเที่ยวพักผ่อนริมชายหาดกับกลุ่มเพื่อนในวันหยุด และการเกี่ยวพาราซิกันระหว่าง
คู่หนุ่มสาว ในมิวสิควีดีโอเพลง Genie In A Bottle

- การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคู่หนุ่มสาวในฐานะของแฟนที่กำลังคบหาศึกษาดูใจกัน
อยู่ รวมถึงการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันระหว่างกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ในมิวสิควีดีโอเพลง
What A Girl Wants

- การสังสรรค์ปาร์ตี้ระหว่างกลุ่มเพื่อนและการเกี่ยวพาราซิกันระหว่างคู่หนุ่มสาว ในมิว
สิควีดีโอเพลง Come On Over Baby (All I Want Is You)

หากเปรียบเทียบเหตุการณ์สมมติต่างๆ ที่ถูกถ่ายทอดผ่านมิวสิควีดีโอของคริสทีน่าในยุค
ศิลปินทีนป๊อป กับมิวสิควีดีโอของศิลปินทีนป๊อปคนอื่นๆ ที่ออกผลงานในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน
แล้ว พบว่าเรื่องราวที่ถูกถ่ายทอดผ่านมิวสิควีดีโอเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีลักษณะใกล้เคียงกันแทบ
ทั้งสิ้น เช่น

- การสังสรรค์ปาร์ตี้ระหว่างกลุ่มเพื่อนและการเกี่ยวพาราซิกันระหว่างคู่หนุ่มสาว ในมิว
สิควีดีโอเพลง (You Drive Me) Crazy ของ Britney Spears , มิวสิควีดีโอเพลง Candy ของ
Mandy Moore , มิวสิควีดีโอเพลง I Think I'm In Love With You ของ Jessica Simpson , มิว
สิควีดีโอเพลง Day & Night ของ Billie Piper เป็นต้น

- การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคู่หนุ่มสาวในฐานะของแฟนที่กำลังคบหาศึกษาดูใจกัน
อยู่ ในมิวสิควีดีโอเพลง Sometimes ของ Britney Spears , มิวสิควีดีโอเพลง Mirror Mirror ของ
M2M , มิวสิควีดีโอเพลง I Wanna Be With You ของ Mandy Moore เป็นต้น

นอกเหนือจากการถ่ายทอดเรื่องราวที่แสดงถึงวิถีชีวิตและกิจกรรมของวัยรุ่นทั่วไปผ่านมิว
สิควีดีโอแล้ว คริสทีน่ายังใช้กลวิธีการสื่อสารภาพผ่านมิวสิควีดีโอเพลง Come On Over Baby (All
I Want Is You) ด้วยการแทรกดนตรีคั่นกลางระหว่างเพลง ประกอบกับการเดินเข้าจังหวะอย่าง
สนุกสนาน ซึ่งถือเป็นแนวทางการกระแสลักษณะหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากศิลปินเพลงป๊อปในช่วง
นั้นและได้รับกระแสตอบรับที่ค่อนข้างดี เช่น มิวสิควีดีโอเพลง If You Had My Love และ Love
Don't Cost A Thing ของ Jennifer Lopez เป็นต้น

ภาพที่ 4.2.2 ภาพเปรียบเทียบจากต้นประกอบดนตรีที่แทรกคั่นกลางระหว่างมิวสิกวิดีโอเพลง Come On Over Baby (All I Want Is You) [ชาย] และ Love Don't Cost A Thing [สาว]

• **การจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม (Album Tracklist) และการเลือกตัดเพลงเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท**

ศิลปินเพลงสมัยนิยมส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินเพลงป๊อป มักมีการจัดเรียงลำดับของเพลงในอัลบั้มตามแนวทางกระแสหลักที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยมีลักษณะสำคัญ คือ มักมีการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้มตามศักยภาพในการดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง โดยเพลงที่ฟังง่าย ติดหูง่าย และมีศักยภาพเพียงพอที่จะทำให้คนเป็นจำนวนมากรู้สึกชื่นชอบได้ง่าย ย่อมถูกจัดเรียงเป็นเพลงลำดับแรกๆ ในอัลบั้ม ซึ่งมักมีความสอดคล้องกับแนวทางการโปรโมทโดยการเลือกตัดซิงเกิ้ล เนื่องจากศิลปินและทีมงานผู้ผลิตส่วนใหญ่ ก็ต้องการที่จะสร้างกระแสนิยมและความสำเร็จให้กับผลงาน โดยเลือกใช้แผนการตลาดที่ช่วยส่งเสริมให้ผลงานได้รับความนิยมนจากผู้ฟังอย่างแพร่หลาย ซึ่งเพลงที่ถูกเลือกตัดเป็นซิงเกิ้ลส่วนใหญ่แล้ว มักเป็นเพลงลำดับแรกๆ ของอัลบั้มเสมอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ลำดับเพลง	รายชื่อเพลงในอัลบั้ม Christina Aguilera (Album Tracklist)	ลำดับที่เพลงถูกเลือกตัดเป็นซิงเกิ้ลโปรโมท
1	Genie In A Bottle	ลำดับที่ 1
2	What A Girl Wants	ลำดับที่ 2
3	I Turn To You	ลำดับที่ 3
4	So Emotional	-
5	Come On Over (All I Want Is You)	ลำดับที่ 4
6	Reflection	-
7	Love For All Seasons	-
8	Somebody's Somebody	-
9	When You Put Your Hands On Me	-

10	Blessed	-
11	Love Will Find A Way	-
12	Obvious	-

ตารางที่ 4.2.1 ตารางแสดงการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera”

และลำดับที่เพลงถูกเลือกตัดเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท

จากตารางข้างต้น พบว่าลักษณะของการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” เป็นไปตามแนวทางกระแสหลักอย่างชัดเจน โดยมีการจัดเรียงเพลงป๊อปที่มีจังหวะสนุกสนาน ฟังง่าย ดัดหูง่าย และทำให้ผู้ฟังรู้สึกชื่นชอบได้ง่าย ไว้เป็นเพลงลำดับแรกๆ ของอัลบั้ม เช่น Genie In A Bottle , What A Girl Wants , Come On Over Baby (All I Want Is You) เป็นต้น โดยค้นสลับกับเพลงที่มีจังหวะปานกลางและช้า เช่น So Emotional , I Turn To You ซึ่งเพลงที่ถูกจัดเรียงอยู่ในลำดับแรกๆ เหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นเพลงที่มีศักยภาพมากพอที่จะดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง และสร้างกระแสนิยมให้กับผลงานได้ไม่ยากนัก ดังนั้น เพลงในลำดับต้นๆ เหล่านี้ จึงถูกเลือกใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทได้เกือบทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเลือกตัดซิงเกิ้ลของศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไป

การเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม ตามระดับศักยภาพในการช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้ฟังนั้น จึงเป็นกลวิธีการสร้างความประทับใจให้กับผู้ฟังตั้งแต่ช่วงเริ่มแรก (First Impression) เนื่องจากเวลาที่ผู้ฟังเลือกซื้ออัลบั้มใดไปแล้ว ก็มักต้องการที่จะฟังเพลงที่มีความไพเราะ ดัดหูง่าย และสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ฟังได้ตั้งแต่เพลงแรกๆ ในอัลบั้ม ซึ่งส่วนมากแล้วมักเป็นเพลงที่สามารถตอบสนองต่อรสนิยมทางดนตรีของคนส่วนใหญ่ได้เป็นอย่างดี แม้ว่าเพลงทั้งหมดในอัลบั้มอาจจะไม่สามารถทำให้ผู้ฟังรู้สึกชื่นชอบได้ทุกเพลงเสมอไป แต่อิทธิพลจากความดัดหูง่าย และฟังง่ายของเพลงแรกๆ ในอัลบั้ม ก็อาจช่วยสร้างความประทับใจให้กับผู้ฟังได้อย่างไม่เสื่อมคลาย และช่วยทำให้ผู้ฟังรู้สึกพอใจกับงานเพลงในภาพรวมทั้งหมดก็เป็นได้

นอกจากนั้น การจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Mi Reflejo” ยังแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการลอกเลียนแบบอย่างจากอัลบั้ม “Christina Aguilera” อย่างชัดเจน เนื่องจากเป็นอัลบั้มที่ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ อย่างล้นหลาม จึงทำให้ทีมงานผู้ผลิตพยายามดำเนินรอยตามแนวทางและองค์ประกอบต่างๆ ของอัลบั้มนี้ เพื่อสร้างโอกาสให้อัลบั้ม “Mi Reflejo” ประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกับอัลบั้ม “Christina Aguilera”

การจัดเรียงเพลงในอัลบั้ม “Mi Reflejo” มีลักษณะคล้ายคลึงกับการจัดเรียงเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” ใน 2 ประเด็น ได้แก่

1. การเลือกเพลงที่มีศักยภาพมากพอที่จะได้รับกระแสตอบรับที่ดีจากผู้ฟัง โดยจัดเรียงไว้เป็นเพลงลำดับแรกๆ ของอัลบั้ม เช่น Falsas Esperanzas , Pero Me Acuerdo de Ti ซึ่งทั้ง 2 เพลงนี้ก็ถูกเลือกตัดเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทเช่นกัน

2. การจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Mi Reflejo” ตามแบบฟอร์มของเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังนี้

ลำดับเพลง	รายชื่อเพลงในอัลบั้ม Christina Aguilera	รายชื่อเพลงในอัลบั้ม Mi Reflejo	ลักษณะความคล้ายคลึง
1	Genie In A Bottle	Genio Atrapado	เพลงตัวแทน **
2	What A Girl Wants	Falsas Esperanzas	เพลงเร็ว จังหวะสนุกสนาน
3	I Turn To You	El Beso Del Final	เพลงช้า ไทป์พลังเสียง
4	So Emotional	Pero Me Acuerdo de Ti	
5	Come On Over (All I Want Is You)	Ven Conmigo (Solamente Tu')	เพลงตัวแทน **
6	Reflection	Si No Te Hubiera Conocido	เพลงช้า ไทป์พลังเสียง
7	Love For All Seasons	Contigo En La Distancia	
8	Somebody's Somebody	Cuando No Es Contigo	
9	When You Put Your Hands On Me	Por Siempre Tu'	
10	Blessed	Una Mujer	
11	Love Will Find A Way	Mi Reflejo	ปิดท้ายอัลบั้มด้วยเพลง
12	Obvious		ช้า ไทป์พลังเสียง

ตารางที่ 4.2.2 ตารางเปรียบเทียบลักษณะความคล้ายคลึงกัน

ระหว่างการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และอัลบั้ม “Mi Reflejo”

** เพลงตัวแทน หมายถึง เพลงที่ใช้ดนตรีแบบเดียวกันทุกประการเหมือนกับเพลงต้นฉบับในเวอร์ชันภาษาอังกฤษ โดยมีการเปลี่ยนเนื้อร้องให้เป็นภาษาสเปนแทน

• การตั้งชื่ออัลบั้มแรกตามชื่อของศิลปิน

ศิลปินเพลงป๊อปส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินแนวทีนป๊อป มักถูกผลักดันและถูกสร้างขึ้นตามความต้องการของค่ายเพลงเป็นสำคัญ ซึ่งงานเพลงอัลบั้มแรกของศิลปินเหล่านี้มักถูกตั้งชื่อตามชื่อของศิลปินเป็นส่วนใหญ่ หรือตั้งชื่อตามชื่อเพลงที่ถูกใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ลแรก เนื่องจากผลงานอัลบั้มแรกสุด ถือเป็น การเปลี่ยนสถานะจากคนธรรมดาหรือคนที่ไม่ได้มีชื่อเสียงโด่งดังมากมาย ให้กลายเป็นศิลปินเพลงที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในวงกว้างอย่างรวดเร็ว การย้ายถึงชื่อศิลปินหรือชื่อเพลงซิงเกิ้ลแรกบ่อยๆ ด้วยการตั้งชื่ออัลบั้มตามชื่อศิลปินหรือชื่อเพลงซิงเกิ้ลแรก ย่อมเป็นการสร้างภาพติดตามและทำให้ชื่อของศิลปินตราตรึงอยู่ในหัวของผู้ฟังได้ง่าย

ตัวอย่างของศิลปินเพลงป๊อป ที่มีการตั้งชื่ออัลบั้มแรกสุดตามชื่อของศิลปิน หรือชื่อเพลงที่ใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ลแรก เช่น

- Madonna – ออกอัลบั้มแรกสุดในปี 1983 โดยใช้ชื่อว่า “Madonna” ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับชื่อของศิลปิน
- Mariah Carey – ออกอัลบั้มแรกสุดในปี 1990 โดยใช้ชื่อว่า “Mariah Carey” ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับชื่อของศิลปิน
- Britney Spears – ออกอัลบั้มแรกสุดในปี 1998 โดยใช้ชื่อว่า “Baby... One More Time” ซึ่งเป็นชื่อเพลงที่ใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ลแรกของอัลบั้ม

คริสทีน่าเองก็ถือเป็นหนึ่งในศิลปินเพลงป๊อปที่ดำเนินรอยตามแนวทางการสื่อสารผลงานตามแนวทางกระแสหลักอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการตั้งชื่ออัลบั้มแรกสุดตามชื่อของศิลปิน และการตั้งชื่ออัลบั้มภาษาสเปน “Mi Reflejo” ตามชื่อเพลงๆ หนึ่งในอัลบั้ม โดยเป็นเพลงที่แปลงเนื้อร้องมาจากเพลง Reflection ในเวอร์ชันภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าถือเป็นเพลงแรกสุด ที่ใช้เป็นซิงเกิ้ลเปิดตัวของคริสทีน่าก่อนออกผลงานสตูดิโออัลบั้มแรกด้วยซ้ำไป

4.2.1.2) ยุคอัลบั้ม *Stripped*

ยุคอัลบั้ม “Stripped” เป็นช่วงเวลา que คริสทีน่าพยายามเปลี่ยนแปลงแนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีใหม่ทั้งหมด ภายใต้การมีบทบาทและส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานเหล่านั้นด้วยตนเองเป็นสำคัญ เพื่อสร้างความแตกต่างและแสดงศักยภาพทางดนตรีของตนออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน โดยผลงานทางดนตรีในยุคนี้ทั้งหมด ถูกนำเสนอผ่านแนวคิดต่างๆ ที่มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

4.2.1.2.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ

4.2.1.2.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนว Pop / Rock / R&B ร่วมสมัย เป็นพื้นฐานสำคัญ

4.2.1.2.3) การสร้างภาพลักษณ์ของผู้หญิงหัวสมัยใหม่ ที่มุ่งท้าทายต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม

4.2.1.2.4) การมีแนวคิดขบถต่อขนบนิยมและแบบแผนในการสร้างศิลปินทिनโปป

4.2.1.2.5) การนำเสนอผลงานทางดนตรีที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกด้านมืดของจิตใจ

4.2.1.2.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ

ยุคอัลบั้ม “Stripped” ถือเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของผลงานทางดนตรีในด้านต่างๆ อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้วยตนเองมากขึ้น ผลงานทางดนตรีในยุคนี้จึงเปรียบเสมือนการเริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีตามแนวทางของตนเองอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก

บทบาทหน้าที่และการเข้ามามีส่วนร่วมของคริสทีน่าในการทำงานในยุคอัลบั้ม “Stripped” ประกอบด้วย

1. นักร้อง / นักแสดง (Singer / Performer) ซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักในฐานะของศิลปินเพลงผู้นำเสนอและถ่ายทอดผลงานทางดนตรี

2. ผู้แต่งเนื้อร้องและประพันธ์ทำนอง (Writer & Composer)

การแต่งเนื้อร้องและประพันธ์ทำนองถือเป็นบทบาทหน้าที่ใหม่ที่คริสทีน่าเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้อย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก แม้ว่าเธอจะเคยผ่านการร่วมแต่งเพลง (Co-writer) มาบ้างแล้วในยุคศิลปินทिनโปป แต่ก็ยังเป็นเพียงการเข้าไปมีส่วนร่วมเพียงเล็กน้อย หรืออยู่ในฐานะผู้ร่วมแต่งเพลงที่มีบทบาทความสำคัญในลำดับรองลงมาเท่านั้น ซึ่งแตกต่างไปจากการทำหน้าที่แต่งเพลงภายใต้ยุคสมัยนี้ ที่คริสทีนามักเป็นผู้มีบทบาทและความรับผิดชอบสูงสุดในการแต่งเนื้อร้องแต่ละเพลง โดยสังเกตได้จากการเรียงลำดับรายชื่อของผู้แต่งเพลงทั้งหมด ตามปริมาณความรับผิดชอบในการแต่งเนื้อร้องแต่ละเพลง

โดยชื่อแรกสุดคือผู้ที่ร่วมแต่งเนื้อร้องเป็นปริมาณมากที่สุดในเพลงนั้นๆ ส่วนคนที่มีรายชื่อในลำดับรองลงมาก็จะมีบทบาทความสำคัญลดหลั่นกันไปตามลำดับ

แม้ว่าบทบาทหน้าที่ในการแต่งเพลงของคริสติน่าจะไม่ใช่อะไรใหม่สำหรับเธอ แต่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงแนวทางการทำงานครั้งสำคัญ ด้วยการขึ้นแท่นเป็นผู้รับผิดชอบหน้าที่นี้เป็นส่วนใหญ่ด้วยตนเองทั้งหมด ซึ่งลักษณะดังกล่าวยังสะท้อนไปถึงแนวคิดและเจตนารมณ์ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีของตนเอง ที่ต้องการให้งานเพลง (เนื้อเพลงและดนตรี) เป็นสิ่งที่บอกเล่าเรื่องราวและสะท้อนภาพชีวิตของตนออกมาอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นเพียงแค่นักร้องที่คอยนำเสนอผลงานที่บุคคลอื่นเป็นผู้สร้างสรรค์ไว้ให้แล้วเหมือนเช่นในยุคศิลปินที่ขึ้นป๊อปแต่เพียงเท่านั้น

3. โปรดิวเซอร์ / เอ็กゼคิวทีฟ โปรดิวเซอร์

การทำหน้าที่ควบคุมดูแลการผลิตงานเพลง ถือเป็นหนึ่งในบทบาทหน้าที่สำคัญที่คริสติน่าเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มตัวในยุคสมัยนี้เป็นครั้งแรก โดยคริสติน่าเข้ามาทำหน้าที่นี้ทั้งในตำแหน่งเอ็กゼคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ (Executive Producer) ที่ควบคุมดูแลการผลิตงานเพลงในภาพรวมทั้งอัลบั้ม และตำแหน่งโปรดิวเซอร์ที่ควบคุมดูแลการผลิตในแต่ละเพลงเท่านั้น

- การทำหน้าที่เอ็กゼคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ เป็นการงานร่วมกับรอน แฟร์ (Ron Fair) ผู้ซึ่งเคยรับทำหน้าที่ในตำแหน่งนี้ให้กับคริสติน่าในช่วงยุคศิลปินที่ขึ้นป๊อปทั้ง 3 อัลบั้มมาก่อนหน้านี้แล้ว โดยในยุคศิลปินศิลปินที่ขึ้นป๊อปนั้น รอน แฟร์ทำหน้าที่นี้เพียงคนเดียว ในขณะที่อัลบั้ม “Stripped” คริสติน่ากลายเป็นเอ็กゼคิวทีฟ โปรดิวเซอร์หลัก โดยมีรอน แฟร์เป็นผู้คอยสนับสนุนหรือคอยชี้แนะแนวทางอยู่เบื้องหลัง สังเกตได้จากการให้เครดิตชื่อของคริสติน่าอยู่หน้าชื่อของรอน แฟร์ ที่ปรากฏอยู่ในสมุดปก (Booklets) ของอัลบั้ม

หน้าที่หลักของผู้ดำรงตำแหน่งเอ็กゼคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ คือ การออกแบบแนวคิด การกำหนดทิศทางของแนวทางการทำงาน การควบคุมกระบวนการผลิตในขั้นตอนต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกันและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการเลือกสรรและชักชวนให้โปรดิวเซอร์หรือบุคลากรทางดนตรีคนอื่นๆ มาช่วยควบคุมดูแลการผลิตงานเพลงในอัลบั้มอีกด้วย

- การทำหน้าที่โปรดิวเซอร์ควบคุมดูแลการผลิตเฉพาะเพลง คริสติน่ามีโอกาสทำหน้าที่นี้ร่วมกับ Rockwilder ในเพลง Dirty ซึ่งเป็นเพียงเพลงเดียวจากอัลบั้ม “Stripped” ที่คริสติน่าเข้าไปมีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลการผลิตงานเพลงปลีกย่อยด้วยตนเอง ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่คริสติน่าต้องการเลือกใช้เพลง Dirty เป็นซิงเกิ้ลเปิดตัวอัลบั้ม

เธอก็ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมการผลิตงานเพลงนี้ด้วยตนเอง เพื่อควบคุมองค์ประกอบต่างๆ ให้เป็นไปตามแนวคิดที่กำหนดไว้ได้อย่างชัดเจน และสามารถนำเสนอผลงานออกมาได้ตรงกับความต้องการของตนได้มากที่สุด

นอกจากการทำหน้าที่ในตำแหน่งโปรดิวเซอร์ให้กับงานเพลงในอัลบั้มแล้ว คริสตินายังทำหน้าที่เป็นเอ็กเซคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ให้กับการแสดงคอนเสิร์ต Stripped World Tour ที่ถูกบันทึกไว้อยู่ในรูปแบบของวีซีดี / ดีวีดีอีกด้วย ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งบทบาทหน้าที่ที่พิสูจน์ความสามารถและความเป็นศิลปินของเธอให้ปรากฏได้อย่างเด่นชัด นอกเหนือไปจากหน้าที่หลักในการทำงานเพลง

4. บทบาทหน้าที่ด้านอื่นๆ เช่น

- การทำหน้าที่ในตำแหน่ง *Vocal Producer and Arrangement* ในเพลง *Can't Hold Us Down* , *Walk Away* , *Fighter* , *Infatuation* , *Loving Me 4 Me* , *Underappreciated* และ *Keep On Singin' My Song* รวมทั้งสิ้นจำนวน 7 เพลง (ไม่นับรวมเพลง *Intro* และ *Interlude* ซึ่งไม่มีการให้เครดิตผู้ร่วมงานแต่อย่างใด)

- การร่วมออกแบบแนวคิดของมิวสิกวิดีโอ *The Voice Within*

เดวิด ลาแชปเปล (David LaChapelle) กล่าวถึงการทำงานในมิวสิกวิดีโอเพลง *The Voice Within* ไว้ว่า

“ผมเขียนโครงเรื่องขยาย (*Treatment*) ของมิวสิกวิดีโอไว้ และเมื่อคริสติน่าได้ลองอ่านมัน เธอก็พูดกับผมว่า ‘มันช่างน่าอัศจรรย์จริงๆ ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าฉันเป็นคนเขียนมันออกมาด้วยตัวของฉันเองเสียล่ะ มันช่างตรงกับสิ่งที่ฉันคิดไว้จริงๆ’ หลังจากนั้นพวกเราจึงได้ลองหันมาปรึกษาพูดคุยกันและทำมันขึ้นมาให้สอดคล้องกับความต้องการของพวกเราที่เห็นพ้องต้องกัน” (Moss(2), 2003 : online)

จากบทสัมภาษณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของคริสติน่าในการกำหนดเนื้อหาและแนวคิดที่ต้องการสื่อสารผ่านมิวสิกวิดีโอ ซึ่งแสดงถึงเจตนาารมณ์ที่ต้องการทำงานในภาคส่วนต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อเรียนรู้ถึงวิธีการทำงานประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากการทำงานเพลงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

- การเลือกเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเพื่อสวมใส่ออกงานต่างๆ

คริสทีนากล่าวถึงการทำหน้าที่เลือกเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสำหรับใส่ออกงานด้วยตัวของเธอเอง ในงานแฟชั่นโชว์ Versace Autumn / Winter 2003-2004 Collection (Milan) ไว้ว่า

“ฉันนั่งอยู่กับสไตลิสต์ส่วนตัวของฉัน ฉันก็เลือกชุดที่ฉันชอบและบอกกับเขาว่าฉันต้องการชุดนั้น ชุดนี้... ฉันรู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างมาก ฉันคิดว่าคอลเลคชั่นเสื้อผ้าพวกนี้มันช่างสวยงามมาก... ชุดเดรส ชุดคอร์เซ็ตภายใต้เสื้อคลุมยาว มันทำให้ฉันสามารถมองเห็นตัวฉันเองใส่ชุดพวกนั้นได้อย่างเต็มตา” (Moss(1), 2003 : online)

เสื้อผ้าคอลเลคชั่น Fall 2003 ของ Versace ถูกออกแบบขึ้นโดยได้รับแรงบันดาลใจสำคัญจากคริสทีนา จึงทำให้เธอพยายามนำเอาแฟชั่นเหล่านั้นเข้ามาผสมผสานกับความต้องการและรสนิยมส่วนตัว เพื่อใช้สื่อสารถึงแนวคิดของผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยนี้

4.2.1.2.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนว Pop / Rock / R&B ร่วมสมัย เป็นพื้นฐานสำคัญ

งานเพลงในอัลบั้ม “Stripped” ทั้งหมดตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวเพลง Pop / Rock / R&B ร่วมสมัย ที่ผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบของแนวดนตรีต่างๆ อย่างหลากหลาย เช่น Hip hop , Soul , Gospel , Latin ฯลฯ ซึ่งแนวดนตรี Pop / Rock ถือเป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมอย่างสูงมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อนปี 2000 ส่วนแนวเพลง R&B ร่วมสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวเพลง Urban Contemporary หรือ Adult Contemporary อย่างฮิพฮอป ซึ่งเป็นเพลงของคนผิวสีนั้น เริ่มได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมากขึ้นหลังจากช่วงปี 2000 เป็นต้นมา และมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นแนวดนตรีกระแสหลักของตลาดอุตสาหกรรมดนตรีอย่างชัดเจนในเวลาต่อมา

การผสมผสานแนวดนตรีต่างๆ เข้าด้วยกันโดย จึงทำให้งานเพลงในภาพรวมของอัลบั้ม “Stripped” มีลักษณะของแนวเพลงป๊อปที่มีความหลากหลาย (Variety Pop) อย่างชัดเจนมากกว่าที่จะเน้นเจาะไปที่แนวใดแนวหนึ่งโดยเฉพาะ

การใช้เสียงร้องของคริสทีนาในยุคอัลบั้ม “Stripped” นี้ สามารถจำแนกเทคนิคและวิธีการใช้เสียงออกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. การใช้เสียงร้องตามแบบฉบับแนวเพลง R&B ซึ่งมักมีการเอื้อนเสียงโดยใช้โน้ตหลายๆ ตัว แทนที่จะร้องลากเสียงโดยใช้แค่นोटเดียว นอกจากนี้ยังมีการใช้เทคนิคอื่นๆ ประกอบ เช่น การร้องอิมโพรไวส์ (Singing Improvisation) เป็นต้น

2. การใช้เสียงร้องตามแบบฉบับแนวเพลง Pop Rock ซึ่งมักมีการร้องแบบเต็มเสียง โดยเน้นการใช้เสียงหนักแน่น ก้องกังวาล และเน้นเสียงหนักในบางพยางค์ / คำเพื่อสื่อสารถึงอารมณ์ของเพลงได้อย่างชัดเจน ร่วมกับการใช้เทคนิคอื่นๆ เช่น การตะเบ็ง การเค้นเสียง เป็นต้น

วิธีการขับร้องและเทคนิคการใช้เสียงต่างๆ ที่คริสทีน่าเลือกใช้ในการร้องเพลงภายใต้ยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” นี้ ถือเป็นการแสดงออกถึงพัฒนาการและความสามารถในการขับร้องเพลงให้เห็นได้อย่างชัดเจนอีกอย่างหนึ่ง เนื่องจากมีการเลือกใช้เสียงที่มีลักษณะแตกต่างไปจากยุคศิลปินที่นัป๊อป และมีความหลากหลายมากขึ้นทั้งในเชิงเทคนิคและวิธีการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านน้ำเสียง

4.2.1.2.3) การสร้างภาพลักษณ์ของผู้หญิงหัวสมัยใหม่ ที่มุ่งท้าทายต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม

ภาพลักษณ์ของผู้หญิงหัวสมัยใหม่ มีบุคลิกลักษณะที่สำคัญคือ การแสดงออกถึงพฤติกรรมและกิริยาท่าทางที่เกรี้ยวกราด แข็งกร้าว หัวหาญ ดุดัน เพื่อสื่อสารถึงภาพลักษณ์ของตัวศิลปินที่มีลักษณะของผู้หญิงที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง และยึดมั่นกับอดีตหรือความเป็นตัวตนอย่างชัดเจน โดยพยายามช่วยทำให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ต่อภาพลักษณ์เหล่านั้นในแง่ลบในทางกลับกัน การสร้างภาพลักษณ์ที่ก่อให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบหรือในทางเสียหายกลับกลายเป็นผลดีในระยะยาวต่อภาพลักษณ์ดังกล่าว เนื่องจากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตัวศิลปินที่ต้องการให้เกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่อผลงานทางดนตรีในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความแตกต่างและดึงดูดความสนใจ ซึ่งยิ่งช่วยทำให้ภาพลักษณ์ของการเป็นผู้หญิงหัวสมัยใหม่ที่มุ่งท้าทายต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม มีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างการสื่อสารภาพลักษณ์ของผู้หญิงหัวสมัยใหม่ในยุคอัลบั้ม “Stripped” เช่น

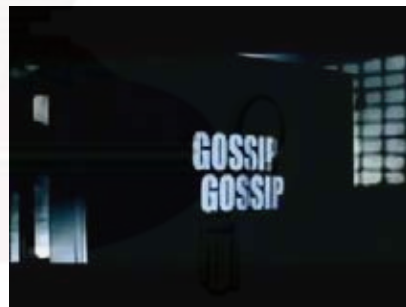
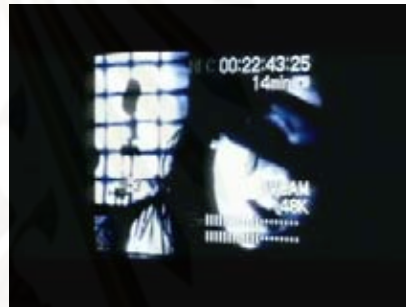
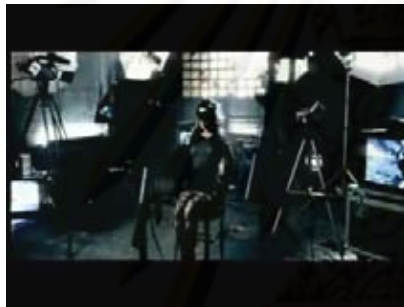
- การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่โชว์สัดส่วนสรีระของร่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน การจัดแต่งทรงผมและการแต่งหน้าด้วยสีสันทันทีจ้า ซึ่งผิดแปลกแตกต่างไปจากขนบนิยมของศิลปินที่นัป๊อปกระแสหลักทั่วไป เพื่อเรียกร้องความสนใจหรือสร้างกระแสความโดดเด่นของภาพลักษณ์ที่แหวกแนวไปจากศิลปินที่นัป๊อปคนอื่นๆ

ภาพที่ 4.2.3 การแต่งกายที่มีลักษณะจัดจ้าน โฉวส์สัดส่วนสตรีระวางกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน

• ภาพวีดีทัศน์ (Video Interlude) ประกอบเพลง “Stripped (Intro)” ที่ถูกเปิดตอนเริ่มต้นของการแสดงคอนเสิร์ต Stripped World Tour ถือเป็นอีกหนึ่งผลงานที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดในการท้าทายต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม

ภาพที่ 4.2.4 ภาพบางส่วนจากวีดีทัศน์ประกอบเพลง Stripped (Intro)

ที่ใช้ในการแสดงคอนเสิร์ต Stripped World Tour

เนื้อหาที่ปรากฏในวีดีทัศน์ข้างต้น แสดงภาพของคริสติน่ากำลังนั่งอยู่ในห้องท่ามกลางแสงไฟ กล้องวิดีโอและกล้องถ่ายรูปจำนวนมากมาย ที่อยู่รายรอบทิศในสภาพถูกปิดตาและมัดมือมัดเท้า ต่อมาเธอพยายามหาทางช่วยเหลือตนเองให้หลุดออกจากการถูกกักขังหน่วงเหนี่ยวไว้ จนกระทั่งเมื่อสามารถแก้มัดให้กับตนเองได้แล้ว คริสติน่าจึงเริ่มปลดเสื้อผ้าของตนออกทีละชิ้นจนอยู่ในสภาพเปลือยกาย ซึ่งการกระทำทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในภาพวีดีทัศน์นี้ ล้วนถูกจับจ้องจากสื่อและอยู่ในกระแสวิพากษ์วิจารณ์จากคนในสังคมอย่างรอบทิศ เช่น กล้องวิดีโอ กล้องถ่ายรูป แสง

ไฟ หรือคำต่างๆ ที่ปรากฏบนจอมอนิเตอร์ที่อยู่รายรอบตัว ได้แก่ หนังสือพิมพ์ (Tabloids) , คำนินทา (Gossip) , เรื่องฉาวโฉ่ (Scandal) ฯลฯ

เรื่องราวที่ปรากฏในภาพวีดิทัศน์ข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงการไม่แยแสหรือสนใจต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์จากสังคม ถึงแม้ว่าตัวของเธอจะถูกจับจ้องจากสื่อตลอดเวลา แต่เธอก็กล้าที่จะถ่ายทอและนำเสนอผลงานตามแนวทางของตนอย่างกล้าหาญเด็ดเดี่ยว ด้วยการปลดเปลื้องพันธนาการที่เหนียวรั้งเธอไว้ด้วยตนเอง ส่วนการเปลือยเสื้อผ้าออกทั้งหมด ก็เพื่อสื่อสารถึงแนวคิดของชื่ออัลบั้ม “Stripped” ที่แปลว่า “เปลือยหรือปลดเปลื้อง” นั่นเอง

กระแสตอบรับที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารภาพลักษณ์ตามแนวคิดข้างต้น พบว่าภาพลักษณ์ของคริสทีน่าที่ปรากฏต่อสายตาสาธารณชน เป็นไปในทิศทางที่ไม่ค่อยดีนัก หรือได้รับเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการแต่งกาย เช่น

- การได้รับเลือกให้ติดอันดับ 50 ชุดแต่งกายยอดเยี่ยมประจำปีทศวรรษ (50 Worst Dresses of the Decade) โดยนิตยสาร Marie Claire โดยคริสทีน่าได้รับเลือกให้ติดอันดับชุดแต่งกายยอดเยี่ยมมากถึง 3 ชุด ในอันดับที่ 5 , 8 และ 15 ซึ่งชุดที่ติดอันดับทั้ง 3 ชุดนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นชุดที่คริสทีน่าสวมใส่ออกงานภายใต้ยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” ทั้งสิ้น

ภาพที่ 4.2.5 ชุดของคริสทีน่าที่ถูกจัดอันดับให้เป็นชุดแต่งกายยอดเยี่ยมประจำปีทศวรรษ ในอันดับที่ 5 , 8 และ 15 ตามลำดับ (จากซ้ายไปขวา) ซึ่งถูกจัดอันดับโดยนิตยสาร Marie Claire

- หลังจากที่มีวสิควีดีโอเพลง Dirty ถูกเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนแล้ว ทำให้คริสทีน่าถูกกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบอย่างมากมาย ทั้งในด้านการแต่งกาย กิริยาท่าทางและการแสดงออกทางพฤติกรรม รวมถึงการถูกต่อต้านจากคนกลุ่มหนึ่งในสังคม ที่ไม่เห็นด้วยกับการนำเสนอผลงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องเซ็กส์อย่างเปิดเผย ส่งผลให้คริสทีน่ากลายเป็นบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในฐานะของสัญลักษณ์ทางเพศ (Sex Symbol) อย่างรวดเร็วในเวลาต่อมา ซึ่งทำให้แฟน

เพลงหรือผู้ติดตามผลงานของคริสทีน่าส่วนหนึ่ง ทำใจรับไม่ได้กับการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์อย่างสุดขีดของเธอ

อาจกล่าวได้ว่า เนื้อหาของผลงานทางดนตรี การกระทำและพฤติกรรมใดๆ ก็ตามภายใต้ยุคอัลบั้ม "Stripped" ที่มีลักษณะแปลกแหวกแนวไปจากขนบนิยม และสามารถสร้างกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในด้านลบให้กับผลงานเหล่านั้นได้ ย่อมเป็นสิ่งที่คริสทีน่าพึงปรารถนา เพื่อแสดงถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงหัวสมัยใหม่ ที่มีบุคลิกลักษณะเกรี้ยวกราด แข็งกร้าว หัวหาญ ดุดัน และไม่สนต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมได้อย่างชัดเจน

4.2.1.2.4) การมีแนวคิดขัดต่อขนบนิยมและแบบแผนในการสร้างศิลปินทिनโปป

การมีแนวคิดขัดต่อขนบนิยมและแบบแผนในการสร้างศิลปินทिनโปปในที่นี้ ไม่ได้หมายถึงการต่อต้านหรือสร้างแนวทางที่แปลกแหวกแนวไปจากแนวทางสมัยนิยมทั่วไปที่เคยมีมาก่อนแล้ว เพราะถึงอย่างไรก็ตามคริสทีนาก็ยังต้องการที่จะเดินอยู่บนเส้นทางของศิลปินสมัยนิยมภายใต้อุตสาหกรรมดนตรีอยู่ดี เพียงแต่การมีแนวคิดขัดดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสร้างความแตกต่างระหว่างผลงานทางดนตรีของตนกับของศิลปินอื่น รวมถึงการสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นกับผลงานทางดนตรีของตนที่เคยทำมาก่อนแล้ว

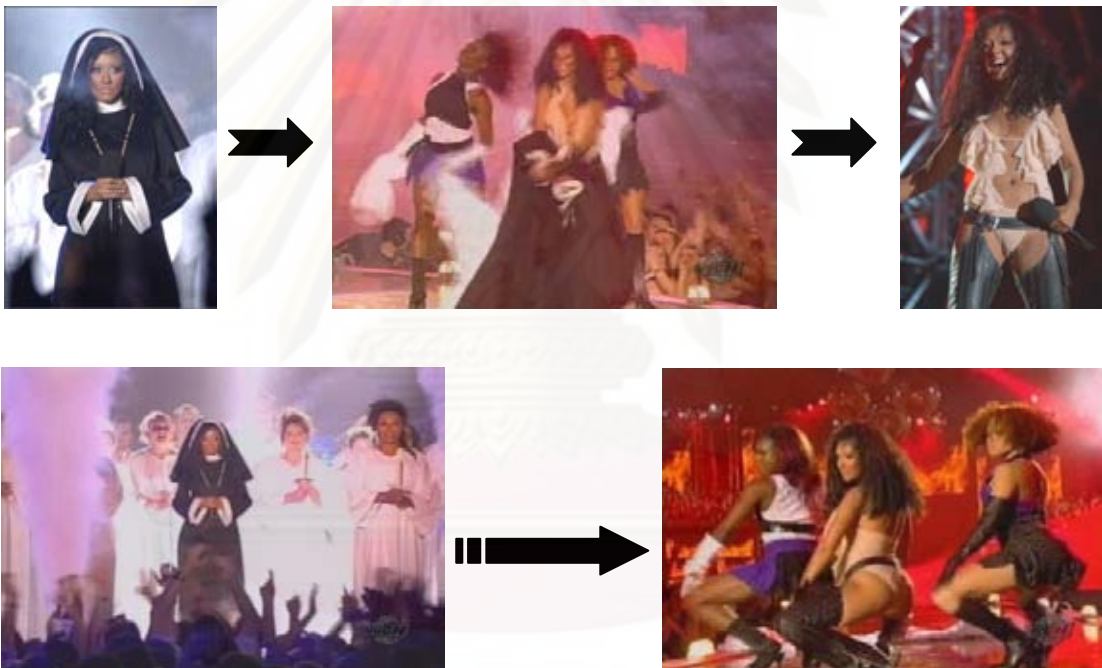
ตัวอย่างของกลวิธีการนำเสนอผลงานที่แสดงถึงแนวคิดขัดต่อขนบนิยมและแบบแผนในการสร้างศิลปินทिनโปป เช่น

- การเข้ามามีบทบาทหน้าที่และมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีในขั้นตอนต่างๆ ด้วยตนเอง ถือเป็นกรปรับเปลี่ยนแนวทางในการทำงานที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนมากที่สุดอย่างหนึ่ง เพื่อให้หลุดพ้นจากการถูกบงการให้เป็นไปตามแนวทางที่ค่ายเพลงได้กำหนดทิศทางไว้แล้ว โดยที่ตัวศิลปินไม่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวเลย ลักษณะดังกล่าวจึงสะท้อนแนวคิดในการขัดต่อขนบนิยมและแนวทางในการประกอบสร้างศิลปินทिनโปป อีกทั้งยังเป็นการสนองตอบต่อความต้องการในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีของตัวศิลปินเองอีกด้วย

หากเปรียบเทียบผลงานทางดนตรีในยุคสมัยอัลบั้ม Stripped ของคริสทีน่า ซึ่งเป็นผลงานเพลงสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 2 กับผลงานทางดนตรีลำดับถัดๆ มาของศิลปินทिनโปปคนอื่นๆ ที่แจ้งเกิดในรุ่งราราวคราวเดียวกัน เช่น บริทนีส์ สเปียร์ (Britney Spears) , เจสสิก้า ซิมป์สัน (Jessica Simpson) , แมนดี้ มัวร์ (Mandy Moore) พบว่าคริสทีน่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตขั้นตอนต่างๆ ด้วยตนเองอย่างชัดเจน ในขณะที่ศิลปินคนอื่นๆ แทบไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเองเลย

นอกจากนั้นผลงานทางดนตรีที่ถูกนำเสนอออกมา ยังมีเนื้อหาที่สะท้อนแนวคิดและอารมณ์ความรู้สึกในด้านมืดของจิตใจ ส่งผลให้เนื้อหาของผลงานทางดนตรีของคริสทีน่ามีลักษณะที่แตกต่างออกไปจากศิลปินทีนป๊อปคนอื่นๆ ที่ยังคงนำเสนอเนื้อหาตามแบบแผนเดิมเหมือนกับอัลบั้มแรก เนื้อหาของผลงานทางดนตรีของศิลปินทีนป๊อปคนอื่นๆ จึงมุ่งเน้นตอบสนองต่อความต้องการของตลาดเป็นหลัก มากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงเนื้อหาแบบสุดขั้วและแหวกไปจากขนบนิยมเหมือนที่คริสทีน่าทำ

- ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าที่สามารถสื่อสารถึงแนวคิดนี้ได้อย่างชัดเจนมากที่สุดอย่างหนึ่งภายใต้ยุคสมัยนี้ คือ การทำหน้าที่เป็นพิธีกรและเจ้าภาพ (Host) ให้กับงานประกาศผลรางวัลทางดนตรี MTV Europe Music Awards 2003 โดยการแสดงของคริสทีน่าที่สื่อสารถึงแนวคิดขบถต่อขนบนิยมและแบบแผนของศิลปินทีนป๊อป มีลักษณะดังนี้

ภาพที่ 4.2.6 ภาพบางส่วนจากงาน MTV Europe Music Awards 2003 ที่แสดงถึงการแปลงโฉมจากแม่ชีสู่ภาพลักษณ์แบบ Xtina ที่มีความแก่นแข็งเวรี่ยวซ่าส์และบ้าปิ่น

งานเริ่มต้นขึ้นโดยมีกลุ่มนักบุญในชุดสีขาวร่วมกันร้องเพลง Dirty ในเวอร์ชันกอสเปล (Gospel) ประสานเสียง ซึ่งคล้ายกับการร้องเพลงประสานเสียงในโบสถ์เพื่อสรรเสริญและขอพรจากพระเจ้า จากนั้นคริสทีน่าเริ่มออกมาปรากฏตัวด้วยชุดแม่ชีสีขาว-ดำ และเดินตามแนวทางเดินออกมาอย่างสงบเสียมเรียบร้อยพร้อมกับนักบวชอีก 2 คน จากนั้นคริสทีน่าและแม่ชีทั้ง 2 คน จึงถอดชุดแม่ชีออก เหลือแต่เพียงเสื้อผ้าชุดความบหวิวและกางเกงแช็ปส์ (Chaps) แหวกหว่างขา อัน

เป็นชุดที่ถือเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของคริสทีน่าในยุคสมัยนี้ โดยมีการเปิดเพลง Dirty ประกอบ เพื่อแสดงถึงการปรากฏตัวของคริสทีน่าในภาพลักษณ์แบบ Xtina

ตัวอย่างการแสดงของคริสทีน่าในงาน MTV Europe Music Awards 2003 ข้างต้น แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์จากแม่ชีสาว ที่จำต้องอยู่ภายใต้กรอบกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคม ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับเธอในช่วงยุคศิลปินทีนปีป ที่จำต้องอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดและถูกควบคุมบงการจากเบื้องบน โดยที่ตัวของเธอเองแทบจะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีเลยแม้แต่น้อย คริสทีน่าจึงพยายามขบถต่อกรอบแนวคิดเหล่านั้นด้วยการกระชากชุดแม่ชีออก ซึ่งเป็นเสมือนหน้ากากที่คอยปิดบังซ่อนเร้นตัวตนที่แท้จริงของเธอ เพื่อแสดงถึงบุคลิกลักษณะแบบ Xtina อย่างเปิดเผยชัดเจน เช่น การสวมใส่ชุดที่โหดสุดส่วนสรีระร่างกายอย่างเปิดเผย , การเต้นและแสดงกิริยาท่าทางอย่างยั่วยวน เป็นต้น

- แนวคิดในการขบถต่อแนวทางการสื่อสารของศิลปินทีนปีป ยังถูกสื่อสารผ่านการให้สัมภาษณ์ของคริสทีน่าผ่านสื่อต่างๆ อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยตอกย้ำและเสริมสร้างแนวคิดนี้ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ที่คริสทีน่ากล่าวถึงทัศนคติและแนวคิดที่มีต่อการทำงานภายใต้ยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” เช่น

“อัลบั้มใหม่ (Stripped) เป็นการประกาศก้าวถึงอิสรภาพและการปลดแอกจากความเป็นศิลปิน Teen Pop ในอดีต คริสทีน่าให้สัมภาษณ์ถึงงานเพลงชุดนี้ว่า “เหมือนตอนที่คุณอายุ 17 คุณยังสดใหม่ ไม่กล้ามีปากมีเสียง ก็เหมือนกับฉันที่ตกลงไปอยู่กับบางสิ่งที่ไม่ใช่ตัวฉันทั้งหมดซะทีเดียว แต่ในตอนนี้ฉันอายุ 21 แล้ว ฉันโตขึ้นมากพอที่จะทำให้ฉันรู้สึกถึงความเป็นผู้ใหญ่คนหนึ่ง..... ฉันต้องการที่จะทำงานเพลงที่สะท้อนถึงตัวตนของฉันจริงๆ ไม่ใช่แค่เพียงผิวเผิน ไม่ใช่สิ่งที่เกินจริง ไม่ใช่สิ่งที่เป็นภาพลวงตา” (Wild, 2002 : online)

“ใครที่เคยได้เห็นท่าทางสุดสยิวของคริสทีน่าในมิวสิกวิดีโอเพลง Dirty แล้วละก็ อาจจะต้องตกตะลึงกับภาพลักษณ์ใหม่ของศิลปินเพลงปีปคนนี้ อย่างไรก็ตามเธอก็ยังคงยืนยันกรานว่าเธอเพียงแค่นี้เป็นตัวของตัวเองและไม่คิดจะขอแก้ตัวในสิ่งที่เธอทำลงไป...

...ในขณะที่คริสทีน่าอาจจะไม่ได้ทำลายแบบแผนทางดนตรีลง แต่เธอก็ได้ทำลายภาพลักษณ์ของศิลปิน Teen Pop ลงไปอย่างสิ้นเชิง และขยายขอบเขตของแนวดนตรีออกไปอย่างหลากหลาย อันแสดงให้เห็นถึงการประกาศถึงอิสรภาพและการเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัว...

...จากกระแสความบ้าคลั่งในแนวดนตรีและภาพลักษณ์ของแนวเพลงปีป ที่ทำให้จินตนาการไปถึงภาพลักษณ์อันหวานแหวว สดใสน่ารัก ไร้เดียงสา ฉันเพียงแค่ต้องการกระชากสิ่ง

เหล่านั้นให้หลุดออกออกมาจากตัวของฉัน และนี่จึงเป็นเหตุผลที่ว่า ทำไมฉันถึงตั้งชื่ออัลบั้มนี้ว่า Stripped ก็เพราะว่ามันเป็นการปลดเปลื้องทางอารมณ์ กล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกภายในใจและแสดงออกถึงจิตวิญญาณอย่างห้าวหาญ” (Vineyard(3), 2002 : online)

4.2.1.2.5) การนำเสนอผลงานทางดนตรีที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกด้านมืดของจิตใจ

เนื้อหาแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคอัลบั้ม “Stripped” นี้ เป็นการนำเสนอเรื่องราวและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกด้านมืดในจิตใจของตนออกมา ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาความแตกแยกของครอบครัว เรื่องราวความรักที่ไม่สมหวัง รวมถึงการถูกดูหมิ่นเหยียดหยามในพรสวรรค์และความสามารถทางดนตรีจากคนที่อยู่รอบข้าง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่สร้างความเจ็บปวดและแรงกดดันให้กับตัวของเธอเป็นอย่างมาก อารมณ์ความรู้สึกดังกล่าวจึงถูกแปรเปลี่ยนเป็นความทะเยอทะยาน และถูกถ่ายทอดผ่านผลงานทางดนตรีเพื่อลบคำสบประมาทและอดีตอันขมขื่นเหล่านั้นออกไป

หากนำผลงานทางดนตรีในยุคอัลบั้ม “Stripped” ไปเปรียบเทียบกับโทนีสี่แล้ว อาจกล่าวได้ว่าอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกถ่ายทอดผ่านผลงานทางดนตรีเหล่านั้น เปรียบได้กับโทนีสี่ขาวดำหรือสีหม่นหมอง ซึ่งถือเป็นแนวคิดสำคัญอีกหนึ่งอย่างที่ใช้ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีในยุคนี้

ตัวอย่างของผลงานที่ถ่ายทอดถึงอารมณ์ความรู้สึกด้านมืดของจิตใจ เช่น

- การเลือกใช้โทนีสี่ขาว-ดำเป็นองค์ประกอบศิลปะอย่างหนึ่งในการนำเสนอผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ เช่น การแต่งกาย มิวสิควีดีโอ ภาพถ่าย ปกอัลบั้ม ฯลฯ โดยสี่ขาว-ดำเป็นสีที่แสดงถึงการเปิดเผย ความจริง (สี่ขาว) ความเศร้า ความหนักแน่น ความเข้มแข็งและมีพลัง (สีดำ) หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เป็นโทนีสี่ที่แฝงนัยยะซึ่งให้แง่คิดที่ว่า หากคนเราไม่เคยฝึกฝนที่จะมองสิ่งต่างๆ รอบตัวให้ตรงตามความเป็นจริง บางครั้งสีอื่นต่างๆ อาจหลอกลวงให้เราหลงระเหิงไปกับมัน จนกระทั่งลืมความสวยงามที่เป็นพื้นฐานของชีวิต ซึ่งแตกต่างไปจากสี่ขาว-ดำที่มีความเรียบง่าย แต่สามารถบ่งบอกและสื่อสารถึงอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง

ภาพที่ 4.2.7 ภาพถ่าย (Photo Shoots) โทนีสี่ขาว-ดำ

ภาพที่ 4.2.8 ปกอัลบั้มและซีดีซิงเกิ้ลต่างๆ ในโทนสีขาว - ดำ

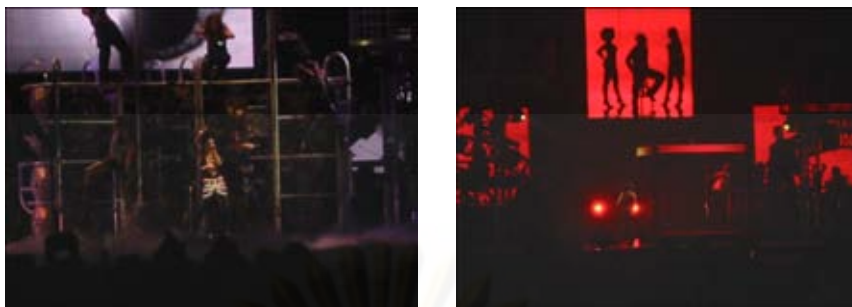

ภาพที่ 4.2.9 แผ่นซีดีอัลบั้ม ดีวีดีคอนเสิร์ต และซิงเกิ้ลต่างๆ ในโทนสีขาว - ดำ

- การจัดแสง ฉาก และองค์ประกอบศิลป์ที่ใช้ในผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ เช่น มิวสิควีดีโอ เวทีคอนเสิร์ต ฯลฯ โดยใช้โทนสีสลับหรือมีดครั้นอิมคริม ซึ่งเป็นกลวิธีการนำเสนอผลงานที่สะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึกหม่นหมอง ความเศร้า ความเจ็บปวด และความทุกข์เป็นส่วนใหญ่ รวมถึงการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดูสกปรกและหยาบคาย เพื่อสื่อสารถึงภาพลักษณ์ของผู้หญิงหัวสมัยใหม่ที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง ไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพลและแรงกดดันจากสังคม

ภาพที่ 4.2.10 ภาพจากมิวสิควีดีโอ Beautiful (ซ้าย) และ Fighter (ขวา) ที่แสดงถึงการจัดฉากและองค์ประกอบศิลป์ด้วยโทนสีมีดครั้นอิมคริม

ภาพที่ 4.2.11 ภาพจากคอนเสิร์ต Stripped World Tour ที่แสดงถึง
การจัดฉากและองค์ประกอบศิลป์ด้วยโทนสีมืดครึ้มอึมครึม

4.2.1.3) ยุคอัลบั้ม *Back to Basics*

ยุคอัลบั้ม “Back to Basics” เป็นช่วงเวลาที่คริสทีน่าพยายามเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของผลงานทางดนตรีไปสู่รูปแบบใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง โดยยังคงรักษาการมีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้วยตนเองเหมือนเช่นเคย ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ในยุคนี้ได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจสำคัญมาจากศิลปะแนววินเทจ ด้วยการจำลองเหตุการณ์ย้อนกลับสู่ยุคสมัยอดีต เพื่อแสดงความรำลึกและสดุดีต่อผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะในอดีต รวมถึงการตอบสนองต่อความต้องการและรสนิยมทางดนตรีส่วนตัวของคริสทีน่า ที่ชื่นชอบแนวเพลง Jazz / Soul / Blues มาตั้งแต่เด็ก

ผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนี้ทั้งหมด ถูกนำเสนอผ่านแนวคิดที่มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

4.2.1.3.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ

4.2.1.3.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนว Pop / R&B ที่ได้รับอิทธิพลจากแนวดนตรีย้อนยุค (Retro / Old-school Music) เป็นพื้นฐานสำคัญ

4.2.1.3.3) การสร้างภาพลักษณ์ของดารานักแสดงในยุคฮอลลีวูดคลาสสิก

4.2.1.3.4) การแสดงความรำลึกถึงและคารวะสดุดีต่อศิลปินผู้สร้างสรรค์งานศิลปะแขนงต่างๆ ในอดีต

4.2.1.3.5) การได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีมาจากงานศิลปะแขนงต่างๆ ในอดีต และการอ้างอิงถึงผลงานเหล่านั้น

4.2.1.3.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ

แนวทางการทำงานและบทบาทหน้าที่ของคริสติน่าในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ส่วนใหญ่ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับยุคอัลบั้ม “Stripped” เกือบทั้งหมด โดยคริสติน่าพยายามเข้ามามีบทบาทหน้าที่และอำนาจในการควบคุมการผลิตมากขึ้น รวมถึงการทำหน้าที่ข้ามขอบเขตความรับผิดชอบในฐานะของนักร้อง / นักแสดง (Singer / Performer) ซึ่งช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของความเป็นศิลปิน (Artistry) ให้กับคริสติน่าอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทบาทหน้าที่และการเข้ามามีส่วนร่วมของคริสติน่าในการทำงานในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ประกอบด้วย

1. การเป็นนักร้อง / นักแสดง (Singer / Entertainer) ยังคงเป็นบทบาทหน้าที่หลักที่สำคัญเช่นเดียวกับยุคสมัยอื่นๆ
2. ผู้แต่งเนื้อร้องและประพันธ์ทำนอง (Writer & Composer)

คริสติน่ายังคงมีส่วนสำคัญในการทำหน้าที่ร่วมแต่งเพลง (Co-writer) ทั้งหมดในอัลบั้มด้วยตนเอง โดยเป็นผู้ร่วมแต่งเพลงที่มีบทบาทรับผิดชอบสูงสุดในทุกเพลง (22 เพลงจากอัลบั้ม) ลักษณะของการทำงานเพลงในอัลบั้มนี้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ภาคส่วนเช่นเดียวกับแนวคิดที่ใช้ งานเพลงในแผ่นแรกถูกแต่งขึ้นโดยคริสตินาร่วมกับนักแต่งเพลงคนอื่น ๆ อย่างหลากหลาย ส่วนงานเพลงในแผ่นที่ 2 ทั้งหมดถูกแต่งขึ้นโดยคริสตินาร่วมกับลินดา เพอร์รี่เพียงคนเดียวเท่านั้น ซึ่งถือเป็นการจำแนกแนวทางการทำงานไว้อย่างชัดเจน ตามที่คริสติน่าได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหางานเพลงในอัลบั้มนี้ไว้ว่า (ดูตารางรายชื่อผู้ร่วมงานในอัลบั้ม “Back to Basics” ประกอบการวิเคราะห์)

“งานเพลงในแผ่นแรกเป็นการทำงานร่วมกับโปรดิวเซอร์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเลือกใช้จังหวะดนตรีอย่างโดดเด่น และมีการเลือกใช้แซมเปิ้ลของเพลงเก่าเข้ามาผสมผสานร่วมด้วย ส่วนงานเพลงในแผ่นที่ 2 ทั้งหมดนั้น ล้วนเป็นผลงานที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยฉันและเพอร์รี่ (Linda Perry) เท่านั้น..... เราพากันดำดิ่งลงไปสู่พื้นที่เฉพาะของพวกเราทั้งสองคนร่วมกัน” (Moss with additional reporting by Cornell, 2006 : online)

3. โปรดิวเซอร์ / เอ็คเซ็คคิวทีฟ โปรดิวเซอร์

คริสติน่ายังคงดำรงตำแหน่งและทำหน้าที่โปรดิวเซอร์ / เอ็คเซ็คคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ด้วยตนเอง เช่นเดียวกับการทำงานในอัลบั้ม “Stripped” ซึ่งในส่วนของการทำหน้าที่

เอ็คเซ็คคิวทีฟ โปรดิวเซอร์นั้น คริสทีน่าได้เป็นผู้เข้ามาควบคุมดูแลการผลิตงานเพลงในภาพรวมของอัลบั้มนี้ทั้งหมดด้วยตนเองเพียงคนเดียว โดยไม่มีโปรดิวเซอร์คนอื่น ๆ มาร่วมทำหน้าที่นี้ด้วยเหมือนกับอัลบั้ม “Stripped” แนวทางดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงพัฒนาการทางดนตรีในการก้าวขึ้นสู่การทำหน้าที่ของผู้สร้างสรรค์งานเพลงเบื้องหลังได้อย่างชัดเจนอีกอย่างหนึ่ง

ตัวอย่างแนวทางการทำงานของคริสทีน่าที่แสดงถึงการทำหน้าที่โปรดิวเซอร์และมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีในขั้นตอนต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น

- DJ Premier กล่าวถึงการร่วมงานกับคริสทีน่าในอัลบั้ม “Back to Basics” ไว้ว่า

“คริสทีน่าอธิบายถึงสิ่งที่เธอต้องการจากการสร้างสรรค์งานเพลงในอัลบั้มนี้ให้ผมได้ฟัง ผมรู้สึกดีที่จะได้ออกแบบและสร้างสรรค์งานเพลงที่ผมทำให้สอดคล้องกันกับความต้องการของศิลปินนั้นๆ Jay-Z เองก็เคยเป็นหนึ่งในศิลปินที่มีแนวทางการทำงานเช่นเดียวกับเธอ เขาบอกกับผมว่าเขาต้องการให้งานเพลงของเขาออกมาในลักษณะไหน เขาต้องการทำอย่างนั้นอย่างนี้..... ผมจึงพยายามช่วยนำพาให้เขาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ละที่คริสทีน่าเองก็ทำเช่นเดียวกันกับ Jay-Z เธอยื่นแผ่นซีดีเพลงเก่าๆ ให้ผมฟัง อย่างเช่น Al Green กับ Aretha Franklin เธอต้องการที่จะกำหนดรูปแบบแนวทางให้มีลักษณะคล้ายกับงานเพลงเหล่านั้น ผมเป็นคนที่เกิดทันยุคสมัยนั้นและผมเองก็ให้เกียรติสตูดิโอต่องานเพลงเหล่านั้นด้วย มันจึงยอมเป็นการดีที่จะได้ร่วมงานกับใครสักคนที่รู้จักให้เกียรติและสตูดิโอต่องานเพลงอย่างเช่นเธอ” (Reid, 2006 : online)

4. ผู้กำกับมิวสิควีดีโอ (Music Video's Director)

มิวสิควีดีโอ	รายชื่อผู้กำกับ (Director & Co-director)
Ain't No Other Man	Bryan Barber
Hurt	Floria Sigismondi & Christina Aguilera
Candyman	Matthew Rolston & Christina Aguilera
Save Me From Myself	Christina Aguilera (& Paul Korver)

ตารางที่ 4.2.3 ตารางแสดงรายชื่อผู้กำกับมิวสิควีดีโอเพลงจากอัลบั้ม Back to Basics

ตำแหน่งผู้กำกับมิวสิควีดีโอ ถือเป็นบทบาทหน้าที่ใหม่ที่คริสติน่าเพิ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานในยุคสมัยนี้เป็นครั้งแรก การทำหน้าที่นี้ถือเป็นการทำงานข้ามขอบเขตความรับผิดชอบในฐานะของนักร้อง / นักแสดง ซึ่งหากพิจารณาถึงแนวทางการทำงานของศิลปินเพลงสมัยนิยมส่วนใหญ่แล้วพบว่า ในการถ่ายทำมิวสิควีดีโอเพื่อโปรโมทงานเพลงส่วนใหญ่ มักมีการคัดเลือกและว่าจ้างผู้กำกับหรือช่างภาพที่มีความเชี่ยวชาญในการถ่ายภาพนิ่ง / ภาพเคลื่อนไหวมาทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ นักร้อง / นักแสดงส่วนมากจึงไม่ค่อยได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำหน้าที่ดังกล่าวแต่อย่างใด หรืออาจมีส่วนร่วมบ้างแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากเป็นปกติวิสัยของศิลปินเพลงสมัยนิยมทั่วไปในปัจจุบัน ที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดผลงานแต่เพียงเบื้องหน้า โดยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการทำงานเบื้องหลังด้วยตนเองมากนัก

การทำหน้าที่เป็นผู้กำกับมิวสิควีดีโอของคริสติน่า มักเป็นการทำงานร่วมกับผู้กำกับมิวสิควีดีโอหลัก (หรือ Co-director) โดยตัวของเธอมักจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการออกแบบ กำหนดเนื้อเรื่อง แนวคิดและทิศทางของมิวสิควีดีโอให้เป็นไปตามที่ต้องการสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่คริสติน่าพยายามเข้ามามีส่วนร่วมในบทบาทหน้าที่นี้ด้วยตนเอง เนื่องจากต้องการถ่ายทอดผลงานทางดนตรีในภาคส่วนต่างๆ มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแนวคิดหลักของอัลบั้ม ที่ตัวของเธอเองได้เป็นผู้กำหนดทิศทางไว้ให้ตรงตามความต้องการมากที่สุด ซึ่งถือเป็นพัฒนาการทางดนตรีของคริสติน่าอีกอย่างหนึ่งที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นการสะท้อนถึงความเป็นศิลปินของตนให้เป็นที่ประจักษ์มากยิ่งขึ้น

- มิวสิควีดีโอเพลง *Ain't No Other Man*

คริสติน่ากล่าวถึงการทำงานในมิวสิควีดีโอเพลงนี้ไว้ว่า “ฉันได้ดูตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง *Idlewild* และมันทำให้ฉันได้มองเห็นว่า *Bryan Barber* ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นคนที่มีความเหมาะสมอย่างลงตัวและมีภาพความคิดในหัวที่แวดล้อมไปด้วยสภาพสังคมในยุคสมัยทศวรรษ 20's และ 30's มันทำให้ฉันคิดได้ว่า เขาเป็นคนที่น่าจะเข้าใจในแนวคิดที่ฉันวางไว้และต้องการทำมันออกมา ฉันต้องการร่วมงานกับผู้กำกับแบบนี้แหละ เพื่อที่จะมาร่วมด้วยช่วยกันแบ่งปันทัศนวิสัยในการทำงานของฉันให้ชัดเจนยิ่งขึ้น” (Vineyard(1), 2006 : online)

- มิวสิควีดีโอเพลง *Hurt*

คริสติน่ากล่าวถึงการทำงานในมิวสิควีดีโอเพลงนี้ไว้ว่า “ฉันได้เขียนเรื่องราวที่อยากจะถ่ายทอดผ่านมิวสิควีดีโอเพลง *Hurt* ไว้ เพราะว่าเนื้อหาของเพลงนี้มีลักษณะที่

ค่อนข้างเฉพาจะเจาะจงอยู่มาก ดังนั้นมันจึงเหมาะสมกับแนวทางของใครสักคนหนึ่งที่มีความเข้าใจและเหมาะสมกับเพลงนี้ ฉันมีเรื่องราวที่อยากถ่ายทอดผ่านมิวสิกวิดีโอไว้เรียบร้อยแล้ว นั่นคือเหตุผลว่าทำไมฉันจึงรู้สึกว่ามันมีความสำคัญอย่างมากสำหรับฟลอเรีย (Floria Sigismundi) และฉัน ที่จะร่วมกันกำกับมิวสิกวิดีโอที่มีลักษณะเฉพาะเช่นนี้ เธอเข้าใจมันทั้งหมดและเข้าใจในความคิดของฉันด้วย นี่จึงเป็นมิวสิกวิดีโอตัวแรกที่ฉันได้มีโอกาสก้าวขึ้นสู่การเป็นผู้กำกับร่วม ฉันมักจะแสดงความคิดเห็นและพูดในสิ่งที่ฉันคิดออกมาผ่านทางมิวสิกวิดีโอ แต่นี่ถือเป็นครั้งแรกเลยนะที่ฉันได้รับเกียรติให้มีชื่อเป็นผู้กำกับร่วมคนหนึ่งด้วย ฟลอเรียเป็นคนที่มีเสน่ห์และใจดีมาก เธอสอนให้ฉันได้เรียนรู้ถึงการใช้กล้อง มุมกล้อง และรายละเอียดในแง่มุมต่างๆ ที่ใช้ในการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอ เธอเป็นคนที่มีชีวิตจริง ๆ และฉันก็รู้สึกสนุกกับมันเป็นอย่างมาก.....” (Cariaso, 2007 : online)

- มิวสิกวิดีโอ Candyman

คริสติน่ากล่าวการทำงานในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ไว้ว่า “คริสติน่าขอร้องแมทธิว (Matthew Rolston) ให้เธอได้ร่วมกำกับมิวสิกวิดีโอตัวนี้ด้วย หลังจากที่เคยถ่ายภาพให้กับคริสติน่าเพื่อขึ้นปกนิตยสาร Rolling Stone มาก่อนหน้านี้แล้ว การถ่ายทำฉากต่างๆ ของมิวสิกวิดีโอนี้ต่อเนื่องกัน โดยเริ่มจากฉากที่คริสติน่าต้องร้องเพลงและแสดงเป็นนักร้องถึง 3 คน ซึ่งใช้เวลาในการถ่ายทำนานที่สุด เนื่องจากจำเป็นต้องถ่ายทำคริสติน่าในแต่ละสีผมและแต่ละมุมกล้อง โดยใช้คอมพิวเตอร์ควบคุมเพื่อความเที่ยงตรงแม่นยำ ผู้ออกแบบท่าเต้นจำเป็นต้องเตรียมการและจัดทำทางอย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้ภาพของคริสติน่าในแต่ละบุคลิกเกิดการซ้อนทับกัน”. (MTV, TV Programme “The Making Video of...”)

อาจกล่าวได้ว่า แนวทางการทำงานของคริสติน่าในฐานะของผู้กำกับมิวสิกวิดีโอภายใต้ยุคสมัยอัลบั้ม “Back to Basics” ถือเป็นบทบาทหน้าที่ใหม่ที่เริ่มเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก และได้เริ่มเรียนรู้ถึงกระบวนการทำงานด้านนี้อย่างจริงจังในมิวสิกวิดีโอ 3 เพลงแรกจากอัลบั้ม (Ain't No Other Man , Hurt และ Candyman) ส่งผลให้คริสติน่าขึ้นแท่นดำรงตำแหน่งผู้กำกับมิวสิกวิดีโอด้วยตนเองเพียงคนเดียว ในมิวสิกวิดีโอเพลง Save Me From Myself ซึ่งเป็นมิวสิกวิดีโออย่างไม่เป็นทางการตัวสุดท้าย ที่มีองค์ประกอบเรียบง่ายและไม่ซับซ้อนเท่าใดนัก จึงทำให้คริสติน่าสามารถอาศัยความรู้และประสบการณ์จากการทำงานที่ผ่านมาจากมิวสิกวิดีโอ 3 เพลงแรก นำมาใช้ในการทำหน้าที่ของผู้กำกับมิวสิกวิดีโอมือใหม่ได้อย่างไม่ยากเย็นนัก

5.บทบาทหน้าที่ด้านอื่นๆ เช่น

- *Additional Production* เป็นการทำให้บทบาทหน้าที่ในด้านอื่นๆ ซึ่งช่วยเสริมกระบวนการผลิตงานเพลง ที่อยู่นอกเหนือจากการทำงานของโปรดิวเซอร์หลักในเพลงนั้นๆ ให้มีความสมบูรณ์อย่างเต็มที่

- *ผู้ออกแบบท่าเต้น (Choreographer)*

ข่าวสารตอนหนึ่งจากเว็บไซต์ MTV กล่าวถึงการทำงานของคริสทีน่าในมิวสิกวิดีโอเพลง Aint' No Other Man ไว้ว่า

ถึงแม้ว่าคริสทีน่าจะมีทีมงานเป็นของเธอเองทั้งหมด แต่เธอก็เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวคิดและแบ่งปันวิสัยทัศน์ร่วมด้วยเป็นอย่างมาก เธอไปพบกับบาร์เบอร์ (Byran Barber ผู้กำกับมิวสิกวิดีโอเพลง Aint' No Other Man) พร้อมกับ Jeri Slaughter ซึ่งเป็นผู้ออกแบบท่าเต้น เพื่อที่จะอธิบายถึงแนวคิดของเธอให้เขาได้รับรู้ โดยใช้เตาผิงข้างกำแพงเป็นฉากและเวทีชั่วคราวในการแสดงให้บาร์เบอร์ได้ดู เธอแสดงทุกสิ่งทุกอย่างทั้งหมดด้วยตัวเธอเองเพียงคนเดียวที่บ้านของเธอ.....

คริสทีน่ายังได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับท่าเต้นและลักษณะท่าทางต่างๆ ที่เธอต้องการนำไปใช้ อย่างเช่นการแสดงถึงท่าทางการย่างก้าวเท้าของตัวละครจากภาพยนตร์ขาวดำในสมัยก่อนให้กับสล็อตเตอร์ได้ดูอีกด้วย..... (Vineyard(2), 2006 : online)

- *การเขียนโครงเรื่องและมีส่วนร่วมในการออกแบบมิวสิกวิดีโอ*

ข่าวสารตอนหนึ่งจากเว็บไซต์ MTV กล่าวถึงการทำงานของคริสทีน่าในมิวสิกวิดีโอเพลง Aint' No Other Man ไว้ว่า

คริสทีน่าวางแผนแนวคิดของมิวสิกวิดีโอทั้งหมดร่วมกับผู้กำกับ Bryan Barber ดังนั้นภาพที่ปรากฏในวิดีโอจึงสะท้อนถึงการผสมผสานกันระหว่างเพลงย้อนยุคกับความร่วมสมัย ตัวอย่างเช่น ในฉากหนึ่งที่คริสทีน่าร่วมสังสรรค์อยู่กับเพื่อนสาวของเธอในห้อง เธอก็ฟังเพลงจากเครื่องเล่นจานเสียงสมัยเก่าไปด้วย

ทุกสิ่งทุกอย่างถูกวางแผนไว้หมดแล้ว ฉันได้เรียนรู้หลายอย่างจากการทำสิ่งนี้เป็นอย่างมาก ฉันต้องการให้รายละเอียดของทุกๆ องค์ประกอบมีความเหมาะสมและเป็นไปตามที่ฉันต้องการ (Vineyard(2), 2006 : online)

4.2.1.3.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนว Pop / R&B ที่ได้รับอิทธิพลจากดนตรีย้อนยุค (Vintage / Old-school Music) เป็นพื้นฐานสำคัญ

งานเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” มีการเลือกใช้แนวดนตรี Pop / R&B เป็นพื้นฐานสำคัญ โดยผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบของแนวดนตรีวินเทจ / โอลด์สคูลอย่าง Jazz , Soul และ Blues ในช่วงยุคทศวรรษ 20's เป็นต้นมา ซึ่งทำให้กลายเป็นงานเพลงร่วมสมัยที่มีกลิ่นอายของแนวเพลงย้อนยุคเจือปนอยู่ แต่ไม่ล้ำสมัยหรืออยู่นอกกระแสของตลาดเพลงในขณะนั้นมากนัก เนื่องจากมีการผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบต่างๆ ของแนวเพลงสมัยนิยมในปัจจุบัน เช่น การใช้โปรแกรมมิ่งตัดต่อเสียงร้องและเสียงดนตรี การใช้เสียงสังเคราะห์สอดแทรกในเพลง เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเทคนิคการผลิตงานเพลง ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบันแทบทั้งสิ้น

การเลือกใช้แนวเพลงเรโทร / โอลด์สคูลเข้ามาผสมผสาน จึงเป็นกลวิธีที่ช่วยชักจูงและโน้มน้าวให้ผู้รับสาร มองข้ามองค์ประกอบอื่นๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับแนวคิดของการย้อนกลับสู่ยุคสมัยทศวรรษ 20's – 40's ไป และช่วยสร้างองค์ประกอบที่เสมือนย้อนยุคให้มีความโดดเด่นขึ้นมาแทน ซึ่งช่วยนำไปสู่ผลงานทางดนตรีที่มีกลิ่นอายของยุคสมัยอดีต ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เป็นแนวเพลง Jazz / Soul / Blues เป็นแนวเพลงกระแสหลักของสังคมที่ได้รับความนิยมอย่างสูง

การใช้เสียงร้องของคริสทีน่าในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ยังคงเน้นการใช้เทคนิควิธีการร้องตามแบบฉบับของแนวเพลง R&B เป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับเพลงแนว Pop / R&B ส่วนใหญ่ในอัลบั้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการร้องแบบอิมโพรไวส์ (Singing Improvisation) ซึ่งถือเป็นเทคนิคเฉพาะที่ใช้ในการร้องเพลงแนว Jazz / Soul / Blues ในสมัยก่อน ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนเช่น การแสดงบนเวที (Live Performances / Concert) ในเพลง Ain't No Other Man ที่มีการเพิ่มท่อนดนตรีและการร้องแบบอิมโพรไวส์ในช่วงท้ายของเพลงเข้าไป ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกออกแบบเพิ่มเข้ามาเพื่อใช้ในการแสดงบนเวทีเท่านั้น รวมถึงการแสดงเพลง Back In The Day , What A Girl Wants และ Make Me Wanna Pray ในคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour ที่มีการขับร้องแบบอิมโพรไวส์อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม การร้องแบบอิมโพรไวส์ของคริสทีน่า ยังไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นเทคนิควิธีการร้องแบบอิมโพรไวส์ของเพลงแนว Jazz / Soul / Blues ในสมัยก่อนที่แท้จริง เนื่องจากการร้องอิมโพรไวส์ของคริสทีน่า มีการกำหนดรูปแบบทำนองและวิธีการใช้เสียงร้อง ให้สอดคล้องกับดนตรีที่ถูกจัดเตรียมสำหรับการแสดงไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าการร้องแบบอิมโพรไวส์ของคริสทีน่าในการแสดงบนเวที มักมีการร้องด้วยเมโลดี้ คีย์โน้ต และจังหวะที่แทบจะเหมือนกันทุกประการในการแสดงแต่ละครั้ง ซึ่งแตกต่างไปจากการร้องแบบอิมโพรไวส์ของแนวเพลง Jazz / Soul / Blues ที่แท้จริง ซึ่งศิลปินมักจะขับร้องและถ่ายทอดบทเพลงออกมาจากอารมณ์ความรู้สึก

ของผู้ร้องในขณะนั้น โดยไม่มีการกำหนดรูปแบบและวิธีการใช้เสียงร้องไว้ล่วงหน้า ทำให้ลักษณะการใช้เสียง การกำหนดเมโลดี้ / โน้ตเพลง และการใช้คีย์โน้ตต่างๆ ในการร้องแต่ละครั้ง มักจะแตกต่างกันออกไป

4.2.1.3.3) การสร้างภาพลักษณ์ของดารานักแสดงในยุคฮอลลีวู้ดคลาสสิก

หากพิจารณาถึงเทคนิคการจัดองค์ประกอบศิลป์ต่างๆ ที่ปรากฏในยุคสมัยนี้แล้ว อาจกล่าวได้ว่า มีการเลือกใช้องค์ประกอบศิลป์ที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปะสไตล์วินเทจหรือแบบย้อนยุคสมัยด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อสื่อสารถึงภาพลักษณ์ของการเป็นดารา / นักแสดงในยุคสมัยฮอลลีวู้ดคลาสสิก ตัวอย่างเช่น

• การถ่ายภาพแบบพิน-อัฟเกิร์ล (Pin-Up Girl)

เคลาส์ ฮอนเนฟ (2552 : 66) ได้อธิบายถึงความหมายของคำว่า “พิน-อัฟ” ไว้ว่า เป็นคำที่ได้มาจากการเรียกภาพของหญิงสาวที่คนงานในโรงงาน ทหารหรือคนขับรถบรรทุกนิยมติดไว้ในตู้เก็บของหรือในที่นั่งคนขับ เพื่อความเพลิดเพลินทางโลกีย์วิสัยเล็กๆ น้อยๆ ของพวกเขา และส่วนใหญ่เป็นภาพเขียนที่ได้มาจากรูปถ่าย ซึ่งมาริลีน มอนโรเองก็เคยเป็นนางแบบพิน-อัฟเช่นกัน ลูกค้าของภาพพิน-อัฟส่วนใหญ่เป็นชายจากกลุ่มชนชั้นกลางถึงระดับล่าง ภาพของหญิงสาวที่ใช้สายตาเชื้อเชิญริมฝีปากเผยอขึ้นอย่างเร้าอารมณ์ เรียวขายาว หน้าอกได้ขนาด มักเป็นแม่แบบของภาพถ่ายประเภทนี้ ส่วนภาพถ่ายอีกแบบหนึ่งที่เป็นสิ่งคู่กันคือ ภาพถ่ายหญิงสาวท่าที่เอียงอ้าย ทั้งสองแบบเป็นสินค้าที่มีไว้เพื่อจินตนาการในเรื่องเพศสำหรับผู้ชาย และถูกปรับรูปแบบเพื่อโลกของผู้ชาย

ภาพถ่ายแบบพิน-อัฟเป็นศิลปะอันโดดเด่นตั้งแต่ยุคทศวรรษ 10's เป็นต้นมา ซึ่งแสดงออกถึงความเป็นศิลปะแบบพื้นๆ ของคนธรรมดาทั่วไป ที่ไม่ได้ลักษณะเคร่งขรึมจริงจัง แต่กลับมีความวิจิตรสวยงามเชิดชวกับศิลปะชั้นสูง โดยใช้เรื่องเพศเป็นจุดดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค ทำให้ภาพถ่ายเหล่านี้ได้รับความนิยมจากคนทั่วไปอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสามารถสนองต่ออัตตนา ราคะ และความต้องการทางเพศ ในช่วงยุคสมัยที่คนทั่วไปต้องเผชิญหน้ากับความเครียดจากปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ข้าวยากหนักแวงและภาวะสงครามที่มีอยู่ทั่วทุกระแหวะ ภาพเหล่านี้จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนทั่วไป (โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ชาย) สามารถเสพสุขจากศิลปะภาพถ่ายแบบพิน-อัฟเกิร์ล ที่มีความเรียบง่ายและหาได้ทั่วไปตามท้องถนน

ภาพที่ 4.2.12 รูปภาพพิน-อัพเกิร์ลในยุคสมัยอดีต (แถวบน)
เปรียบเทียบกับภาพถ่ายแบบพิน-อัพเกิร์ลของคริสทีน่า (แถวล่าง)

• การใช้เทคนิคภาพสีซีเปีย / ภาพขาว-ดำแบบย้อนยุค และการจัดแสงแบบอบอุ่นนวลตา (Warm Lighting)

โทนสีซีเปียถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในงานศิลปะในวัฒนธรรมประชานิยม ซึ่งถือเป็นเทคนิคการใช้สีเพื่อสร้างภาพที่มีลักษณะเก่าแก่หรือย้อนกลับไปสู่ยุคสมัยอดีต ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายแบบหนึ่งในปัจจุบัน เช่นเดียวกับการใช้เทคนิคภาพสีขาว-ดำ ที่แสดงถึงความล้ำสมัยทางเทคโนโลยีในสมัยก่อน เนื่องจากภาพถ่ายส่วนใหญ่ยังใช้แต่ฟิล์มขาว-ดำ และเทคโนโลยีของกล้องถ่ายภาพต่างๆ ยังไม่เจริญมากพอที่จะทำให้เป็นภาพสีที่มีความคมชัดเหมือนเช่นในปัจจุบัน

ส่วนการจัดแสงด้วยเทคนิคแบบอบอุ่นนวลตา (Warm Lighting) นั้น ก็เป็นกลวิธีการสร้างองค์ประกอบการสื่อสารอีกอย่างหนึ่ง ที่แสดงถึงลักษณะของความเก่าแก่โบราณได้เป็นอย่างดีอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นเทคนิคการจัดแสงที่ถูกใช้อย่างแพร่หลายในการถ่ายภาพของดารานักแสดงในสมัยก่อน

ภาพที่ 4.2.13 ภาพถ่ายสีขาว-ดำที่แสดงถึงความโบราณย้อนยุคสมัย

ภาพที่ 4.2.14 การใช้ภาพโทนสีซีเปียในมิวสิกวิดีโอ

ภาพที่ 4.2.15 ภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคการจัดแสงแบบอบอุ่นนวลตา

4.2.1.3.4) การแสดงความรำลึกถึงและคารวะสดุดีต่อศิลปินเพลงในอดีต

ผลงานทางดนตรีที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นในยุคนี้ มักมีเนื้อหาที่ต้องการสะท้อนถึงเจตนารมณ์ในการยกย่องและคารวะสดุดีต่อศิลปินเพลงในอดีต ซึ่งเป็นผู้สร้างแนวทางและวางรากฐานของวงการเพลงสมัยนิยมให้กับศิลปินรุ่นต่อๆ มา อีกทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ช่วยผลักดันให้เธอก้าวขึ้นมาสู่การเป็นศิลปินสมัยนิยมที่มีชื่อเสียงโด่งดังได้อย่างยาวนานจนถึงทุกวันนี้อีกด้วย

ตัวอย่างของผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ ที่ถ่ายทอดแนวคิดในข้อนี้ได้อย่างชัดเจน เช่น

1) เนื้อหาของเพลง Intro (Back to Basics) และ Back In The Day ซึ่งถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับเจตนารมณ์ในการสืบสานผลงานทางดนตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากศิลปินในอดีต เช่น

“So here I stand today. In tribute I do pay to those before me who laid it down and paved the way.”

“ดังนั้นที่ฉันมาอยู่นี้ในวันนี้ ก็เพื่อแสดงความคารวะสุดดีต่อศิลปินรุ่นก่อนหน้าฉัน ที่ได้ปูพื้นฐานแนวทางไว้ให้กับอนุชนคนรุ่นต่อๆ มา”

“Now "Chain Of Fools" and "Respect" was the anthem of a woman, Aretha said. "What's Going On", "Let's Get It On". Such classic songs, don't forget them. Though times have changed , they still remain my inspiration everyday. So give it up for the ones who came before, opened up that door.”

“ในตอนนี้ เพลง “Chain Of Fools” และ “Respect” ได้กลายเป็นเพลงประจำตัวของเหล่าผู้หญิงไปแล้ว , อารีธาเคยบอกไว้เช่นนั้น

ส่วนเพลง “What's Going On” และ “Let's Get It On” ก็เป็นเพลงคลาสสิก ที่พวกคุณอย่าลืมเลือนมันไปซะละ

ถึงแม้ว่ากาลเวลาจะเปลี่ยนแปลงไปแล้ว แต่บทเพลงเหล่านั้นยังคงเป็นแรงบันดาลใจให้กับฉันมาจนถึงทุกวันนี้

ดังนั้น จงอย่ายอมแพ้ให้กับศิลปินในอดีตเหล่านั้นซะละ ลองเปิดประตูความคิดและหัวใจของคุณออกสู่โลกกว้างดูสิ”

2) การแสดงเพลง It's A Man's Man's Man's World บนเวทีงาน Grammy Awards 2007 เพื่อเป็นการรำลึกและสดุดีต่อการจากไปของศิลปินระดับตำนานที่ได้รับฉายาว่า Godfather of Soul อย่างเจมส์ บราวน์

3) ภาพวีดิทัศน์ประกอบเพลง Intro (Back to Basics) ที่ถูกใช้เป็นเพลงเปิดการแสดงในช่วงเริ่มต้นของคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour ซึ่งจำลองภาพเหตุการณ์ที่คริสติน่าเดินผ่านรูปภาพติดฝาผนังของศิลปินต่างๆ ในอดีตที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับเธอ เช่น เจมส์ บราวน์ (James Brown) , บิลลี ฮอลิเดย์ (Billie Holiday) และโอทิส เรดดิง (Otis Redding) พร้อมทั้งเงยหน้ามองภาพเหล่านั้นในขณะที่เดินขึ้นสู่เวทีคอนเสิร์ต ราวกับเป็นการแสดงความรำลึกถึงและขอให้ช่วยเป็นพลัง เพื่อให้เธอสามารถแสดงคอนเสิร์ตได้อย่างสมบูรณ์มากที่สุด

4) ภาพวีดิทัศน์ประกอบเพลง Back In The Day ในคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour ซึ่งประกอบด้วยภาพของศิลปินในอดีตต่างๆ มากมาย ได้แก่ Donny Hathaway , Marvin Gaye , John Coltrane , Nat King Cole , Mile Davis , Ella Fitzgerald , Billie Holiday , Aretha

Franklin เป็นต้น รวมถึงภาพลีลาท่วงท่าการแสดงของวงดนตรีและศิลปินในอดีต ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการรำลึกถึงและสดุดีต่อศิลปินในอดีตเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน

4.2.1.3.5) การได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีมาจากงานศิลปะแขนงต่างๆ ในอดีต และการอ้างอิงถึงผลงานเหล่านั้น

อาจกล่าวได้ว่า แนวคิดในข้อนี้ถือเป็นแนวคิดคู่ขนานที่มาพร้อมกับแนวคิดข้อ 4.2.1.3.4 ก็ว่าได้ เนื่องจากผลงานของศิลปินส่วนใหญ่มักถูกถ่ายทอดออกมา โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ แนวคิดในข้อนี้จะมุ่งเน้นการได้รับอิทธิพลและนำเอางานศิลปะในอดีตมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในปัจจุบัน โดยไม่ได้คำนึงว่างานศิลปะที่เลือกเอามาใช้เป็นแบบอย่างนั้น จะต้องเป็นแขนงงานเพลงหรือดนตรีแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะเป็นการนำเอาศิลปะแขนงต่างๆ เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพยนตร์ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้รับความนิยมในอดีตมาใช้ เพื่อสร้างองค์ประกอบต่างๆ ที่โน้มน้าวให้ผู้รับสารเห็นว่า เป็นผลงานที่มีกลิ่นอายของงานศิลปะย้อนยุคอย่างชัดเจน

ลักษณะของการได้รับแรงบันดาลใจและการอ้างอิงถึงงานศิลปะในอดีตที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน คือ การเลือกใช้แนวดนตรี Jazz / Soul / Blues ซึ่งเป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมในยุคสมัยอดีต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเรียนรู้และสัมผัสถึงความรู้สึกของศิลปินในอดีตทั้งหลายที่ตนเคารพยกย่อง ดังเช่นเนื้อหาของท่อนหนึ่งของเพลง Intro (Back to Basics) ที่ได้แสดงถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ในถ่ายทอดแนวคิดข้อนี้ไว้อย่างชัดเจน

ตัวอย่างของผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ ที่ถ่ายทอดแนวคิดในข้อนี้ได้อย่างชัดเจน เช่น

- การเลือกใช้แซมเปิ้ล (Sample) ของเพลงต่างๆ ในอดีตเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเพลง โดยผสมผสานเข้ากับดนตรีและเนื้อร้องที่ถูกแต่งขึ้นใหม่ทั้งหมด สิ่งนี้จึงถือเป็นจุดเด่นที่สำคัญของการนำเอางานเพลงในยุคสมัยเก่ามาใช้เป็นแบบอย่าง โดยนำมาประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์งานเพลงของตนเอง ตัวอย่างที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน คือ งานเพลงทั้งหมดจากแผ่นแรก (Disc 1) ของอัลบั้ม “Back to Basics”

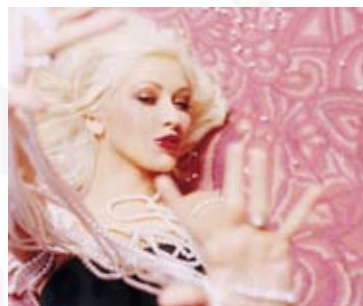
เพลงในอัลบั้ม Back to Basics	เพลงที่ถูกนำมาใช้ เป็นแซมเปิ้ล (Sample)	ศิลปิน	ปีที่เพลง ต้นฉบับถูกนำ ออกเผยแพร่
Intro (Back to Basics)	The Thrill Is Gona (Live)	B.B.King	1969
Makes Me Wanna Pray	Glad	Traffic	1970
Back In The Day	Charley	Don Costa Orchestra	1973
	Troglodyte	The Jimmy Castor Bunch	1972
Ain't No Other Man	Hippy, Skippy Moon Strut	The Moon People	1969
	The Cissy's Thang	The Soul Seven	1969
Understand	Nearer To You	Betty Harris	1967
Slow Down Baby	Window Raisin's Granny	Gladys Knight & The Pips	1973
	So Seductive	Tony Yayo	2005
Oh Mother	Vois Sur Ton Chemin	เพลงไตเติ้ลที่ปรากฏใน ภาพยนตร์เรื่อง The Chorus	2004
On Our Way	Sentimentale	Claude Bolling	1977
Here To Stay	The Best Thing You Ever Had	Candi Staton	1973
Thank You (Dedication To Fans...)	Can't Hold Us Down	Christina Aguilera Feat. Lil'Kim	2002
	Genie In A Bottle	Christina Aguilera	1999
	Think Big	Pudjee Tha Phat Bastard Feat. The Notorious B.I.G.	1995
Candyman	Boogie Woogie Bugle Boy	The Andrews' Sisters	1941
	Tarzan & Jane Swingin' On A Vine	อัลบั้ม Run to Cadence with the United States Marines, Volume II	1998

ตารางที่ 4.2.4 ตารางแสดงรายชื่อเพลงในอัลบั้ม Back to Basics
ที่มีการเลือกใช้แซมเปิ้ลของเพลงในอดีต และปีที่เพลงแซมเปิ้ลถูกนำออกเผยแพร่เป็นครั้งแรก

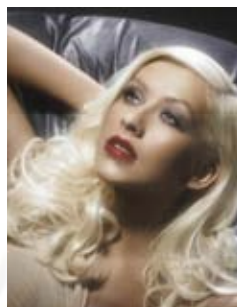
• ภาพถ่าย (Photo Shoots) หลายๆ ชุด ได้รับอิทธิพลและอ้างอิงมาจากแบบอย่างแนวทางของศิลปินในอดีต หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการถ่ายภาพที่มีการจัดองค์ประกอบต่างๆ เลียนแบบภาพต้นฉบับ เพื่อแสดงถึงการได้รับแรงบันดาลใจและการยึดเอาแบบอย่างเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผลงานของตน ดังเช่นข้อความตอนหนึ่งจากบทความที่ได้กล่าวถึงการ ทำงานของคริสทีน่าไว้ว่า

“เสน่ห์ของยุคสมัยในอดีตเหล่านั้นล้วนแล้วแต่น่าตื่นเต้นและน่าค้นหาเช่นเดียวกับ เสียงดนตรีในยุคสมัยนั้นนั่นแหละ ฉันจึงอ้างอิงแบบอย่างมาจาก *Marlene Dietrich* , *Marilyn Monroe* , *Carole Lombard* , *Greta Garbo* , *Veronica Lake* และศิลปินอื่นๆ อีกมากมาย” คริสทีน่ากล่าวถึงการทำงานระหว่างช่วงพักของการถ่ายแบบ โดยยึดเอาแนวทางของนักแสดงที่มีชื่อเสียงโด่งดังในช่วงยุคสมัยนั้นมาใช้เป็นแบบอย่าง (Moss with additional reporting by Cornell, 2006 : online)

ตัวอย่างภาพถ่ายที่คริสทีน่าได้รับแรงบันดาลใจและลอกเลียนแบบอย่างมาจากภาพถ่ายของศิลปิน / ดารานักแสดงในอดีต เช่น

ภาพที่ 4.2.16 ภาพถ่ายต้นฉบับของ Marilyn Monroe (ซ้าย)
เปรียบเทียบกับภาพถ่ายของคริสทีน่า (ขวา)

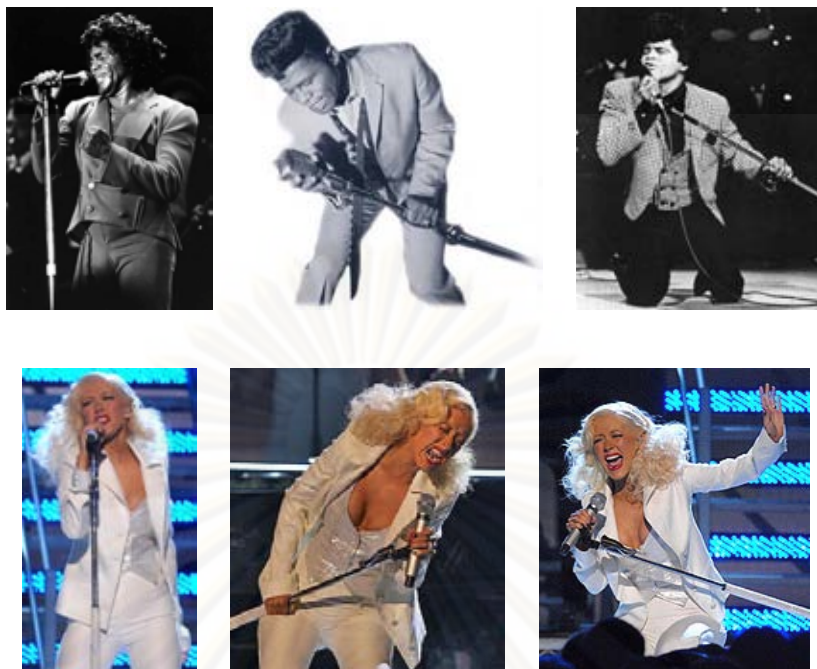
ภาพที่ 4.2.17 ภาพถ่ายต้นฉบับของ Veronica Lake (ซ้าย)

เปรียบเทียบกับภาพถ่ายของคริสทีน่า (ขวา)

- การใช้เทคนิคการร้องเพลงและแสดงท่าทางเลียนแบบศิลปินต้นแบบที่เป็นเจ้าของเพลงๆ นั้น โดยนำมาผสมผสานเข้ากับเทคนิคการแสดงตามแบบฉบับของตนเอง เช่น

- การแสดงเพลง *It's A Man's Man's Man's World* ในงาน *Grammy Awards 2007* เพื่อแสดงการรำลึกและสดุดีแก่เจมส์ บราวน์

นอกจากคริสทีน่าจะเลือกร้องเพลงเก่าของศิลปินที่ตนแสดงการรำลึกถึงผ่านการแสดงแล้ว ยังเลียนแบบถึงเทคนิคการใช้เสียงร้องและท่าทางในการแสดงของ James Brown อีกด้วย เช่น การย่อตัวลงและใช้เข่าข้างหนึ่งแนบลงกับพื้น (Crouched on the floor) พร้อมทั้งขยี้เข่าข้างนั้น (Down on one knee) , การเค้นเส้นเสียงแบบเต็มเสียงร้อง ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเพลง (Belting full-throttle from beginning to end) , การจับและโยกไมโครโฟนในขณะที่ร้องเพลง (Clutching the mic stand) และการกรี๊ดร้อง (Screaming) เป็นต้น ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวที่เด่นชัดของ James Brown ทั้งสิ้น

ภาพที่ 4.2.18 ภาพเปรียบเทียบการเลียนแบบท่าทางประกอบการแสดงของ James Brown (บน) กับ Christina Aguilera (ล่าง)

- การแสดงเพลง *I Love You Porgy* ในงาน *Grammy Nominations 2009* เพื่อแสดงการรำลึกและสดุดีแก่นิ่เนา ซีโมน (*Nina Simone*)

การแสดงเพลง “*I Love You Porgy*” ของคริสทีน่า มีการลอกเลียนแบบลักษณะของนิ่เนา ซีโมน ผู้เป็นศิลปินต้นฉบับไว้ 2 ประการ ได้แก่

1. การเลียนแบบเทคนิคและวิธีการใช้เสียงร้องของซีโมน ด้วยการร้องโน้ตเสียงต่ำและกลาง (Low and Mid-range) ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ที่ชัดเจนในการใช้เสียงร้องของซีโมน ลักษณะการใช้เสียงทุ้มต่ำดังกล่าวยังเป็นสิ่งที่แทบไม่สามารถพบเห็นได้ในการแสดงของคริสทีน่าเลย เพราะส่วนมากแล้วคริสทีน่ามักใช้เทคนิคการร้องแบบโน้ตเสียงสูงและลากยาว (Long High Notes Belting) ซึ่งก่อให้เกิดเสียงที่มีความดัง ดุดันและมีพลังมากกว่า การแสดงนี้จึงเป็นการแสดงที่ได้รับอิทธิพลมาจากศิลปินต้นแบบอย่างชัดเจน

2. การแต่งกายด้วยชุดเดรสเกาะอกสีชมพูคล้ายกับชุดของซีโมน ซึ่งปรากฏในภาพบนจอมอนิเตอร์ที่ใช้ประกอบการแสดงบนเวที การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จึงเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการได้รับอิทธิพลจากศิลปินต้นแบบโดยนำเอามาใช้เป็นแบบอย่างให้กับตนเองได้เป็นอย่างดีอีกอย่างหนึ่ง

ภาพที่ 4.2.19 ชุดเดรสเกาะอกสีชมพูที่คริสทีน่าสวมิได้ (ซ้าย) เปรียบเทียบกับชุดของ Nina Simone ในภาพประกอบการแสดงที่ปรากฏบนจอมอนิเตอร์ (ขวา)

- การเลือกใช้ภาพและองค์ประกอบต่างๆ ของมิวสิควีดีโอ ที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์และภาพยนตร์ในอดีต โดยรับนำเอาอิทธิพลบางส่วนมาประยุกต์ใช้ให้มีความเหมาะสมกับผลงานของตน เช่น

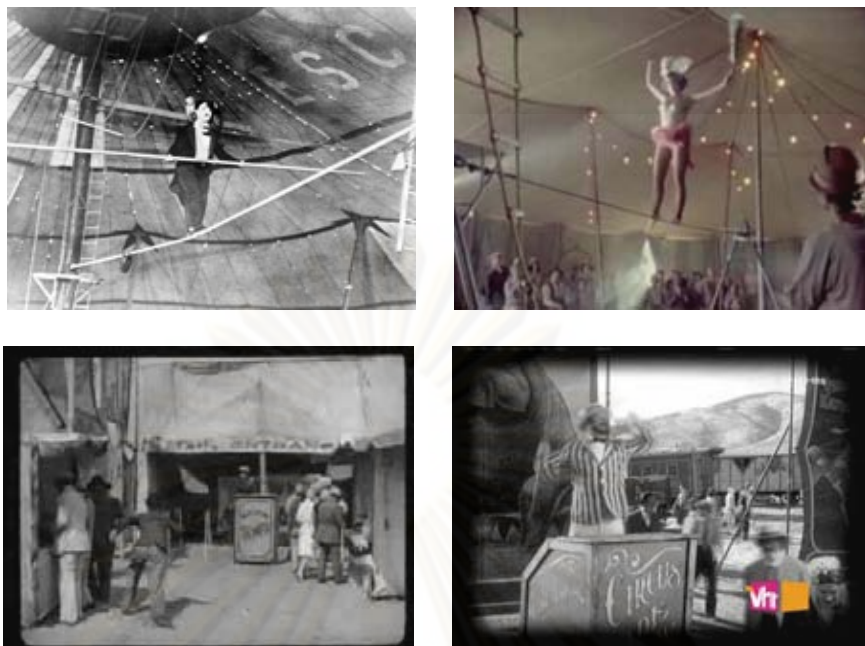
- มิวสิควีดีโอเพลง Ain't No Other Man ได้รับอิทธิพลและนำเอาแบบอย่างมาจากภาพยนตร์เรื่อง Idlewild ในปี 2006 ซึ่งกำกับโดย Bryan Barber รวมถึงการนำเอาองค์ประกอบของโปรดักชั่นบางส่วนมาใช้ ดังเช่นข้อความตอนหนึ่งที่กล่าวถึงการทำงานของคริสทีน่าไว้ว่า

คริสทีน่าหยิบยืมนำเอาองค์ประกอบต่างๆ ของภาพยนตร์เรื่อง Idlewild มาใช้ในมิวสิควีดีโอเพลง Ain't No Other Man มากกว่าเรื่องของภาพลักษณ์และการแสดงเสียอีก นอกจากนั้นเธอยังนำเอาผู้กำกับภาพยนตร์ (Bryan Barber) คนออกแบบโปรดักชั่น (Charles Breen) และอุปกรณ์ประกอบฉากบางอย่างมาใช้อีกด้วย

“ฉันได้ดูตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง Idlewild ซึ่งมันทำให้ฉันเห็นว่า Bryan Barber ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นคนที่มีความเหมาะสมอย่างลงตัวและมีภาพที่แวดล้อมไปด้วยสภาพสังคมในยุคสมัยทศวรรษ 20's และ 30's มันทำให้ฉันคิดได้ว่าเขาเป็นคนที่น่าจะเข้าใจในสิ่งที่ฉันต้องการทำตามแนวคิดที่ฉันวางไว้ ฉันต้องการร่วมงานกับผู้กำกับแบบเขาที่แหละ เพื่อที่จะมาร่วมด้วยช่วยกันแบ่งปันทัศนวิสัยในการทำงานของฉันให้ชัดเจนยิ่งขึ้น” (Vineyard(1), 2006 : online)

- มิวสิควีดีโอเพลง Hurt ได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์เรื่อง Charlie Chaplin : The Circus ในปี 1928 เช่น เทคนิคการตัดต่อภาพ การใช้ภาพขาว-ดำและเร่งความเร็วของภาพแบบภาพยนตร์เงียบในสมัยก่อน อุปกรณ์ประกอบฉาก สภาพแวดล้อมที่ปรากฏให้เห็น ฯลฯ ล้วนแล้วแต่มีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 4.2.20 ภาพเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันของฉากที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง
Charlie Chaplin : The Circus (ซ้าย) กับมิวสิกวิดีโอเพลง Hurt (ขวา)

- มิวสิกวิดีโอเพลง Candyman มีการหยิบยืมภาพลักษณะและองค์ประกอบต่างๆ จากมิวสิกวิดีโอเพลง Boogie Woogie Bugle Boy เพื่อรำลึกและสดุดีถึงศิลปินกลุ่ม The Andrews Sisters รวมถึงการสื่อสารถึงภาพลักษณะแบบฟิน-อ็อปเกิร์ล ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากจิตรกรชื่อดังอย่างอัลเบิร์ตโต้ วาร์กัส (Alberto Vargas) ดังเช่นข้อความตอนหนึ่งที่กล่าวถึงการทำงานของคริสทีน่าไว้ว่า

“เพลง Candyman ให้อารมณ์ประมาณว่าเหมือนคุณสามารถเดินเข้าไปสู่ร้านอาหารอเมริกันในยุค 40's โดยมีเพลง Boogie Woogie Bugle Boy ถูกเปิดจากตู้เพลง และมีสาวสวยที่มีรูปร่างหน้าตาละม้ายคล้าย Betty Grabale , Judy Garland , Rita Hayworth มาเป็นคู่เต้นรำให้อย่างสนุกสนานร่วมกับกลุ่มผู้คนมากมาย” คริสทีน่ากล่าว (Jobling, 2007 : online)

“พวกเราลองทำท่าเลียนแบบภาพของสาว ๆ ที่ถูกวาดขึ้นตามสไตล์ของวาร์กัส (Alberto Vargas) ซึ่งอ้างอิงไปถึงภาพเขียนที่มีชื่อเสียงเหล่านั้นของเขาด้วย นอกจากนี้เรายังแสดงความเคารพต่อช่วงเวลาสงครามโลกครั้งที่ 2 , เครื่องบินทิ้งระเบิด , ช่างซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ และทุกๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับยุคสมัยนั้นทั้งหมด มันช่างเป็นองค์ประกอบที่ช่วยเสริมให้ภาพในมิวสิกวิดีโอคู่มือมีพลังและความเข้มแข็งอย่างชัดเจนอีกด้วย” คริสทีน่ากล่าว (Moss(3), 2007 : online)

ภาพที่ 4.2.21 ภาพเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันระหว่างมิวสิกวิดีโอ Boogie Woogie Bugle Boy (ผู้ชาย) และมิวสิกวิดีโอ Candyman (ขวา)

- การนำเอาภาพวาดที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในวัฒนธรรมประชานิยมอย่าง ภาพ “We Can Do It!” ของโฮเวิร์ด มิลเลอร์ (J.Howard Miller) ในปี 1942 ซึ่งเป็นภาพ ภาพวาดที่สื่อถึง Rosie The Riveter อันเป็นตัวแทนของผู้หญิงอเมริกันชนชั้นแรงงานใน ยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 และเป็นสัญลักษณ์ของนักสตรีนิยมในประเทศสหรัฐอเมริกา ภาพวาดนี้ถูกนำมาใช้เป็นแบบอย่างของตัวละครสมมติที่คริสทีน่าแสดงนำในมิวสิกวิดีโอ ซึ่งถือเป็นการนำเอามาใช้โดยดัดแปลงประเภทของสื่อจากภาพนิ่งให้เป็นภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture) แทน

ภาพที่ 4.2.22 การนำเอาภาพนิ่ง “We Can Do It!” มาใช้ โดยการดัดแปลงให้เป็นภาพเคลื่อนไหวในมิวสิกวิดีโอเพลง Candyman

จากตัวอย่างข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า แนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องของการได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานศิลปะแขนงต่างๆ ในอดีตในขณะนี้ ไม่ได้มีการจำเพาะเจาะจงถึงศิลปินผู้สร้างสรรค์งานเพลง เท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขตรวมไปถึงศิลปินผู้สร้างสรรค์งานศิลปะแขนงต่างๆ อีกด้วย เช่น ภาพวาด (จิตรกร) ภาพยนตร์ (ผู้กำกับภาพยนตร์) การแสดง (ดารานักแสดง) เป็นต้น

นอกจากนั้น ผลงานศิลปะของศิลปินที่ถูกนำมาใช้อ้างอิงถึงและเป็นแรงบันดาลใจในการ สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในยุคนี้ กลับไม่ได้จำเพาะเจาะจงถึงงานศิลปะแขนง ต่างๆ ที่อยู่ในช่วงยุคทศวรรษ 20's ถึง 40's เช่นเดียวกับที่คริสทีน่าใช้อ้างอิงถึงงานเพลงของตน

เท่านั้น แต่กลับมีการอ้างอิงถึงงานศิลปะทั้งที่อยู่ก่อนหน้าทศวรรษ 20's และหลังจากทศวรรษ 40's เรื่อยมามาจนถึงปัจจุบัน ลักษณะของการอ้างอิงถึงผลงานศิลปะแขนงต่างๆ ดังกล่าว จึงสามารถตีความขยายขอบเขตได้อย่างกว้างขวาง โดยไม่จำกัดเฉพาะผลงานที่ถูกเผยแพร่ในช่วง ทศวรรษ 20's ถึง 40's เท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงผลงานศิลปะในยุคสมัยต่างๆ ที่คริสทีน่าชื่นชอบ และเป็นแรงบันดาลใจให้กับเธอเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

4.2.1.4) ยุคอัลบั้ม Bionic

แม้ว่าผลงานทางดนตรีจากอัลบั้ม “Bionic” จะยังไม่ถูกโปรโมทหรือถูกนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนให้เห็นได้อย่างชัดเจน แต่จากการรวบรวมและประมวลผลข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานในยุคนี้แล้ว สามารถคาดการณ์ถึงแนวคิดที่คริสทีน่าต้องการนำเสนอผ่านผลงานทางดนตรีของตน ออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ ดังนี้

4.2.1.4.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ

4.2.1.4.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronica) เป็นพื้นฐานสำคัญ

4.2.1.4.3) การเลือกใช้องค์ประกอบต่างๆ ที่มีความทันสมัย (Modern Element) และเชื่อมโยงไปสู่อนาคต (Futuristic)

4.2.1.4.1) ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ

แนวทางการทำงานและบทบาทหน้าที่ของคริสทีน่าในยุคอัลบั้ม “Bionic” ส่วนใหญ่ ยังคงมีลักษณะคล้ายคลึงกับการทำงานในยุคที่ผ่านมาแทบทั้งสิ้น โดยยังคงรักษาบทบาทหน้าที่ที่ตนเคยทำมาก่อนไว้ พร้อมทั้งรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่การทำงานด้านอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ที่มีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนแล้ว ทำให้เราทราบถึงบทบาทหน้าที่ในการทำงานของคริสทีน่า ซึ่งประกอบด้วย

1. นักร้อง / นักแสดง (Singer / Performer) ยังคงเป็นบทบาทหน้าที่หลักในฐานะของศิลปินเพลงผู้นำเสนอและถ่ายทอดผลงานทางดนตรีเหมือนในยุคที่ผ่านมา

2. ผู้แต่งเนื้อร้องและประพันธ์ทำนอง (Writer & Composer)

คริสติน่ายังคงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการร่วมแต่งเพลงทั้งหมดในอัลบั้ม (หรือเป็นส่วนใหญ่) เช่นเคย เพื่อสะท้อนแนวคิดและภาพชีวิตในช่วงเวลาที่ผ่านมาสู่ผลงานทางดนตรีของตน ซึ่งสังเกตได้จากบทสัมภาษณ์ของศิลปินและผู้ทำงานร่วมกับคริสติน่าในอัลบั้มนี้ ล้วนแล้วแต่มีการกล่าวถึงการร่วมกันทำงานเพลง เช่น

- ศิลปินวงเลดี้ตรอน (Ladytron) กล่าวถึงการทำงานเพลงร่วมกับคริสติน่าในอัลบั้ม “Bionic” ไว้ว่า

“มันช่างเป็นอะไรที่สุดยอดมากที่ได้ทำงานร่วมกับคริสติน่า พวกเราเพิ่งร่วมทำงานกับเธออย่างหนัก ทั้งในเรื่องการแต่งเพลงและโปรดิวซ์เพลงให้กับเธอ งานเพลงที่ออกมาจึงอาจจะฟังดูคล้ายกับงานเพลงของเลดี้ตรอน แต่เป็นเสียงร้องของคริสติน่าแทน ฉันคิดว่ามันจะต้องเป็นอัลบั้มที่เจ๋งมากอย่างแน่นอน” (Seeto, 2009 : online)

3. โปรดิวเซอร์ / เอ็กเซคิวทีฟ โปรดิวเซอร์

คริสติน่ายังคงทำหน้าที่ในตำแหน่งโปรดิวเซอร์ / เอ็กเซคิวทีฟ โปรดิวเซอร์ด้วยตนเอง ทั้งในด้านการควบคุมการผลิตงานเพลงในภาพรวมของอัลบั้ม และรายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละเพลง โดยมีศิลปินและบุคลากรทางดนตรีจำนวนมากที่ร่วมทำงานเพลงให้กับคริสติน่าในอัลบั้มนี้ เช่น Sia Furler , Polow Da Don , Tricky Stewart , Claude Kelly , Linda Perry , Goldfrapp , Ladytron , M.I.A. , Santigold , Focus , Le Tigre , Hill & Switch ฯลฯ

สำหรับแนวทางการทำงานในอัลบั้ม “Bionic” คริสติน่ายังคงเป็นผู้กำหนดรูปแบบแนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีในภาพรวมทั้งหมด และเป็นผู้คัดเลือกบุคคลที่จะให้มาช่วยร่วมทำงานกับเธอด้วยตนเอง ซึ่งคริสติน่าเคยให้สัมภาษณ์และกล่าวถึงการทำงานเพลงในอัลบั้มนี้ไว้ว่า

“การทำงานร่วมกับศิลปินและโปรดิวเซอร์หลายคนที่ยืนขึ้นขอบในอัลบั้มนี้ ถือเป็นประสบการณ์ที่พิเศษมากๆ พวกเขาเป็นคนที่มีความพรสวรรค์และความสามารถทางดนตรีอย่างแท้จริง ศิลปินที่ฉันเลือกที่จะร่วมงานด้วยนั้น ได้เข้ามาช่วยเสริมสร้างงานเพลงด้วยเสียงดนตรีที่มีลักษณะเฉพาะให้กับอัลบั้มนี้ ฉันตั้งใจที่จะก้าวเดินเข้าไปในโลกของพวกเขา

เขา และนำเอาสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้มาใช้ผสมผสานเข้ากับวิสัยทัศน์และดนตรีที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวฉัน ผลลัพธ์ที่ได้ออกมานั้นก็คือเวทมนตร์อันวิเศษจริงๆ นี่เอง” (Aguilera 2010)

4.การทำงานเพลงภายในห้องสตูดิโอบันทึกเสียงส่วนตัว

ในปี 2009 คริสทีน่าได้สร้างห้องสตูดิโอบันทึกเสียงส่วนตัวไว้ภายในบ้านของเธอเอง ซึ่งถือเป็นการทำหน้าที่เกินเลยจากขอบเขตความรับผิดชอบในฐานะของศิลปินเพลงทั่วไป เนื่องจากการลงทุนสร้างห้องสตูดิโอบันทึกเสียง รวมถึงการจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตงานเพลงทั้งหลาย จำเป็นต้องใช้งบประมาณที่ค่อนข้างสูงมาก จึงทำให้ศิลปินเพลงส่วนใหญ่มักใช้บริการห้องสตูดิโอบันทึกเสียงของค่ายเพลงหรือห้องบันทึกเสียงที่อยู่ภายใต้สังกัดของผู้ที่ตนไปร่วมงานด้วย เพราะมีบุคลากรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตอย่างครบถ้วน ซึ่งช่วยทำให้การทำงานเป็นไปอย่างสะดวกและราบรื่นได้มากกว่า

แม้ว่าจะมีห้องสตูดิโอบันทึกเสียงให้เลือกใช้มากมาย แต่คริสทีน่าก็เลือกที่จะสร้างห้องสตูดิโอบันทึกเสียงเป็นของตนเอง โดยเชื้อเชิญให้ผู้ร่วมงานคนอื่นๆ มาทำงานเพลงให้กับเธอภายในห้องสตูดิโอแห่งนี้ การทำงานในลักษณะดังกล่าวจึงช่วยให้เธอสามารถทำงานได้อย่างเป็นอิสระและมีความเป็นส่วนตัวสูง ด้วยการผนวกการทำงานเข้าเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเธอเอง โดยไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสถานภาพภายในครอบครัวและชีวิตส่วนตัวของเธอมากนัก

4.2.1.4.2) การสร้างสรรค์งานเพลงแนวอิเล็กทรอนิกส์ก้า (Electronica) เป็นพื้นฐานสำคัญ

แนวเพลงอิเล็กทรอนิกส์ก้า เป็นเพลงที่มีการใช้เครื่องดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้เทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต ซึ่งดนตรีที่ถูกนำมาใช้มักเป็นเสียงสังเคราะห์ และถูกปรุงแต่งด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นส่วนใหญ่

แม้ว่าผลงานเพลงอัลบั้ม “Bionic” จะยังไม่ถูกนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนแต่อย่างใด ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษางานชิ้นนี้อยู่ แต่จากบทสัมภาษณ์ที่คริสทีน่าและผู้ร่วมทำงานเพลงให้กับเธอ ได้ให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อเกี่ยวกับแนวเพลงที่ใช้ในอัลบั้มนี้ พบว่าคริสทีน่าต้องการสร้างสรรค์งานเพลงแนวอิเล็กทรอนิกส์ก้าเป็นพื้นฐานสำคัญ โดยผสมผสานเข้ากับแนวดนตรีอื่นๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัวในแง่มุมที่หลากหลาย เพื่อสะท้อนถึงแนวคิดเกี่ยวกับยุคสมัยแห่งอนาคตและความเป็นตัวตนของเธอออกมาได้อย่างชัดเจน

นอกจากนั้น คริสตินายังได้มีโอกาสร่วมทำงานเพลงกับศิลปินเพลงแนวอิเล็กทรอนิกส์โทรนิก้าอีกหลายคน เช่น Sia Furler , Le Tigre , Ladytron , Goldfrapp , M.I.A. , Santigold , Focus , Switch ฯลฯ ซึ่งถือเป็นหลักฐานสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่สามารถคาดการณ์ถึงแนวเพลงของอัลบั้มใหม่ที่กำลังจะถูกนำออกโปรโมทและเผยแพร่อย่างเต็มรูปแบบในเร็ว ๆ นี้

แนวเพลงอิเล็กทรอนิกส์โทรนิก้าถือเป็นแนวเพลงกระแสหลักอีกแนวหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างสูงจากตลาดเพลงตั้งแต่ปี 2006 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นการสื่อสารผลงานตามแนวทางกระแสหลักอีกอย่างหนึ่งที่คริสตินาเลือกใช้ เพื่อเกาะไปกับกระแสความนิยมของตลาดในขณะนั้น

ส่วนลักษณะและวิธีการใช้เสียงร้องของคริสตินาในยุคอัลบั้ม “Bionic” นี้ มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการใช้เสียงร้องบางส่วนไปสู่รูปแบบใหม่ โดยมีการควบคุมโทนเสียงและปรับลดระดับการใช้เสียงให้มีความอ่อนโยนลง (Softer Tone) ดังข้อมูลที่ปรากฏผ่านสื่อแขนงต่างๆ ดังนี้

“คริสตินา อากิเลร่า ต้องการที่จะปรับลดระดับโทนเสียงที่ใช้ในการร้องเพลงลง

นักร้องสาวกำลังร่วมทำงานเพลงอยู่กับศิลปินกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์โทรนิก้าป๊อปอย่าง Ladytron เพื่อช่วยให้เธอสามารถพัฒนาวิธีการใช้น้ำเสียงไปสู่รูปแบบที่มีความอ่อนโยนลง... โดยเธอว่าจ้างให้ Ladytron ช่วยทำเพลงที่มีซาวนด์ดนตรีแบบใหม่ให้กับเธอ...” (Lord, 2009 : online)

Linda Perry กล่าวถึงการทำงานเพลงร่วมกับคริสตินาในอัลบั้ม “Bionic” ไว้ว่า

“คริสตินาได้ปรับลดระดับโทนเสียงให้อ่อนกว่าเดิมลงไปมาก ทุกๆ คนอาจจะรู้ว่า คริสตินาสามารถร้องเพลงได้ดี แต่ฉันได้บอกเธอว่า เธอไม่จำเป็นที่จะต้องเน้นโชว์พลังอย่างสุดเสียงออกมาทุกๆ ครั้งที่ร้องเพลง ดังนั้นเธอจึงพยายามลองออกนอกกรอบที่เธอคุ้นเคยและทำให้เธอรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง ด้วยการดำดิ่งไปสู่ขอบเขตพื้นที่ของดนตรีแนวอิเล็กทรอนิกส์โทรนิก้ามากขึ้น เธอร่วมงานกับทั้ง Sia , Ladytron , M.I.A. และโปรดิวเซอร์คนอื่นๆ อีกมากมาย...” (Wieselmann, 2010 : online)

อาจกล่าวได้ว่า คริสตินาพยายามปรับเปลี่ยนวิธีการใช้เสียงร้องใหม่ให้สอดคล้องกับแนวเพลง ซึ่งศิลปินเพลงแนวอิเล็กทรอนิกส์โทรนิก้าส่วนใหญ่มักเลือกใช้น้ำเสียงแบบอ่อนโยน (Soft Tone) มากกว่าที่จะเน้นการใช้เสียงดังกังวาลและน้ำเสียงที่แข็งกระด้างแบบเพลงร็อก เนื่องจากในยุคสมัยที่ผ่านมา คริสตินามักเลือกใช้เทคนิคและวิธีการร้องตามแบบฉบับของเพลงแนว R&B ที่เน้นการโชว์พลังเสียงเป็นสำคัญ ซึ่งถือเป็นวิธีการใช้เสียงที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของเธออย่างชัดเจนไปโดยปริยาย การเปลี่ยนแปลงลักษณะการใช้เสียงตามแนวทางดังกล่าว จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่แสดงถึง

เจตนารมณ์ในการสร้างความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดกับผลงานทางดนตรีได้อย่างชัดเจน

4.2.1.4.3) การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบต่างๆ ที่มีความทันสมัย (Modern Element) และเชื่อมโยงไปสู่อนาคต (Futuristic)

ผลงานที่ปรากฏในยุคสมัยนี้ น่าจะมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอันทันสมัย หรือเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีลักษณะของเครื่องจักรกลอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ

คริสทีน่าเคยกล่าวถึงการทำงานในอัลบั้มชุดนี้ไว้ โดยได้บอกแนวคิดที่ต้องการสื่อสารผ่านผลงานอัลบั้ม “Bionic” อย่างเป็นทางการไว้ว่า

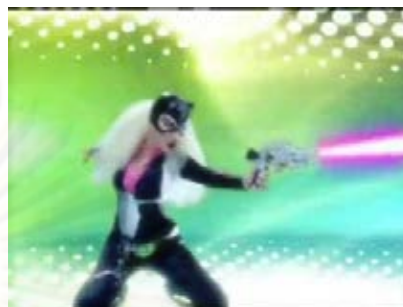
“อัลบั้มใหม่ชุดนี้เป็นเรื่องของอนาคตล้วนๆ การมีลูกชายทำให้ฉันอยากที่จะเล่นและสนุกให้มากขึ้น” (Wood, 2010 : 136)

“สำหรับอัลบั้มใหม่นี้ ฉันต้องการที่จะเดินไปสู่ทิศทางที่ตรงกันข้ามกับอัลบั้มชุดที่แล้วอย่างสิ้นเชิง มันจะเต็มไปด้วยองค์ประกอบของโลกอนาคต เสียงของเครื่องจักรและหุ่นยนต์ และเสียงดนตรีจากคอมพิวเตอร์ ฉันกำลังทดลองเล่นกับเสียงร้องของฉันอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ฉันไม่เคยทำมาก่อนเลย ฉันแทบจะวนเวียนอยู่แต่กับการทำเสียงดนตรีที่ถูกสร้างขึ้นจากคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งมันช่างแตกต่างไปจากความเป็นตัวฉันมากๆ เพราะว่าฉันเป็นคนประเภทที่ชอบใช้เสียงร้องแบบเต็มพลังเสียง ฉันมักจะได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งใหม่ๆ ที่อยู่รอบตัวอยู่เสมอ เพราะว่าฉันเป็นคนขี้เบื่อง่าย” (Joshi, 2008 : online)

ตัวอย่างที่สามารถบ่งบอกถึงแนวคิดในข้อนี้ได้อย่างชัดเจน คือการนำเสนอรูปแบบและองค์ประกอบของผลงานทางดนตรีทั้งหมดที่ปรากฏในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Back to Basics” กับอัลบั้ม “Bionic” ซึ่งถือเป็นผลงานที่บ่งบอกถึงแนวโน้มและปูแนวทางล่วงหน้าไว้ให้กับผลงานจากอัลบั้ม “Bionic” เช่น

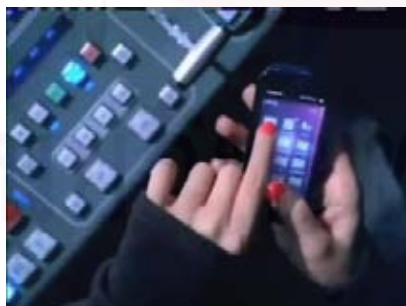
- การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการตัดต่อ ดัดแปลงเสียงร้องและเสียงดนตรีให้มีลักษณะของเสียงสังเคราะห์ เช่น เพลง Keeps, Gettin' Better , Dynamite , Genie 2.0 , You Are What You Are (Beautiful) และ Falling In Love Again เป็นต้น ลักษณะดังกล่าวจึงทำให้แนวเพลงอิเล็กทรอนิกส์ก้าว มีความเกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์และเทคนิคขั้นสูง ที่สะท้อนถึงความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

- การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการตัดต่อ เพื่อเพิ่มเทคนิคพิเศษ (Special Effects) ต่างๆ ให้กับภาพจากมิวสิควีดีโอ

ภาพที่ 4.2.23 ภาพจากมิวสิควีดีโอเพลง Keeps, Gettin' Better ที่แสดงถึงการตัดต่อและสร้างองค์ประกอบต่างๆ ให้กับภาพ โดยใช้เทคนิคพิเศษจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์

- การนำเสนออุปกรณ์ประกอบฉากประเภทอิเล็กทรอนิกส์ที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโลกในยุคปัจจุบัน และเชื่อมโยงไปสู่ภาพของความเจริญในเชิงอุดมคติของโลกยุคอนาคต

ภาพที่ 4.2.24 ภาพจากมิวสิควีดีโอเพลง Keeps, Gettin' Better ที่แสดงถึงการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีความทันสมัย

4.2.2) รูปแบบและเนื้อหาของงานเพลง

เนื้อหาในส่วนนี้เน้นศึกษาถึงผลงานทางดนตรีที่เกี่ยวข้องกับงานเพลง (Song & Music) โดยเฉพาะ โดยจำแนกเนื้อหาของงานเพลงในแต่ละยุคออกเป็น 2 ประเด็นใหญ่ๆ ได้แก่ แนวเพลง (Musical Genre) และเนื้อหาของเพลง (Lyrical Content) ดังนี้

4.2.2.1) แนวเพลง (Musical Genre)

4.2.2.1.1) ยุคศิลปินทีนป๊อป

งานเพลงในยุคสมัยนี้ทั้งหมด มีการเลือกใช้องค์ประกอบของแนวดนตรีป๊อปเป็นพื้นฐานสำคัญ โดยเน้นให้ความสำคัญกับแนวดนตรี Bubblegum Pop / Teen Pop ซึ่งมีเนื้อร้องและทำนองที่ฟังง่าย ติดหูง่าย (Catchy) มีท่อนฮุค (Hook) ที่ร้องซ้ำบ่อยๆ ดนตรีมีจังหวะสนุกสนานเร้าใจ แม้ว่างานเพลงบางส่วนจะนำเอาอิทธิพลของแนวดนตรีประเภทอื่นๆ เข้ามาผสมผสานร่วมด้วย แต่ก็ยังคงรักษาไว้ซึ่งความเป็นแนวดนตรีป๊อปอย่างชัดเจน เช่น

- อัลบั้ม “Mi Reflejo” เป็นการนำเอาแนวดนตรีป๊อปมาผสมผสานเข้ากับดนตรีละติน กลายเป็นแนวดนตรีละตินป๊อป (Latin Pop) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า งานเพลงในอัลบั้มนี้เป็นภาคต่อของอัลบั้ม “Christina Aguilera” โดยมีการนำเอาดนตรีละตินเข้ามาผสมผสาน แทนที่จะเลือกใช้แนวดนตรีป๊อปที่มีกลิ่นอายของดนตรี R&B ร่วมสมัยแบบอ่อนๆ เพียงอย่างเดียวเหมือนในอัลบั้มแรก

- อัลบั้ม “My Kind of Christmas” แม้ว่าเพลงส่วนใหญ่จะยังคงรูปแบบของแนวเพลงคริสต์มาสตามขนบแบบแผนดั้งเดิม (Traditional Song) ที่มักเป็นเพลงแนว Gospel , Soul , Jazz แต่ก็มี การดัดแปลงให้งานเพลงเหล่านั้นมีความเป็นแนวเพลงป๊อปมากขึ้น โดยการผสมผสานเข้ากับเครื่องดนตรีที่ใช้สร้างจังหวะ เช่น กลอง คีย์บอร์ด เบส เป็นต้น รวมถึงการเรียบเรียงทำนองเสียงร้องและเสียงดนตรีใหม่ ให้มีจังหวะติดหูและฟังง่ายมากขึ้น

4.2.2.1.1) ยุคอัลบั้ม Stripped

งานเพลงในอัลบั้ม “Stripped” มีการเลือกใช้องค์ประกอบของแนวดนตรีที่ค่อนข้างหลากหลาย โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของดนตรี Pop , Rock และ R&B ร่วมสมัยเป็นสำคัญ เช่น การใช้เครื่องดนตรีประเภทกลอง เบส กีตาร์ ที่ให้จังหวะหนักแน่น สนุกสนาน ตามแบบฉบับของเพลงแนว Pop / Rock รวมถึงการใช้เครื่องสังเคราะห์เสียง (Synthesizer) และดรัมแมชชีน (Drum

Machine) ที่ใช้สร้างจังหวะตามแบบฉบับของเพลงแนว R&B ร่วมสมัย นอกจากนี้ยังมีการใช้เปียโนเป็นเครื่องดนตรีในเพลงแนว Ballad Pop และ R&B - Soul อีกด้วย

นอกจากงานเพลงในอัลบั้มนี้จะยืนพื้นด้วยแนวเพลง Pop , Rock และ R&B ร่วมสมัยแล้ว ยังมีการผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบของแนวดนตรีสไตล์อื่นๆ ทำให้แนวเพลงส่วนใหญ่ในอัลบั้มนี้มีลักษณะของความเป็นลูกผสม (Fusion Genre) หรือเป็นแนวเพลงสมัยนิยมที่มีความหลากหลาย (Variety Pop) อย่างชัดเจน ตัวอย่างของแนวเพลงลูกผสมในอัลบั้มนี้ เช่น

- แนว Pop - Rock ได้แก่ Fighter
- แนว R&B - Soul ได้แก่ Impossible , Walk Away , Keep On Singin' My Song
- แนว R&B - Hip hop ได้แก่ Can't Hold Us Down , Dirty
- แนว Ballad Pop ได้แก่ Beautiful , Cruz
- แนว Latin - Pop ได้แก่ Infatuation

แนวเพลงในอัลบั้ม “Stripped” นี้ มีลักษณะที่แตกต่างไปจากแนวเพลงในยุคศิลปินที่นัปีบอย่างชัดเจน โดยมีการผสมผสานอิทธิพลของแนวเพลงและสไตล์ดนตรีในรูปแบบต่างๆ ที่มีความเป็น Adult Contemporary หรือเป็นแนวเพลงที่ผู้ใหญ่ฟังมากขึ้น จึงทำให้งานเพลงในอัลบั้มนี้เน้นเจาะตลาดไปที่กลุ่มคนวัยทำงานหรือวัยผู้ใหญ่ และกลุ่มคนเมือง (Urban) มากกว่าที่จะเน้นเจาะตลาดในกลุ่มเด็กวัยรุ่น / ก่อนวัยรุ่น เหมือนเช่นในยุคศิลปินที่นัปีบ

งานเพลงในลักษณะข้างต้น จึงมีความสอดคล้องกับแนวคิดที่ต้องการขบถต่อขนบนิยมและแบบแผนในการสร้างศิลปินที่นัปีบ เนื่องจากแนวเพลงที่ใช้ในอัลบั้มนี้ มีลักษณะที่แตกต่างไปจากแบบแผนของแนวเพลง Bubblegum Pop / Teen Pop ทั่วไป ซึ่งไม่ได้เน้นเจาะตลาดไปที่ผู้ฟังในกลุ่มวัยรุ่น / ก่อนวัยรุ่นเท่านั้น แต่ยังขยายฐานแฟนเพลงไปยังกลุ่มผู้ฟังที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ ด้วยการสร้างสรรค์งานเพลงแนววาไรตี้ที่นัปีบที่ผสมผสานเข้ากับแนวดนตรี R&B ร่วมสมัยอย่างชัดเจน จึงเป็นการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบในการสื่อสารผลงานอีกอย่างหนึ่ง ที่ช่วยทำให้คริสติน่า สลดภาพลักษณ์ของศิลปินที่นัปีบสดใสน่ารัก และมักมีการนำเสนอผลงานทางดนตรีตามแนวทางการโปรโมทของค่ายเพลงต้นสังกัด ออกไปได้อย่างลื่นเชิง

4.2.2.1.1) ยุคอัลบั้ม *Back to Basics*

งานเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดของการแสดงความคารวะสุดดีต่อศิลปินเพลงในอดีต ด้วยการอ้างอิงถึงงานเพลงเก่าๆ และการเลือกนำเสนอแง่มุมเปิดของงานเพลงในอดีตเหล่านั้นมาใช้ งานเพลงบางส่วนได้รับอิทธิพลจากเพลงแนว Jazz , Soul และ Blues

ในช่วงยุคทศวรรษ 20's - 40's ซึ่งถือเป็นยุคสมัยต้นแบบของงานเพลงที่คริสติน่าชื่นชอบ และถูกใช้เป็นรูปแบบอ้างอิงของงานเพลงในอัลบั้มนี้เสมอๆ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคริสติน่ามักจะกล่าวอ้างอิงถึงงานเพลงที่ได้รับอิทธิพลมาจากดนตรีในช่วงยุคทศวรรษ 20's - 40's แต่งานเพลงจริงในอัลบั้มกลับมีกลิ่นอายและได้รับอิทธิพลมาจากเพลงในช่วงยุคทศวรรษ 50's - 70's มากกว่า ซึ่งจะสามารถเห็นตัวอย่างได้อย่างชัดเจนจากการเลือกใช้แซมเปิ้ลของเพลงเก่า ซึ่งมักเป็นเพลงในช่วงยุคทศวรรษ 60's - 70's (เปรียบเทียบได้จากตารางที่ 4.2.4)

งานเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 แผ่น ตามแนวทางการทำงานและแนวดนตรีที่ใช้ ดังนี้

• **แผ่นที่ 1 : เพลงร่วมสมัยที่มีกลิ่นอายของแนวดนตรีย้อนยุค (จำนวน 13 เพลง)**

งานเพลงในแผ่นนี้ มีการใช้แนวดนตรี Pop / R&B เป็นพื้นฐานสำคัญ โดยผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบของแนวดนตรีย้อนยุคแบบ Jazz , Blues และ Soul ในสัดส่วนที่แตกต่างกันไป จึงทำให้งานเพลงมีลักษณะของแนวดนตรีร่วมสมัยในยุคปัจจุบัน (A Modern-day Twist) อย่างชัดเจน เช่น การใช้จังหวะและทำนองที่หนักแน่น (Hard-hitting Beats) , การใช้เครื่องสังเคราะห์เสียง (Synthesizer) , การเลือกนำเอาแซมเปิ้ล (Sample) ของเพลงมาใช้ เป็นต้น

องค์ประกอบอื่นๆ ที่แสดงถึงความร่วมสมัยของงานเพลงในแผ่นนี้ ได้แก่

1. การที่คริสติน่าร่วมทำงานเพลงกับโปรดิวเซอร์ ซึ่งมีความชำนาญหรือถนัดการทำเพลงแนว R&B / Hip hop ที่เน้นการใช้บีทหรือจังหวะของดนตรี (more beat-driven) แบบสมัยใหม่ เช่น Chris E.Martin หรือรู้จักกันในนามของดีเจพรีเมียร์ (DJ Premier)

เพลงส่วนใหญ่ในแผ่นนี้มีการเลือกนำเอาแซมเปิ้ลจากเพลงเก่าในยุค 60's - 70's (ยกเว้นเพลง F.U.S.S. , Without You และ Still Dirty) มาใช้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งเพื่อช่วยเสริมสร้างองค์ประกอบและอารมณ์ของเพลง ให้มีความโบราณย้อนยุคตามแบบฉบับของดนตรีโวลต์สคูลมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นหนึ่งในเทคนิคที่ดีเจพรีเมียร์มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะอีกด้วย

2. การเลือกใช้วิธีบันทึกเสียงด้วยระบบดิจิทัล (Digital Recording) ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการบันทึกเสียงของงานเพลงสมัยนิยมทั่วไปในปัจจุบัน ที่แตกต่างไปจากขนบนิยมของวิธีการบันทึกเสียงเพลงสโตนีย้อนยุคแบบดั้งเดิมตามที่คริสติน่ากล่าวอ้างถึง ซึ่งมักใช้วิธีการบันทึกเสียงด้วยระบบอนาล็อก (Analog Recording) แทน ประกอบกับการ

แต่งเสริมเต็มเสียงสังเคราะห์ต่างๆ จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ลงไปตามวิถีทางของเพลงสมัยนิยมในปัจจุบันทั่วไป จึงทำให้งานเพลงในแผ่นนี้มีลักษณะของความร่วมสมัยและสอดคล้องกับแนวทางกระแสหลักอย่างชัดเจนทั้งในแง่ของแนวดนตรีและวิธีการผลิต

● **แผ่นที่ 2 : เพลงสไตล์ย้อนยุคที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากแนวคิดของคริสทีน่า กับ ลินดา เพอร์รี่ (จำนวน 9 เพลง)**

งานเพลงในแผ่นนี้ ยืนพื้นด้วยแนวเพลงวินเทจที่ได้รับอิทธิพลจากแนวดนตรีแบบ Jazz , Soul , Blues ในยุคทศวรรษ 20's - 40's โดยผสมผสานเข้ากับเสียงดนตรีที่ถูกบรรเลงจากเครื่องดนตรีแบบสดๆ และไม่มีกานำเอาแซมเปิ้ลของเพลงเก่ามาใช้แทรกในเพลงแต่อย่างใด (ยกเว้นเพลง Candyman) ซึ่งทำให้งานเพลงในแผ่นนี้มีความเป็นเพลงย้อนยุคดั้งเดิม ตามแบบฉบับของเพลงในยุคทศวรรษ 20's - 40's อย่างชัดเจน เช่น

- เพลง Candyman ลอกเลียนดนตรีทั้งหมดมาจากเพลง Boogie Woogie Bugle Boy ของ The Andrew Sisters ในปี 1941 ซึ่งดนตรีที่ใช้ในเพลงนี้ให้อารมณ์คล้ายกับเพลงที่ถูกเปิดจากตู้เพลง (Jukebox) ของร้านอาหารอเมริกันในช่วงยุคทศวรรษ 40's
- เพลง Nasty Naughty Boy มีการใช้เสียงดนตรีที่มีลักษณะคล้ายกับเพลงที่ถูกเปิดตาม Burlesque Club ในช่วงยุคทศวรรษ 20's
- เพลง I Got Trouble มีการใช้เสียงดนตรีที่มีลักษณะเหมือนเสียงเพลงแบบสมัยโบราณ (ช่วงยุคทศวรรษ 20's) ซึ่งถูกเปิดจากเครื่องเล่นแผ่นจานเสียงเก่าๆ เพลงนี้จึงให้อารมณ์คล้ายกับงานเพลงของเบสซี สมิธ (Bessie Smith) ที่มีการบันทึกเสียงโดยใช้วินเทจไมโครโฟนนั่นเอง

นอกจากนั้น งานเพลงในแผ่นนี้ยังใช้วิธีบันทึกเสียงด้วยระบบอนาล็อก อันเป็นวิธีการบันทึกเสียงที่ใช้กับงานเพลงในสมัยก่อน ซึ่งมีความแตกต่างไปจากงานเพลงในแผ่นแรกที่ใช้วิธีบันทึกเสียงด้วยระบบดิจิทัลอลัดจ์ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

แม้ว่างานเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” จะเป็นงานเพลงที่ไม่ได้อิงอยู่กับแนวเพลงกระแสหลักของตลาดเพลงในขณะนั้นอย่างชัดเจน เพราะเลือกใช้แนวเพลงที่ได้รับอิทธิพลมาจากดนตรีย้อนยุค ซึ่งถือเป็นแนวเพลงที่ไม่ได้รับความสนใจจากผู้ฟังอย่างแพร่หลายมากนักในปัจจุบัน หรือได้รับความนิยมนจากผู้ฟังเพียงบางกลุ่มเท่านั้น แต่คริสทีนาก็เลือกที่จะผสมผสานแนวดนตรีย้อนยุคเหล่านั้นเข้ากับองค์ประกอบของแนวเพลงสมัยนิยมในปัจจุบัน เพื่อสร้างความร่วมสมัยให้กับผลงานมากขึ้น

งานเพลงในอัลบั้มนี้จึงเน้นเจาะตลาดไปที่ผู้ฟังกลุ่มคนวัยทำงานหรือวัยผู้ใหญ่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจทำให้เสียฐานแฟนเพลงกลุ่มวัยรุ่น / ก่อนวัยรุ่นที่เคยสั่งสมมาตั้งแต่ยุคสมัยศิลปินที่นับปีต่อมาจนถึงยุคอัลบั้ม “Stripped” ไปอย่างมาก แต่ในทางกลับกันก็ได้ฐานแฟนเพลงกลุ่มใหม่เพิ่มขึ้นมา ทั้งนี้ฐานแฟนเพลงกลุ่มวัยรุ่น / ก่อนวัยรุ่นบางส่วนที่ติดตามผลงานของคริสติน่ามาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ยุคก่อนหน้านี้ ก็ยังคงชื่นชอบและติดตามผลงานในอัลบั้มนี้ต่อไป แม้ว่าจะไม่ได้มีจำนวนมากนักก็ตาม

หากจะกล่าวสรุปแนวเพลงในภาพรวมทั้งหมดแล้ว อาจกล่าวได้ว่า แนวเพลงที่คริสติน่าเลือกใช้ในการสร้างสรรค์งานเพลงส่วนใหญ่ มักอิงอยู่กับแนวเพลงที่ได้รับความนิยมจากตลาดเพลงหรืออยู่ในกระแสความนิยมในขณะนั้นอย่างชัดเจน เช่น แนวเพลง Bubblegum Pop ในช่วงปี 1999 – 2001 , แนวเพลง Pop / Rock / R&B ร่วมสมัย ในช่วงปี 2002 – 2004 , แนวเพลง R&B ร่วมสมัยในปี 2006 – 2007 รวมถึงแนวเพลง Electronica จากอัลบั้ม “Bionic” ที่กำลังจะถูกนำออกโปรโมทในปี 2010 ด้วย ก็ล้วนแล้วแต่เป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมจากตลาดเพลงเป็นอย่างสูงทั้งสิ้น

แม้ว่าแนวเพลงส่วนใหญ่ที่คริสติน่าเลือกใช้ มักอิงอยู่กับกระแสความนิยมของตลาดเพลงในขณะนั้น แต่ด้วยเทคนิควิธีการที่ถูกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานเพลงในแต่ละอัลบั้ม กลับมีลักษณะที่ทำให้งานเพลงมีความแปลกแตกต่างไปจากเพลงกระแสหลักทั่วไปในขณะนั้น เช่น

- การเลือกใช้แนวเพลงนอกกระแส เช่น Jazz / Soul / Blues โดยนำมาผสมผสานเข้ากับเทคนิควิธีการสร้างสรรค์งานเพลงสมัยใหม่ เช่น การใช้เครื่องดนตรี การใช้อุปกรณ์ปรุงแต่งเสียงร้องและเสียงดนตรี เป็นต้น เพื่อสร้างงานเพลงให้มีความร่วมสมัยมากขึ้น โดยยังคงอิงอยู่กับกระแสความนิยมของตลาดเพลงในขณะนั้น
- การเลือกใช้โปรดิวเซอร์และศิลปินในกลุ่มอินดี้ ซึ่งมักมีเทคนิควิธีการสร้างสรรค์งานเพลงที่มีลักษณะค่อนข้างแตกต่างไปจากเพลงกระแสหลักทั่วไป ซึ่งช่วยทำให้สไตล์ของแนวเพลงหรือรายละเอียดของดนตรีมีลักษณะที่ไม่เหมือนหรือซ้ำซากกับงานเพลงเหล่านั้นมากนัก

4.2.2.2) เนื้อหาของเพลง (Lyrical Content)

4.2.2.2.1) ยุคศิลปินที่นโปป

หากพิจารณาถึงเนื้อหาของเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และ “Mi Reflejo” แล้วสามารถจำแนกสาระสำคัญออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก

เนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ มักถ่ายทอดถึงเรื่องราวความรักของวัยรุ่นที่กำลังคบหาดูใจกันในฐานะแฟน ซึ่งมักเป็นความรักแบบฉาบฉวย เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและสิ้นสุดความสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว และเป็นความสัมพันธ์ที่ยังไม่ค่อนแน่นแฟ้นมั่นคงมากนัก โดยเน้นไปที่การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกหวั่นไหว ความลุ่มหลงในรัก ความปรารถนาที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับคนรัก ความคาดหวังที่มีต่อคนรัก การแสดงความรักต่อกันผ่านทางคำพูดและการกระทำ เป็นต้น

ภาพรวมของเพลงในอัลบั้มนี้มักมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับความรักแบบสุขสมหวัง หรือเป็นความสัมพันธ์ในเชิงอุดมคติที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ต้องการ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความรักแบบ Puppy Love ตามแบบฉบับหรือขนบนิยมของศิลปินที่นโปปนั่นเอง

เพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก มีจำนวน 13 เพลง ได้แก่ Genie In A Bottle , What A Girl Wants , I Turn To You , Come On Over Baby (All I Want Is You) , So Emotional , Love For All Seasons , Somebody's Somebody , When You Put Your Hands On Me , Blessed , Love Will Find A Way , Don' Make Me Love You , We're A Miracle และ Too Beautiful For Words

เพลงในอัลบั้ม “Mi Reflejo” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก มีจำนวน 10 เพลง ได้แก่ Genio Atrapado , Falsas Esperanzas , El Beso Del Final , Pero Me Acuerdo De Ti , Ven Conmigo (Solamente Tú) , Si No Te Hubiera Conocido , Contigo En La Distancia , Cuando No Es Contigo , Por Siempre Tú และ Una Mujer

เนื้อเพลง So Emotional	ความหมาย
You make me feel so emotional	เธอทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้นและเกิดอารมณ์หวั่นไหว
I can't let go I'm so emotional	ฉันหนีไปไหนไม่ได้ ฉันรู้สึกตื่นเต้นหวั่นไหวเหลือเกิน
I'm sinking fast into an ocean full of you	ตัวฉันเหมือนดำดิ่งลึกลงสู่ห้วงแห่งมหาสมุทรที่ล้อมรอบไปด้วยตัวเธอ
I'm so emotional	ฉันรู้สึกตื่นเต้นและหวั่นไหวเสียเหลือเกิน

ตารางที่ 4.2.5 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง So Emotional

เนื้อเพลง Blessed	ความหมาย
Blessed for everything you've given me	ขออธิษฐานให้กับทุกสิ่งสิ่งที่คุณมอบให้กับฉัน
Blessed for all the tenderness you show	ขออธิษฐานให้กับความอ่อนโยนที่คุณแสดงออกมา
Do my best with every breath that's in me	ฉันตั้งใจทำทุกอย่างให้ดีที่สุดในทุกๆ ลมหายใจที่ฉันมี
Blessed to make sure you never go	ขออธิษฐานเพื่อให้ฉันมั่นใจว่าคุณจะไม่ไปไกลจากฉันอีก

ตารางที่ 4.2.6 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Blessed

2. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความนับถือในตนเอง (Self-esteem)

เนื้อหาของเพลงในกลุ่มนี้ มักถ่ายทอดถึงความรู้สึกนึกคิดเพื่อบอกกล่าวให้กับคนทั่วไปได้รับทราบและตระหนักถึงคุณค่าที่มีอยู่ในตนเอง รวมไปถึงการถ่ายทอดเรื่องราวที่บอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกจากภายใน มากกว่าที่จะบอกเล่าเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาภายนอกอย่างชัดเจนเหมือนเพลงที่อยู่ในเนื้อหาากลุ่มแรก

เพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความนับถือในตนเอง มีจำนวน 2 เพลง ได้แก่ Reflection , Obvious

เพลงในอัลบั้ม “Mi Reflejo” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความนับถือในตนเอง มีจำนวน 1 เพลง ได้แก่ Mi Reflejo (ซึ่งเป็นเพลงเดียวกันกับ Reflection แต่มีการแปลงเนื้อร้องเป็นภาษาสเปน)

เนื้อเพลง Reflection	ความหมาย
Who is that girl I see staring straight back at me	ใครกันนะคือเด็กผู้หญิงที่ฉันมองเห็น เธอกำลังจ้องมองกลับมาที่ฉัน
Why is my reflection someone I don't know	ทำไมกันนะ เงามที่สะท้อนตัวตนของฉันออกมาถึงเป็นคนๆ หนึ่งที่ฉันไม่เคยรู้จัก
Must I pretend that I'm someone else for all time	ฉันจะต้องเสแสร้งแกล้งแสดงเป็นคนอื่นอยู่ตลอดเวลาไปอีกนานเท่าไร
When will my reflection show who I am inside	เมื่อไหร่กันนะ เงามที่สะท้อนตัวตนของฉันจะปรากฏให้เห็นว่าฉันเป็นใครกันแน่

ตารางที่ 4.2.7 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Reflection

เนื้อเพลง Obvious	ความหมาย
I'm the one who's in control. Now i'm acting like a fool	ตอนนี้ฉันรู้สึกเหมือนกับคนโง่คนหนึ่งที่อยู่ภายใต้การควบคุมของเธอ
Do my feelings show? Is my face aglow?	ฉันแสดงความรู้สึกออกมาให้เห็นบ้างไหม... สีหน้าของฉันดูแสดงออกให้เห็นบ้างไหม
Isn't it obvious?	ความรู้สึกเหล่านั้นมันถูกแสดงออกมาชัดเจนมากไหม

ตารางที่ 4.2.8 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Obvious

ส่วนเพลงในอัลบั้ม “My Kind of Christmas” มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณีการใช้ชีวิตของคนทั่วไปในช่วงเทศกาลวันคริสต์มาส และการอธิษฐานขอพรจากพระเจ้า ซึ่งเป็นไปตามขนบแบบแผนของเพลงคริสต์มาสทั่วไป โดยไม่มีเนื้อหาที่เป็นจุดเด่นหรือแปลกแตกต่างไปจากขนบนิยมเหล่านั้น

4.2.2.2.1) ยุคอัลบั้ม Stripped

เนื้อหาของเพลงในอัลบั้ม “Stripped” เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของคริสติน่าตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงช่วงปี 2002 โดยเน้นให้ความสำคัญกับช่วงปี 2001 – 2002 ซึ่งเป็นช่วงที่คริสติน่ามีความรักครั้งแรก แต่ก็ต้องพบกับความผิดหวังและความเจ็บปวดใจอย่างรุนแรงเช่นกัน เรื่องราวเหล่านี้จึงถูกถ่ายทอดผ่านเนื้อเพลงส่วนใหญ่ในอัลบั้ม

เพลงหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการถ่ายทอดแนวคิด เจตนาอารมณ์ และปูพื้นฐานแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีทั้งหมดในยุคสมัยนี้ได้แก่ เพลง Stripped Intro ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างความเป็นตัวตนและแนวคิดที่ใช้การสื่อสารผลงานได้อย่างชัดเจน ดังนี้

เนื้อเพลง Stripped Intro	ความหมาย
Waited a long time for this	รอคอยมานานเหลือเกินสำหรับสิ่งนี้
Feels right now	ตอนนี้ฉันรู้สึกดี
Uh, uh, ha, ha	ฮู้ว ฮู้ว ฮ่า ฮ่า
Allow me to introduce myself	ขออนุญาตแนะนำตัวของฉันนะ
Want you to come a little closer	ฉันต้องการให้พวกคุณได้เข้ามาใกล้สักกนิด
I'd like you to get to know me a little bit better	ฉันอยากให้พวกคุณรู้จักฉันเพิ่มขึ้นอีกสักหน่อย
Meet the real me	มาพบกันตัวตนที่แท้จริงของฉันได้แล้ว

Sorry you can't define me,	โทษทีนะ ถ้าพวกคุณจะนิยามตัวตนของฉันไม่ได้
Sorry I break the mold	โทษทีนะ ถ้าฉันจะทลายแบบแผนเดิมๆ ที่ครอบงำฉันอยู่
Sorry that I speak my mind,	โทษทีนะ ถ้าฉันจะพูดในสิ่งที่ฉันคิด
Sorry don't do what I'm told	โทษทีนะ ถ้าฉันจะไม่ได้ทำในสิ่งที่ฉันเคยบอกพวกคุณไว้
Sorry if I don't fake it,	โทษทีนะ ถ้าฉันจะไม่ยอมเสแสร้งแก้งทำอีกต่อไป
Sorry I come too real	โทษทีนะ ถ้าฉันจะทำในสิ่งที่มันเป็นจริงมากเกินไป
I will never hide what I really feel	ฉันจะไม่เก็บซ่อนความรู้สึกภายใน
No way, oh	ไม่มีทางอีกต่อไป... ใจ
So here it is	นี่ละคือสิ่งที่ฉันเป็น
No hype, no gloss, no pretense	ไม่มีสิ่งเกินจริง ไม่มีภาพลวงตา ไม่มีการเสแสร้งอีกต่อไป
Just me..... Stripped	นี่ละคือตัวฉัน... ปลดเปลื้องมันออกมา

ตารางที่ 4.2.9 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Stripped Intro

เนื้อหาของเพลงนี้ได้แสดงถึงตัวตนของคริสทีน่าในด้านที่แข็งแกร่ง หัวหาญ อดทน โดยไม่สนใจต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม ขอเพียงแต่ให้เธอได้ทำในสิ่งที่ตัวเองคิดและชอบอย่างตรงไปตรงมา แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะไม่ใช่ที่ชื่นชอบของใครหลายๆ คนก็ตาม ซึ่งถือเป็นเพลงที่สะท้อนแนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานในด้านต่างๆ ของยุคสมัยนี้ได้อย่างชัดเจนมากที่สุดเพลงหนึ่งในอัลบั้มก็ว่าได้

หากพิจารณาเนื้อหาของเพลงในอัลบั้ม "Stripped" แล้ว สามารถจำแนกสาระสำคัญของออกได้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก

เนื้อหาของเพลงในกลุ่มนี้ มักถ่ายทอดถึงเรื่องราวความรักและอารมณ์ความรู้สึกที่คริสทีน่ามีต่ออดีตคนรักคนแรกอย่างจอร์จ ซานโตส ในช่วงที่กำลังคบหาดูใจซึ่งกันและกัน (ปี 2000 - 2002) ซึ่งมักสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกในรัก และความเจ็บปวดทุกข์ทรมานจากการไม่สมหวังในรัก

จะเห็นได้ว่าเพลงในกลุ่มนี้แม้จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรัก แต่ก็ล้วนแล้วแต่เป็นความรักที่ให้ความรู้สึกผิดหวัง กอดตัน น่าหดหู่ น่าเจ็บปวด และแสดงถึงความไม่มั่นคงในรัก โดยไม่

มีเพลงใดเลยที่ให้อารมณ์รักแบบหวานซึ้งหรือสดใสสวยงาม และไม่มีเพลงใดเลยที่มีเนื้อหาความรักแบบ Puppy Love เช่นเดียวกับเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และ “Mi Reflejo” แต่เนื้อหาส่วนใหญ่กลับถ่ายทอดถึงเรื่องราวความรักในลักษณะที่ก้าวผ่านจุดๆ นั้นมาแล้ว และทำให้คริสติน่าได้เรียนรู้ถึงความเจ็บปวดและความผิดหวังที่เกิดขึ้นจากการมีความรัก

เพลงในอัลบั้ม “Stripped” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก มีจำนวน 5 เพลง ได้แก่ Walk Away , Infatuation , Loving Me 4 Me , Impossible และ Underappreciated (ไม่นับรวมเพลง Interlude ที่ใช้คั่นระหว่างเพลง ได้แก่ Primer Amor และ Love's Embrace ซึ่งเป็นเพลงสั้นๆ ที่ใช้แทรกคั่นระหว่างเพลงเท่านั้น) ตัวอย่างเช่น

เนื้อเพลง Walk Away	ความหมาย
Oh and it hurts my soul. Cuz I can't let go	โอ้ ความรักทำให้ฉันเจ็บปวดรวดร้าวถึงข้างใน เพราะฉันไม่สามารถที่จะหยุดรักเธอได้
All these walls are caving in. I can't stop my suffering	เหมือนมีกำแพงก่อตัวขึ้นมาขวางกั้น และฉันก็ไม่สามารถที่จะหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานนี้ไปได้
I hate to show that I've lost control	ฉันเกลียดที่จะต้องแสดงให้เห็นว่าฉันสูญเสียการควบคุมตัวเองไป
Cuz I, I keep going right back. To the one thing that I need to walk away from	เพราะถึงยังไงฉันก็ยังคงอยากย้อนกลับไปหา ในสิ่งที่ฉันอยากจะหลีกเลี่ยงไปให้พ้นอยู่ดี

ตารางที่ 4.2.10 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Walk Away

เนื้อเพลง Impossible	ความหมาย
It's impossible to love you	มันคงเป็นไปได้ที่ฉันจะรักเธอ
If you don't let me know what you're feeling	ถ้าเธอยังคงไม่ยอมเปิดให้ฉันรู้ว่าเธอรู้สึกยังไง
It's impossible for me to give you what you need	มันคงเป็นไปได้ที่ฉันจะให้ในสิ่งที่เธอต้องการ
If you're always hidin' from me	ถ้าหากเธอยังคงปิดบังบางสิ่งอยู่

ตารางที่ 4.2.11 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Impossible

2. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความนับถือในตนเอง (Self-esteem)

เนื้อหาของเพลงที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ มักไม่ได้เน้นถึงการเล่าเรื่องราวชีวิตของคริสทีน่าโดยตรง แต่เป็นผลพวงที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่คริสทีน่าเคยประสบพบเจอมาในอดีต ส่งผลให้เธอรู้จักตระหนักถึงคุณค่าที่มีอยู่ในตนเอง และนำมาใช้เป็นพลังเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง (Self-belief) ต่อไป เนื้อหาส่วนใหญ่ของเพลงให้ความสำคัญกับการตั้งมั่นและยึดเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง แม้ว่าเพลงที่มีเนื้อหาจัดอยู่ในกลุ่มนี้จะไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในระดับสังคม แต่ก็แสดงให้เห็นถึงปัญหาในระดับปัจเจกบุคคล ซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของคนทั่วไป

เพลงในอัลบั้ม “Stripped” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความนับถือในตนเอง มีจำนวน 8 เพลง ได้แก่ Stripped Intro , Beautiful , Cruz , Soar , Stripped Pt.2 , The Voice Within , Keep On Singin’ My Song และ I Will Be ตัวอย่างเช่น

เนื้อเพลง The Voice Within	ความหมาย
When there's no one else, look inside yourself	ยามที่ไม่มีใคร จงมองลึกเข้าไปข้างในตัวคุณเอง
Like your oldest friend just trust the voice within	เหมือนเพื่อนคนหนึ่งที่คุณเคยรู้จักมานานแสนนาน เพียงแค่เชื่อมั่นเสียงจากข้างใน
Then you'll find the strength that will guide your way	มันจะทำให้คุณได้ค้นพบความเข้มแข็งที่จะช่วยนำทางให้กับชีวิตของคุณเอง
You'll learn to begin to trust the voice within	และคุณจะได้เรียนรู้ที่จะเริ่มเชื่อมั่นในเสียงจากข้างในเหล่านั้น

ตารางที่ 4.2.12 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง The Voice Within

เนื้อเพลง Keep On Singin’ My Song	ความหมาย
I believe they can take anything from me	ฉันเชื่อว่าอาจจะมีใครที่สามารถพรากบางสิ่งบางอย่างไปจากตัวฉันได้
But they can't succeed in taking my inner peace from me	แต่พวกเขาไม่มีทางที่จะมาพรากความสุขภายในใจของฉันไปได้สำเร็จ
They can say all they wanna say about me	พวกเขาสามารถที่จะพูดอะไรก็ได้ที่เขาคิดเกี่ยวกับตัวฉัน
But I'm gonna carry on (Carry on)	แต่ถึงอย่างไร ฉันก็จะเดินตามทางของฉันต่อไป
I'mma keep on (keep on) singin' my song	ฉันก็จะยังคงมุ่งมั่นร้องเพลงของฉันแบบนี้ต่อไป

ตารางที่ 4.2.13 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Keep On Singin’ My Song

3. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความไม่เสมอภาคเท่าเทียมและการกดขี่ทางเพศ

เพลงในกลุ่มนี้มีเนื้อหาสาระที่ต่อยอดมาจากเนื้อเพลงในกลุ่มที่ 2 กล่าวคือ นอกจากจะตระหนักถึงคุณค่าและความนับถือภายในตนเองแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น เพื่อเรียกร้องความยุติธรรมและความเสมอภาคเท่าเทียมกันระหว่างเพศให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเรื่องการกดขี่ทางเพศ ซึ่งเนื้อหาของเพลงในลักษณะดังกล่าวถือเป็นถ้อยแถลงที่แสดงความคิดเห็นของผู้หญิงคนหนึ่งในฐานะของศิลปิน ที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นประเด็นปัญหาสังคมให้สาธารณชนได้รับรู้และตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาเหล่านั้น โดยแฝงนัยยะของการลุกขึ้นต่อสู้เพื่อเรียกร้องให้เกิดความยุติธรรมในสังคม

เพลงในอัลบั้ม “Stripped” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความไม่เสมอภาคเท่าเทียมกันทางเพศ มีจำนวน 3 เพลง ได้แก่ Can't Hold Us Down , Fighter และ Make Over ตัวอย่างเช่น

เนื้อเพลง Can't Hold Us Down	ความหมาย
What am I not supposed to have an opinion?	ฉันไม่ควรที่จะมีสิทธิ์มีเสียงในการแสดงความคิดเห็นเลย จั้หรือ?
Should I be quiet to speak because i'm a woman?	ฉันควรที่จะหุบปากเงียบเพียงแค่ว่าฉันเป็นผู้หญิง จั้หรือ?
Call me a bitch (bitch) cause i speak what's on my mind	(เธอ) เรียกฉันว่านางผู้หญิงลำสอน เพียงแค่ว่าฉันพูดในสิ่งที่ฉันคิด
Guess it's easier for you to swallow if i sat and smiled	และคิดว่ามันง่ายเสียเหลือเกินที่หวังจะได้ครอบครองตัวฉัน เพียงแค่ว่าฉันนั่งและส่งยิ้มให้
This is for my girls all around the world	นี่คือบทเพลงสำหรับผู้หญิงทุกคน
Who have come across a man that don't respect your worth	ที่ถูกพวกผู้ชายดูถูกและไม่เคารพในคุณค่าที่พวกเธอมี
Thinkin' all women should be seen, not heard	คิดเสียแต่ที่ผู้หญิงทุกคนเป็นเพียงแค่อินค้าล่อตาล่อใจ และไม่มีสิทธิ์ที่จะรู้เห็นอะไร
So what do we do girls? Shout louder	แล้วพวกผู้หญิงอย่างเราควรจะทำยังไงล่ะ..... ตะโกนเรียกร้องออกมาให้ดังกว่านี้สิ

ตารางที่ 4.2.14 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Can't Hold Us Down

4. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวอันขมขื่นของตนในอดีต

เพลงที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของคริสทีน่าล้วนๆ โดยเป็นการบอกเล่าเรื่องราวความขมขื่นและความเจ็บปวดที่เธอได้รับ จากการถูกพ่อของเธอกระทำทารุณกรรมต่อแม่และตัวของเธอเอง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอต้องเข้มแข็งและยืนหยัดต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตรอดอยู่ต่อไป เพลงในกลุ่มนี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาส่วนตัวที่เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาสังคม เช่น การใช้ความรุนแรง การกดขี่ทางเพศ และปัญหาครอบครัว เนื้อหาที่ปรากฏในเนื้อเพลงเป็นการบอกเล่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยไม่มีการกล่าวถึงแนวทางที่ควรปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหาให้ลดน้อยลง เช่นเดียวกับเพลงในกลุ่มที่ 2 และ 3

เพลงในอัลบั้ม “Stripped” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวอันขมขื่นในอดีต มีจำนวน 1 เพลง ได้แก่ I'm OK

เนื้อเพลง I'm OK	ความหมาย
Hurt me to see the pain across my mother's face	เจ็บปวดเหลือเกินทุกครั้งที่ได้เห็นรอยบาดแผลบนหน้าของแม่
Everytime my father's fist would put her in her place	ทุกๆ ครั้งที่พ่อใช้กำปั้นทุบตีแม่
Hearing all the yelling, I would cry up in my room	เสียงกรีดร้องที่ดังลั่น มันทำให้ฉันได้แต่ร้องไห้อยู่ในห้อง
Hoping it would be over soon ut I'm gonna carry on (Carry on)	และได้แต่หวังว่าเหตุการณ์ร้ายๆ จะสิ้นสุดลงในเร็วๆ นี้

ตารางที่ 4.2.15 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง I'm OK

5. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์

เนื้อหาของเพลงในกลุ่มนี้ มีลักษณะที่ค่อนข้างหยาบคาย ล่อแหลม และสื่อถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงนิสัยอีกด้านหนึ่งของมนุษย์ที่มีสัญชาตญาณดิบเถื่อนและแสวงหาการมีเพศสัมพันธ์เพื่อสนองความใคร่ เพียงแต่คนทั่วไปเลือกที่จะไม่แสดงหรือเปิดเผยความรู้สึกในด้านนี้ออกมาอย่างชัดเจน ในขณะที่คริสทีน่าเลือกที่จะสื่อสารลักษณะดังกล่าวออกมาให้เป็นที่ประจักษ์ชัด เพื่อแสดงถึงความซื่อสัตย์และความกล้าหาญในการถ่ายทอดถึงสิ่งที่เธอคิดตามความเป็นจริง

เนื้อหาของเพลงในกลุ่มนี้ยังสอดคล้องกับภาพลักษณ์แบบ Xtina ที่มักแสดงออกถึงท่าทางและพฤติกรรมยั่วโลกีย์อย่างชัดเจนอีกด้วย ถึงแม้ว่าเพลงในกลุ่มนี้จะมีเพียงแค่ 2 เพลงจาก

เพลงทั้งหมดในอัลบั้มจำนวน 21 เพลงก็ตาม แต่ด้วยเนื้อหาที่ถ่ายทอดถึงเรื่องเซ็กส์อย่างเปิดเผย ชัดเจนและตรงไปตรงมา ประกอบกับการโปรโมทเปิดตัวอัลบั้มด้วยเพลง Dirty ซึ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อหาถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ จึงทำให้เนื้อหาของเพลงในกลุ่มนี้มีความโดดเด่น และกลายเป็นแนวคิดหลักที่กลบเนื้อหาในกลุ่มอื่นๆ รวมถึงส่งอิทธิพลต่อภาพลักษณ์และวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีในภาพรวมของยุคนี้ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

เพลงในอัลบั้ม “Stripped” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์ มีจำนวน 2 เพลง ได้แก่ Get Mine, Get Yours และ Dirty ตัวอย่างเช่น

เนื้อเพลง Get Mine, Get Yours	ความหมาย
Put your hands on my waistline. Want your skin up against mine	เอามือของเธอจับที่เอวฉันสิ ฉันอยากเอาร่างกายของเธอมาแนบชิดติดกับร่างกายของฉัน
Move my hips to the bass line	โยกสะโพกของฉันให้ต่ำลงอีกนิด
Let me get mine you get yours. (But don't fall in love)	แล้วทำให้ฉันและเธอถึงจุดสุดยอด (แต่อย่าลุ่มหลงจนเกิดเป็นความรัก)
Hang a please dont disturb sign	ทำให้ฉันมีความสุขอย่างต่อเนื่อง โปรดอย่าหยุดมัน
Put my back into a slow grind sending chills up and down my spine	ขย่มสะโพกของฉันอย่างช้าๆ สร้างความเสียวซ่าให้ลึกทั่วทุกอณูภายในร่างกาย
Let me get mine you get yours	แล้วทำให้ฉันและเธอถึงจุดสุดยอด

ตารางที่ 4.2.16 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Get Mine, Get Yours

4.2.2.2.1) ยุคอัลบั้ม Back to Basics

เนื้อหาของเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของคริสติน่า ตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงช่วงปี 2006 โดยเน้นให้ความสำคัญกับช่วงปี 2004 – 2006 ซึ่งเป็นช่วงที่คริสติน่ากำลังศึกษาคบหาอยู่กับจอร์แดน แบรทแมน จนกระทั่งได้แต่งงานและใช้ชีวิตครองคู่อยู่ร่วมกันในที่สุด ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่เธอมีความสุขเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้พบเจอกับคนที่ดีพร้อมสำหรับเธอเอง และสามารถที่จะใช้ชีวิตเคียงคู่อยู่ร่วมกันไปอย่างมั่นคง เรื่องราวเหล่านี้จึงกลายเป็นแรงบันดาลใจสำคัญของอัลบั้มชุดนี้ และถูกถ่ายทอดผ่านเนื้อเพลงส่วนใหญ่ในอัลบั้ม

เพลงหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการถ่ายทอดแนวคิด เจตนารมณ์ และปูพื้นฐานแนวทางในการสื่อสารผลงานทางดนตรีทั้งหมดในยุคสมัยนี้ ได้แก่ เพลง Intro (Back to Basics) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการบอกกล่าวถึงพื้นฐานแนวคิดที่ใช้การสื่อสารผลงานได้อย่างชัดเจน ดังนี้

เนื้อเพลง Intro (Back to Basics)	ความหมาย
Very pleasant good evening, ladies and gentlemen	ยินดีต้อนรับเป็นอย่างยิ่ง ท่านสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีทั้งหลาย
It is now time...	ถึงเวลาแล้ว
The one and only...	มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น
There never will be another...	และจะไม่มีทางที่จะเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น
Christina Aguilera.	คริสทีน่า อากิเลร่า
That's how music should sound!	นั่นคือทิศทางที่แนวดนตรีควรจะเข้าไป
I've waited for some time	บางครั้ง...ฉันเฝ้ารอเวลาเช่นนี้
To get inside the minds	เพื่อที่จะได้เข้าไปสัมผัสถึงความรู้สึกข้างใน
Of every legend I've ever wanted to stand beside.	ของบุคคลผู้เป็นตำนานทั้งหลายที่ฉันเคยอยากขึ้นไปยืนอยู่เคียงข้าง
It's like an endless ride	มันเหมือนกับการวิ่งไล่อย่างไม่มีการสิ้นสุด
Feeling the lows and highs	ฉันรู้สึกได้ถึงทุกซอกทุกมุม
Of every lyric and melody, every single rhyme.	ในทุกท่วงทำนอง เนื้อร้องและจังหวะ
So here I stand today	ที่ๆ ฉันยืนอยู่ตอนนี้
In tribute I do pay	ก็เพื่อแสดงความรำลึกและสดุดี
To those before me who laid it down and paved the way.	ให้กับศิลปินรุ่นก่อนที่ได้สร้างและปูแนวทางดนตรีไว้ให้
And so to God i pray	รวมไปถึงเพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ฉันศรัทธา
That he will give me strength	ซึ่งท่านได้ประทานความเข้มแข็งทั้งปวงมาให้
To carry forward the gift of song in his good faith.	เพื่อที่จะให้ฉันเดินหน้าสร้างสรรค์งานเพลงต่อไปตามความเชื่อมั่นและศรัทธาที่มี
In his good faith.	ในความศรัทธาอันบริสุทธิ์ของท่าน
I'm going back to basics	ฉันกำลังย้อนกลับไปสู่วันวาน
To where it all began	ที่ๆ เป็นจุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทุกอย่าง

I'm ready now to face it	และในตอนนี้ฉันพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับมันแล้ว
I wanna understand	ฉันอยากที่จะเข้าใจว่า
What made the the soul singers and the blues figures	อะไรที่ช่วยสร้างลีลาท่วงท่าแห่งความเป็นดนตรีโซลและบลูส์ของศิลปินเหล่านั้น
That inspired a higher generation	ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับอนุชนคนรุ่นต่อมา
The jazz makers and the ground-breakers	ศิลปินแจ๊สและนักดนตรีผู้คิดริเริ่มสร้างสรรค์
They gave so much of themselves in dedication	พวกเขาทุ่มอุทิศตนเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีไว้อย่างมากมาย

ตารางที่ 4.2.17 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Intro (Back to Basics)

เนื้อหาของเพลงนี้ได้แสดงถึงตัวตนของคริสทีน่าในอีกแง่มุมหนึ่งที่มีลักษณะอ่อนโยน ยึดติดอยู่กับความสุขของชีวิตครอบครัวอันแสนอบอุ่น โดยนำไปเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องของรสนิยมทางดนตรีส่วนตัวที่ชื่นชอบแนวเพลงย้อนยุค และต้องการศึกษาเรียนรู้ถึงบริบททางดนตรีในแง่มุมต่างๆ ของยุคสมัยอดีต พร้อมทั้งแสดงเจตนารมณ์เพื่อที่จะสืบสานงานดนตรีให้คงอยู่ต่อไป เพื่อเป็นมรดกทางศิลปะประชาชนอันล้ำค่าให้แก่อนุชนคนรุ่นหลัง โดยที่คริสทีน่าก็ไม่ได้ละทิ้งความเป็นตัวตนที่เคยถ่ายทอดผ่านผลงานในยุคอัลบั้ม “Stripped” ไปซะทีเดียว เธอยังคงแสดงถึงความภาคภูมิใจในความสามารถของตน และตระหนักนับถือในคุณค่าที่ตัวเองมีอยู่อย่างไม่เสื่อมคลาย เนื้อหาที่ปรากฏในเพลงนี้จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงแนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานของยุคสมัยนี้ได้ อย่างชัดเจนมากที่สุดเพลงหนึ่งในอัลบั้มก็ว่าได้

หากพิจารณาเนื้อหาของเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” แล้ว สามารถจำแนกสาระสำคัญออกได้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก

เนื้อหาสาระของเพลงส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ มักถ่ายทอดถึงเรื่องราวความรักและอารมณ์ความรู้สึกที่คริสทีน่ามีต่อคนรักคนปัจจุบันอย่างจอร์แดน แบริทแมน ซึ่งเริ่มต้นคบหาดูใจกันในฐานะของแฟน และพัฒนาความสัมพันธ์เรื่อยมา จนกระทั่งได้แต่งงานและใช้ชีวิตครองคู่อยู่ร่วมกันในที่สุด แม้ว่าเพลงส่วนใหญ่จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรักแบบสุขสมหวัง แต่ก็เป็นความรักแบบผู้ใหญ่ ที่มีจิตใจค่อนข้างแน่วแน่และมั่นคงต่อความรักระหว่างกันและกัน มีการเรียนรู้นิสัยใจคอเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่การใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในฐานะของสามีภรรยา ซึ่งแตกต่างไปจากเนื้อหาของเพลงที่เกี่ยวกับความรักแบบ Puppy Love ในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และความรักแบบขมขื่นผิดหวังในอัลบั้ม “Stripped” อย่างชัดเจน

หากพิจารณาถึงเนื้อหาของเพลงในกลุ่มนี้ โดยไม่ได้เปรียบเทียบอ้างอิงกับชีวประวัติของคริสทีน่าแล้ว พบว่ามีเนื้อหาคล้ายกับเพลงรักตามแบบฉบับศิลปินสมัยนิยมทั่วไป แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงเนื้อหาของเพลงควบคู่ไปกับชีวประวัติส่วนตัวของคริสทีน่าแล้วพบว่า เนื้อหาของเพลงมีลักษณะที่สอดคล้องกับชีวประวัติส่วนตัวของเธออย่างชัดเจน ซึ่งถือเป็นกลวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งที่สะท้อนถึงเรื่องราวชีวิตและความเป็นตัวตน ผ่านผลงานทางดนตรีออกมาได้อย่างชัดเจน

เพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก มีจำนวน 7 เพลง ได้แก่ Ain't No Other Man , Understand , Slow Down Baby , On Our Way , Without You , Save Me From Myself และ The Right Man ตัวอย่างเช่น

เนื้อเพลง Ain't No Other Man	ความหมาย
Ain't no other man, can stand up next to you	ไม่มีผู้ชายคนไหนอีกที่จะมายืนเทียบเคียงเธอได้
Ain't no other man on the planet does what you do	ไม่มีผู้ชายคนไหนบนโลกใบนี้ที่จะทำเหมือนในสิ่งที่เธอทำได้
You're the kinda guy, a girl finds in a blue moon	เธอคือผู้ชายที่ใช่เลย ผู้ชายที่ฉันไม่ค่อยได้พบเจอได้ง่ายนัก
You got soul, you got class. You got style, you bad ass (oh yeah!)	เธอเป็นคนมีจิตวิญญาณ มีระดับ เธอมีสไตล์เท่ กั้นของเธอช่วยวนมาก (โอ้ เย้!)
Ain't no other man its true (alright). Ain't no other man but you	ไม่มีผู้ชายคนไหนอื่นอีก (ใช่แล้ว) ไม่มีผู้ชายคนไหนอีกนอกจากเธอ

ตารางที่ 4.2.18 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Ain't No Other Man

เนื้อเพลง The Right Man	ความหมาย
Well I'm standing in the chapel. Wearing my white dress	ฉันกำลังยืนอยู่ในโบสถ์แห่งนี้ ในชุดเจ้าสาวสีขาวบริสุทธิ์
I have waited for this moment. With tears of happiness	ฉันรอเวลานี้มานานแสนนาน ด้วยน้ำตาแห่งความปลื้มปิติ
Here I leave behind my past. By taking the chance	ฉันจะทิ้งอดีตอันขมขื่นไว้ ณ ที่แห่งนี้ ด้วยการลองเสี่ยงโอกาสนี้ดูสักครั้ง
I've finally found the right man	และแล้วในที่สุด ฉันก็ได้พบว่าเธอคือผู้ชายที่ใช่สำหรับฉัน

ตารางที่ 4.2.19 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง The Right Man

2. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความนับถือในตนเอง (Self-esteem)

เพลงที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ มีเนื้อหาสาระที่มีลักษณะเช่นเดียวกับเพลงจากอัลบั้ม “Stripped” ที่อยู่ในกลุ่มสาระเดียวกัน ซึ่งได้ถ่ายทอดแนวคิดเกี่ยวกับ Ego และ Self-esteem อันเป็นผลพวงมาจากการต่อสู้ดิ้นรนต่อความเจ็บปวดทุกข์ทรมานที่คริสทีน่าเคยได้รับมาในอดีต อีกทั้งยังคงตอกย้ำถึงแนวคิดและภาพลักษณ์ของการเป็นศิลปินที่มีความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว ไม่สนต่อกระแสวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมไว้อย่างไม่เสื่อมคลาย ซึ่งถือเป็นแนวคิดอย่างหนึ่งที่สืบทอดและต่อยอดมาจากงานเพลงในอัลบั้ม “Stripped” เช่นกัน

เพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความนับถือในตนเอง มีจำนวน 4 เพลง ได้แก่ Intro (Back to Basics) , Make Me Wanna Pray , Still Dirty และ Here To Stay ตัวอย่างเช่น

เนื้อเพลง Makes Me Wanna Pray	ความหมาย
What is this feeling coming over me?	ความรู้สึกที่เข้ามาเยือนฉันนี่มันอะไรกัน
I'm taken back in disbelief	ฉันถูกดึงกลับไปสู่ความไม่เชื่อมั่นในตัวเองอีกครั้ง
Is this really me, ha! in the mirror I see?	นี่คือตัวตนที่แท้จริงของฉันแน่หรือ... ภายใต้นานกระจกที่ฉันเห็น
Staring back at me	มันจ้องมองกลับมาที่ฉัน
Could it be? A new reflection of a woman complete	จะเป็นไปได้ไหมว่า มันคือภาพสะท้อนของผู้หญิงคนหนึ่งที่มีทุกสิ่งทุกอย่างเพียบพร้อมและสมบูรณ์แบบ

ตารางที่ 4.2.20 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของ

เพลง Makes Me Wanna Pray

เนื้อเพลง Here To Stay	ความหมาย
Gonna keep on doing my thing	ฉันจะยังคงทำในสิ่งที่ฉันอยากทำอยู่ต่อไป
Cause whether they love or they hating on me	ไม่ว่าพวกคุณจะพอใจหรือไม่กับสิ่งที่ฉันทำก็ตาม
I'll still be the same girl I used to be	ฉันก็จะยังคงเป็นหญิงแกร่งคนเดิมเหมือนที่ฉันเคยเป็น
Cause I ain't going no place no I'm here to stay	มันทำให้ฉันไม่คิดที่จะหนีไปไหน และฉันจะยังอยู่ในที่ที่เดิมของฉันนี้แหละ

ตารางที่ 4.2.21 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Here To Stay

3. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวอันขมขื่นของตนในอดีต

เพลงที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ มีเนื้อหาสาระที่มีลักษณะเช่นเดียวกับเพลงจากอัลบั้ม “Stripped” ที่อยู่ในกลุ่มสาระเดียวกัน โดยยังคงถ่ายทอดถึงเรื่องราวความเจ็บปวดและความขมขื่นของชีวิตในวัยเด็ก จากการถูกทำพ่อของเธอร้ายร่างกายและปัญหาความแตกแยกในครอบครัว เพลงในกลุ่มนี้จึงมีลักษณะเนื้อหาที่คล้ายกับเพลง I'm OK ในอัลบั้ม “Stripped” เป็นอย่างมาก

เพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวอันขมขื่นในอดีต มีจำนวน 1 เพลง ได้แก่ Oh Mother

เนื้อเพลง Oh Mother	ความหมาย
All of your life you have spent burying hurt and regret	แม่ต้องปิดบังซ่อนเร้นความเจ็บปวดและความเสียใจไว้มาตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา
But mama, he'll never touch us again	แต่ขอให้แม่รู้ว่า พ่อจะไม่มีวันกลับมาทำร้ายพวกเราได้อีก
For everytime he tried to bring you down	ทุกๆ ครั้งที่พ่อพยายามที่จะกดขี่ข่มเหงแม่ในอดีต
Just remember who stood around	ขอให้แม่จำไว้แต่เพียงว่า ยังมีใครคอยยืนอยู่เคียงข้างแม่เสมอ
It's over, and we're stronger	มันสิ้นสุดลงแล้ว และพวกเรานี้แหละที่จะเป็นผู้ที่เข้มแข็งขึ้น
And we'll never have to go back again	และไม่มีทางที่พ่อจะกลับมากระทำสิ่งเลวร้ายแบบที่เคยทำในอดีตได้อีกต่อไป

ตารางที่ 4.2.22 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Oh Mother

4. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์

เพลงที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและการกระทำที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ หรือแสดงถึงพฤติกรรมที่สื่อถึงการร่วมเพศอย่างชัดเจน

เพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเซ็กส์ มีจำนวน 2 เพลง ได้แก่ Candyman และ Nasty Naughty Boy ตัวอย่างเช่น

เนื้อเพลง Candyman	ความหมาย
You've been a bad bad boy. I'm gonna take my time, so enjoy	เธอมันคือผู้ชายเจ้าเล่ห์ ฉันอยากจะใช้เวลาเพื่อหาความสุขอยู่กับเธอจัง

There's no need to feel no shame. Relax and sip upon my champagne	ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเงินอายอะไรอีก ทำตัวตามสบายแล้วค่อยๆ ดูดดื่มที่หัวนมของฉันซะ
'Cause I wanna give you a little taste. Of the sugar below my waist, you nasty boy	เพราะฉันอยากให้เธอลิ้มลองรสชาติความหวานชื่นที่อยู่ใต้สะดือของฉันดู พ่อตัวดี

ตารางที่ 4.2.23 ตารางแสดงเนื้อเพลงและความหมายบางส่วนของเพลง Candyman

5. เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเข้าใจในชีวิต

เพลงอื่นๆ ที่มีเนื้อหาอยู่นอกเหนือจาก 4 กลุ่มข้างต้น ล้วนแล้วแต่มีเนื้อหาสาระและข้อคิดต่างๆ ในแง่มุมที่หลากหลาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเติบโตขึ้นทั้งในด้านความคิด จิตวิญญาณและอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์และถ่ายทอดผลงานเพลง ทำให้สามารถมองเห็นถึงความเป็นไปของชีวิตในแง่มุมต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

เพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเข้าใจในชีวิต มีจำนวน 6 เพลง โดยในแต่ละเพลงมีเนื้อหาที่ถ่ายทอดถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ค่อนข้างหลากหลายและแตกต่างกันออกไป ได้แก่

- Back In The Day มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรำลึกและสดุดีถึงศิลปินในอดีต ผู้ซึ่งสร้างผลงานอันทรงคุณค่าและเป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินรุ่นต่อๆ มา

- F.U.S.S (Interlude) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการตัดพ้อต่อว่าสก๊อต สทอร์ช (Scott Storch) ซึ่งเป็นหนึ่งในโปรดิวเซอร์ที่เคยร่วมทำงานเพลงให้กับคริสติน่าในอัลบั้ม “Stripped” มาก่อน โดยสะท้อนถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ทำให้สก๊อต สทอร์ชปฏิเสธที่จะร่วมทำงานเพลงให้กับเธออีกครั้งในอัลบั้มนี้

- Thank You (Dedication To Fans...) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการที่คริสติน่ามองเห็นคุณค่าและความสำคัญของแฟนเพลง ซึ่งคอยติดตามผลงานและเป็นกำลังใจให้กับเธอมาโดยตลอด เธอจึงแต่งเพลงนี้ขึ้นเพื่อมอบให้กับแฟนเพลงเหล่านั้น และเป็นการแสดงความขอบคุณที่คอยให้การตอบรับอย่างอบอุ่นเรื่อยมา

- Enter The Circus / Welcome เป็นเพลงที่มีดนตรีและเนื้อหาต่อเนื่องกัน โดยมีเนื้อหาที่กล่าวถึงการแสดงของละครสัตว์ ซึ่งเปรียบเสมือนการแสดงละครชีวิตจากหนึ่งของมนุษย์

- I Got Trouble มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตของคนๆ หนึ่งที่เต็มไปด้วยปัญหาารุมเร้าเข้ามาในชีวิต

- Hurt มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกผิดที่เพิ่งสำนึกถึงคุณค่าของผู้เป็นที่รัก ในยามที่บุคคลเหล่านั้นจากไปอย่างไม่มีวันกลับ

- Mercy On Me มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสำนึกผิดและต้องการสารภาพบาปที่ตนได้เคยกระทำไว้กับผู้อื่น โดยเป็นการสวดมนต์อ้อนวอนเพื่อขอให้พระผู้เป็นเจ้ายกโทษและอภัยให้กับความผิดที่ตนเคยก่อเอาไว้

หากจะกล่าวสรุปเนื้อหาของเพลงในภาพรวมทั้งหมดแล้ว อาจกล่าวได้ว่า เนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่ (ตั้งแต่ยุคอัลบั้ม “Stripped” เป็นต้นมา) สะท้อนถึงเรื่องราวชีวิตของคริสทีน่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงแนวคิดที่เธอต้องการสื่อสารผ่านผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคไว้อย่างชัดเจน โดยคริสทีน่ามักเลือกถ่ายทอดเนื้อหาแนวคิดในภาพรวมของแต่ละยุคสมัยไว้ในเพลง Interlude ซึ่งมักถูกจัดเรียงไว้เป็นเพลงแรกของอัลบั้ม เพื่อปูพื้นฐานแนวคิดทั้งหมดไว้ล่วงหน้า ก่อนที่จะนำไปสู่เนื้อหาที่ถ่ายทอดถึงเรื่องราวชีวิตในแง่มุมอื่นๆ ต่อไป

เนื้อหาของเพลงในแต่ละอัลบั้ม มักสะท้อนถึงเรื่องราวชีวิตในแง่มุมที่หลากหลาย ซึ่งมีทั้งแง่มุมของความสุขสมหวังบ้าง เจ็บปวดและทุกข์ทรมานบ้าง โดยมีสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไปตามเรื่องราวที่คริสทีน่าประสบพบเจอในแต่ละช่วงเวลา เนื้อหาของเพลงจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ในการถ่ายทอดแนวคิด เรื่องราวชีวิต อารมณ์ความรู้สึก และเจตนาอารมณ์ของตนเอง เพื่อสื่อสารหรือถ่ายทอดให้สังคมได้รับรู้ได้อย่างชัดเจนในฐานะของศิลปินเพลง

4.2.3) การสร้างภาพลักษณ์และอัตตะที่สอง (Image & Alter Ego)

คริสทีน่า อากิเลร่า เป็นศิลปินเพลงที่เลือกใช้กลวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีอย่างหนึ่ง ด้วยการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของตนเองเสมอทุกยุคสมัย หรืออาจกล่าวได้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ไปสู่รูปแบบใหม่ทุกครั้งที่มีการออกอัลบั้มใหม่ ซึ่งทำให้ผลงานที่ถูกนำเสนอออกมามีลักษณะแตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจนตามแนวคิดของแต่ละยุคสมัย โดยภาพลักษณ์ถือเป็นองค์ประกอบการสื่อสารที่มีความโดดเด่นมากที่สุด และสามารถมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนตั้งแต่ครั้งแรกที่พบเห็น เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ด้วยตา โดยไม่ต้องใช้ความคิดในการพิจารณาและตีความหมายเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ที่ถูกสื่อสารออกมามากนัก

ภาพลักษณ์ ถือเป็นองค์ประกอบการสื่อสารลำดับแรกสุด ที่คริสทีน่ามักเลือกนำเสนอออกมาก่อนเป็นอันดับแรก ในการสื่อสารถึงแนวคิดของผลงานทางดนตรีแต่ละยุคสมัย ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงลักษณะการแต่งกาย เสื้อผ้าที่สวมใส่ การแต่งหน้าทำผม และกิริยาท่าทางที่แสดงออกมา ตามมาด้วยการนำเสนอองค์ประกอบอื่นๆ ที่ใช้ในการสื่อสารแนวคิดของผลงานทางดนตรี เช่น งานเพลง โฆษณาสินค้า เป็นต้น

ก่อนที่ผู้วิจัยจะอธิบายถึงเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ ซึ่งคริสทีน่าใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีของตนออกมานั้น เราควรทำความเข้าใจกับความหมายของคำที่มีนัยยะสำคัญต่อการศึกษา ดังนี้

- **ภาพลักษณ์ (Image)** หมายถึง ภาพของบุคคลหนึ่งที่เกิดขึ้นในใจของผู้รับสาร โดยทั่วไป ซึ่งมักเป็นภาพในมโนสำนึกที่เกิดจากรูปลักษณ์ภายนอก การกระทำ ความประพฤติหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ อันส่งผลต่อทัศนคติของผู้พบเห็น

- **อัตตะที่สอง (Alter Ego)** หมายถึง บุคลิกภาพอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งถูกแสดงออกหรือถ่ายทอดผ่านพฤติกรรม การกระทำ และการแสดงออกผ่านความคิดภายใต้บุคคลคนเดียวกัน โดยถือเป็นตัวตนอีกรูปแบบหนึ่งที่บุคคลนั้นแสดงออกมา เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้มีลักษณะแตกต่างออกไปจากภาพลักษณ์ปกติที่คนทั่วไปรับรู้ หรือเพื่อสื่อสารให้คนอื่นๆ มองเห็นบุคคลนั้นในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ การแสดงออกของอัตตะที่สองของแต่ละบุคคลอาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม เวลาและสถานที่ที่แตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสม

การสร้างอัตตะที่สอง ถือเป็นเพียงกลวิธีอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารภาพลักษณ์ตามแนวคิดของผลงานทางดนตรี เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไปในแต่ละยุค ซึ่ง

ยังมีวิธีการอื่นๆ ที่ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น รูปแบบการแต่งกาย การแต่งหน้าทำผม การแสดงกิริยาท่าทาง เป็นต้น

แม้ว่าคริสติน่าจะพยายามนำเสนอผลงานทางดนตรีผ่านภาพลักษณ์ในรูปแบบต่างๆ อย่างหลากหลาย และพยายามให้สัมผัสผ่านสื่อต่างๆ อยู่เสมอว่า แนวทางการสื่อสารและผลงานทางดนตรีในยุคสมัยศิลปินทีนปีอปนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นผลงานที่ไม่ได้สะท้อนความต้องการและเจตนารมณ์ของตัวเองเลยแม้แต่น้อย แต่เราก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ยุคสมัยศิลปินทีนปีอปถือเป็นช่วงเวลาที่เราเริ่มทำให้คนทั่วโลกรู้จักชื่อของ “คริสติน่า อากิเลรา” เป็นครั้งแรก ซึ่งทำให้คนส่วนใหญ่จดจำและยึดติดกับภาพลักษณ์ในยุคสมัยนี้ไปโดยปริยาย ยิ่งไปกว่านั้น ผลงานเพลงแนว Bubblegum Pop และภาพลักษณ์ของศิลปินทีนปีอป ก็ล้วนแล้วแต่เป็นรูปแบบการสื่อสารที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกเป็นจำนวนมาก เนื่องจากผลงานส่วนใหญ่เข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย และตอบสนองต่อรสนิยมส่วนใหญ่ของคนทั่วไปได้เป็นอย่างดี จึงทำให้คนส่วนใหญ่ต่างรอคอยและคาดหวังให้ผลงานทางดนตรีของคริสติน่าในลำดับถัดไป มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับผลงานทางดนตรีในยุคสมัยแรกๆ

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอกำหนดให้ภาพลักษณ์ของคริสติน่าที่ใช้สื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคศิลปินทีนปีอป เป็นภาพลักษณ์ต้นแบบ (Original Image) ของตัวคริสติน่าเอง ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ภาพลักษณ์ที่สะท้อนตัวตนของเธอออกมาได้อย่างชัดเจนก็ตาม ส่วนภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อใช้สื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคสมัยถัดมา จะถือเป็นอัตตะที่สองของคริสติน่า ที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนั้นๆ

อัตตะที่สองของคริสติน่าสามารถจำแนกออกตามยุคสมัยของผลงานทางดนตรีได้ ดังนี้

1. ในยุคอัลบั้ม “Stripped” คริสติน่าสื่อสารภาพลักษณ์ด้วยการสร้างอัตตะที่สองที่ใช้ชื่อว่า “Xtina”

Xtina คือชื่อเรียกอัตตะที่สองที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับใช้เรียกชื่อของคริสติน่าในยุคอัลบั้ม “Stripped” ชื่อของ Xtina ถูกตั้งขึ้นเพื่อใช้สื่อสารถึงภาพลักษณ์รูปแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากภาพลักษณ์ของศิลปินทีนปีอปในยุคสมัยแรกอย่างสิ้นเชิง โดยใช้ตัวอักษร X เป็นสัญลักษณ์แทนคำว่า “Christ” ในภาษาอังกฤษ เช่น การใช้คำว่า Xmas แทน Christmas นอกจากนั้นยังเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อความหมายถึงเรื่องราวหรือองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (Adult Material and Content) ได้อย่างชัดเจนอีกด้วย

2. ในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” คริสทีน่าสื่อสารภาพลักษณ์ด้วยการสร้างอัตตะที่สอง ซึ่งใช้ชื่อว่า “Baby Jane”

Baby Jane คือชื่อเรียกอัตตะที่สองที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับใช้เรียกชื่อของคริสทีน่าในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ชื่อของ Baby Jane เป็นชื่อที่เนลลี่ (Nelly) ตั้งให้กับคริสทีน่า เมื่อครั้งที่เธอได้ไปร่วมงานและถ่ายมิวสิกวิดีโอเพลง Tilt Ya Head Back ให้กับเนลลี่ในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics” คริสทีน่ารู้สึกชอบและพอใจกับชื่อนี้มาก จึงนำมาใช้ตั้งเป็นชื่อเรียกของตนเพื่อสื่อสารถึงภาพลักษณ์ในยุคสมัยนี้

ชื่อของ Baby Jane ยังสามารถอ้างอิงไปถึงชื่อของตัวละครเอกจากนวนิยายเรื่อง What Ever Happened to Baby Jane? ของเฮนรี ฟาร์เรล (Henry Farrell) ซึ่งถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ในปี 1962 โดยมีเบ็ตตี เดวิส (Bette Davis) ซึ่งเป็นนักแสดงที่คริสทีน่าชื่นชอบ มารับบทบาทเป็นตัวละคร Baby Jane Hudson ในภาพยนตร์เรื่องนี้

แนวทางการสร้างภาพลักษณ์และอัตตะที่สอง ที่คริสทีน่าใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีแต่ละยุคสมัย สามารถจำแนกออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ ดังนี้

- 4.2.3.1) การสร้างหน้ากากให้กับอัตตะที่สอง
- 4.2.3.2) เสื้อผ้าและการแต่งกาย
- 4.2.3.3) การแสดงออกผ่านกิริยาท่าทางและพฤติกรรม

4.2.3.1) การสร้างหน้ากากให้กับอัตตะที่สอง

การสร้างหน้ากาก (Mask) หมายถึง การปรุงแต่งรูปลักษณะภายนอกให้แปรเปลี่ยนไปตามลักษณะแนวคิดของผลงานทางดนตรีแต่ละยุคสมัย ผ่านการแต่งหน้าและการจัดแต่งทรงผม เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้มีลักษณะสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลงานทางดนตรีในภาคส่วนอื่นๆ

รายละเอียดเนื้อหาและแนวทางการสร้างหน้ากากให้กับอัตตะที่สองในแต่ละยุคสมัย มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

4.2.3.1.1) ยุคศิลปินทีนปีอป

คริสทีน่านั้นมักแต่งหน้าโดยใช้เครื่องสำอางค์โทนสีอ่อนๆ ซึ่งส่วนมากมักแต่งหน้าแบบบางเบา โดยใช้สีสว่าง สดใส และเป็นโทนสีที่ไม่จัดจ้านมากนัก เพื่อให้มีความเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของสาววัยแรกรุ่น

ภาพที่ 4.2.25 การแต่งหน้าแบบบางเบา โดยใช้เครื่องสำอางค์โทนสีอ่อนและสว่าง

ส่วนลักษณะการจัดแต่งทรงผมของคริสทีน่านั้น โดยทั่วไปมักปล่อยผมยาวพลิ้วให้เป็นทรงตามธรรมชาติ โดยอาจเพิ่มการจัดแต่งทรงผมให้มีลูกเล่นบ้างเล็กน้อย เช่น การตัดบริเวณปลายผม การตัดผมให้หยิกเป็นลอนทั่วทั้งศีรษะ การทำไฮไลท์สีผม เป็นต้น เพื่อเพิ่มลูกเล่นและสร้างเสน่ห์ให้กับรูปลักษณ์ภายนอกให้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการการจัดแต่งทรงผมออกมามากมายหลายรูปแบบ แต่ลักษณะของทรงผมทั้งหมดก็ถูกปรับแต่งและนำเสนอออกมาภายใต้แนวคิดของผลงานทางดนตรีแบบทีนปีอป ที่สามารถสื่อสารถึงภาพลักษณ์ของศิลปินสาววัยใส ขวัญใจวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม

ลักษณะการจัดแต่งทรงผมของคริสทีน่านั้นในยุคศิลปินทีนปีอป สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ช่วงเวลา ดังนี้

- ช่วงที่ 1 เริ่มตั้งแต่ปี 1998 (ช่วงเริ่มเข้าสู่วงการ) จนถึงเดือนกรกฎาคม 2000

การจัดแต่งทรงผมในช่วงนี้ ส่วนใหญ่มักปล่อยผมยาวตรงให้เป็นทรงตามธรรมชาติ โดยอาจมีการตัดผมให้หยิกเล็กน้อยบริเวณปลายผมหรือทั่วทั้งศีรษะ เพื่อเพิ่มลูกเล่นให้กับทรงผมและสร้างภาพลักษณ์ที่มีพัฒนาการที่เติบโตขึ้นสู่วัยรุ่นสาวอย่างเต็มตัว

ภาพที่ 4.2.26 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 1 ของยุคศิลปินทีนป๊อป ซึ่งมักปล่อยให้เป็นไปตามทรงธรรมชาติ โดยมีการจัดแต่งทรงผมเพิ่มเติมบ้างเล็กน้อย

- ช่วงที่ 2 เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2000 จนถึงเดือนมีนาคม 2001

การจัดแต่งทรงผมส่วนใหญ่ยังคงมีลักษณะใกล้เคียงกับในช่วงที่ 1 แต่มีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างออกไป และใช้เป็นตัวจำแนกช่วงเวลาที่ใช้ในการนำเสนอรูปลักษณ์ภายนอกออกจากกัน คือ การทำไฮไลต์สีผม (สีแดง) ซึ่งจะเริ่มเห็นการจัดแต่งทรงผมในลักษณะดังกล่าวเป็นครั้งแรก ตั้งแต่ช่วงโปรโมทซิงเกิ้ล Come On Over Baby (All I Want Is You) เป็นต้นมา นอกจากนั้น คริสตินายังเพิ่มลูกเล่นให้กับการจัดแต่งทรงผมมากขึ้น ด้วยการถักผมเปียเป็นเส้นเล็กๆ บ้างในบางครั้ง ซึ่งส่วนมากมักเป็นช่วงปลายของยุคศิลปินทีนป๊อป และกำลังเริ่มเข้าสู่ช่วงรอยต่อระหว่างยุคศิลปินทีนป๊อป กับอัลบั้ม “Stripped” แล้ว

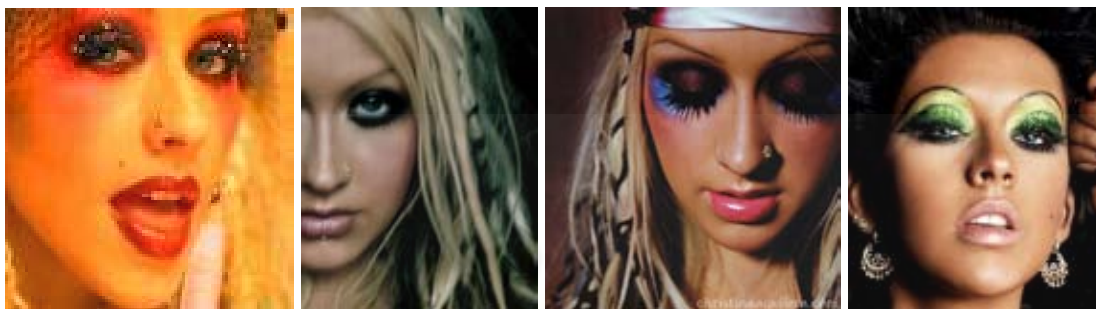
การย้อมผมและเพิ่มลูกเล่นให้กับการจัดแต่งทรงผมมากขึ้น จึงเป็นการนำเสนอรูปลักษณ์ภายนอกที่แสดงถึงบุคลิกลักษณะของผู้หญิงที่มีความมั่นใจสูง และเติบโตขึ้นสู่การเป็นวัยรุ่นอย่างเต็มตัว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการสื่อสารภาพลักษณ์อีกรูปแบบหนึ่งได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.2.27 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 2 ของยุคศิลปินทีนป๊อป ซึ่งมีการทำไฮไลต์สีผม และเพิ่มลูกเล่นให้น่าดึงดูดมากขึ้นด้วยการถักเปียเป็นเส้นเล็กๆ ทั่วทั้งศีรษะ

4.2.3.1.2) ยุคอัลบั้ม *Stripped*

คริสตินามักแต่งหน้าเข้ม โดยใช้สีสันทันดูฉูดฉาดและจัดจ้าน ลักษณะเด่นของการแต่งหน้าภายใต้ยุคสมัยนี้ คือ การทา / เขียนขอบตาสีดำ (Eyeliner) ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของแฟชั่นการแต่งกายแนวพังค์

ภาพที่ 4.2.28 การแต่งหน้าโดยใช้เครื่องสำอางค์ที่มีสีสันจัดจ้าน

เน้นการเขียนขอบตา (Eyeliner) สีดำ และการทาเปลือกตา (Eye Shadow) ด้วยโทนสีเข้ม

นอกจากนั้น ลักษณะสำคัญของหน้ากาที่ถูกรังสรรค์ขึ้นให้กับอัตตะที่สองแบบ Xtina คือ การเจาะรู (Piercing) ตามส่วนต่างๆ ของร่างกายถึง 11 แห่ง เช่น เจาะจมูก เจาะหู เจาะใต้ริมฝีปากล่าง เจาะห้วงนม เป็นต้น และการสัก (Tattooing) รูป / ข้อความที่สื่อสารถึงความหมายหรือมีนัยสำคัญต่อคริสทีน่า เช่น

- รอยสักบริเวณข้อมือซ้าย
- รอยสักคำว่า “Xtina” ที่ด้านหลังคอ ซึ่งเป็นชื่อเรียกอัตตะที่สองของตนภายใต้ยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” เพื่อสื่อสารถึงแนวคิดและความเป็นตัวตนออกมาอย่างเปิดเผย
- รอยสักบริเวณแขนซ้าย เป็นข้อความภาษาสเปนว่า “Te Amos Siempre” ซึ่งมีความหมายว่า “I Love You Always” ล้อมรอบตัวอักษรภาษาฮิบรู “Yud (Y)” และ “Bet (B)” ซึ่งใช้แทนตัวอักษรภาษาอังกฤษ J และ B ตามลำดับ อันเป็นตัวอักษรต้นของชื่อและนามสกุลของ Jordan Bratman ซึ่งเป็นคนรักของเธอในขณะนั้น และได้กลายมาเป็นสามีในปัจจุบัน รอยสักนี้จึงเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ที่ถูกจารึกเพื่อแสดงถึงความรักที่คริสทีน่ามีต่อผู้ชายที่เธอรักมากที่สุดคนหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม รอยสักที่ปรากฏให้เห็นในยุคอัลบั้ม “Stripped” ทั้งหมด ไม่ได้ถูกสักขึ้นพร้อมๆ กันในคราวเดียวตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นยุคสมัย แต่รอยสักแต่ละแห่งนั้นจะค่อยๆ ถูกสักขึ้นทีละแห่ง โดยขึ้นอยู่กับรสนิยมและความต้องการส่วนตัว

ภาพที่ 4.2.29 รอยเจาะ (แถวบน) และรอยสัก (แถวล่าง) ที่ปรากฏตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย

นอกจากการเจาะรูและสักตามส่วนต่างๆ ของร่างกายแล้ว คริสตินายังสร้างหน้ากากให้กับสีผิวของตน ด้วยการทาผิวให้เป็นสีดำหรือสีแทน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วคริสติน่าเป็นคนผิวขาวโดยกำเนิด และไม่มีเชื้อสายอเมริกัน - แอฟริกันแต่อย่างใด แต่การทาผิวให้เป็นสีดำหรือสีแทนในยามปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชนและในการนำเสนอผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ ก็เพื่อต้องการสื่อสารถึงแนวคิดที่สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกในช่วงเวลาขณะนั้น โดยใช้สีดำซึ่งเป็นสีที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกโศกเศร้าและความมืดมนที่มาจากด้านมืดของจิตใจ เป็นเครื่องมือที่ใช้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและแนวคิดเหล่านั้นให้สังคมได้รับรู้

ประกอบกับงานเพลงในอัลบั้ม “Stripped” ที่ได้รับอิทธิพลจากแนวเพลง Hip hop / R&B ร่วมสมัย ซึ่งเป็นเพลงที่ถือกำเนิดขึ้นจากคนผิวสีโดยเฉพาะ และมักถูกถ่ายทอดโดยศิลปินที่เป็นคนผิวสีเป็นส่วนใหญ่ การทาผิวให้เป็นสีดำคล้ายคนผิวสี จึงเป็นกลวิธีการสร้างหน้ากากให้กับอัตตะที่สองอีกอย่างหนึ่ง เพื่อให้สอดคล้องไปกับแนวคิดของผลงานทางดนตรีในภาคส่วนอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

ลักษณะการจัดแต่งทรงผมของคริสติน่าในยุคคลับบี้ “Stripped” สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ช่วงเวลา ดังนี้

- ช่วงที่ 1 เริ่มตั้งแต่กลางปี 2002 (ช่วงเริ่มโปรโมทอัลบั้ม Stripped) ไปจนถึงเดือนเมษายน 2003

ลักษณะสำคัญของการจัดแต่งทรงผมในช่วงนี้ คือ การทำไฮไลต์สีดำบริเวณปลายผม สลับกับผมสีบลอนด์ตามธรรมชาติ โดยอาจมีการจัดแต่งเพิ่มเติมเป็นรูปทรงต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไป เช่น การตัดปลายผม , การถักเปียเป็นเส้นเล็กๆ แซมเป็นหย่อมๆ , การจัดแต่งผมเป็นทรงโมฮ็อก (Mohawk) เป็นต้น

ภาพที่ 4.2.30 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 1 ของยุคอัลบั้ม “Stripped”
ซึ่งมีการทำไฮไลต์สีดำบริเวณปลายผม และมีการจัดแต่งผมเป็นรูปทรงต่างๆ

- ช่วงที่ 2 เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน 2003 ไปจนถึงเดือนมีนาคม 2004

ลักษณะสำคัญของทรงผมของคริสติน่าในช่วงที่ 2 นี้คือ การย้อมผมสีดำทั่วทั้งศีรษะ โดยมีการปรับเปลี่ยนทรงผมด้วยการจัดแต่งทรงออกเป็นหลายรูปแบบ เช่น การตัดปลายผม การรวบผมตั้งเปิดหน้าผาก การตัดผมทรงหน้าม้า เป็นต้น

การที่คริสติน่าย้อมผมเป็นสีดำทั้งหมด นอกจากจะเป็นการปรุงแต่งรูปลักษณ์ภายนอกให้มีความสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของ Xtina ที่มีความสกปรกหยาบคายแล้ว ยังเป็นการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ตีแผ่เรื่องราวชีวิตในด้านมืดของตนออกมาด้วย เนื่องจากสีดำเป็นสีที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกโศกเศร้า ความหนักแน่น ความเข้มแข็งและมีพลัง จึงเป็นสีที่สามารถสะท้อนเรื่องราวความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นกับคริสติน่าในช่วงเวลานั้นได้เป็นอย่างดี

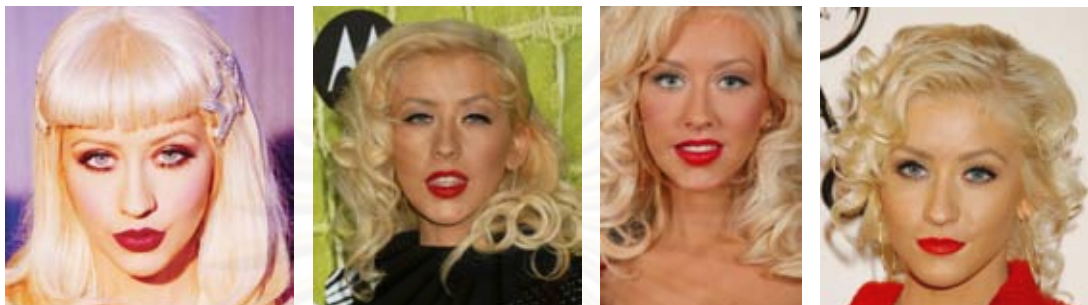

ภาพที่ 4.2.31 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 2 ของยุคอัลบั้ม “Stripped”
ซึ่งมีการย้อมผมเป็นสีดำทั่วทั้งศีรษะ และมีการจัดแต่งผมเป็นรูปทรงต่างๆ

4.2.3.1.2) ยุคอัลบั้ม *Back to Basics*

ลักษณะการแต่งหน้าของคริสติน่าภายใต้ยุคสมัยนี้ ยังคงแต่งหน้าหนาด้วยโทนสีปานกลาง ไม่เข้มหรืออ่อนมากจนเกินไป ซึ่งโดยมากมักเป็นสี nude (โทนสีเปลือยแบบธรรมชาติ) หรือสีเอิร์ธโทน ลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งที่ถือเป็นจุดเด่น และกลายเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของคริสติน่าในยุคนี้ไปโดยปริยาย คือ การทาปากด้วยลิปสติกสีแดง ซึ่งถือเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของ

การแต่งหน้าตามสไตล์ดารานักแสดงคลาสสิกฮอลลีวู้ดในยุคสมัยก่อน อาจกล่าวได้ว่า คริสทีน่าจะแต่งหน้าและทาปากด้วยลิปสติกสีแดงเกือบทุกครั้งที่มีการนำเสนอผลงานทางดนตรี หรือเมื่อมีการปรากฏตัวต่อสาธารณชน

ภาพที่ 4.2.32 การแต่งหน้าเข้มด้วยโทนสีปานกลาง โดยมีลักษณะเด่นอยู่ที่การทาปากด้วยลิปสติกสีแดง

ส่วนลักษณะการจัดแต่งทรงผมของคริสทีน่า แม้ว่าจะไม่มีแบบของทรงผมที่แน่นอนในการปรากฏตัวผ่านสื่อหรือต่อหน้าสาธารณชน แต่ลักษณะสำคัญที่ถือเป็นจุดเด่นของทรงผมแบบ Baby Jane คือ การตัด / ม้วนผมเป็นลอน ซึ่งเป็นเทคนิคการจัดแต่งทรงผมสไตล์ย้อนยุคที่เป็นเอกลักษณ์ของดารา / ศิลปินหญิงในยุคคลาสสิกฮอลลีวู้ด

ลักษณะการจัดแต่งทรงผมของคริสทีน่าในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ช่วงเวลา ดังนี้

- ช่วงที่ 1 เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม 2004 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2005

ลักษณะของหน้ากากที่คริสทีน่าสร้างขึ้นเพื่อใช้สื่อสารภาพลักษณ์ในช่วงนี้ เลียนแบบรูปลักษณ์และการแต่งกายของมาริลีน มอนโรอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรงผมและการแต้มไฝบริเวณร่องแก้ม ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของมาริลีน มอนโร ที่ถูกนำมาใช้อ้างอิงถึงมากที่สุดอย่างหนึ่งในวงการบันเทิงทั่วโลก เนื่องจากมาริลีน มอนโรเป็นบุคคลที่ได้รับการขนานนามให้เป็นสัญลักษณ์ทางเพศ (Sex Symbol) ที่โด่งดังมากที่สุดคนหนึ่งของโลก และเป็นตัวแทนของผู้หญิงผมบลอนด์ในอุดมคติที่มีความสวยงาม มีเสน่ห์เย้ายวนใจ ซึ่งผู้ชายต่างหมายปอง

ภาพที่ 4.2.33 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 1 ของยุคอัลบั้ม “Back to Basics”

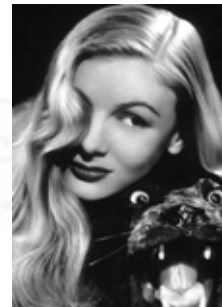
ซึ่งมีการเติมไฟเทียมและการตัด / ม้วนผมเป็นลอน เพื่อเลียนแบบรูปลักษณ์ของมาริลีน มอนโร

- ช่วงที่ 2 เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2005 ไปจนถึงเดือนสิงหาคม 2008

ลักษณะสำคัญของทรงผมในช่วงที่ 2 คือ การที่คริสติน่าไม่ได้ปรุงแต่งรูปลักษณ์ภายนอกเพื่อเลียนแบบเฉพาะมาริลีน มอนโรเท่านั้น แต่หันไปเลียนแบบหรือได้รับอิทธิพลมาจากรูปลักษณ์และการแต่งกายของดาราในยุคคลาสสิกฮอลลีวูดหลายคน que เธอชื่นชอบและเป็นแรงบันดาลใจให้กับเธอ เช่น Carole Lombard , Veronica Lake , Marlene Dietrich , Betty Grabale , Lauren Bacall เป็นต้น โดยหน้ากาที่ถูกรังสรรค์ขึ้นทั้งหมดนี้ ยังคงมีลักษณะที่สอดคล้องกับภาพลักษณ์ของดาราในยุคคลาสสิกฮอลลีวูดอย่างชัดเจน แต่มีรูปลักษณ์ที่หลากหลายมากขึ้นนอกเหนือไปจากการแต่งกายเลียนแบบมาริลีน มอนโร

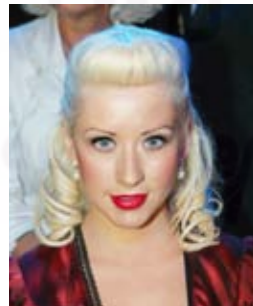
Christina Aguilera กับ Carole Lombard

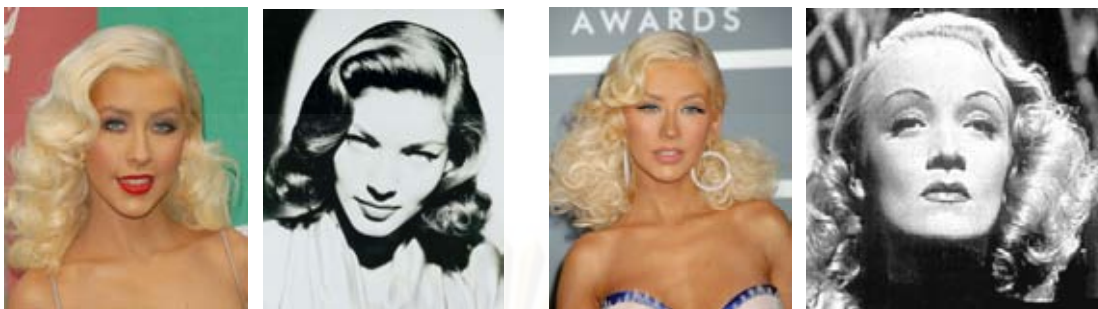
Christina Aguilera กับ Veronica Lake

Christina Aguilera กับ Betty Grabale

Christina Aguilera กับ Betty Grabale

Christina Aguilera กับ Lauren Bacall

Christina Aguilera กับ Marlene Dietrich

ภาพที่ 4.2.33 ทรงผมแบบต่างๆ ในช่วงที่ 2 ของยุคอัลบั้ม “Back to Basics”
ซึ่งมีการจัดแต่งทรงผมเลียนแบบดารา / นักแสดงในยุคคลาสสิกฮอลลีวูดหลายคน

4.2.3.2) เสื้อผ้าและการแต่งกาย

นอกเหนือจากเสื้อผ้าที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่แล้ว ยังรวมไปถึงเครื่องประดับที่ใช้สวมใส่ ประกอบการแต่งกายด้วย ซึ่งโดยมากแล้วจะเน้นพิจารณาถึงเสื้อผ้าอาภรณ์ที่คริสทีน่าใช้สวมใส่ในการปรากฏตัวออกสู่สาธารณชน หรือใช้ในถ่ายทอผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ เป็นสำคัญ

รายละเอียดเนื้อหาเกี่ยวกับเสื้อผ้าและการแต่งกายของคริสทีน่าในแต่ละยุคสมัย มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

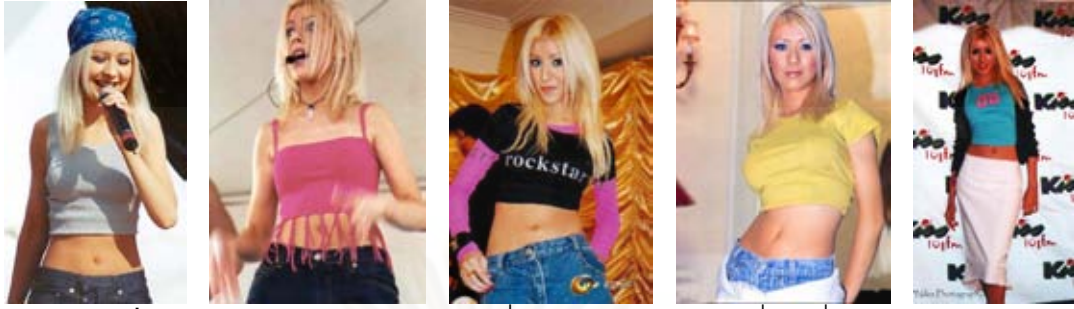
4.2.3.2.1) ยุคศิลปินทีนป๊อป

เสื้อผ้าและเครื่องประดับที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่ เพื่อใช้สื่อสารถึงภาพลักษณ์ในยุคศิลปินทีนป๊อป ด้วยแฟชั่นวัยรุ่นสมัยนิยมทั่วไป มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เสื้อผ้าส่วนใหญ่มักเป็นเสื้อผ้าแฟชั่นสมัยนิยมของวัยรุ่นทั่วไป ที่มีสีสันสดใสและเหมาะสมกับวัย ซึ่งสามารถพบเห็นผู้สวมใส่เสื้อผ้าแนวนี้ได้ในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นชุดที่สามารถใช้สวมใส่ได้จริงในโอกาสต่างๆ เช่น เสื้อยืดเอวลอย เสื้อสายเดี่ยว กางเกงขายาวเข้ารูป กางเกงยีนส์ เป็นต้น

นอกจากนั้น เรายังพบเห็นคริสทีน่าสวมใส่เครื่องประดับค่อนข้างน้อยมาก ซึ่งส่วนมากมักเป็นเครื่องประดับชิ้นเล็กๆ ที่ไม่ค่อยมีความโดดเด่นมากนัก

ภาพที่ 4.2.34 การแต่งกายด้วยชุดแฟชั่นสมัยนิยมของวัยรุ่นทั่วไปที่มีความเรียบง่าย

2. เสื้อผ้าส่วนใหญ่มักถูกออกแบบให้มีลักษณะที่สามารถสวมใส่ได้ง่าย มีความกะทัดรัด คล่องตัวสูง และมีความยืดหยุ่นต่อการสลับสับเปลี่ยนชุดได้เป็นอย่างดี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่ได้อย่างสบายตัว สามารถเปลี่ยนชุดได้ง่ายและรวดเร็ว เช่น

ชุดที่ใช้สวมใส่ในการแสดงสดบนเวที

American Music Awards 2000

ชุดที่ใช้สวมใส่ในการแสดงสดบนเวที

Latin Grammy Awards 2000

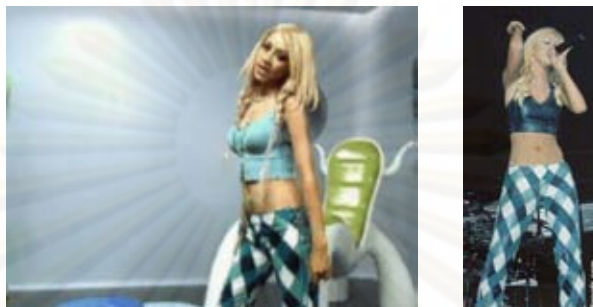
ชุดที่ใช้สวมใส่ในการแสดงสดบนเวที Grammy Awards 2000

ภาพที่ 4.2.35 การแต่งกายด้วยชุดที่มีความกะทัดรัดคล่องตัว สามารถเปลี่ยนชุดได้อย่างรวดเร็ว

3. การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าชุดเดียวกัน (หรือชุดที่มีลักษณะ / รูปแบบคล้ายกัน) ซ้ำกันหลายๆ ครั้ง ในการปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชน หรือในการนำเสนอผลงานทางดนตรีประเภท

ต่างๆ รวมถึงการเลือกสวมใส่ชุดที่ผสมผสานกันได้อย่างลงตัวและดูสวยงาม (Mix & Match) จนกลายเป็นเสื้อผ้าชุดใหม่ที่แตกต่างไปจากชุดเดิม

แนวทางการแต่งกายในข้อนี้ ถือเป็นลักษณะเฉพาะที่ปรากฏให้เห็นในยุคสมัยนี้เท่านั้น ซึ่งแทบจะไม่ปรากฏหรือพบเห็นการแต่งกายตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นเลยในยุคสมัยอื่นๆ เช่น

ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Come On Over Baby (All I Want Is You) [ภาพถ่าย]

ภาพจากการแสดงคอนเสิร์ต Sear & Levi's US Tour [ภาพขาว]

ภาพจากงาน Bravo Super Show (Germany) [ภาพถ่ายสุด]

ภาพจากงาน Arrowhead Pond @ Anaheim เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2000 [ภาพกลางซ้าย]

Micah Smith Photo Shoot [ภาพกลางขวา]

Pascal Potier Photo Shoot [ภาพขวาสุด]

ภาพที่ 4.2.36 การแต่งกายด้วยชุดที่มีลักษณะซ้ำกัน (หรือเคยสวมใส่แล้ว)

ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีที่ต่างช่วงเวลากันออกไป

ลักษณะการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ซ้ำๆ กัน สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนธรรมดาทั่วไปในสังคม ซึ่งมักเลือกแต่งกายตามแฟชั่นสมัยนิยม ที่มีการผสมผสานเสื้อผ้าชุดต่างๆ เข้าด้วยกันตามรสนิยมของผู้บริโภค อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมเกี่ยวกับความธรรมดาเรียบง่าย ของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผลงานทางดนตรีใน

ยุคสมัยนี้ ที่มีลักษณะเรียบง่าย สร้างจุดดึงดูดเพื่อชักจูงให้คนสนใจได้ง่าย และสามารถเข้าถึงคนส่วนใหญ่ได้ง่าย

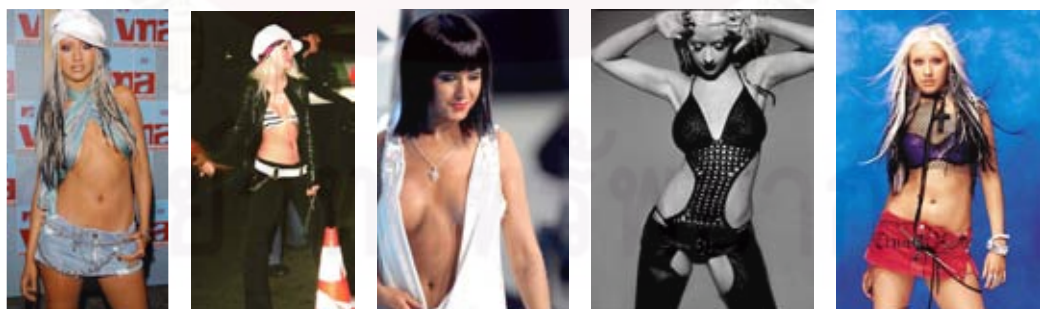
4.2.3.2.2) ยุคอัลบั้ม Stripped

แฟชั่นที่มีอิทธิพลต่อการแต่งกายของคริสทีนาในยุคสมัยนี้ คือ แฟชั่นแนวฟังก์ (ประยุกต์) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมการแต่งกายของคนกลุ่มหนึ่งที่มีแนวคิดต่อต้าน หรือปฏิเสธค่านิยมของสังคม บางประการ โดยแสดงออกผ่านการแต่งกายที่แปลกแหวกแนวและต่างไปจากขนบนิยมของคนทั่วไปอย่างสุดขีด เพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่คนทั่วไปมองว่าน่าเกลียดหรือผิดธรรมชาตินั้น แท้จริงแล้วก็เป็นความงามที่อยู่ภายในใจ ขึ้นอยู่กับว่าคนๆ นั้นจะมองหรือประเมินค่าไว้เป็นอย่างไร

การแต่งกายด้วยแฟชั่นแนวฟังก์ (ประยุกต์) จึงเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนถึงแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคอัลบั้ม “Stripped” ได้อย่างชัดเจน เนื่องจากเป็นแฟชั่นการแต่งกายที่สะท้อนค่านิยมของการขบถต่อขนบนิยม หรือแบบแผนที่คนทั่วไปในสังคมยึดเป็นบรรทัดฐาน ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องของ การขบถต่อขนบนิยมและแบบแผนในการสร้างศิลปินที่โปป อันเป็นแนวคิดอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคนี้

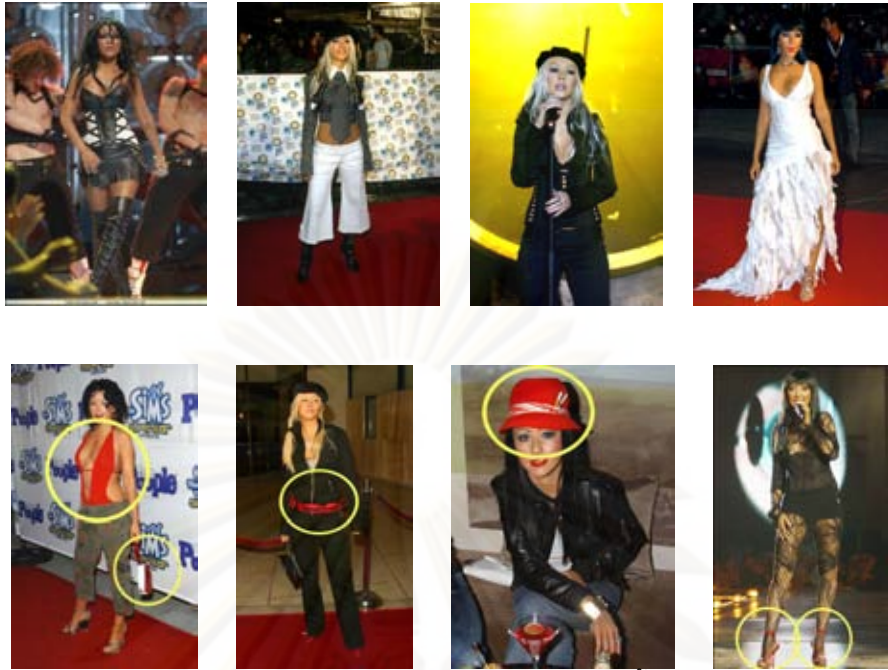
เสื้อผ้าและเครื่องประดับที่คริสทีนาเลือกสวมใส่ เพื่อใช้สื่อสารถึงภาพลักษณ์ในยุคอัลบั้ม “Stripped” ด้วยแฟชั่นแนวฟังก์ (ประยุกต์) มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. การแต่งกายด้วยชุดที่ค่อนข้างโป้เปลือย หรือโชว์สัดส่วนสรีระของร่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน

ภาพที่ 4.2.37 การแต่งกายด้วยชุดที่โชว์สัดส่วนสรีระร่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน

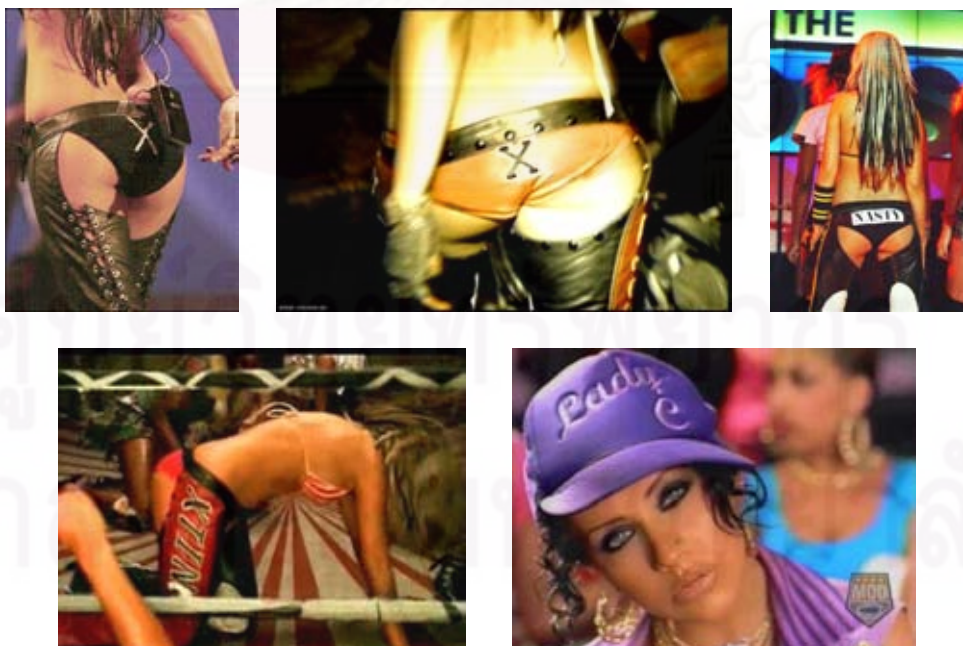
2. การแต่งกายด้วยชุดสีขาว-ดำหรือโทนสีหม่นหมองเป็นพื้นฐาน โดยมีเครื่องแต่งกายบางชิ้นที่มีสีแดงเป็นองค์ประกอบเสริม ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่ช่วยเพิ่มความโดดเด่นและสะดุดตาให้กับ การแต่งกายเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 4.2.38 การแต่งกายด้วยชุดสีขาว-ดำเป็นพื้นฐาน (แถวบน)

โดยมีสีแดงเป็นองค์ประกอบเสริม (แถวล่าง)

3.การสวมใส่เสื้อผ้าที่มักปรากฏคำหรือข้อความ ที่บ่งบอกหรือแสดงถึงบุคลิกลักษณะบางอย่างที่ต้องการสื่อสารออกมา เช่น Xtina , X , Nasty , Lady C เป็นต้น การจารึกหรือเขียนคำเหล่านั้นบนเสื้อผ้าที่สวมใส่ ถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของแฟชั่นแนวพังค์ เพื่อบ่งบอกถึงบุคลิกลักษณะบางประการของตนให้สังคมได้รับรู้

ภาพที่ 4.2.39 การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับซึ่งมีคำ / ข้อความ

ที่แสดงถึงบุคลิกลักษณะของตนเองอยู่บนเครื่องแต่งกายเหล่านั้น

4. การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายอื่นๆ ที่ได้รับอิทธิพลมาจากแฟชั่นแนวพังค์ (ประยุกต์) เช่น

- แจ็กเก็ตหนัง (Leather Jacket)
- ปลอกคอ (Spiked Collar / Dog Collar)
- ถุงน่องตาข่าย (Fishnet Stockings)
- ชุดเครื่องแบบทหาร (Military Uniform)
- กระโปรงมินิสเกิร์ต (Mini-skirt)
- สายโซ่ทำจากเงินและ Carabiner
- สายรัดข้อมือ (Wristband)
- เสื้อ Kutte
- กางเกงยีนส์ขาด / ฟอกสี (Ripped & Bleach-stained Jean)
- เสื้อ T-shirt ที่มีภาพหรือเขียนข้อความที่แสดงถึงบุคลิกลักษณะเฉพาะของกลุ่ม
- เสื้อผ้าที่มีส่วนประกอบของผ้าตาข่ายและเศษผ้าต่างๆ
- ผ้าที่มีลวดลายตาหมากรุก (Plaid) ลายสก๊อต (Tartan) ยีนส์ (Jeans) ชุดหนัง (Leather)

ภาพที่ 4.2.40 เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ได้รับอิทธิพลมาจากแฟชั่นแนวพังค์

5. การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ชั้นนำต่างๆ เช่น Roberto Cavalli และ Versace เป็นต้น การที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ชั้นนำ ยังมีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าแฟชั่นด้วย เนื่องจากคริสทีน่ารับเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ Versace ซึ่งหันมาออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่นแนวพังค์ตามกระแสนิยมของสังคมที่เพิ่มมากขึ้น

แนวทางการแต่งกายของคริสทีน่าด้วยแฟชั่นแนวพังค์ (ประยุกต์) ในช่วงครึ่งแรกของยุคอัลบั้ม "Stripped" นี้ มีเครื่องแต่งกายที่เป็นลักษณะโดดเด่นสำคัญ เช่น กางเกงหนังที่ไม่มีส่วนกันและแหวกกลางช่วงหว่างขา (Chaps) , ชุดชั้นในสตรีที่ใส่สวมใส่เพื่อรัดทรงหน้าอกและสะโพกให้เข้ารูป (Corset) เป็นต้น ซึ่งเครื่องแต่งกายเหล่านี้ได้กลายเป็นแรงบันดาลใจให้กับนักออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่นชั้นนำอย่าง Versace ได้ออกแบบเสื้อผ้าพร้อมใส่ (Ready-to-wear) ที่ได้รับอิทธิพลมาจากแฟชั่นแนวพังค์ และส่งอิทธิพลต่อกระแสแฟชั่นสมัยนิยมในขณะนั้นอย่างชัดเจน เหมือนอย่างที่เจ้าของเสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ Versace อย่างโดนาเทลล่า เวอร์ซาเช่ (Donatella Versace) ได้กล่าวถึงการออกแบบเสื้อผ้าคอลเลคชั่นฤดูกาลใบไม้ร่วง ปี 2003 ไว้ว่า

เสื้อผ้าคอลเลคชั่นใหม่ของ Versace ประกอบด้วยสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของคริสทีน่า เช่น กางเกงในที่ใส่ออกมาให้เห็นภายนอก เสื้อคอร์เซ็ต และกางเกงแช็ปส์

“เสื้อผ้าทั้งหมดนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับคริสทีน่าทั้งสิ้น เธอเป็นแรงบันดาลใจให้กับฉันในการ ออกแบบเสื้อผ้าคอลเลคชั่นนี้เป็นอย่างมาก ฉันเพิ่งได้เห็นเธอในชุดกางเกงหนัง โชว์เรือนร่าง ความเซ็กซี่ ซึ่งมันแสดงให้เห็นถึงการตัดสินใจและพลังของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ทำให้พวกเราได้รู้จัก ความเป็นคริสทีน่า” (Moss(1) 2003)

ภาพที่ 4.2.41 ภาพถ่ายโฆษณาของเสื้อผ้าแบรนด์ Versace คอลเลคชั่นฤดูใบไม้ร่วงปี 2003

จากเหตุการณ์ข้างต้น ส่งผลให้คริสทีน่าเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแบรนด์ Versace ในการปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชนอยู่บ่อยครั้ง เพื่อเป็นการโปรโมทเสื้อผ้าร่วมกับการโปรโมทผลงานทางดนตรีของตน นอกจากเสื้อผ้าแบรนด์ Versace แล้ว คริสทีน่ายังเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแบรนด์ Roberto Cavalli ด้วย ซึ่งจะสังเกตได้ว่าแบรนด์ของเสื้อผ้าแฟชั่นที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่ในยุคสมัย อัลบั้ม “Stripped” นี้ ยังไม่ค่อยมีความหลากหลายมากนัก คริสทีน่ายังคงเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นเพียงไม่กี่แบรนด์เท่านั้น แต่ก็ถือเป็นจุดเริ่มต้นอันดีที่ได้เข้าไปมีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่นสมัยนิยมอย่างช้าๆ ทีละน้อย ด้วยการรับนำเอาเสื้อผ้าแฟชั่นที่มีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดของผลงานทางดนตรีของตนมาใช้สวมใส่ เพื่อสร้างองค์ประกอบในการสื่อสารโปรโมท ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในภาคส่วนต่างๆ

Spring 2003 : Roberto Cavalli

Fall 2003 : Roberto Cavalli

Spring 2003 : Roberto Cavalli

Fall 2003 : Versace

Fall 2003 : Versace

Spring 2004 : Versace (Couture)

Spring 2004 : Versace (Couture)

ภาพที่ 4.2.42 ภาพเปรียบเทียบเสื้อผ้าที่คริสติน่าสวมใส่ในยุคอัลบั้ม Stripped (ภาพด้านขวา) ซึ่งเป็นชุดเดียวกับคอลเลคชั่นของห้องเสื้อแบรนดิชั้นนำต่างๆ (ภาพด้านซ้าย)

อาจกล่าวได้ว่า แนวทางการแต่งกายของคริสติน่าที่เริ่มปูพื้นฐานมาตั้งแต่ช่วงต้นของยุคอัลบั้ม “Stripped” ส่งผลให้คริสติน่าเริ่มเข้ามามีอิทธิพลและบทบาทต่อวงการแฟชั่นมากขึ้น ทั้งในด้านการนำเอาแฟชั่นมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับแนวคิดของผลงานทางดนตรี และการเป็นผู้นำแฟชั่น (Fashion Icon) ที่มีอิทธิพลต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค ซึ่งเราจะได้เห็นถึงพัฒนาการในการ

เข้าไปมีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่น และการรับนำเอาแฟชั่นเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับการแต่งกายของตนมากขึ้นในยุคถัดๆ ไป

4.2.3.2.3) ยุคอัลบั้ม Back to Basics

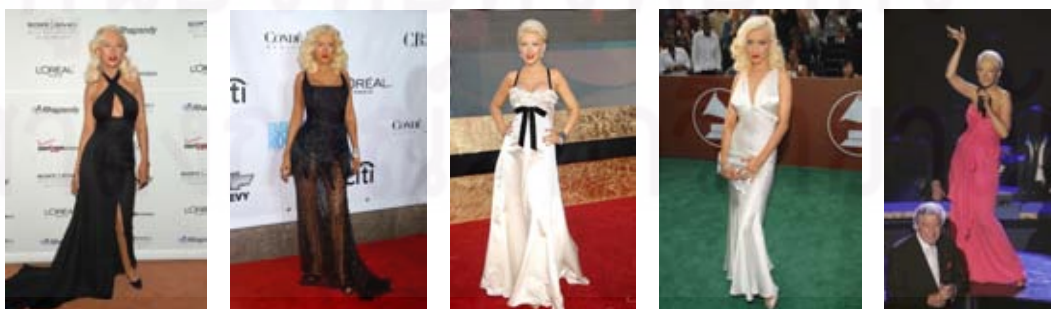
แนวแฟชั่นที่มีอิทธิพลและเป็นแรงบันดาลใจสำคัญให้กับคริสทีน่าในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” คือ แฟชั่นแนววินเทจ (Vintage Fashion) หรือแฟชั่นย้อนยุคสมัย ซึ่งถือเป็นการนำเอาลักษณะและองค์ประกอบต่างๆ ของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในยุคสมัยอดีต มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับแนวทางการแต่งกายในยุคปัจจุบัน ซึ่งถ้าหากกล่าวถึงแฟชั่นแนววินเทจแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอ้างอิงถึงช่วงเวลาหรือยุคสมัยของแฟชั่นอย่างชัดเจน เช่น แฟชั่นยุค 30's , 60's , 80's เป็นต้น เนื่องจากแฟชั่นเสื้อผ้าในแต่ละยุคสมัย ต่างก็มีลักษณะเด่นที่แตกต่างกันออกไปตามแนวโน้มของแฟชั่น และความนิยมของผู้บริโภคในช่วงเวลานั้นๆ

หากพิจารณาถึงเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่ที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่ในยุคสมัยนี้แล้ว พบว่ามักจะนำเอาเสื้อผ้าที่มีองค์ประกอบของแฟชั่นแนววินเทจมาใช้เป็นพื้นฐาน แต่เสื้อผ้าส่วนใหญ่ก็ไม่ล้าสมัยมากเกินไปนัก เมื่อเปรียบเทียบกับเสื้อผ้าแฟชั่นในยุคปัจจุบัน ลักษณะการแต่งกายของคริสทีน่าจึงมีความร่วมสมัยมากกว่าที่จะล้าสมัย และสามารถไปด้วยกันได้ดีกับแฟชั่นสมัยนิยมในปัจจุบัน และด้วยองค์ประกอบของการสื่อสารภาพลักษณ์และผลงานทางดนตรีในด้านอื่นๆ กลับเป็นตัวที่ช่วยส่งเสริมให้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีความเป็นแฟชั่นแนววินเทจมากยิ่งขึ้น ทั้งๆ ที่เสื้อผ้าบางชุดแทบไม่ได้มีอิทธิพลของแฟชั่นแนววินเทจอยู่เลย

เสื้อผ้าและเครื่องประดับที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่ เพื่อใช้สื่อสารถึงภาพลักษณ์ในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ด้วยแฟชั่นแนววินเทจ มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. การแต่งกายด้วยชุดเดรส (Dress) หรือชุดเบลาวส์ (Blouse) แบบต่างๆ ซึ่งมักเป็นชุดชั้นเดียวที่มีความยาวแตกต่างกันออกไป เช่น

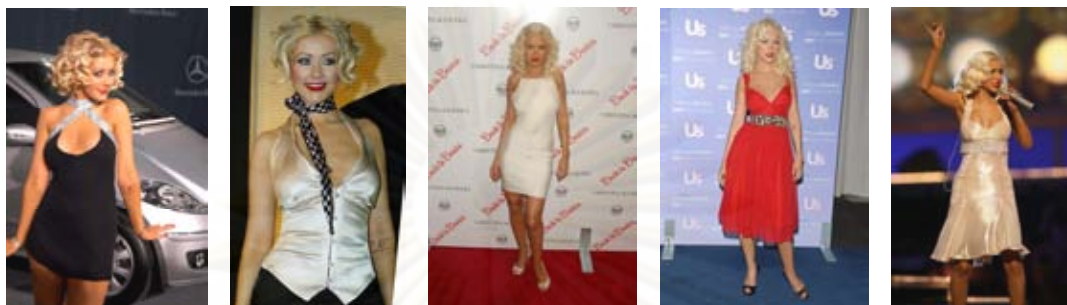
- ชุดกาวัน (Gown) หรือชุดเดรสที่มีชายกระโปรงลากยาวจรดพื้น

ภาพที่ 4.2.43 ชุดกาวันหรือชุดเดรสที่มีชายกระโปรงลากยาวจรดพื้น

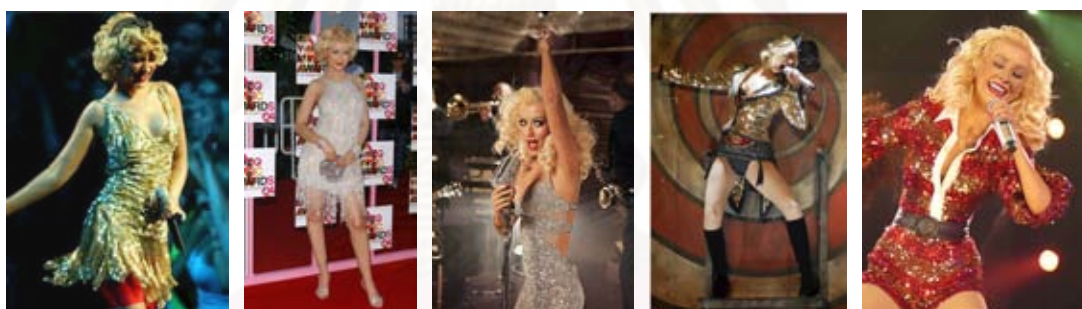

- ชุดเดรสประเภทบอดิซ (Bodice Dress) หรือชุดเดรสที่มีสายพาดช่วยตรึงไว้กับหัวไหล่หรือชุดเกาะอก และฮอลเตอร์ (Halter Dress) หรือชุดเดรสที่มีสายพาดคล้องคอหรือชุดคอถ่วง ซึ่งส่วนใหญ่มักมีความยาวเลยช่วงเข้ามาเล็กน้อย

ภาพที่ 4.2.44 ชุดเดรสประเภทบอดิซ (Bodice Dress) และฮอลเตอร์ (Halter Dress)

2.การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับหรูหราราคาแพง มีประกายระยิบระยับ เพื่อช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ให้มีลักษณะหรูหราไฮโซราวกับดารานักแสดงในยุคฮอลลีวูดคลาสสิก

ภาพที่ 4.2.45 การแต่งกายด้วยชุดที่มีประกายระยิบระยับ หรูหรา ราคาแพง

ภาพที่ 4.2.46 การสวมใส่เครื่องประดับต่างๆ ที่หรูหรา ราคาแพง

3.การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแบรนด์ชั้นนำต่างๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้นกว่าในยุคอัลบั้ม “Stripped” ตัวอย่างเช่น

Fall 2002 : Roberto Cavalli

Spring 2006 : Escada

Fall 2007 : Valentino

Monique Lhullier

Versace

Emanuel Ungaro

Balenciaga

ภาพที่ 4.2.47 ภาพเปรียบเทียบเสื้อผ้าที่คริสทีน่าสวมใส่ในยุคอัลบั้ม Back to Basics (ภาพด้านขวา) ซึ่งเป็นชุดเดียวกับกับคอลเลคชั่นของห้องเสื้อแบรנדชั้นนำต่างๆ (ภาพด้านซ้าย)

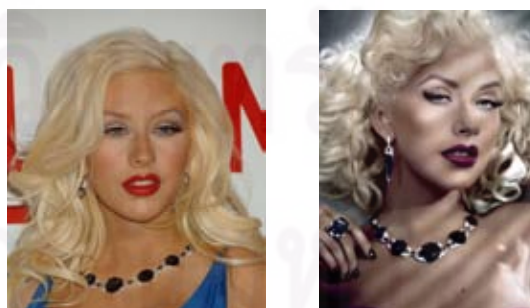
อาจกล่าวได้ว่า คริสทีน่าพยายามสร้างภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำแฟชั่นสมัยนิยม ด้วยการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ชั้นนำต่างๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อเป็นการกระจายสไตล์แฟชั่นไปสู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ชุดที่คริสทีน่าใช้สวมใส่ออกงานส่วนใหญ่ มักเป็นชุดที่ถูกออกแบบหรือถูกผลิตขึ้นในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการเกาะติดกระแสแฟชั่นสมัยนิยมอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้ตกยุคหรือล้าสมัย

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่คริสทีน่าใช้สวมใส่ในการแสดงคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour ยังมีการคัดเลือกให้โรเบิร์ตโต้ คาวอลลี ดีไซน์เนอร์ชื่อดังผู้เป็นเจ้าของห้องเสื้อแบรนด์ Roberto Cavalli มาเป็นผู้ออกแบบให้ทั้งหมดอีกด้วย

ภาพที่ 4.2.48 แบบร่างของเสื้อผ้าที่คริสทีน่าใช้สวมใส่ในการแสดงคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour (ออกแบบโดยโรเบิร์ตโต้ คาวอลลี)

นอกเหนือจากการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ชั้นนำต่างๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้นแล้ว คริสทีน่ายังได้รับเลือกเป็นพรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับเครื่องประดับแบรนด์ Stephen Webster Silver Collection 2008 อีกด้วย ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งผลงานที่มีส่วนสำคัญต่อการช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์แบบ Baby Jane เนื่องจากเครื่องประดับแบรนด์ Stephen Webster ถือเป็นเครื่องประดับที่มีคุณภาพในระดับสูง ประณีต หรรษา และมีราคาแพง การที่คริสทีน่ารับเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับเครื่องประดับดังกล่าวนี้ จึงช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของความหรรษา ไฮโซ ตามแบบฉบับของดารา / นักแสดงในยุคคลาสสิกฮอลลีวูดได้เป็นอย่างดีอีกด้วย ซึ่งถือเป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมและมีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่นที่เกี่ยวข้องกับเครื่องประดับเป็นครั้งแรก นอกเหนือไปจากแวดวงเสื้อผ้าแฟชั่นเท่านั้น

ภาพที่ 4.2.49 เครื่องประดับ Stephen Webster ที่คริสทีน่าเลือกสวมใส่ออกงาน (ซ้าย) ซึ่งเป็นชิ้นเดียวหรืออยู่ในชุดเดียวกันกับคอลเลคชั่นที่เธอรับเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้ (ขวา)

4.2.3.2.4) ยุคอัลบั้ม Bionic

แม้ว่าช่วงเวลาที่ถูกวิพากษ์กำลังทำการศึกษาอยู่นั้น จะยังไม่เข้าสู่ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Bionic” อย่างแท้จริงก็ตาม แต่จากแนวทางที่ปรากฏให้เห็นในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Back to Basics” กับอัลบั้ม “Bionic” ก็ช่วยตอกย้ำและแสดงให้เห็นถึงแนวทางที่คริสติน่าพยายามสร้างขึ้นและทำอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคอัลบั้ม “Stripped” เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อสื่อสารถึงแนวคิดของผลงานทางดนตรีอย่างชัดเจน เช่น

• การเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เสื้อผ้าแฟชั่นที่คริสติน่าเลือกสวมใส่ในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม “Back to Basics” กับอัลบั้ม “Bionic” ถือเป็นตัวบ่งบอกแนวโน้มที่ใช้ในการสื่อสารผลงานในอนาคตได้เป็นอย่างดี ซึ่งแม้ว่าปัจจุบัน (มีนาคม 2010) จะยังคงอยู่ในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยเท่านั้น แต่คริสติน่าก็ได้สานต่อแนวทางที่สร้างไว้อย่างต่อเนื่อง ด้วยการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแบรนด์ชั้นนำที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิพากษ์คาดการณ์ต่อไปในอนาคตว่า ความหลากหลายของแบรนด์เสื้อผ้าแฟชั่นที่คริสติน่าสวมใส่ จะยิ่งมีความหลากหลายและสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนมากขึ้น เมื่อเข้าสู่ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Bionic” อย่างแท้จริง

Fall 2008 : Julien MacDonald

Spring 2003 : Roberto Cavalli

Fall 2007 : Monique Lhuillier

Fall 2007 : Elie Saab (Couture)

Fall 2008 : Givenchy

Fall 2008 : Emilio Pucci

Roberto Cavalli

Dolce & Gabbana

ภาพที่ 4.2.50 ภาพเปรียบเทียบเสื้อผ้าที่คริสติน่าสวมใส่ในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม Back to Basics กับอัลบั้ม Bionic (ภาพด้านขวา) ซึ่งเป็นชุดเดียวกับคอลเลคชั่นของห้องเสื้อแบรנדชั้นนำต่างๆ (ภาพด้านซ้าย)

• **การสร้างภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำแฟชั่นสมัยนิยม (Fashion Icon)**

คริสติน่าได้ร่วมเป็นแขกรับเชิญในรายการ Project Runway : Episode 9 (ออกอากาศทางช่อง Lifetime เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2009) ซึ่งเป็นรายการโทรทัศน์ประเภทเรียลลิตี้โชว์รายการหนึ่งของอเมริกาที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมทั่วโลก เนื้อหาของรายการเกี่ยวข้องกับการแข่งขันเพื่อเฟ้นหานักออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่มีฝีมือ โดยคริสติน่าถูกรับเลือกให้เป็นหนึ่งในแขกรับเชิญประจำฤดูกาลนี้ ซึ่งผู้เข้าแข่งขันจะต้องออกแบบเสื้อผ้าให้กับคริสติน่าสำหรับสวมใส่ขึ้นแสดงคอนเสิร์ต

ภาพที่ 4.2.51 ภาพบางส่วนจากรายการ Project Runway Season 6 (Episode 9)

การเป็นโจทย์ด้านแฟชั่นให้กับผู้เข้าแข่งขัน และการเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องจากสื่อมวลชนให้เป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นในด้านแฟชั่น จึงถือเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำแฟชั่นของคริสติน่าได้เป็นอย่างดี ซึ่งถือเป็นกระแสตอบรับด้านหนึ่งจากสื่อมวลชนที่สะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมด้านนี้

• **การหล่อหลอมผลงานทางดนตรีของตนให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจแฟชั่น**

คริสติน่ายังคงดำเนินตามแนวทางข้อนี้อย่างต่อเนื่อง จากการรับเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับเครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collection ในปี 2008 แล้ว เธอยังคงรับเป็นพรีเซ็นเตอร์อย่างต่อเนื่องให้กับเครื่องประดับแบรนด์เดิมในปี 2009 อีกด้วย แต่มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของงานโฆษณาบางอย่าง เพื่อสื่อสารถึงแนวคิดของผลงานทางดนตรีที่ต่างไปจากปี 2008

อีกทั้งในปี 2010 นี้ คริสติน่ากำลังจะรับเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับเครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collection อีกครั้ง โดยเครื่องประดับที่ถูกออกแบบโดยได้รับแรงบันดาลใจจากคริสติน่าในคอลเลคชันนี้ จะมีราคาสูงกว่าเครื่องประดับในคอลเลคชันปี 2008 และ 2009 ซึ่งมีราคาค่อนข้างแพง เพื่อให้แฟนเพลงของคริสติน่าสามารถเข้าถึงผลงานที่คริสติน่าเป็นผู้ถ่ายทอดออกมาได้ง่ายมากขึ้น ด้วยการซื้อเก็บไว้เป็นของตนเองได้ ซึ่งแฟนเพลงส่วนใหญ่มักเป็นคนในกลุ่มชนชั้นกลางที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง และไม่ได้มีกำลังทรัพย์มากมายนัก แนวคิดดังกล่าวจึงสอดคล้องกับแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคอัลบั้ม “Bionic” ที่ต้องการสร้างสรรค์งานเพลงแนว Electronica Pop ที่สามารถเข้าถึงคนฟังทุกเพศ ทุกวัย ทุกกลุ่มได้ง่ายมากกว่าผลงานทางดนตรีอัลบั้ม “Stripped” และ “Back to Basics”

แนวทางการแต่งกายของคริสติน่าในภาพรวมทั้งหมด สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่จะสร้างภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำแฟชั่น ด้วยการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าแฟชั่นแบรนด์ชั้นนำต่างๆ

ที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อกระจายและเผยแพร่แฟชั่นไปสู่กลุ่มเป้าหมายในวงที่กว้างขวางมากขึ้น

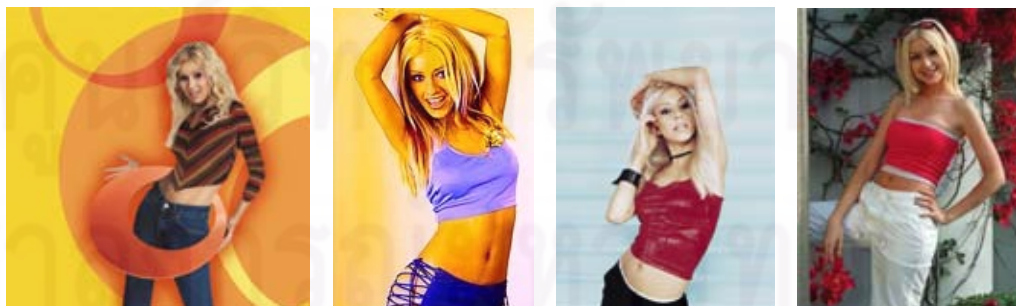
ยิ่งไปกว่านั้นคริสตินายังแสดงให้เห็นถึงการหล่อหลอมความเป็นศิลปะภายใต้วัฒนธรรมประชานิยม ให้เข้ากับการตลาดได้อย่างกลมกลืน ด้วยการนำเอาสินค้าหรืองานศิลปะประชานิยมเหล่านั้นมาโปรโมท และประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัย การหล่อหลอมผลงานทางดนตรีให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจแฟชั่นภายใต้วัฒนธรรมประชานิยม จึงถือเป็นกลวิธีการสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมให้ผลงานทางดนตรี ถูกเผยแพร่ออกไปสู่กลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับการแพร่กระจาย (Distribution) ของสินค้าไปสู่กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้อย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้นเช่นกัน

4.2.3.3) การแสดงออกผ่านสีหน้า กิริยาท่าทาง และพฤติกรรม

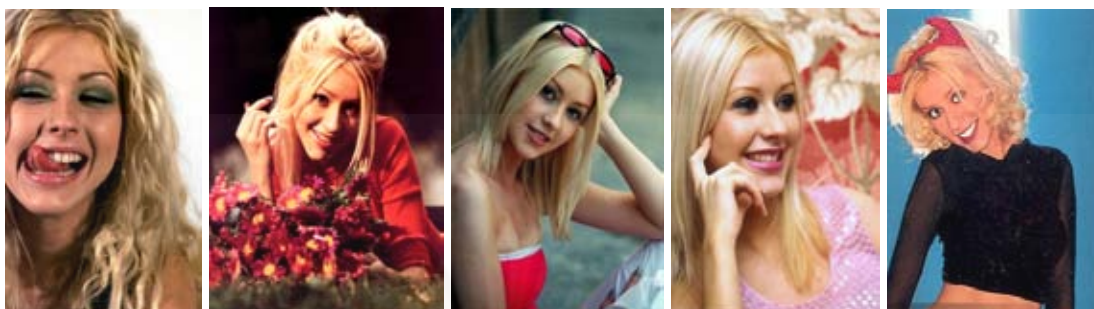
การแสดงออกผ่านสีหน้า กิริยาท่าทาง และพฤติกรรม ถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการจำแนกอัตตะที่สองที่ถูกสร้างขึ้นมาในแต่ละยุค เพื่อสื่อสารถึงภาพลักษณ์ที่มีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน ดังนี้

4.2.3.3.1) ยุคศิลปินทีนป๊อป

แนวทางการสื่อสารภาพลักษณ์ผ่านการแสดงออกทางกิริยาท่าทางและพฤติกรรมต่างๆ ภายใต้ยุคสมัยนี้ มีลักษณะสำคัญ คือ คริสตินามักแสดงออกผ่านทางสีหน้า ด้วยอารมณ์ยิ้มแย้มแจ่มใส ร่าเริง โดยสังเกตได้จากภาพถ่ายส่วนใหญ่ที่แสดงให้เห็นถึงความสดใสน่ารักของตัวศิลปินอย่างชัดเจน รวมไปถึงการโพสท่าทางต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกลักษณะปราดเปรียว กระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไวของสาววัยแรกรุ่นได้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ 4.2.52 ภาพถ่ายที่แสดงถึงบุคลิกลักษณะปราดเปรียว กระฉับกระเฉง รูปร่างเพรียวลม

ภาพที่ 4.2.53 ภาพถ่ายที่แสดงสีหน้าและอารมณ์ยิ้มแย้มแจ่มใส

แม้ว่าภาพถ่ายบางชุดหรือการแสดงออกทางพฤติกรรมบางอย่าง จะพยายามสื่อสารถึงภาพลักษณ์ของหญิงสาววัยรุ่นที่มีพัฒนาการเติบโตขึ้นทั้งทางร่างกายและความคิด โดยการนำเสนอภาพลักษณ์ของหญิงสาวที่แฝงด้วยเสน่ห์อันเช็กชี้ยั่วชวน แต่การแสดงออกทางพฤติกรรมผ่านผลงานเหล่านั้น ก็ยังคงอยู่ภายใต้กรอบประเพณีอันดีงามของสังคม โดยไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกินไปจากค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมมากเกินไปนัก ซึ่งแตกต่างไปจากการแสดงออกทางพฤติกรรมผ่านผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ ในยุคสมัยถัดๆ ไป ที่มักแสดงกิริยาท่าทางและพฤติกรรมที่ไม่ค่อยเหมาะสมอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน เช่น การถ่ายภาพเปลือยหรือกึ่งเปลือย , การแสดงท่าทางเสมือนประกอบกามกิจ เป็นต้น

ตัวอย่างของกิริยาท่าทางและพฤติกรรมที่แสดงถึงการอยู่ภายใต้กรอบประเพณีอันดีงามที่สังคมเป็นผู้กำหนดขึ้น เช่น

- การถ่ายภาพที่แสดงถึงความเช็กชี้ยั่วชวนแต่พอดี ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป

ภาพถ่ายบางชุดที่พยายามจะเน้นนำเสนอความเช็กชี้ยั่วชวนของคริสติน่าเป็นจุดขาย คริสติน่าก็ไม่เลือกที่จะถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมดเพื่อโชว์สัดส่วนสรีระของร่างกายอย่างเปิดเผยชัดเจน แต่กลับเลือกสวมใส่ชุดว่ายน้ำหรือแต่งกายด้วยชุดวาบหวิว เพื่อปกปิดเรือนร่างและอวัยวะบางส่วนที่อาจแลดูไม่ค่อยเหมาะสมกับวัยมากนัก หากมีการเผยแพร่ภาพเหล่านั้นออกสู่สาธารณชน

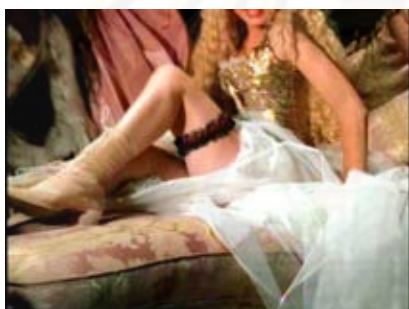
ภาพที่ 4.2.54 ภาพถ่ายที่แสดงถึงความเช็กชี้ยั่วชวนแต่พองาม เน้นโชว์สัดส่วนสรีระร่างกายแต่พอดี ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป

- การถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการแสดงในมิวสิกวิดีโอเพลง What A Girl Wants และ Come On Over Baby (All I Want Is You)

แม้ว่าจะมีการถ่ายทอดเรื่องราวที่แสดงออกถึงพฤติกรรมในเชิงยั่วยวนอารมณ์ทางเพศ แต่ภาพที่ถูกนำเสนอออกมามากลับแสดงถึงพฤติกรรมที่สงวนท่าที และไม่แสดงความอนาจารเกินกว่าที่หญิงสาววัยรุ่นซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะคนหนึ่งพึงกระทำ เช่น

เหตุการณ์ตอนหนึ่งในมิวสิกวิดีโอ What A Girl Wants คริสติน่าถลกกระโปรงขึ้น เผยให้เห็น Stay-ups ซึ่งเป็นถุงน่องชนิดหนึ่งที่ผู้หญิงใช้สวมใส่ และเป็นเครื่องแต่งกายที่มักใช้เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงเสน่ห์อันยั่วยวนและความเซ็กซี่ของผู้หญิงอย่างหนึ่ง ซึ่งในขณะที่คริสติน่าถลกกระโปรงขึ้นนั้น ผู้คนที่อยู่รอบข้างต่างตกใจกับการกระทำดังกล่าว เพราะคิดว่าเธอจะไม่ได้สวมใส่สิ่งใดเพื่อปกปิดเรียวขาของเธอ แต่เมื่อเห็นว่าเธอสวมใส่ถุงน่องอยู่ ทุกคนจึงรู้สึกโล่งใจและหยิบผ้าเช็ดหน้าขึ้นมาเพื่อใช้ซับเหงื่อ

ภาพที่ 4.2.55 ภาพจากมิวสิกวิดีโอเพลง What A Girl Wants ที่แสดงถึงอาการตกใจของคนที่เห็นหญิงสาวแสดงพฤติกรรมเบี่ยงร่ำส่ำก้ำกั้น ด้วยการเปิดโชว์เนื้อหนังมังสาในที่สาธารณะ

ในมิวสิกวิดีโอเพลง Come On Over Baby (All I Want Is You) ภาพตอนหนึ่งในช่วงท่อนเนื้อเพลง “But I can’t help myself. When you put your hands on me” แदनเซอร์ชายโอบกอดคริสติน่าจากด้านหลัง พร้อมกับลูบไล้เรือนร่างและรูดซิปเสื้อลง ซึ่งแม้ว่าจะเป็นการพยายามสื่อสารให้เห็นถึงความรู้สึกห้ำก้ำห้ามใจไม่ได้ ยามที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับคนรักและได้สัมผัสเรือน

ร่างของกันและกัน แต่คริสติน่าก็สวมใส่เสื้อเกาะอกไว้ด้านในอีกชั้นหนึ่ง ทำให้มองไม่เห็นหน้าอก และดูไม่อนาจารมากนักเมื่อชิปเสื้อชั้นนอกถูกขูดลงมา

ภาพที่ 4.2.56 ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Come On Over Baby (All I Want Is You) ที่มีการใส่เสื้อในซ้อนทับ เพื่อแสดงถึงการป้องกันไม่ให้เกิดการโชว์สัดส่วนสรีระของร่างกายมากเกินไปจนเหมาะสม

เหตุการณ์สมมติที่เกิดขึ้นในมิวสิกวิดีโอ สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของคนในสังคมที่มักต้องการให้ผู้หญิงรู้จักสำรวมกิริยามารยาทที่ใช้แสดงออกในที่สาธารณะ ประกอบกับภาพที่ผู้นำเสนอออกมานั้นกลับมีความสดใสน่ารัก สมวัย มากกว่าที่จะแสดงออกในเชิงอนาจารล่อแหลม การสื่อสารภาพในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดในการสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินที่นโปบที่เห็นได้อย่างชัดเจน เนื่องจากคริสติน่ากำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ จึงไม่ควรแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือไม่เหมาะสมกับค่านิยมและความคาดหวังของสังคม

4.2.3.3.2) ยุคอัลบั้ม *Stripped*

แนวทางการสื่อสารภาพลักษณ์ผ่านการแสดงออกทางอากัปกริยาและพฤติกรรมต่างๆ ภายใต้ยุคสมัยนี้ มีลักษณะสำคัญ คือ คริสติน่ามักแสดงออกผ่านทางสีหน้าและท่าทางด้วยอารมณ์เศร้าหมอง ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งหากพิจารณาจากภาพถ่ายทั้งหมดแล้วพบว่าภาพถ่ายส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงสีหน้าที่ดูขึงขัง ดุดัน และเศร้าหมอง โดยจะสามารถพบเห็นภาพที่คริสติน่าแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสได้ค่อนข้างน้อยมาก

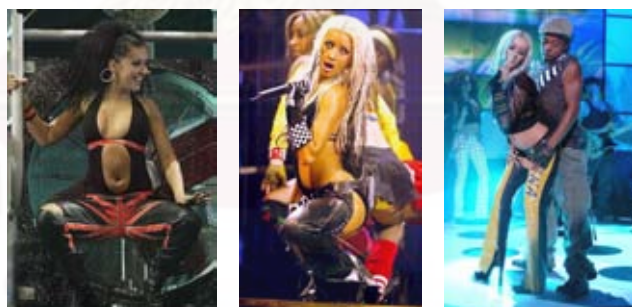

ภาพที่ 4.2.57 ภาพถ่ายที่แสดงสีหน้าอารมณ์เศร้าหมอง ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส

นอกจากการแสดงสีหน้าท่าทางที่สื่อสารถึงอารมณ์เศร้าหมองแล้ว ยังรวมไปถึงการแสดงออกผ่านลีลาท่าทางเซ็กซี่ยั่วชวน และพฤติกรรมปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศที่มีลักษณะกึ่งอนาจารและหยาบกระด้าง เช่น การประกอบกามกิจ การเกี่ยวพาราสีกันอย่างแนบชิด การโชว์เรือนร่างอย่างเปิดเผย เป็นต้น

ภาพที่ 4.2.58 ภาพที่แสดงถึงการแสดงพฤติกรรมยั่วชวนเพื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.2.59 การแสดงท่าทางและพฤติกรรมที่สื่อถึงเรื่องเพศอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน

บุคลิกลักษณะอีกรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำเสนอผ่านภาพลักษณ์แบบ Xtina ภายใต้ยุคสมัยนี้คือ ภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่มีนิสัยแข็งกร้าว ก้าวร้าว เกรี้ยวกราดและดุดัน ไม่เกรงกลัวต่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม เช่น

• **การแสดงพฤติกรรมและกิริยาท่าทางการแสดงในมิวสิกวิดีโอ**

ในมิวสิกวิดีโอ Fighter คริสติน่าถูกขังอยู่ในกล่องกับดักในตอนเริ่มต้น ทำให้เธอพยายามหาทางหลบหนีออกมา ด้วยการทุบทำลายกำแพงกระจกทั้ง 4 อย่างเกรี้ยวกราด เมื่อออกมาข้างนอกได้แล้ว คริสติน่ายังต้องต่อสู้กับศัตรูภายนอกอย่างกล้าหาญแต่เพียงลำพังเพื่อความอยู่รอด เหตุการณ์ต่างๆ ทำให้เธอพัฒนาไปสู่ร่างสมบูรณ์ ที่พร้อมจะเผชิญหน้าต่อสู้กับอุปสรรคทั้งปวง โดยปิดท้ายมิวสิกวิดีโอด้วยการเตะกล่องวิดีโอที่กำลังจับภาพเธออยู่ จนทำให้เลนส์กล้องแตก

ภาพที่ 4.2.60 ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Fighter ที่แสดงถึงท่าทางพฤติกรรม

อันก้าวร้าว แข็งกร้าว ห้าวหาญ และดุดัน

ในมิวสิกวิดีโอ Can't Hold Us Down คริสติน่าถูกผู้ชายลวงล่ะเมิดด้วยการจับกั้น ทำให้เธอไม่พอใจและลุกขึ้นเป็นแกนนำของกลุ่มผู้หญิง ในการโต้เถียงกับกลุ่มผู้ชายอย่างกล้าหาญและเด็ดเดี่ยว เพื่อต่อสู้เรียกร้องให้ผู้ชายรู้จักการให้เกียรติแก่ผู้หญิง และคำนึงถึงความเท่าเทียมกันทางเพศ

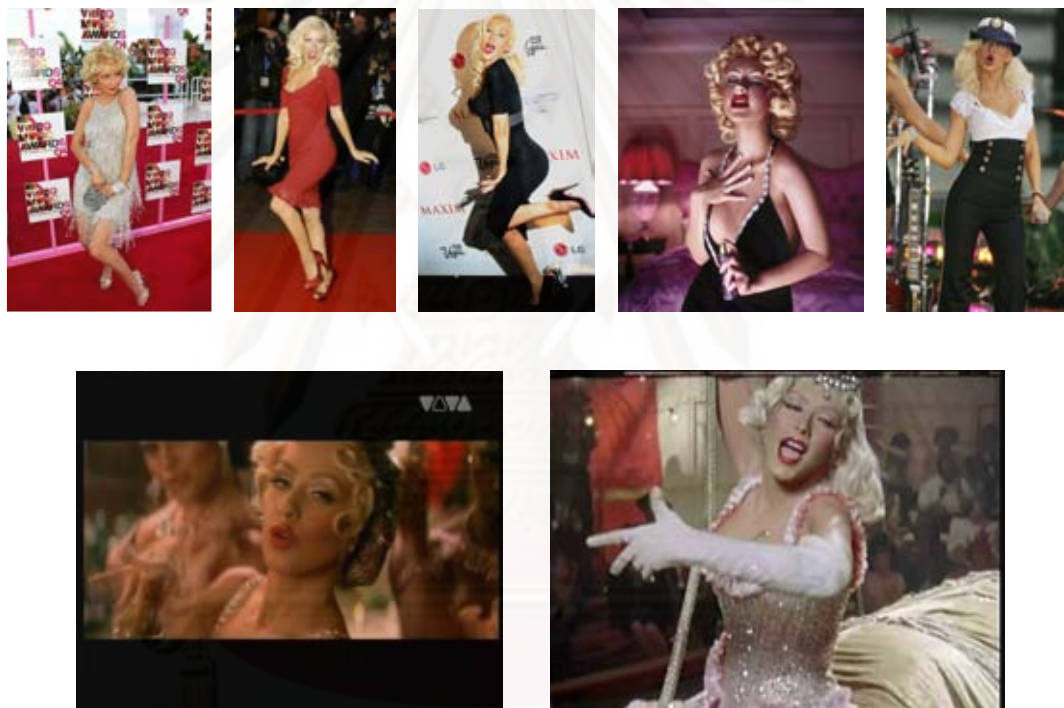
ภาพที่ 4.2.61 ภาพจากมิวสิกวิดีโอ Can't Hold Us Down ที่แสดงถึงความห้าวหาญ เด็ดเดี่ยว

และไม่ยอมแพ้ต่อความอยุติธรรมในสังคมของสตรีเพศ

พฤติกรรมและกิริยาท่าทางที่คริสติน่าแสดงออกผ่านเรื่องราวในมิวสิกวิดีโอเหล่านี้ จึงแสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะแข็งกร้าว ห้าวหาญ เกรี้ยวกราดและดุดัน ซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้สื่อสารถึงภาพลักษณ์แบบ Xtina ในอีกลักษณะหนึ่งได้อย่างชัดเจน

4.2.3.3) ยุคอัลบั้ม *Back to Basics*

องค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารภาพลักษณ์แบบ Baby Jane คือ การแสดงกิริยาท่าทางกรีดกรายมือและทำอย่างอ่อนช้อย ซึ่งเป็นจริตที่มีเสน่ห์และเป็นการแสดงออกด้วยท่าทางที่มีลักษณะเฉพาะตัวของนักแสดงในยุคฮอลลีวู้ดคลาสสิกในรูปแบบหนึ่ง (ตัวอย่างการแสดงที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน เช่น การแสดงของ Marilyn Monroe ในเพลง Diamonds Are A Girls Best Friend ซึ่งเป็นฉากหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง Gentleman Prefer Blondes ที่กลายเป็นผลงานชิ้นโบว์แดงของมาริลีนและถูกศิลปิน / นักแสดงรุ่นต่อๆ มานำมาใช้อ้างอิงถึงอยู่เสมอเรื่อยมา) การสื่อสารด้วยท่าทางในลักษณะดังกล่าวสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนภายใต้ยุคสมัยนี้เท่านั้น และแทบจะไม่เห็นลักษณะดังกล่าวเลยหรือเห็นได้น้อยมากในยุคสมัยอื่นๆ

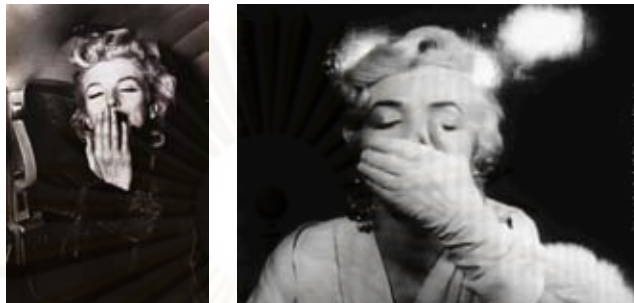

ภาพที่ 4.2.62 การแสดงกิริยาท่าทางกรีดกรายมือและทำอย่างอ่อนช้อย

อันเป็นจริตทางการแสดงอย่างหนึ่งของนักแสดงหญิงในยุคฮอลลีวู้ดคลาสสิก

นอกจากนั้น การแสดงออกด้วยท่าทางที่ถือเป็นเอกลักษณ์แฝงที่สำคัญอย่างหนึ่งของคริสทีน่าภายใต้ยุคสมัยนี้ คือ การแสดงท่าส่งจูบด้วยกิริยาและจริตอันอ่อนช้อย คล้ายกับท่าทางที่นักแสดงฮอลลีวู้ดชื่อดังอย่างมาริลีน มอนโรเคยทำไว้ในอดีต จนกลายเป็นท่าเอกลักษณ์ประจำตัวของมอนโรไปโดยปริยาย ซึ่งเมื่อคริสทีน่ารับนำเอาท่าทางดังกล่าวมาใช้เลียนแบบ จึงกลายเป็นท่าประจำตัวของเธอภายใต้ภาพลักษณ์แบบ Baby Jane เช่นเดียวกัน

(เอกลักษณ์แฝง หมายถึง ลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้นๆ ซึ่งได้รับอิทธิพลหรือเลียนแบบมาจากบุคคลอื่นอีกทีหนึ่ง โดยนำสิ่งเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้จนกลายเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวไปโดยปริยาย)

ภาพที่ 4.2.63 การแสดงออกด้วยท่าจุ่มพิตของคริสทีน่า (แถวล่าง) ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากท่าจุ่มพิตอันเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของมาริลีน มอนโร (แถวบน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรี

การโปรโมทผลงานทางดนตรี ถือเป็นแนวทางการสื่อสารผลงานอีกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการสร้างกระแสความนิยมให้กับผลงาน และความสำเร็จของตัวศิลปิน หากผลงานมีแนวทางการโปรโมทที่ชัดเจนและได้รับการโปรโมทจากค่ายเพลงต้นสังกัดเป็นอย่างดี ย่อมส่งผลให้ผลงานได้รับความนิยมจากผู้บริโภคอย่างแพร่หลาย แต่หากผลงานเหล่านั้นมีแนวทางการโปรโมทที่ไม่ชัดเจน หรือได้รับการโปรโมทจากค่ายเพลงต้นสังกัดไม่ค่อยดีนัก ย่อมส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามเช่นกัน

แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรีของศิลปินเพลงสมัยนิยมทั่วไป มักขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของค่ายเพลงต้นสังกัดเป็นสำคัญ โดยที่ตัวศิลปินไม่ค่อยได้มีส่วนกับกระบวนการตัดสินใจดังกล่าวมากนัก หรืออาจมีบ้างแต่เพียงเล็กน้อย เพราะถึงอย่างไรแล้ว ก็ต้องได้รับความอนุมัติเห็นชอบจากเบื้องบนอยู่ดี แต่จะเห็นได้ว่า แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรีของคริสติน่า ตั้งแต่ยุคอัลบั้ม “Stripped” เป็นต้นมา ล้วนขึ้นอยู่กับกรเข้ามาบริหารจัดการและตัดสินใจด้วยตัวของคริสติน่าเองเป็นสำคัญ โดยต้องได้รับความอนุมัติเห็นชอบจากค่ายเพลงต้นสังกัดร่วมด้วย

ดังนั้น การพิจารณาถึงแนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรีของคริสติน่า จึงเป็นอีกหนึ่งประเด็นที่มีนัยสำคัญต่อการพิจารณา เพื่อศึกษาถึงเจตนารมณ์ ความต้องการ และแนวคิดที่คริสติน่าต้องการสื่อสารผ่านผลงานทางดนตรีของตน โดยมีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

- 4.3.1) การโปรโมทผลงานผ่านการตัดซิงเกิ้ล
- 4.3.2) การโปรโมทผลงานผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารบันเทิง
- 4.3.3) ระยะเวลาในการโปรโมทงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้ม

4.3.1) การโปรโมทผลงานผ่านการตัดซิงเกิ้ล

การเลือกตัดซิงเกิ้ลเพื่อใช้โปรโมทผลงานเพลงของศิลปินเพลงสมัยนิยมทั่วไป ถือเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งที่บ่งบอกได้ถึงเจตนารมณ์ / ความต้องการของตัวศิลปิน กลุ่มเป้าหมายของผลงานทางดนตรี และสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดหรือค่านิยมบางอย่างที่แฝงอยู่ในวิธีการโปรโมทเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี

คริสติน่าถือเป็นศิลปินเพลงสมัยนิยมอีกคนหนึ่ง ที่มีการโปรโมทผลงานทางดนตรีตามแนวทางของตนเองอย่างชัดเจน โดยพยายามตอบสนองต่อทั้งความต้องการของตนเอง ร่วมกับการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดเพลงในขณะนั้นอยู่เสมอ โดยแนวทางการโปรโมทที่

ปรากฏให้เห็นเป็นส่วนใหญ่ มักจะยึดการตอบสนองต่อความต้องการของตนเองเป็นสำคัญ มากกว่าที่จะตอบสนองต่อความต้องการของตลาด

การโปรโมทผลงานโดยมุ่งเน้นตอบสนองต่อความต้องการของตนเองเป็นสำคัญ จึงมักทำให้แนวทางการโปรโมทผลงานของคริสทีน่า เกิดความขัดแย้งหรือไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแนวทางการโปรโมทของบริษัทค่ายเพลงต้นสังกัดอยู่เสมอ เนื่องจากเป็นเรื่องปกติของการดำเนินธุรกิจที่มักคำนึงถึงผลกำไรและผลประโยชน์จากการลงทุนเป็นสำคัญ มากกว่าที่จะยอมตอบสนองต่อตามความต้องการของศิลปินแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจเป็นแนวทางที่ไม่ช่วยก่อให้เกิดผลประโยชน์เชิงธุรกิจแก่บริษัทมากนักก็เป็นได้

ดังนั้นบริษัทค่ายเพลงส่วนใหญ่ จึงมักมุ่งเน้นโปรโมทผลงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคจำนวนมากได้ง่าย หรือเข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นงานเพลงแนว Pop , R&B ร่วมสมัย ที่มีทำนองและจังหวะสนุกสนานเร้าใจ ติดหู ฟังง่าย หรือเป็นผลงานที่แสดงถึงศักยภาพในด้านต่างๆ ของตัวศิลปินได้อย่างชัดเจน

แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ด้วยวิธีการตัดซิงเกิ้ลออกจำหน่าย ร่วมกับการเผยแพร่ภาพจากมิวสิกวิดีโอออกตามสื่อแขนงต่างๆ มีลักษณะสำคัญที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละยุคสมัย ดังนี้

4.3.1.1) ยุคศิลปินที่นโปป

แนวทางการตัดซิงเกิ้ลเพื่อโปรโมทอัลบั้ม “Christina Aguilera” ที่เกิดขึ้นจริง ประกอบด้วย การเลือกตัดเพลงโปรโมทจำนวน 4 ซิงเกิ้ล ควบคู่ไปกับการเผยแพร่ออกอากาศมิวสิกวิดีโอเพลงเดียวกันกับซิงเกิ้ลที่เลือกตัดจำนวน 4 เพลง โดยมีลักษณะแนวทางการโปรโมทที่แตกต่างกันออกไปตามแนวคิดของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมท	ซิงเกิ้ลที่ 1	ซิงเกิ้ลที่ 2	ซิงเกิ้ลที่ 3	ซิงเกิ้ลที่ 4
แนวทางของคริสทีน่า		What A Girl Wants (Radio Version)		Come On Over Baby [Radio Version]
แนวทางของค่ายเพลง		So Emotional		Come On Over [Album Version]
การตัดซิงเกิ้ลโปรโมทที่เกิดขึ้นจริง	Genie In A Bottle	What A Girl Wants (Radio Version)	I Turn to You	Come On Over Baby [Radio Version]

ตารางที่ 4.3.1 ตารางแสดงแผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera

เนื่องจากลักษณะของเพลงในอัลบั้มนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวเพลงป๊อปเป็นสำคัญ จึงทำให้ไม่ว่าจะเลือกตัดเพลงใดเป็นซิงเกิ้ลโปรโมทก็ตาม ก็ล้วนแล้วแต่เป็นการโปรโมทเพลงที่เน้นเจาะตลาดกลุ่มคนฟังทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนฟังในกลุ่มวัยรุ่น / ก่อนวันรุ่น

ในช่วงของการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 2 และ 4 นั้น คริสติน่าต้องประสบกับปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างความเห็นในการเลือกตัดซิงเกิ้ลโปรโมทของ 2 ฝ่ายที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวทางการโปรโมทตามความต้องการของค่ายเพลงนั้น เน้นไปที่การสร้างความสำเร็จและดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง โดยการดำเนินรอยตามบุคคลที่เคยประสบความสำเร็จมาก่อนแล้ว ตัวอย่างเช่น

- การตัดซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 2 ของอัลบั้ม *Chirstina Aguilera*

ก่อนที่จะพิจารณาถึงแนวทางการโปรโมทผลงานของคริสติน่า เราควรศึกษาถึงบริบทของอุตสาหกรรมดนตรีในช่วงเวลานั้นก่อน ซึ่งพบว่าในช่วงปี 1998 – 2000 เป็นช่วงเวลาที่ยอดนิยมของศิลปินที่ป๊อปที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกันกับคริสติน่า อย่าง “บริทนีส์ สเปียร์ส” นั้น ประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมดนตรีอย่างล้นหลาม ประกอบกับเป็นช่วงยุคทองของศิลปินที่ป๊อปทั้งหลาย จึงทำให้ค่ายเพลงผู้ผลิตต้องการสร้างศิลปินที่ป๊อปหญิง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับบริทนีส์ สเปียร์ส ขึ้นมาอีกมากมาย และหนึ่งในบุคคลที่ถูกหมายปองจากค่ายเพลงไว้ก็คือ คริสติน่า อากิเลร่านั่นเอง ซึ่งจะสามารถสังเกตเห็นได้จากแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน 2 คนนี้ มักมีลักษณะที่ใกล้เคียงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เช่น

ในช่วงของการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 2 นั้น ค่ายเพลงต้องการเลือกตัดเพลง *So Emotional* ซึ่งเป็นเพลงที่มีจังหวะปานกลาง และมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักอันน่าพิศมัยของวัยรุ่นหนุ่มสาว เนื่องจากมีลักษณะคล้ายคลึงกับเพลง *Sometimes* ทั้งในด้านเนื้อหาและแนวดนตรี ซึ่งค่ายเพลงน่าจะสังเกตเห็นมาก่อนแล้วว่า หลังจากทีเพลง *Sometimes* ของบริทนีส์ถูกโปรโมทออกไปแล้ว ก็ได้รับกระแสตอบรับที่ค่อนข้างดี ค่ายเพลงจึงต้องการให้คริสติน่าดำเนินตามแนวทางการโปรโมทของบริทนีส์ เพื่อสร้างกระแสนิยมและความสำเร็จได้เช่นเดียวกับที่บริทนีส์เคยทำได้ แต่คริสติน่ากลับไม่เห็นด้วยและคัดค้านข้อเสนอดังกล่าวของค่ายเพลง โดยที่คริสติน่าต้องการให้เลือกตัดเพลง *What A Girl Wants* แทน และยังต้องการให้มีการนำเพลงไปรีมิคซ์ใหม่ เพื่อให้ติดหูและฟังง่ายมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

- การตัดซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 4 ของอัลบั้ม Christina Aguilera

ค่ายเพลงต้องการให้ตัดเพลง Come On Over (All I Want Is You) ซึ่งเป็นเพลงเวอร์ชันเดียวกับในอัลบั้ม แต่คริสติน่ากลับต้องการให้นำเพลงนี้ไปรีมิกซ์ใหม่ เพื่อเพิ่มรายละเอียดต่างๆ ของเพลงให้มีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับกระแสความนิยมของตลาดเพลงในขณะนั้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งทำที่สุดแล้วเพลงนี้ก็ถูกนำไปรีมิกซ์ใหม่และถูกเปลี่ยนชื่อเป็น Come On Over Baby (All I Want Is You) แทน ซึ่งถือได้ว่าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง เนื่องจากเพลงนี้ได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดี และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้ฟังอย่างแพร่หลาย

นอกจากนั้น การเลือกตัดเพลงเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท มักมีการเลือกตัดเพลงที่ถูกจัดเรียงอยู่ในลำดับต้นๆ ของอัลบั้มทั้งสิ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นเพลงที่มีศักยภาพมากพอที่จะสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ฟังได้ไม่ยาก เช่น Genie In A Bottle , What A Girl Wants , I Turn To You และ Come On Over Baby (All I Want Is You) ซึ่งเป็นเพลงในลำดับที่ 1 , 2 , 3 และ 5 ของอัลบั้ม

การเลือกตัดเพลงเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทในลักษณะดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องของ การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบการสื่อสารตามแนวทางกระแสหลัก เนื่องจากศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินกลุ่มทีนป๊อป มักจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้มตามระดับศักยภาพที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง หรืออาจกล่าวได้ว่า เพลงที่ฟังง่าย ติดหูง่าย และมีศักยภาพมากพอที่จะทำให้ผู้ฟังรู้สึกชื่นชอบได้ไม่ยากนั้น มักถูกจัดเรียงให้เป็นเพลงในลำดับต้นๆ ของอัลบั้ม ส่งผลให้มักมีการเลือกตัดเพลงลำดับที่ 1 (หรือลำดับแรกๆ) ของอัลบั้มเพื่อใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ลแรกเสมอๆ ซึ่งเราสามารถเห็นแนวทางการโปรโมทในลักษณะดังกล่าวได้อย่างชัดเจนจากการจัดเรียงลำดับเพลงของอัลบั้ม “Christina Aguilera” ดังนี้

ลำดับเพลง (Tracklists)	รายชื่อเพลงในอัลบั้ม Christina Aguilera	ลำดับที่เพลงถูกเลือกตัดเป็นซิงเกิ้ลโปรโมท
1	Genie In A Bottle	ลำดับที่ 1
2	What A Girl Wants	ลำดับที่ 2
3	I Turn To You	ลำดับที่ 3
4	So Emotional	-

5	Come On Over (All I Want Is You)	ลำดับที่ 4
6	Reflection	-
7	Love For All Seasons	-
8	Somebody's Somebody	-
9	When You Put Your Hands On Me	-
10	Blessed	-
11	Love Will Find A Way	-
12	Obvious	-

ตารางที่ 4.3.2 ตารางแสดงลำดับการจัดเรียงเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” และลำดับที่เพลงถูกเลือกตัดเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท

ส่วนแนวทางการโปรโมทอัลบั้ม “Mi Reflejo” และ “My Kind of Christmas” ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางดนตรีในยุคคินปีนทึนปีอป ก็มีลักษณะสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแนวทางการโปรโมทอัลบั้ม “Christina Aguilera” ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลเดียวกัน ดังนี้

- อัลบั้ม “Mi Reflejo” มีการเลือกตัดเพลงเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทอย่างเป็นทางการเพียง 2 ซิงเกิ้ล ได้แก่ Pero Me Acuerdo De Ti (ซิงเกิ้ลที่ 1) และ Falsas Esperanzas (ซิงเกิ้ลที่ 2) ซึ่งเป็นเพลงที่ถูกจัดเรียงเป็นลำดับที่ 4 และ 2 ของอัลบั้ม ตามลำดับ

หากพิจารณาถึงลักษณะการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้มแล้ว พบว่ามีความพยายามที่จะเลียนแบบการจัดเรียงลำดับเพลงในอัลบั้ม “Christina Aguilera” อย่างชัดเจน (ดังที่กล่าวมาแล้วในหัวข้อแนวคิดของผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยคินปีนทึนปีอป) ซึ่งหากตัดเพลง Genio Atrapado ที่เป็นเสมือนเพลงตัวแทนของเพลง Genie In A Bottle ออกไปแล้ว เพลง Falsas Esperanzas ก็จะกลายเป็นเพลงลำดับที่ 1 ของอัลบั้มไปในทันที ซึ่งเป็นเพลงหนึ่งที่ถูกเลือกตัดเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทอัลบั้มนี้

- อัลบั้ม “My Kind of Christmas” มีการเลือกตัดเพลงโปรโมทอย่างเป็นทางการเพียง 1 ซิงเกิ้ล ได้แก่ Christmas Time ซึ่งเป็นเพลงที่ถูกจัดเรียงไว้เป็นเพลงลำดับที่ 1 ของอัลบั้ม

4.3.1.2) ยุคอัลบั้ม *Stripped*

แนวทางการตัดซิงเกิ้ลเพื่อโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” ที่เกิดขึ้นจริง ประกอบด้วยการเลือกตัดเพลงโปรโมทจำนวน 5 ซิงเกิ้ล ควบคู่ไปกับการเผยแพร่หรือออกอากาศมิวสิกวิดีโอเพลงเดียวกันกับ

ซิงเกิ้ลที่เลือกตัดจำนวน 5 เพลง โดยมีลักษณะแนวทางการโปรโมทที่แตกต่างกันออกไปตามแนวคิดของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมท	ซิงเกิ้ลที่ 1	ซิงเกิ้ลที่ 2	ซิงเกิ้ลที่ 3	ซิงเกิ้ลที่ 4	ซิงเกิ้ลที่ 5
แนวทางของคริสทีน่า	Dirty	Beautiful			Impossible
แนวทางของค่ายเพลง	Beautiful				The Voice Within
แผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทที่เกิดขึ้นจริง	Dirty	Beautiful	Fighter	Can't Hold Us Down	The Voice Within

ตารางที่ 4.3.3 ตารางแสดงแผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped

เพลงในอัลบั้ม “Stripped” ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวเพลง Pop , Rock และ R&B ร่วมสมัยเป็นสำคัญ โดยผสมผสานเข้ากับแนวดนตรีในสไตล์อื่นๆ ทำให้เพลงส่วนใหญ่มีลักษณะของการเป็นแนวเพลงลูกผสมที่ค่อนข้างหลากหลาย (Variety Pop) อย่างไรก็ตาม งานเพลงส่วนใหญ่ในอัลบั้มนี้ เน้นเจาะตลาดกลุ่มคนชนชั้นกลาง (Urban Market) เป็นสำคัญ ทั้งในด้านของเนื้อหาและแนวเพลง โดยยังคงเน้นให้ความสำคัญไปที่ผู้ฟังในกลุ่มวัยรุ่นอยู่ เพียงแต่กระจายกลุ่มเป้าหมายไปสู่ผู้บริโภคที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่มากขึ้น

ตัวอย่างที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนสำหรับกรณีนี้คือ การเลือกตัดเพลงเพื่อใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ลลำดับที่ 5 ซึ่งทางค่ายเพลงต้องการเลือกตัดเพลง The Voice Within เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท ในขณะที่คริสทีน่าต้องการเลือกตัดเพลง Impossible แทน โดยแต่ละฝ่ายต่างให้เหตุผลไว้ว่า

คริสทีน่าไม่ต้องการที่จะเลือกตัดเพลง The Voice Within เพื่อใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ลลำดับที่ 5 และพยายามสนับสนุนให้เพลง Impossible ถูกเลือกตัดโปรโมทเป็นซิงเกิ้ลแทน ซึ่งได้ Alicia Keys (ศิลปิน R&B ยอดนิยมที่มีชื่อเสียงโด่งดังและได้รับความนิยมอย่างล้นหลามในช่วงเวลานั้น) มาช่วยแต่งเพลงและเป็นโปรดิวเซอร์ให้ เพราะเธอรู้สึกว่าการนี้จะช่วยทำให้เธอสามารถเจาะตลาดกลุ่มคนเมืองและชนชั้นกลางได้มากยิ่งขึ้น แต่ทางต้นสังกัดค่ายเพลง RCA Records กลับต้องการเลือกตัดเพลงบัลลาดป๊อปอย่าง The Voice Within เป็นซิงเกิ้ลแทน ในช่วงเทศกาลวันหยุดยาว (Holiday Season) เหมือนที่เคยเลือกตัดเพลง Beautiful เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทในช่วงปลายปีที่แล้ว (2002) ซึ่งทำให้กลายเป็นเพลงที่ได้รับความนิยมรับที่ตี และประสบความสำเร็จอย่างถล่มทลาย (Moss(1) 2003 : online)

การที่คริสติน่าต้องการเลือกตัดเพลง Impossible เป็นซิงเกิ้ลโปรโมท สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการเจาะตลาดผู้ฟังในกลุ่มคนชนชั้นกลางวัยทำงานมากขึ้น เนื่องจากเพลง Impossible เป็นเพลงแนว Pop Soul ซึ่งมักเป็นแนวเพลงที่ชื่นชอบของคนวัยทำงานมากกว่าที่จะเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่น โดยเป็นการขยายฐานแฟนเพลงไปสู่กลุ่มอื่นๆ ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

นอกจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในการตัดเพลงเพื่อใช้โปรโมทเป็นซิงเกิ้ลลำดับที่ 5 แล้ว ยังมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในช่วงของการเริ่มโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” อีกด้วย โดยคริสติน่าต้องการเลือกตัดเพลง Dirty เป็นซิงเกิ้ลแรก เพื่อต้องการให้เป็นงานเพลงที่สามารถถ่ายทอดแนวคิด ภาพลักษณ์ และเรื่องราวที่สะท้อนถึงภาพรวมของอัลบั้มนี้ได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ค่ายเพลงและทีมงานคนอื่นๆ ต้องการเลือกตัดเพลง Beautiful แทน เนื่องจากเป็นเพลงป๊อปที่ไพเราะ น่าฟัง ติดหูง่าย และมีศักยภาพมากพอที่จะทำให้คนชื่นชอบเป็นจำนวนมากได้อย่างไม่ยากเย็น แต่ท้ายที่สุดแล้วคริสติน่าก็เลือกที่จะตัดเพลง Dirty ตามความต้องการของตนได้เป็นผลสำเร็จ ซึ่งแม้ว่าจะไม่สามารถสร้างกระแสตอบรับที่ดีได้มากนัก แต่ก็ถือเป็นการสร้างจุดเด่นและเรียกร้องความสนใจจากผู้ฟังได้เป็นอย่างดี และเป็นการปูพื้นฐานภาพลักษณ์ในระยะยาวให้กับตนเองได้อย่างชัดเจน ซึ่งถือได้ว่าสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารผลงานเช่นกัน

4.3.1.3) ยุคอัลบั้ม *Back to Basics*

แนวทางการตัดซิงเกิ้ลเพื่อโปรโมทอัลบั้ม “Back to Basics” ที่เกิดขึ้นจริง ประกอบด้วย การเลือกตัดเพลงโปรโมทจำนวน 4 ซิงเกิ้ล ควบคู่ไปกับการเผยแพร่ออกอากาศมิวสิกวิดีโอเพลงเดียวกันกับซิงเกิ้ลที่เลือกตัดอย่างเป็นทางการ จำนวน 4 เพลง (ซิงเกิ้ลที่ 4 ถูกโปรโมทโดยการนำภาพบางส่วนของคนเสิร์ท Back to Basics World Tour มาใช้เป็นมิวสิกวิดีโอเพลง Oh Mother) โดยมีลักษณะแนวทางการโปรโมทที่แตกต่างกันออกไปตามแนวคิดของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมท	ซิงเกิ้ลที่ 1	ซิงเกิ้ลที่ 2	ซิงเกิ้ลที่ 3	ซิงเกิ้ลที่ 4
แนวทางของคริสติน่า	Ain't No Other Man	Candyman		
แนวทางของค่ายเพลง		Hurt		
การตัดซิงเกิ้ลโปรโมทที่เกิดขึ้นจริง	Ain't No Other Man	Hurt	Candyman	Oh Mother / Slow Down Baby

ตารางที่ 4.3.4 ตารางแสดงแผนการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics

แนวเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวเพลง Pop / R&B ที่ผสมผสานเข้ากับอิทธิพลของดนตรีย้อนยุคแนว Soul , Blues , Jazz ในยุคทศวรรษ 20's ถึง 40's โดยผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบของแนวเพลงกระแสหลักในปัจจุบัน เพื่อทำให้เป็นงานเพลงที่มีความร่วมสมัย และสามารถตอบสนองต่อรสนิยมของผู้บริโภคได้แพร่หลายมากขึ้น แนวเพลงในลักษณะข้างต้นจึงเน้นเจาะตลาดตั้งแต่กลุ่มคนชนชั้นกลางวัยทำงาน (Adult Contemporary) ลงมาอย่างชัดเจน เนื่องจากแนวเพลงเหล่านี้ มักเป็นที่ชื่นชอบของคนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่เป็นส่วนใหญ่ โดยแทบไม่ได้เจาะตลาดกลุ่มวัยรุ่น / ก่อนวัยรุ่นเหมือนในยุคที่ผ่านมาเลย ยกเว้นแต่กลุ่มฐานแฟนเพลงเก่าที่มีอายุน้อย และได้ติดตามผลงานทางดนตรีของคริสตินามาโดยตลอดตั้งแต่ยุคสมัยแรกๆ

อาจกล่าวได้ว่า แนวเพลงในอัลบั้ม “Back to Basics” เน้นเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคนชนชั้นกลางวัยผู้ใหญ่ และกลุ่มคนเมืองที่มีรสนิยมชอบฟังเพลงเฉพาะแนว ซึ่งส่งผลให้ตลาดรองรับของผลงานทางดนตรีอัลบั้มนี้ มีขอบเขตที่คับแคบลงมากกว่าในยุคสมัยที่ผ่านมา มา ที่ไม่ได้เน้นเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอย่างชัดเจน

ตามแผนการโปรโมทซิงเกิ้ลลำดับที่ 4 นั้น ค่ายเพลงเลือกตัดซิงเกิ้ลโดยไม่มีมีการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอ เพื่อใช้ในการโปรโมทร่วมด้วยแต่อย่างใด ซึ่งอาจมีสาเหตุประการหนึ่งมาจาก ในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่คริสตินาตั้งครรรภ์ลูกชายคนแรก ซึ่งอยู่ในสถานะที่ไม่ค่อยเอื้ออำนวยต่อการโหมทำงานหนักมากนัก จึงทำให้แผนการโปรโมทต่างๆ ต้องหยุดชะงัก หรือต้องปรับเปลี่ยนแนวทางใหม่ ซึ่งทางค่ายเพลงได้เลือกตัดเพลงเพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทแตกต่างกันออกไปตามแต่ละภูมิภาค เช่น การตัดเพลง Oh Mother เพื่อใช้เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 4 ในประเทศแถบทวีปยุโรป ในขณะที่ประเทศในแถบเอเชียและเอเชีย เลือกที่จะตัดเพลง Slow Down Baby เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทแทน ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการนำภาพการแสดงเพลง Oh Mother ในคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour มาใช้โปรโมทร่วมกับซิงเกิ้ลที่ 4 นี้ด้วย

แนวทางการโปรโมทตามลักษณะดังกล่าว จึงถือเป็นการปรับเปลี่ยนแผนการณเพื่อช่วยส่งเสริมการโปรโมทซิงเกิ้ลลำดับที่ 4 แม้ว่าจะเป็ซิงเกิ้ลที่ไม่มีมีการถ่ายทำมิวสิกวิดีโออย่างเป็นทางการเพื่อใช้โปรโมทร่วมด้วย ซึ่งทำให้กลายเป็นวิธีการโปรโมทที่อ่อนกำลังลงไปอย่างมาก แต่การเลือกตัดเพลงเป็นจำนวนมากกว่า 1 เพลง เพื่อใช้โปรโมทตามภูมิภาคต่างๆ ย่อมเป็นการเพิ่มช่องทางให้กับผู้บริโภคสามารถเข้าถึงผลงานได้มากขึ้น ซึ่งช่วยเสริมกำลังของการโปรโมทให้แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น และเป็นการชดเชยให้กับการโปรโมทที่เสียกำลังไปจากการไม่มีมิวสิกวิดีโออย่างเป็นทางการอีกด้วย

นอกจากนั้น ยังมีประเด็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ระหว่างการโปรโมทอัลบั้มตามแนวทางของคริสทีน่าและตามแนวทางของค่ายเพลงอยู่อย่างชัดเจนเช่นเดียวกับยุคที่ผ่านมา โดยคริสทีน่าต้องการเลือกตัดเพลง Candyman เป็นซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 2 ในขณะที่ค่ายเพลงดันสั่งกดดันกรานที่จะตัดเพลง Hurt แทน โดยอ้างเหตุผลไว้ว่า เนื่องจากเพลง Hurt เป็นเพลงแนวบัลลาดซึ่งน่าจะสามารถเจาะตลาดคนฟังเพลงในช่วงวันหยุดยาวเทศกาลปลายปีได้ เช่นเดียวกับการเลือกตัดซิงเกิ้ล Beautiful ที่สามารถสร้างกระแสความนิยมและประสบความสำเร็จอย่างสูงในช่วงปลายปี 2002 (Jobling, 2007 : online)

แนวทางการตัดซิงเกิ้ลโปรโมทถือเป็นกลวิธีทางการตลาดอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงกลุ่มเป้าหมายของผลงานทางดนตรี เจตนาธรรมณ์ แนวคิด ที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานต้องการสื่อสารและถ่ายทอดผ่านผลงานทางดนตรีเหล่านั้นออกมา ซึ่งผู้บริหารที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของคริสทีน่านั้น ส่วนใหญ่มีกลุ่มอยู่ในกลุ่มคนชนชั้นกลาง ตั้งแต่ช่วงวัยรุ่นขึ้นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งถือเป็นแนวทางการโปรโมทที่รองรับกับตลาดเฉพาะกลุ่ม มากกว่าที่จะเน้นโปรโมทเพลงป๊อปที่เกาะกระแสของสังคมตามแนวทางของศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไป ทำให้ฐานแฟนเพลงของคริสทีน่าค่อนข้างคับแคบเมื่อเปรียบเทียบกับฐานแฟนเพลงของศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักคนอื่นๆ ที่เน้นโปรโมทเพลงที่ฟังง่าย ขายได้ และสามารถเข้าถึงผู้ฟังได้อย่างกว้างขวางมากกว่า

นอกจากนั้น การโปรโมทผลงานผ่านการเลือกตัดซิงเกิ้ลยังมักก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งอยู่เสมอ ซึ่งมักเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคริสทีน่ากับค่ายเพลง โดยที่คริสทีน่าต้องการเลือกโปรโมทซิงเกิ้ลตามแนวทางของตน เพื่อถ่ายทอดแนวคิดและสะท้อนความเป็นศิลปินของตนออกมาอย่างชัดเจน ในขณะที่ค่ายเพลงก็ต้องการให้คริสทีน่าตัดโปรโมทซิงเกิ้ลตามความต้องการของค่ายเพลงเช่นกัน ซึ่งมักเป็นแนวทางที่แสวงหาผลประโยชน์จากการโปรโมทผลงานเหล่านั้นอยู่เสมอ และเป็นเรื่องปกติวิสัยของการแข่งขันในเชิงธุรกิจทั่วไป ที่มักแสวงหาผลกำไรสูงสุดเพื่อความอยู่รอดขององค์กร

แม้ว่าในบางครั้ง คริสทีน่าจะต่อสู้เพื่อเรียกร้องให้โปรโมทผลงานไปตามแนวทางของตนเองนั้น อาจจะชนะบ้าง อาจจะแพ้บ้างและต้องทำตามความต้องการของค่ายเพลง แต่แนวทางการโปรโมทผ่านการตัดซิงเกิ้ล ก็ยังคงยึดติดอยู่กับแนวทางการโปรโมทตามแนวทางกระแสหลักเป็นส่วนใหญ่ โดยยังคงสามารถควบคุมให้อยู่ภายใต้แนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจน

4.3.2) การโปรโมทผลงานผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารบันเทิง

หนังสือและนิตยสารบันเทิงที่นำมาใช้เป็นข้อมูลในที่นี้ จะเลือกนำมาเฉพาะหนังสือที่มีคอลัมน์เกี่ยวกับข้อมูลของคริสทีน่า หรือมีบทสัมภาษณ์ของคริสทีน่าเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักมีการถ่ายภาพสำหรับขึ้นปก หรือลงตีพิมพ์ในหนังสือ / นิตยสารฉบับนั้นๆ ร่วมด้วย ส่วนนิตยสารที่มีข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคริสทีน่าเพียงเล็กน้อย จะไม่นำมานับรวมเป็นข้อมูลที่นำมาใช้ศึกษาภายใต้หัวข้อนี้

จากการประมวลผลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการโปรโมทผลงานและชีวิตของตนเองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารบันเทิง พบว่าในช่วงยุคศิลปินทีนปีอป คริสทีน่ามีการโปรโมทผ่านนิตยสารบันเทิงที่เจาะตลาดกลุ่มวัยรุ่นหรือก่อนวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ เช่น Sky (UK) , Teen , Seventeen , Teen People , Lime , Bliss , Twist , YM (Young and Modern) , COSMOgirl เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักมีการตีพิมพ์ภาพถ่ายที่มีลักษณะสดใส น่ารัก มีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมกับวัย ซึ่งช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินทีนปีอปได้อย่างชัดเจน

ในขณะที่ในช่วงยุคอัลบั้ม “Stripped” ซึ่งคริสทีน่าเริ่มเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการและตัดสินใจในการทำงานขั้นตอนต่างๆ ด้วยตนเองมากขึ้น จึงได้เริ่มเห็นถึงความแตกต่างของแนวทางการโปรโมทผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารบันเทิงได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ นิตยสารบันเทิงส่วนใหญ่ที่ตีพิมพ์และเผยแพร่ข้อมูล / ภาพถ่ายของคริสทีน่า มักเป็นนิตยสารดนตรีหรือนิตยสารสำหรับผู้หญิงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น ดนตรี ศิลปิน ดารานักแสดง วงการบันเทิง ฯลฯ ซึ่งเน้นเจาะตลาดกลุ่มคนชนชั้นกลางวัยทำงานหรือตั้งแต่ช่วงวัยรุ่นขึ้นไป เช่น People , Glamour , Rolling Stone , Marie Claire , Allure , ELLE , Nylon , Cosmopolitan เป็นต้น รวมไปถึงนิตยสารสำหรับผู้ชาย เช่น GQ , Man , Maxim , Esquire , Blender

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคริสทีน่าจะเน้นโปรโมทผลงานผ่านนิตยสารสำหรับผู้บริโภคกลุ่มวัยรุ่นขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ยังคงโปรโมทผ่านนิตยสารสำหรับวัยรุ่นอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงรอยต่อระหว่างอัลบั้ม และช่วงแรกเริ่มของการโปรโมทอัลบั้ม “Stripped” เนื่องจากในช่วงเวลานั้น คริสทีน่ามีอายุเพียง 21 ปีเท่านั้น ซึ่งยังถือว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่นอยู่เช่นกัน ถึงแม้ว่าภาพลักษณ์ที่ถูกลือสารออกมาจะมีลักษณะที่เติบโตเกินกว่าวัยก็ตาม

ต่อมาในช่วงยุคอัลบั้ม “Back to Basics” แนวทางการโปรโมทผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารบันเทิงยังคงมีลักษณะใกล้เคียงกับยุคอัลบั้ม “Stripped” เกือบทั้งหมด โดยนิตยสารส่วน

ใหญ่ที่คริสทีน่าเลือกให้สัมภาษณ์เพื่อโปรโมทผลงานและถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตส่วนตัว ยังคงเป็นนิตยสารที่เน้นเจาะตลาดกลุ่มวัยรุ่นขึ้นไปหรือวัยทำงานเป็นส่วนใหญ่ และแทบจะไม่ปรากฏให้เห็นถึงการโปรโมทผ่านนิตยสารวัยรุ่นอีกเลย (ยกเว้นนิตยสาร Seventeen เพียงเล่มเดียว)

ประเด็นหนึ่งที่น่าสังเกตนับตั้งแต่ยุคอัลบั้ม “Stripped” เป็นต้นมา คือ นิตยสารส่วนใหญ่ที่คริสทีน่าเลือกให้สัมภาษณ์หรือถ่ายแบบให้กับนิตยสารฉบับนั้นๆ มักเป็นนิตยสารบันเทิงที่เน้นเจาะตลาดกลุ่มวัยรุ่นขึ้นไปหรือวัยทำงาน ซึ่งโดยมากแล้วมักเป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น ความสวยความงาม และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนเมืองแทบทั้งสิ้น เช่น InStyle , Vogue , Glamour เป็นต้น ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรีผ่านการตัดซึ่งเกิดโปรโมท ซึ่งต้องการสร้างภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำแฟชั่น และเน้นเจาะตลาดกลุ่มคนเมือง (Urban Market) และคนชนชั้นกลางตั้งแต่ช่วงวัยรุ่นขึ้นไป

นิตยสารบันเทิงที่คริสทีน่ามักให้สัมภาษณ์และถ่ายแบบเพื่อโปรโมทผลงานให้กับตนเอง อยู่เสมอเป็นประจำในทุกยุคสมัยหรือโปรโมทผ่านบ่อยครั้ง ได้แก่ Rolling Stone , Marie Claire , Maxim , Glamour , InStyle ซึ่งนิตยสารเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นนิตยสารบันเทิงกระแสหลัก ที่มีความเป็นสากลสูงและได้รับความนิยมจากผู้อ่านจากทั่วโลกเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีการตีพิมพ์ออกเผยแพร่ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก แนวทางการโปรโมทผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนี้จึงเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่คริสทีน่าใช้สร้างกระแสความนิยม และขยายชื่อเสียงของตนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น แม้ว่าจะเน้นเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มคนเมืองและคนชนชั้นกลางเป็นสำคัญ แต่ก็เลือกที่จะโปรโมทผ่านนิตยสารสากล เพื่อสร้างกระแสความนิยมให้กับตนและผลงานได้อย่างแพร่หลาย

นอกเหนือจากการเลือกโปรโมทผลงานและเรื่องราวชีวิตของตนผ่านประเภทของนิตยสารที่เน้นเจาะตลาดตามกลุ่มเป้าหมายของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยแล้ว กลวิธีอีกอย่างหนึ่งที่คริสทีน่าพยายามสร้างแนวทางการสื่อสารให้กับตนเอง คือ การเลือกถ่ายภาพ (Photo Shoot) ให้สอดคล้องกับรูปแบบแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุค เพื่อสร้างแนวทางการสื่อสารที่มีความสอดคล้องกับผลงานทางดนตรีในภาคส่วนอื่นๆ ได้อย่างมีเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น

- ภาพปกนิตยสารในยุคศิลปินที่นโปป จะเน้นแสดงถึงความสดใส น่ารัก ที่แฝงไว้ด้วยความเซ็กซี่และความเซ็กซี่ของสาววัยรุ่น

ภาพที่ 4.3.1 ปกนิตยสารในยุคศิลปินทีนป๊อป ที่แสดงถึงความสดใส น่ารัก เหมาะสมกับวัย

- ภาพปกนิตยสารในยุคอัลบั้ม “Stripped” จะเน้นการแต่งกายและการแสดงท่าทางที่มีความเซ็กซี่ที่ยั่ววน เน้นการโชว์สัดส่วนสรีระร่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน เพื่อแสดงถึงความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงและแหกขนบนิยมของศิลปินทีนป๊อปไปอย่างสิ้นเชิง

ภาพที่ 4.3.2 ปกนิตยสารในยุคอัลบั้ม Stripped ที่แสดงถึงความเซ็กซี่ ยั่ววน กล้าเปิดเผยตัวตน

- ภาพปกนิตยสารในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” จะเน้นการสื่อสารภาพลักษณ์และการแต่งกายสไตล์ดารานักแสดงในยุคสมัยฮอลลีวูดคลาสสิก ที่เน้นความสวยงามตระการตาและหรูหราดั่งการตามแบบฉบับของศิลปะแนววินเทจและองค์ประกอบศิลป์ที่ใช้ในยุคสมัยนั้น เช่น การถ่ายภาพแบบฟิน-อัพเงิร์ล เป็นต้น

ภาพที่ 4.3.3 ปกนิตยสารในยุคอัลบั้ม Back to Basics

ที่แสดงถึงความสวยงาม หูหว่า ตระการตา และมนต์เสน่ห์อันน่าเย้ายวนใจของยุคสมัยอดีต

4.3.3) ระยะเวลาในการโปรโมตงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้ม

หากกล่าวถึงแนวทางการโปรโมตผลงานทางดนตรีของศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไปในปัจจุบันแล้ว อาจกล่าวได้ว่า ศิลปินส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักที่ได้รับความนิยมจากผู้ฟังอย่างแพร่หลาย มักออกอัลบั้มโปรโมตงานเพลงของตนภายในระยะเวลาทุกๆ 1 – 2 ปี เพื่อรักษาความนิยมและฐานแฟนเพลงเดิมของตนให้คงไว้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างฐานแฟนเพลงใหม่ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

คริสทีน่าถือเป็นศิลปินเพลงกระแสหลักคนหนึ่ง ที่มีแบบแผนการโปรโมตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และค่อนข้างแตกต่างไปจากศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไปอย่างชัดเจน ดังตารางแสดงข้อมูลเกี่ยวกับช่วงเวลาและระยะห่างของการโปรโมตผลงานในแต่ละอัลบั้ม ดังนี้

สตูดิโออัลบั้ม	ช่วงเวลาที่เริ่มออกวางจำหน่าย	ระยะห่างระหว่างสตูดิโออัลบั้ม
Christina Aguilera	สิงหาคม 1999	3 ปี 2 เดือน
Stripped	ตุลาคม 2002	
Back to Basics	สิงหาคม 2006	3 ปี 10 เดือน
Bionic	มิถุนายน 2010	3 ปี 10 เดือน

ตารางที่ 4.3.5 ตารางแสดงช่วงเวลาและระยะห่างของการออกงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้ม

ข้อมูลจากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคริสทีน่าทิ้งช่วงระยะห่างในการออกงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้ม เป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างนานเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไป โดยคริสทีน่ามักทิ้งช่วงระยะห่างในการออกผลงานสตูดิโออัลบั้มเป็นเวลานานถึง 3 – 4 ปี ในขณะที่ศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักทั่วไปส่วนใหญ่มักทิ้งช่วงระยะห่างในการออกสตูดิโออัลบั้มเพียงแค่ 1 – 2 ปีเท่านั้น โดยจะเห็นได้ว่าการทิ้งช่วงระยะห่างในการออกงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้มค่อนข้างสม่ำเสมอ ซึ่งถือเป็นแนวทางการโปรโมตที่เป็นเอกลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของคริสทีน่า อากิเลรา

การทิ้งช่วงระยะห่างในการออกผลงานเพลงแต่ละสตูดิโออัลบั้มเป็นเวลานานถึง 3 – 4 ปี นั้น ก็ส่งผลต่อการรักษาฐานแฟนเพลงและความนิยมของคริสทีน่าอย่างมากเช่นกัน เนื่องจากมีการทิ้งช่วงระยะห่างในการออกโปรโมตผลงานเพลง (ซึ่งถือเป็นผลงานหลักของศิลปินเพลง) แต่ละอัลบั้มค่อนข้างนาน ถึงแม้ว่าคริสทีน่าจะพยายามสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีต่างๆ ออกมา เพื่อใช้

เป็นผลงานนำร่องและปูพื้นฐานแนวทางไว้ให้กับผลงานอัลบั้มถัดไปในอนาคตก็ตาม แต่กลวิธีการสื่อสารผลงานดังกล่าวก็ไม่ได้ช่วยเสริมสร้างและรักษาความนิยมให้กับตัวศิลปินได้มากนัก เนื่องจากเป็นเพียงผลงานเฉพาะกิจหรือผลงานชิ้นเล็กๆ เท่านั้น ซึ่งมักไม่ค่อยถูกโปรโมทจากค่ายเพลงและตัวศิลปินเองอย่างเต็มที่ เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานสตูดิโออัลบั้มทั้งหมดที่ประกอบด้วย การนำเสนอผลงานทางดนตรีในรูปแบบต่างๆ มากมายอย่างเต็มรูปแบบ เช่น มิวสิควีดีโอ การแสดงสดบนเวที การแสดงคอนเสิร์ต ภาพถ่าย (Photo Shoots) เป็นต้น

สิ่งนี้จึงถือเป็นจุดอ่อนที่สำคัญของแนวทางการสร้างสรรค์และโปรโมทผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ที่ทำให้การกลับมาโปรโมทสตูดิโออัลบั้มในแต่ละครั้ง จำเป็นต้องโหมกระหน่ำโปรโมทหรือสร้างกระแสวิพากษ์วิจารณ์ให้เกิดขึ้นในวงกว้าง เพื่อให้ชื่อเสียงและผลงานของเธอกลับมาอยู่ในกระแสความสนใจของสังคมอีกครั้งหนึ่ง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4 ผลการสำรวจทัศนคติของแฟนเพลงที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้มาจากการเก็บข้อมูลจากแฟนเพลงของคริสทีน่า อากิเลร่าในประเทศไทย จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ ทัศนคติและความชื่นชอบที่แฟนเพลงมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในประเด็นต่างๆ ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าสามารถวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยจำแนกออกเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามได้ ดังนี้

- 4.4.1) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ
- 4.4.2) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้มในด้านต่างๆ
- 4.4.3) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อภาพลักษณ์และการแต่งกายในด้านต่างๆ
- 4.4.4) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อการแสดงคอนเสิร์ตในด้านต่างๆ
- 4.4.5) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อคุณลักษณะและความสามารถของคริสทีน่าในด้านต่างๆ

ก่อนที่ผู้อ่านจะได้ทราบถึงผลการสำรวจและผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยใคร่ขออธิบายถึงเนื้อหาและเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสำรวจในเบื้องต้น เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับวิธีการที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ผลการสำรวจในครั้งนี้ก่อน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

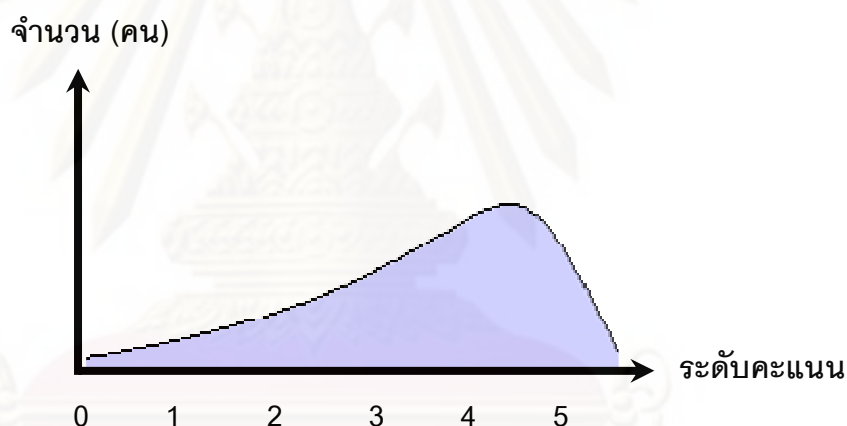
แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจทัศนคติและความชื่นชอบของแฟนเพลงที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่านั้น เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบสามารถเลือกตอบตามระดับความชื่นชอบที่มีต่อผลงานในด้านต่างๆ ดังนั้น การคิดคำนวณคะแนนความชื่นชอบของผู้รับสารนั้น จึงต้องคิดคำนวณแบบถ่วงน้ำหนัก (จำนวนคน X ระดับคะแนนที่เลือก) ซึ่งค่าของข้อมูลที่มีนัยสำคัญต่อการวิเคราะห์ผลการสำรวจในที่นี้ ประกอบด้วย

1. **ค่ามัธยฐาน** ในที่นี้ผู้วิจัยเลือกใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นเครื่องมือที่ใช้เปรียบเทียบระดับความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในด้านต่างๆ ซึ่งค่าคะแนนความชื่นชอบเฉลี่ยที่คำนวณได้ สามารถบ่งชี้ได้ว่าผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบผลงานทางดนตรีจากอัลบั้ม / ยุคสมัยใดมากกว่ากัน

2. **ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)** เป็นค่าที่ใช้วัดการกระจายของข้อมูล เพื่อพิจารณาว่าคะแนนที่ผู้รับสารแต่ละคนเลือกตอบ มีความแตกต่างไปจากค่ากลาง ($\bar{X}$) มากน้อยเพียงใด ดังนั้นค่า S.D. จึงถือเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งที่ใช้พิจารณาควบคู่ไปกับค่า

คะแนนเฉลี่ยของข้อมูล ซึ่งหากข้อมูลในชุดนั้นๆ มีค่า S.D. ต่ำ แสดงว่าผู้รับสารส่วนใหญ่เลือกให้คะแนนความชื่นชอบในระดับใกล้เคียงกัน แต่ถ้าหากข้อมูลชุดนั้นๆ มีค่า S.D. สูง แสดงว่าผู้รับสารส่วนใหญ่เลือกให้คะแนนความชื่นชอบในระดับที่แตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน หรือมีการกระจายตัวของข้อมูลสูง

ทั้งนี้ ค่า S.D. ส่วนใหญ่ที่สามารถคำนวณได้จากข้อมูลในแต่ละชุดนั้น มักมีค่าอยู่ระหว่าง 3 – 5 เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลในแต่ละชุดมักมีการกระจายตัวค่อนข้างน้อยถึงปานกลาง หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่เลือกให้คะแนนโดยโน้มเอียงเข้าหาช่วงระดับ 4 – 5 คะแนนมากเป็นพิเศษ เนื่องจากกลุ่มบุคคลที่ทำแบบสอบถามเหล่านี้ โดยพื้นฐานแล้วมักเป็นแฟนเพลงของคริสทีน่า ซึ่งมีความชื่นชอบในผลงานทางดนตรีต่างๆ ของเธอมากเป็นพิเศษอยู่แล้ว ทำให้ผลคะแนนเฉลี่ยที่ปรากฏ มักมีการเกาะกลุ่มโดยโน้มเอียงไปทางช่วงระดับคะแนนมากถึงมากที่สุด ซึ่งอาจแสดงลักษณะการกระจายตัวของข้อมูลได้ตามรูปกราฟด้านล่าง ดังนี้

ภาพที่ 4.4.1 กราฟแสดงลักษณะการกระจายตัวของข้อมูลส่วนใหญ่ (กราฟเบ้ซ้าย) เกี่ยวกับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในด้านต่างๆ

จากข้อมูลและค่าสถิติที่ใช้เป็นเครื่องมือชี้วัด เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในด้านต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสำรวจได้ ดังนี้

4.4.1) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ

อัลบั้ม	ระดับความชื่นชอบ					มัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
1.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่ออัลบั้ม Christina Aguilera ในด้านต่างๆ							
แนวเพลง	26	52	20	2	0	4.02	3.70
เนื้อหาของเพลง	18	26	42	14	0	3.48	3.16
ภาพลักษณ์และการแต่งกาย	23	35	29	11	2	3.66	3.33
การถ่ายทอดผลงานผ่านการแสดงสด คอนเสิร์ต มิวสิควีดีโอ ภาพถ่าย	28	43	26	2	1	3.95	3.62
2.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่ออัลบั้ม Stripped ในด้านต่างๆ							
แนวเพลง	66	31	2	1	0	4.62	4.37
เนื้อหาของเพลง	78	21	1	0	0	4.77	4.59
ภาพลักษณ์และการแต่งกาย	43	25	20	11	1	3.98	3.66
การถ่ายทอดผลงานผ่านการแสดงสด คอนเสิร์ต มิวสิควีดีโอ ภาพถ่าย	70	24	3	3	0	4.61	4.39
3.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่ออัลบั้ม Back to Basics ในด้านต่างๆ							
แนวเพลง	35	32	25	8	0	3.94	3.60
เนื้อหาของเพลง	26	42	29	3	0	3.91	3.58
ภาพลักษณ์และการแต่งกาย	60	29	8	2	1	4.45	4.18
การถ่ายทอดผลงานผ่านการแสดงสด คอนเสิร์ต มิวสิควีดีโอ ภาพถ่าย	60	29	11	0	0	4.49	4.21

ตารางที่ 4.4.1 ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

จากการคำนวณคะแนนความชื่นชอบเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความชื่นชอบ (ค่า S.D.) ที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มต่างๆ ของคริสทีน่าตามตารางที่ 4.4.1 สามารถประมวลผลและสรุปข้อมูลทั้งหมดได้ตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ด้าน	คะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มต่างๆ		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
แนวเพลง	Stripped	Christina Aguilera	Back to Basics
เนื้อหาของเพลง	Stripped	Back to Basics	Christina Aguilera
ภาพลักษณ์และการแต่งกาย	Back to Basics	Stripped	Christina Aguilera
ผลงานทางดนตรีอื่นๆ	Stripped	Back to Basics	Christina Aguilera
คะแนนรวม	Stripped	Back to Basics	Christina Aguilera

ตารางที่ 4.4.2 ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบผลงานทางดนตรีอัลบั้ม “Stripped” มากที่สุด ตามด้วยผลงานทางดนตรีจากอัลบั้ม “Back to Basics” และ “Christina Aguilera” ตามลำดับ โดยผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบผลงานทางดนตรีจากอัลบั้ม “Stripped” มากที่สุดในเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านภาพลักษณ์และการแต่งกาย ซึ่งผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบภาพลักษณ์และการแต่งกายที่ถูกสื่อสารผ่านผลงานทางดนตรีในอัลบั้ม “Back to Basics” มากกว่า ในขณะที่ผลงานทางดนตรีอัลบั้ม “Christina Aguilera” ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้ฟังอย่างแพร่หลาย และมียอดขายมากที่สุดในบรรดาสตูดิโออัลบั้มทั้งหมดของคริสทีน่า กลับมีผู้ชื่นชอบน้อยที่สุดในเกือบทุกๆ ด้าน

หากสรุปข้อมูลทั้งหมดจากผลการสำรวจ “ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ” สามารถวิเคราะห์ผลข้อมูลได้ว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบผลงานทางดนตรีที่มีลักษณะใกล้เคียง หรือสอดคล้องกับแนวโน้มของผลงานทางดนตรีกระแสหลักที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น เช่น

ในด้านแนวเพลง พบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบแนวเพลงวาไรตี้ป๊อป (Pop / Rock และ R&B ร่วมสมัย) จากอัลบั้ม “Stripped” มากที่สุด ซึ่งถือเป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในช่วงที่อัลบั้มถูกโปรโมท และมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นแนวเพลงกระแสหลักอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยแนวเพลง Bubblegum Pop จากอัลบั้ม “Christina Aguilera” ซึ่งแม้ว่าจะเป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมอย่างท่วมท้นในช่วงที่อัลบั้มถูกโปรโมท แต่กลับมีผู้ชื่นชอบแนวเพลงนี้น้อยกว่าแนวเพลงจากอัลบั้ม “Stripped” ส่วนแนวเพลงสไตล์ย้อนยุคที่ได้รับความนิยมมาจาก

แนวดนตรี Jazz / Soul / Blues ที่เคยรุ่งเรืองอย่างถึงขีดสุดในสมัยก่อน กลับกลายเป็นแนวเพลงที่มีคนชื่นชอบน้อยที่สุดในยุคสมัยปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวเพลงที่อยู่นอกกระแสความนิยมของตลาดเพลงในปัจจุบันไปแล้ว โดยจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแฟนเพลงของคริสทีน่า ญัฐวุฒิ เปรมปราชญ์ (สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) ได้ให้เหตุผลประกอบผลการสำรวจไว้ว่า

“เนื่องจากผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยศิลปินทีนป๊อป ถูกสร้างขึ้นโดยบุคคลอื่น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดเป็นสำคัญ ทำให้ผลงานเหล่านั้นไม่ได้สะท้อนแนวคิดและความเป็นตัวตนของคริสทีน่าได้อย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลให้ผลงานขาดชั้นเชิงและความน่าสนใจไป เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานอัลบั้มที่คริสทีน่ามีส่วนร่วมและลงมือทำด้วยตนเอง เพราะตั้งแต่อัลบั้ม *Stripped* เป็นต้นมา คริสทีน่าพยายามแสดงให้เห็นว่า ผลงานของตัวเองในยุคสมัยนี้มีความแตกต่างไปจากศิลปินคนอื่นๆ อย่างสิ้นเชิง ซึ่งเป็นผลจากการที่เธอลุกขึ้นมาขบถและเปลี่ยนแปลงแนวคิดต่างๆ อย่างกล้าหาญ ถึงแม้ว่าเพลงจากอัลบั้ม *Christina Aguilera* จะเป็นเพลงที่ติดหู ฟังง่าย และสามารถเข้าถึงคนฟังได้ง่ายมากที่สุดก็ตาม แต่ด้วยเหตุผลเหมือนที่พูดมาแล้ว มันทำให้เพลงจากอัลบั้มนี้ดูธรรมดาและน่าเบื่อไปอย่างถนัดตาเมื่อเปรียบเทียบกับอัลบั้มถัดๆ มาของเธอ”

ส่วนการสื่อสารผลงานในด้าน “ภาพลักษณ์และการแต่งกาย” ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบภาพลักษณ์และการแต่งกายในยุคสมัยอัลบั้ม “*Back to Basics*” มากที่สุด ตามมาด้วยภาพลักษณ์แบบ Xtina ในยุคสมัยอัลบั้ม “*Stripped*” ส่วนภาพลักษณ์แบบศิลปินทีนป๊อปวัยใสขวัญใจวัยรุ่นในยุคแรกสุด กลับกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีผู้ชื่นชอบน้อยที่สุด ทั้งๆ ที่เป็นภาพลักษณ์ที่ดูสดใส เรียบง่าย ไม่หิว هوا และน่าจะเป็นที่ชื่นชอบของคนส่วนใหญ่ได้มากที่สุด จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแฟนเพลงของคริสทีน่า มนพงศ์ ขำศิริ (สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2553) ได้ให้เหตุผลประกอบผลการสำรวจไว้ว่า

“ถึงแม้ว่าผมจะชื่นชอบผลงานทางดนตรีจากอัลบั้ม *Back to Basics* น้อยที่สุด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผมจะไม่ได้ติดตามหรือเลิกสนใจแนวทางการสื่อสารผลงานของคริสทีน่าไปเลยนะ ผมกลับรู้สึกภาพลักษณ์ที่ถูกสื่อสารออกมาภายใต้ยุคสมัยนี้ กลับมีเสน่ห์และความสวยงามในแบบของเธอเอง เพราะมันเป็นภาพลักษณ์ที่สวยคลาสสิก ทำให้เธอดูดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับในยุคสมัยอัลบั้ม *Stripped* ซึ่งจะเห็นได้ว่าคนทั่วไปรู้สึกชื่นชอบที่รูปลักษณ์ภายนอกที่ดูสวยงาม มากกว่าที่จะไปสนใจถึงแนวคิดที่ตัวศิลปินต้องการสื่อสารออกมา เลยทำให้ภาพลักษณ์แบบ Xtina ที่ดูขบถและหัวรุนแรง กลับถูกวิพากษ์วิจารณ์ในทางเสียหายเยอะมาก ทั้งๆ ที่ผมคิดว่าภาพลักษณ์แบบ

Baby Jane ในภาพรวม มันก็ไม่ได้มีอะไรแตกต่างไปจากศิลปิน / ดาราคนอื่น ๆ สักเท่าไร จะมีการแค่เพียงการแต่งหน้าทำผมที่ดูมีความเป็นแนวย้อนยุคขึ้นมาบ้าง ซึ่งการแต่งกายแบบนี้เองที่ช่วยเสริมสร้างให้ภาพลักษณ์แบบย้อนยุคดูมีความชัดเจนมาก และเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยทำให้ผลงานในภาพรวมมีความเป็นวินเทจแบบย้อนยุค และดูกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกันไปทั้งหมด”

4.4.2) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้มในด้านต่างๆ

ซิงเกิ้ล	ระดับความชื่นชอบ					มัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
1.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera							
1.1) Genie In A Bottle							
เพลง	37	40	23	0	0	4.14	3.80
มิวสิควิดีโอ	23	29	41	5	2	3.66	3.33
การแสดงบนเวที	18	37	42	3	0	3.70	3.38
1.2) What A Girl Wants							
เพลง	40	40	17	2	1	4.16	3.83
มิวสิควิดีโอ	28	32	37	3	0	3.85	3.51
การแสดงบนเวที	29	43	25	3	0	3.98	3.65
1.3) I Turn To You							
เพลง	62	26	9	2	1	4.46	4.20
มิวสิควิดีโอ	37	26	29	6	2	3.90	3.57
การแสดงบนเวที	43	28	25	4	0	4.10	3.77
1.4) Come On Over Baby (All I Want Is You)							
เพลง	68	26	4	1	1	4.59	4.35
มิวสิควิดีโอ	60	22	17	1	0	4.41	4.13
การแสดงบนเวที	39	37	23	1	0	4.14	3.80

ตารางที่ 4.4.3 ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

จากการคำนวณคะแนนความชื่นชอบเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความชื่นชอบ (ค่า S.D.) ที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลจากอัลบั้ม “Christina Aguilera” ตามตารางที่ 4.4.3 สามารถประมวลผลและสรุปข้อมูลทั้งหมดได้ตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ด้าน	คะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลจากอัลบั้ม Christina Aguilera			
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4
เพลง	Come On Over baby (All I Want Is You)	I Turn To You	What A Girl Wants	Genie In A Bottle
มิวสิก วิดีโอ	Come On Over baby (All I Want Is You)	I Turn To You	What A Girl Wants	Genie In A Bottle
การแสดง บนเวที	Come On Over baby (All I Want Is You)	I Turn To You	What A Girl Wants	Genie In A Bottle
คะแนน รวม	Come On Over baby (All I Want Is You)	I Turn To You	What A Girl Wants	Genie In A Bottle

ตารางที่ 4.4.4 ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera ในด้านต่างๆ

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบซิงเกิ้ล Come on Over Baby (All I Want Is You) มากที่สุด ตามมาด้วยซิงเกิ้ล I Turn To You , What A Girl Wants และ Genie In A Bottle ตามลำดับในทุกๆ ด้าน

ประเด็นที่น่าสนใจอย่างหนึ่งจากผลการสำรวจข้างต้น คือ ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 4 > ซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 3 > ซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 2 > ซิงเกิ้ลโปรโมทลำดับที่ 1 ทั้งนี้หากพิจารณาถึงยอดขายและกระแสตอบรับแล้ว ซิงเกิ้ล “Genie In A Bottle” น่าจะเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไปมากที่สุด เนื่องจากเป็นซิงเกิ้ลเปิดตัวแรกสุดที่สามารถสร้างชื่อเสียงและทำให้คนรู้จักชื่อของคริสติน่าเป็นครั้งแรก ประกอบกับกระแสตอบรับที่ดีเยี่ยมจากยอดขายและอันดับบนชาร์ตเพลง ก็ล้วนแล้วแต่สะท้อนถึงระดับความชื่นชอบที่มีต่อผลงานได้เป็นอย่างดี แต่จากการสำรวจกลับปรากฏผลในลักษณะตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้คนส่วนใหญ่รู้สึกชื่นชอบซิงเกิ้ลโปรโมทในลำดับท้ายๆ มากกว่าซิงเกิ้ลโปรโมทในลำดับแรกๆ ในทุกๆ ด้าน เนื่องจากคริสติน่าค่อยๆ เข้ามามีบทบาทและส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้วยตนเองทีละน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางดนตรีอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโปรโมทซิงเกิ้ลลำดับที่ 4 อย่าง Come on Over Baby

(All I Want Is You) ที่คริสติน่าพยายามเปลี่ยนแปลงแนวทางการสื่อสารรูปแบบใหม่ ให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านภาพลักษณ์ งานเพลง และการแสดงบนเวที ที่พยายามดึงเอาศักยภาพและความสามารถของตนออกมาใช้อย่างเต็มที่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบและหันมาให้ความสนใจกับผลงานทางดนตรีที่มีความเป็นป๊อปปูล่าร์มากขึ้น สามารถเข้าถึงผู้รับสารโดยทั่วไปได้ง่ายขึ้น และมีลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพลงในช่วงเวลานั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ภาพลักษณ์และงานเพลงของคริสติน่า ที่ถูกปรับเปลี่ยนรูปแบบให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นนั้น กลายเป็นที่ชื่นชอบของผู้รับสารส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นผลงานที่สามารถสะท้อนความสามารถด้านการร้องเพลง การแสดง และการมีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการผลิตผลงาน อีกทั้งยังเป็นผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดในช่วงเวลานั้นได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ซิงเกิ้ล	ระดับความชื่นชอบ					มัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
2.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped							
2.1) Dirty							
เพลง	51	28	15	4	2	4.22	3.92
มิวสิควีดีโอ	62	22	12	1	3	4.39	4.13
การแสดงบนเวที	43	35	17	5	0	4.16	3.83
2.2) Beautiful							
เพลง	86	8	5	1	0	4.79	4.68
มิวสิควีดีโอ	72	22	3	3	0	4.63	4.42
การแสดงบนเวที	79	15	6	0	0	4.73	4.56
2.3) Fighter							
เพลง	58	28	11	3	0	4.41	4.13
มิวสิควีดีโอ	72	22	3	3	0	4.63	4.42
การแสดงบนเวที	48	28	20	4	0	4.20	3.88
2.4) Can't Hold Us Down							
เพลง	39	31	20	8	2	3.97	3.64
มิวสิควีดีโอ	21	28	37	9	5	3.51	3.19
การแสดงบนเวที	30	17	40	11	2	3.62	3.30

2.5) The Voice Within							
เพลง	69	23	8	0	0	4.61	4.38
มิวสิควีดีโอ	37	26	23	9	5	3.81	3.48
การแสดงบนเวที	45	35	17	3	0	4.22	3.90

ตารางที่ 4.4.5 ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

จากการคำนวณคะแนนความชื่นชอบเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความชื่นชอบ (ค่า S.D.) ที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลจากอัลบั้ม "Stripped" ตามตารางที่ 4.4.5 สามารถประมวลผลและสรุปข้อมูลทั้งหมดได้ตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ด้าน	คะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลจากอัลบั้ม Stripped				
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5
เพลง	Beautiful	The Voice Within	Fighter	Dirrty	Can't Hold Us Down
มิวสิควีดีโอ	Beautiful และ Fighter	-	Dirrty	The Voice Within	Can't Hold Us Down
การแสดงบนเวที	Beautiful	The Voice Within	Fighter	Dirrty	Can't Hold Us Down
คะแนนรวม	Beautiful	Fighter	The Voice Within	Dirrty	Can't Hold Us Down

ตารางที่ 4.4.6 ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped ในด้านต่างๆ

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบซิงเกิ้ล Beautiful มากที่สุด ตามมาด้วยซิงเกิ้ล Fighter , The Voice Within , Dirrty และ Can't Hold Us Down ตามลำดับ โดยผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบซิงเกิ้ล Beautiful มากที่สุดในทุกๆ ด้าน

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับผลการสำรวจข้างต้นพบว่า ผู้รับสารที่เป็นแฟนเพลงของคริสติน่าส่วนใหญ่ ชื่นชอบเพลงแนวป๊อปมากที่สุด เช่น Beautiful (แนว Ballad Pop) , The Voice Within (แนว Ballad Pop) และ Fighter (แนว Pop / Rock) ในขณะที่เพลงแนว Hip hop / R&B ร่วมสมัยอย่าง Dirrty และ Can't Hold Us Down กลับไม่เป็นที่ชื่นชอบของผู้ฟังมากนัก

นอกจากนั้น หากพิจารณาผลสำรวจระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลต่างๆ ในด้าน “มิวสิควีดีโอ” พบว่า ทั้งๆ ที่ซิงเกิ้ล The Voice Within เป็นที่ชื่นชอบของผู้รับสารมากเป็นอันดับต้นๆ ในเกือบทุกด้าน แต่มิวสิควีดีโอเพลงนี้ ซึ่งใช้เทคนิควิธีการถ่ายทำแบบม้วนเดียวจบ (One Continuous Shot) และเป็นภาพสีขา-ดำ กลับไม่ค่อยเป็นที่ชื่นชอบของคนส่วนใหญ่มากนัก เนื่องจากไม่ค่อยมีสีสันสะดุดตา มีลูกเล่นน้อย และไม่มีการดำเนินเรื่องราวอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ทำให้ผู้รับสารสามารถตีความหรือเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการสื่อสารออกมาได้ค่อนข้างยาก อีกทั้งเทคนิคการถ่ายทำที่ใช้ยังไม่มียุคเล่นที่สามารถสร้างจุดดึงดูดใจให้กับผู้ชมได้มากนัก

ผลการสำรวจข้างต้นจึงสะท้อนให้เห็นว่า ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีผ่านมิวสิควีดีโอสำหรับศิลปินเพลงป๊อปกระแสหลักแล้ว หากต้องการให้ผลงานเป็นที่ชื่นชอบหรือได้รับความนิยมจากคนทั่วไป ควรจะนำเสนอมิวสิควีดีโอที่มีเรื่องราวเป็นรูปธรรมชัดเจน มีการใช้เทคนิคการถ่ายภาพและจัดองค์ประกอบศิลป์ต่างๆ ให้มีลูกเล่นหรือมีมิติในการนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ เช่นเดียวกับมิวสิควีดีโอเพลง Beautiful , Fighter , Dirty เป็นต้น มากกว่าที่จะพยายามแสดงถึงชั้นเชิงในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานเหมือนมิวสิควีดีโอเพลง The Voice Within ซึ่งแม้จะสามารถถ่ายทอดแนวคิดได้ตรงตามเนื้อหาของเพลงได้เป็นอย่างดี และสามารถสะท้อนสุนทรีย์ยะในเชิงศิลปะได้อย่างชัดเจน แต่กลับไม่สามารถทำให้คนดูรู้สึกสนใจหรือคล้อยตามไปกับผลงานเหล่านั้นได้มากเท่าที่ควร

ซิงเกิ้ล	ระดับความชื่นชอบ					มัถฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
3.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics							
3.1) Ain't No Other Man							
เพลง	39	42	15	1	3	4.13	3.81
มิวสิควีดีโอ	53	35	8	1	3	4.34	4.05
การแสดงบนเวที	66	20	11	2	1	4.48	4.24
3.2) Hurt							
เพลง	35	34	25	5	1	3.97	3.63
มิวสิควีดีโอ	49	31	18	2	0	4.27	3.95
การแสดงบนเวที	46	34	14	6	0	4.20	3.88

3.3) Candyman							
เพลง	57	28	11	4	0	4.38	4.09
มิวสิควีดีโอ	69	20	11	0	0	4.58	4.35
การแสดงบนเวที	55	34	8	3	0	4.41	4.12
3.4) Oh Mother / Slow Down Baby							
เพลง	27	35	30	6	2	3.79	3.45
มิวสิควีดีโอ	13	23	26	26	12	2.99	2.69
การแสดงบนเวที	34	23	28	15	0	3.76	3.42

ตารางที่ 4.4.7 ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics ในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

จากการคำนวณคะแนนความชื่นชอบเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความชื่นชอบ (ค่า S.D.) ที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลจากอัลบั้ม “Back to Basics” ตามตารางที่ 4.4.7 สามารถประมวลผลและสรุปข้อมูลทั้งหมดได้ตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ด้าน	คะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลจากอัลบั้ม Back to Basics			
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4
เพลง	Candyman	Ain't No Other Man	Hurt	Slow Down Baby / Oh Mother
มิวสิควีดีโอ	Candyman	Ain't No Other Man	Hurt	Slow Down Baby / Oh Mother
การแสดงบนเวที	Ain't No Other Man	Candyman	Hurt	Slow Down Baby / Oh Mother
คะแนนรวม	Candyman	Ain't No Other Man	Hurt	Slow Down Baby / Oh Mother

ตารางที่ 4.4.8 ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics ในด้านต่างๆ

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบซิงเกิ้ล Candyman มากที่สุด ตามมาด้วยซิงเกิ้ล Ain't No Other Man , Hurt และ Slow Down Baby / Oh Mother ตามลำดับ โดยผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบซิงเกิ้ล Candyman มากที่สุดในเกือบทุกๆ ด้าน

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับผลการสำรวจข้างต้นพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบเพลงแนว Swing Jazz อย่าง Candyman มากเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเพลงนี้ถือเป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในช่วงยุคทศวรรษ 30's – 40's ซึ่งถ้าหากนำมาเปรียบเทียบกับทิศทางของแนวดนตรีในปัจจุบันแล้ว ก็ถือได้ว่าเพลง Candyman เป็นเพลงที่มีความเป็นแนวเพลงป๊อปสูงกว่าเพลงจากซิงเกิ้ลโปรโมทอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องดนตรีแนวป๊อปแจ๊ส การใช้จังหวะ / ทำนองที่มีความสนุกสนานคึกคักตามแบบฉบับของเพลงป๊อปทั่วไป โดยเน้นการร้องซ้ำในท่อนฮุค (Hook) ในขณะที่เพลง Slow Down Baby / Oh Mother ที่มีความเป็นแนวเพลง R&B สูงกว่าเพลงจากซิงเกิ้ลอื่นๆ กลับเป็นที่ชื่นชอบของคนส่วนใหญ่น้อยที่สุด

ลักษณะของผลการสำรวจข้างต้นจึงสะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าคริสติน่าจะพยายามฉีกรูปแบบการนำเสนอผลงานออกไปจากแนวทางกระแสหลักของสังคมมากเท่าใดก็ตาม แต่คนส่วนใหญ่ยังคงยึดติดอยู่กับผลงานที่มีลักษณะป๊อปปูลาร์ (Popular) ซึ่งอิงอยู่กับแนวทางกระแสหลักของสังคม เช่น แนวเพลงป๊อป ภาพลักษณ์ของศิลปินสาวผมสีบลอนด์ เป็นต้น รวมไปถึงผลงานที่สามารถสร้างความตื่นตาตื่นใจและสร้างจุดขายให้กับผลงานได้อย่างชัดเจนตามรูปแบบการนำเสนอของเพลงป๊อปปูลาร์ทั่วไป เช่น การร้องแบบอิมโพรไวส์ (Singing Improvisation) ในการแสดงสดเพลง Ain't No Other Man เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้การแสดงสดของเพลงนี้เป็นที่ชื่นชอบของผู้รับสารมากกว่าเพลงอื่นๆ ทั้งๆ ที่เพลง Candyman เป็นเพลงที่ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบมากที่สุดในเกือบทุกๆ ด้านก็ตาม

4.4.3) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อภาพลักษณ์และการแต่งกายของคริสติน่าในด้านต่างๆ

ภาพลักษณ์	ระดับความชื่นชอบ					มัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
1. Teen Pop Girl {ยุคศิลปินทีนป๊อป}							
พฤติกรรมและการแสดงออกผ่านท่าทาง	18	51	26	5	0	3.82	3.51
ความสวยงามของเสื้อผ้าและการแต่งกาย	11	27	48	14	0	3.35	3.05
ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรี	8	42	29	20	1	3.36	3.07
2. Xtina {ยุคอัลบั้ม Stripped}							
พฤติกรรมและการแสดงออกผ่านท่าทาง	57	34	8	1	0	4.47	4.18
ความสวยงามของเสื้อผ้าและการแต่งกาย	27	28	23	17	5	3.55	3.22
ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรี	95	3	2	0	0	4.93	4.89
3. Baby Jane {ยุคอัลบั้ม Back to Basics}							
พฤติกรรมและการแสดงออกผ่านท่าทาง	60	27	10	3	0	4.44	4.17
ความสวยงามของเสื้อผ้าและการแต่งกาย	77	16	7	0	0	4.70	4.52
ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรี	66	25	6	3	0	4.54	4.29

ตารางที่ 4.4.9 ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อภาพลักษณ์และการแต่งกายของคริสติน่าในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

จากการคำนวณคะแนนความชื่นชอบเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความชื่นชอบ (ค่า S.D.) ที่ผู้รับสารมีต่อ “ภาพลักษณ์และการแต่งกาย” ของคริสทีน่า ตามตารางที่ 4.4.9 สามารถประมวลผลและสรุปข้อมูลทั้งหมดได้ตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ด้าน	คะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อภาพลักษณ์ของคริสทีน่า		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
พฤติกรรมและการแสดงออกผ่านท่าทาง	Xtina	Baby Jane	Teenpop Girl
ความสวยงามของเสื้อผ้า และการแต่งกาย	Baby Jane	Xtina	Teenpop Girl
ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิด ของผลงานทางดนตรี	Xtina	Baby Jane	Teenpop Girl
คะแนนรวม	Baby Jane	Xtina	Teenpop Girl

ตารางที่ 4.4.10 ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อภาพลักษณ์และการแต่งกายของคริสทีน่าในด้านต่างๆ

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบภาพลักษณ์แบบ Baby Jane มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน “เสื้อผ้าและการแต่งกาย” ที่คนส่วนใหญ่เทคะแนนให้มากที่สุด ตามมาด้วยภาพลักษณ์แบบ Xtina และ Teenpop Girl ตามลำดับ

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับผลการสำรวจข้างต้นพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบภาพลักษณ์แบบ Baby Jane มากที่สุด ถึงแม้ว่าจะมีผู้ชื่นชอบและให้คะแนนภาพลักษณ์แบบ Xtina ในด้าน “พฤติกรรม / การแสดงออกผ่านท่าทาง” และ “ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรี” มากกว่าภาพลักษณ์แบบ Baby Jane ก็ตาม แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผลจากการที่คนส่วนใหญ่เทคะแนนความชื่นชอบในด้าน “เสื้อผ้าและการแต่งกาย” ให้กับภาพลักษณ์แบบ Baby Jane เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ภาพลักษณ์แบบ Baby Jane กลายเป็นที่ชื่นชอบของผู้รับสารมากที่สุด ซึ่งอาจอธิบายผลสำรวจข้างต้นนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า เสื้อผ้าและการแต่งกายถือเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ และสามารถมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนมากที่สุด ทำให้ผู้รับสารส่วนใหญ่ยึดติดอยู่กับความสวยงามของเสื้อผ้าและการแต่งกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความประทับใจตั้งแต่ครั้งแรกที่พบเห็น มากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับเรื่องอื่นๆ ที่มองเห็นได้ไม่ชัดเจนเท่า

แม้ว่าจากผลการสำรวจจะแสดงให้เห็นว่า คนส่วนใหญ่ชื่นชอบภาพลักษณ์แบบ Baby Jane มากที่สุดก็ตาม แต่ภาพลักษณ์แบบ Baby Jane กลับไม่เป็นที่ประทับใจหรือตราตรึงอยู่ใน

ความทรงจำได้เหมือนกับภาพลักษณ์แบบ Xtina ที่สามารถถ่ายทอดแนวคิดและสื่อสารภาพลักษณ์ออกมาได้อย่างชัดเจน น่าดึงดูดใจ และสร้างกระแสวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างแพร่หลาย

4.4.4) ระดับความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อการแสดงคอนเสิร์ตในด้านต่างๆ

คอนเสิร์ต	ระดับความชื่นชอบ					มัธยฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
1.Sears & Levis US Tour							
เพลงที่ใช้แสดง	14	45	35	5	1	3.66	3.36
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก / แสง / เสียง	3	28	43	23	3	3.05	2.79
การออกแบบการแสดง	6	28	49	12	5	3.18	2.91
การถ่ายทอดอารมณ์ผ่าน การแสดง	18	47	28	7	0	3.76	3.45
2.Stripped (& Justified) World Tour							
เพลงที่ใช้แสดง	60	40	0	0	0	4.6	4.33
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก / แสง / เสียง	32	46	20	2	0	4.08	3.75
การออกแบบการแสดง	42	35	22	1	0	4.18	3.85
การถ่ายทอดอารมณ์ผ่าน การแสดง	74	23	2	1	0	4.70	4.49
3.Back to Basics World Tour							
เพลงที่ใช้แสดง	43	43	13	1	0	4.28	3.96
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก / แสง / เสียง	62	32	3	2	1	4.52	4.26
การออกแบบการแสดง	56	35	8	0	1	4.45	4.16
การถ่ายทอดอารมณ์ผ่าน การแสดง	59	29	9	2	1	4.43	4.15

ตารางที่ 4.4.11 ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อการแสดงคอนเสิร์ตของคริสทีน่าในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

จากการคำนวณคะแนนความชื่นชอบเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความชื่นชอบ (ค่า S.D.) ที่ผู้รับสารมีต่อ “การแสดงคอนเสิร์ต” ของคริสทีน่า ตามตารางที่ 4.4.11 สามารถประมวลผลและสรุปข้อมูลทั้งหมดได้ตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ด้าน	คะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อคอนเสิร์ตของคริสทีน่า		
	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3
เพลงที่ใช้แสดง	Stripped Tour	Back to Basics Tour	Sears & Levis Tour
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก / แสง / เสียง	Back to Basics Tour	Stripped Tour	Sears & Levis Tour
การออกแบบการแสดง	Back to Basics Tour	Stripped Tour	Sears & Levis Tour
การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดง	Stripped Tour	Back to Basics Tour	Sears & Levis Tour
คะแนนรวม	Back to Basics Tour	Stripped Tour	Sears & Levis Tour

ตารางที่ 4.4.12 ตารางสรุปผลคะแนนความชื่นชอบรวมที่ผู้รับสารมีต่อการแสดงคอนเสิร์ตของคริสทีน่าในด้านต่างๆ

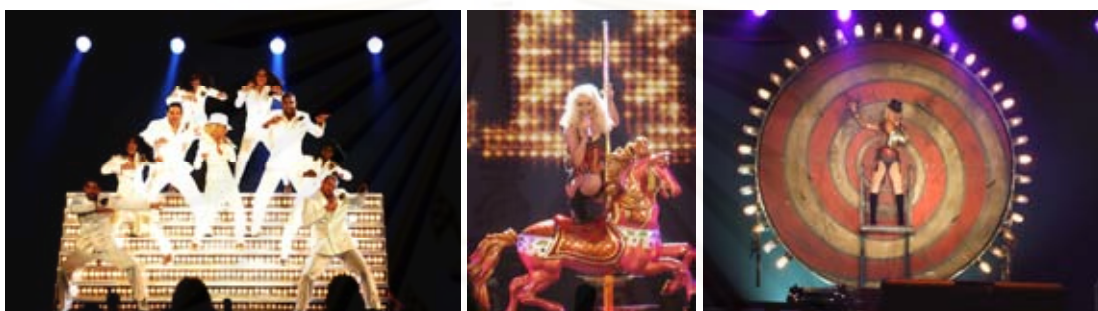
จากผลการสำรวจพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour มากที่สุดในภาพรวม ตามมาด้วยคอนเสิร์ต Stripped World Tour และ Sears & Levis US Tour ตามลำดับ

ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับผลการสำรวจข้างต้นพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่มักชื่นชอบการแสดงคอนเสิร์ต จากองค์ประกอบด้านทัศนศิลป์ (Visual Art) เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สามารถมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน เช่น ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า การจัดแสงสี รวมไปถึงการออกแบบการแสดง ซึ่งถือเป็นวิธีการวางแผนเพื่อนำเอาองค์ประกอบด้านทัศนศิลป์เหล่านั้นมาใช้ในการแสดง

จากการสัมภาษณ์ศิลปินเพลงที่เป็นแฟนคลับและติดตามผลงานทางดนตรีของคริสทีน่ามาโดยตลอดอย่าง คุณรัตเกล้า อามระดิษ (สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2553) ได้พูดถึงความชื่นชอบที่มีต่อคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour ไว้ว่า

“หลังจากที่ได้มีโอกาสไปดูคอนเสิร์ตนี้แบบเกาะติดติดขอบเวทีหน้าสุด ทำให้เราได้เห็น้องค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในคอนเสิร์ตนี้ก็ล้วนแล้วแต่ช่วยเสริมสร้างความสมบูรณ์ให้กับผลงานอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นกระดานวงล้อขนาดใหญ่ ม้าหมุน นักกายกรรม รวมไปถึงวงดนตรีแบบบิ๊กแบนด์ (Big Band) แบบสมัยก่อน..... ซึ่งเราปฏิเสธไม่ได้ว่ามันมีความสวยงาม ตระการตา และทำให้เรารู้สึกตื่นเต้นไปกับการแสดงของเค้าเป็นอย่างมาก ซึ่งสำหรับตัวพี่เอง ถึงแม้ว่าจะได้ไปดู

คอนเสิร์ตจริงด้วยตาตัวเอง แต่ก็ซื้อดีวีดีบันทึกการแสดงสดเก็บไว้ดูแล้วดูอีกหลายรอบมาก เพราะนอกจากเราจะได้ฟังเพลงที่ไพเราะแล้ว ยังได้เห็นการแสดงประกอบที่มีความสวยงาม น่าตื่นตาตื่นใจอีกด้วย ลองคิดดูสิว่า ระหว่างคอนเสิร์ตที่มีแต่คนมาร้องเพลงให้ฟัง ถึงแม้ว่าจะร้องดีขนาดไหนก็ตาม แต่ไม่มีองค์ประกอบอื่นๆ ที่มาช่วยเสริมให้การแสดงน่าสนใจมากยิ่งขึ้น กับคอนเสิร์ตที่มีทั้งคนมาร้องเพลงให้ฟังด้วย ประกอบกับการแสดงที่สนุกสนาน คอนเสิร์ตแบบไหนล่ะที่คนจะอยากดูมากกว่ากัน .... สำหรับตัวพี่เองแล้ว พี่เลือกคอนเสิร์ตแบบหลังดีกว่า เพราะได้ทั้งสองอย่างพร้อมๆ กันในการแสดงเดียว”

ภาพที่ 4.4.1 อุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ ที่ใช้ในคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour

หากพิจารณาถึงสิ่งที่ปรากฏให้เห็น (Spectacle) ในการแสดงคอนเสิร์ตต่างๆ แล้ว พบว่า องค์ประกอบศิลป์ที่ใช้ในคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour มีความสวยงาม หรรษาตระการตา และน่าตื่นตาตื่นใจมากที่สุด ในบรรดาคอนเสิร์ตทั้งหมดของคริสทีน่า ในขณะที่คอนเสิร์ต Stripped World Tour มีการเลือกใช้องค์ประกอบด้านทัศนศิลป์ ที่มีลักษณะโดดเด่นและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้น้อยกว่า และไม่สามารถสร้างความตื่นตาตื่นใจได้เทียบเท่ากับคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour ถึงแม้ว่าผู้รับสารส่วนใหญ่จะให้คะแนนด้าน “เพลงที่ใช้แสดง” และ “ความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดง” มากเป็นอันดับหนึ่งก็ตาม

ส่วนคอนเสิร์ต Sears & Levis US Tour แทบจะไม่มีการใช้องค์ประกอบด้านทัศนศิลป์ ที่ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศให้การแสดงเลย โดยแนวทางการสื่อสารองค์ประกอบต่างๆ ในคอนเสิร์ตส่วนใหญ่ จะเน้นไปที่การแสดงความสามารถในด้านการร้องและเต้นของตัวศิลปินแต่เพียงเท่านั้น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้คนส่วนใหญ่ชื่นชอบคอนเสิร์ต Back to Basics World Tour มากที่สุด และชื่นชอบคอนเสิร์ต Sears & Levis US Tour น้อยที่สุด

4.4.5) ระดับความชื่นชอบที่มีต่อคุณลักษณะและความสามารถของคริสทีน่าในด้านต่างๆ

คุณลักษณะและความสามารถที่ทำให้ท่านรู้สึกชื่นชอบ Christina Aguilera	ระดับความชื่นชอบ					มัถฐานและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่า S.D.
1.สวย นิสัยดี ภาพลักษณ์ดี (เน้นพฤติกรรมและลักษณะภายนอกที่ปรากฏเป็นสำคัญ)	32	39	20	6	3	3.91	3.58
2.เสียงดี มีความสามารถในการแสดงและขับร้องเพลงได้อย่างไพเราะเสนาะหู	80	15	5	0	0	4.75	4.58
3.มีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้านต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น การแต่งเพลง , ควบคุมการผลิต เป็นต้น	69	22	8	0	1	4.58	4.35
4.การมีจิตวิญญาณของความเป็นศิลปินที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตในแง่มุมต่างๆ ของตนผ่านผลงานทางดนตรี	69	23	8	0	0	4.61	4.38
5.การสื่อสารผลงานตามแนวคิดที่ถูกกำหนดขึ้นในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ	51	29	19	1	0	4.30	3.99
6.การเปลี่ยนแปลงแนวคิดและเนื้อหาของผลงานด้านต่างๆ อยู่เสมอในทุกยุคสมัย	63	28	9	0	0	4.54	4.27
7.การพยายามสร้างความแตกต่างระหว่างผลงานทางดนตรีของตนกับศิลปินสมัยนิยมคนอื่น ๆ ด้วยกลวิธีสื่อสารที่แตกต่างออกไปในบางประการ แต่ยังสามารถคง	63	25	11	1	0	4.50	4.24

กระแสมโนยมที่มีต่อผลงาน ไว้ได้อย่างแพร่หลาย							
--	--	--	--	--	--	--	--

ตารางที่ 4.4.13 ตารางแสดงผลการสำรวจระดับคะแนนความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อ
คุณลักษณะและความสามารถของคริสทีน่าในด้านต่างๆ
ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

จากผลการสำรวจพบว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบคุณลักษณะและความสามารถของคริสทีน่าในข้อที่ 2 > ข้อที่ 4 > ข้อที่ 3 > ข้อที่ 6 > ข้อที่ 7 > ข้อที่ 5 > ข้อที่ 1 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คนส่วนใหญ่ชื่นชอบคริสทีน่าที่ความสามารถในการร้อง / การแสดงมากที่สุด ตามมาด้วยการชื่นชอบความสามารถในด้านการทำงานเบื้องหลังเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีให้กับตัวเอง มากกว่าที่จะรู้สึกชื่นชอบแต่เพียงความสวยงามและรูปลักษณ์ภายนอกของตัวศิลปินเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม จากผลการสำรวจที่ปรากฏ ไม่ได้หมายความว่าผู้รับสารส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญหรือชื่นชอบศิลปิน / นักร้องจากภาพลักษณ์ภายนอก แต่จากแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ที่พยายามสร้างอัตลักษณ์และกลวิธีการสื่อสารผลงานที่แสดงถึงพรสวรรค์และความสามารถในการร้องเพลง / การแสดง และความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีเบื้องหลังอย่างชัดเจนนั้น ทำให้ผู้รับสารส่วนใหญ่มองเห็นถึงเจตนารมณ์ดังกล่าวของศิลปิน และมุ่งให้ความสนใจกับแนวทางการสื่อสารผลงานที่สามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์และความเป็นตัวตนของศิลปินออกมา มากกว่าที่จะสนใจแต่เพียงรูปร่างหน้าตาและภาพลักษณ์ภายนอกเท่านั้น หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า คนส่วนใหญ่มุ่งตอบสนองต่อคุณลักษณะและภาพลักษณ์ที่ตัวศิลปินพยายามสื่อสารและถ่ายทอดออกมาให้คนทั่วไปได้เห็น ว่า ตัวเองมีคุณลักษณะเช่นนั้น

จากผลการสำรวจทัศนคติและความชื่นชอบที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในด้านต่างๆ ชำต้นพบว่า ค่า S.D. ของข้อมูลในแต่ละชุดนั้นล้วนแล้วแต่มีค่าใกล้เคียงกัน โดยมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง 3 – 5 หรืออาจกล่าวได้ว่ามีค่าการกระจายของข้อมูลใกล้เคียงกันอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการกระจายตัวของข้อมูลในแต่ละชุดนั้น มักมีลักษณะโน้มเอียงเข้าหาช่วง 4 – 5 คะแนน (มาก - มากที่สุด) มากเป็นพิเศษ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นแฟนเพลงที่ติดตามและชื่นชอบผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในลักษณะดังกล่าวยังแสดงให้เห็นว่า ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าเป็นที่ชื่นชอบของแฟนเพลงส่วนใหญ่ อีกทั้งแฟนเพลงส่วนใหญ่มักเลือกให้คะแนนความชื่นชอบต่อผลงานต่างๆ ในระดับใกล้เคียงกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้ข้อมูลแต่ละชุดมีการกระจายตัวในลักษณะคล้ายคลึงกัน ส่งผลให้ค่า S.D. ของข้อมูลแต่ละชุดมีค่าใกล้เคียงกัน ไม่โดดเด่นออกมาหรือมีค่าแตกต่างจากกันมากนัก อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าแฟนเพลงของคริสทีน่าที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นกลุ่มประชากรในการเก็บข้อมูลนั้น มีทัศนคติต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารผลงานทางดนตรีของ คริสติน่า อากิเลร่า” เป็นการวิจัยแบบสหวิทยาการ โดยศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาจากผลงานทางดนตรีทั้งหมดของคริสติน่าตั้งแต่ปี 1998 ถึงปัจจุบัน (มีนาคม 2010) และการสัมภาษณ์เชิงลึกแฟนเพลงของคริสติน่า ร่วมกับการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อสำรวจทัศนคติและความชื่นชอบของผู้รับสาร ที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสติน่าจำนวน 100 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาแนวคิด แนวทางและกลวิธีการสื่อสารที่ปรากฏในผลงานทางดนตรีของคริสติน่า อากิเลร่า โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี และเพลงสมัยนิยม (Popular Music) เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาชีวประวัติและผลงานทางดนตรีทั้งหมดของคริสติน่า อากิเลร่า ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (มีนาคม 2010) สามารถสรุปผลการวิจัยทั้งหมดโดยจำแนกเนื้อหาออกเป็นประเด็นตามคำถามนำวิจัยได้ ดังนี้

คำถามนำวิจัยข้อที่ 1 : เนื้อหาและแนวคิดที่ปรากฏในผลงานทางดนตรีของคริสติน่า อากิเลร่าเป็นอย่างไร

1.1) ชีวประวัติและผลงานทางดนตรีของคริสติน่า อากิเลร่า

จากการศึกษาชีวประวัติของคริสติน่า ผู้วิจัยสามารถจำแนกชีวประวัติทั้งหมดออกเป็น 6 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ชีวิตในวัยเด็กก่อนก้าวเข้าสู่วงการบันเทิง

คริสติน่าเติบโตขึ้นท่ามกลางครอบครัวที่มีปัญหาแตกแยก ส่งผลให้คริสติน่าดำเนินชีวิตในวัยเด็กท่ามกลางความทุกข์ และต้องต่อสู้ดิ้นรนกับอุปสรรคที่ผ่านเข้ามาในชีวิต อย่างไรก็ตาม คริสติน่ายังมีแม่ที่คอยให้ความรัก ความอบอุ่น และคอยดูแลเธอเป็นอย่างดี ทำให้คริสติน่ารักและเทิดทูนแม่ของเธอเป็นอย่างมาก

นอกจากนั้นคริสตินายังมีความใฝ่ฝันและปรารถนาที่จะเป็นนักร้อง / ศิลปินที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่เด็ก เธอจึงเก็บเอาเรื่องราวความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับชีวิตในอดีต แปรเปลี่ยนเป็นแรงบันดาลใจเพื่อผลักดันให้ตนสามารถทำในสิ่งที่ฝันใฝ่ได้สำเร็จ เรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของคริสติน่าภายในช่วงระยะเวลาี้ จึงเป็นการพยายามเดินหน้าทำตามความฝัน เพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์และปูแนวทางนำไปสู่การเป็นศิลปินสมัยนิยมที่มีชื่อเสียงต่อไปในอนาคต

ช่วงที่ 2 จุดเริ่มต้นอันสวยงามที่มิกกี้เมาส์คลับ (Mickey Mouse Club) และการย่างก้าวสู่อุตสาหกรรมดนตรี

คริสติน่าได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในสมาชิกของรายการ Mickey Mouse Club ซึ่งเป็นรายการโทรทัศน์ที่เปิดโอกาสให้เธอได้แสดงความสามารถด้านการร้องเพลงและการแสดง ให้เห็นเป็นที่ประจักษ์อย่างชัดเจน และเริ่มทำให้ชื่อของคริสติน่าเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น

แม้ว่ารายการมิกกี้เมาส์คลับจะปิดตัวลงไปในที่สุด แต่คริสติน่าก็ไม่ได้ย่อท้อและหยุดเดินตามความใฝ่ฝันของตนเอง เธอยังคงเดินสายประกวดและแสดงความสามารถในการร้องเพลงบนเวทีต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยมีผลงานทางดนตรีที่ถูกเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนบ้างประปราย แต่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในวงกว้างมากนัก จนกระทั่งค่ายเพลง RCA Record ได้เล็งเห็นถึงความสามารถและพรสวรรค์ในการร้องเพลงของคริสติน่าจากเดโมเทปที่เธอส่งไป และได้คัดเลือกให้เธอเป็นผู้ร้องเพลง “Mulan” ประกอบภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันเรื่อง Mulan ในปี 1998 ซึ่งทำให้คริสติน่าได้แสดงพรสวรรค์และความสามารถในการร้องเพลงออกมาให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ ส่งผลให้เธอได้รับเลือกและเซ็นสัญญาเป็นศิลปินภายใต้สังกัดค่ายเพลงดังกล่าวในที่สุด จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นครั้งสำคัญที่ทำให้คริสติน่าเริ่มย่างก้าวเข้าสู่การเป็นศิลปินสมัยนิยมอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก

ช่วงที่ 3 ยุคสมัยศิลปินที่นโปป (สิงหาคม 1999 – มีนาคม 2001)

ภายใต้ยุคสมัยนี้ คริสติน่ามีอายุราว 18 – 20 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น เธอได้พบรักครั้งแรกกับ จอร์จ ซานโตส อดีตแดนเซอร์หนุ่มที่มีโอกาสได้ร่วมงานกับเธอในช่วงเวลานั้น แม้ว่าความรักที่เกิดขึ้นจะเป็นความรักของวัยรุ่นหนุ่มสาว ที่ยังไม่มั่นคงและชัดเจนมากนัก แต่ก็ถือเป็นรักครั้งแรกที่ทำให้คริสติน่าหลงใหลและตั้งความคาดหวังไว้สูง

ส่วนในด้านการทำงาน เนื่องจากคริสติน่าเพิ่งเริ่มย่างก้าวสู่อุตสาหกรรมดนตรี ทำให้ยังมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงานเพลงค่อนข้างน้อย ส่งผลให้เธอกลายเป็นศิลปินที่นโปปที่ถูกประกอบสร้างขึ้นตามแนวทางของค่ายเพลง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดเพลงในขณะนั้น แม้ว่าแนวทางการสื่อสารผลงานดังกล่าวจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่เธอต้องการเลยแม้แต่น้อยก็ตาม

ช่วงที่ 4 ยุคสมัยอัลบั้ม Stripped (มีนาคม 2001 – มีนาคม 2004)

ภายใต้ยุคสมัยนี้ คริสติน่ามีอายุราว 20 – 23 ปี เธอจำต้องสิ้นสุดความสัมพันธ์ในฐานะแฟนกับจอร์จ ซานโตสที่กำลังคบหาดูใจอยู่ในที่สุด ซึ่งสร้างความผิดหวังและความทุกข์ทรมานใจให้กับเธอเป็นอย่างมาก ผลงานทางดนตรีที่ปรากฏในยุคสมัยนี้ จึงเป็นภาพสะท้อนเรื่องราวชีวิตอันขมขื่นและความเจ็บปวดที่เธอเคยได้รับมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม หลังจากที่คริสติน่าแยกทางกับแฟนหนุ่มไปแล้ว เธอได้เริ่มคบหาดูใจกับชายหนุ่มคนใหม่ที่มีชื่อว่าจอร์แดน แบริทแมน ซึ่งถือเป็นความรักครั้งใหม่ที่เข้ามาในชีวิตของเธอ และอยู่ในช่วงศึกษาดูใจเพื่อเรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน

ช่วงที่ 5 ยุคสมัยอัลบั้ม Back to Basics (มีนาคม 2004 – สิงหาคม 2008)

ภายใต้ยุคสมัยนี้ คริสติน่ามีอายุราว 23 – 27 ปี เธอยังคงคบหาและศึกษาดูใจกับจอร์แดน แบริทแมนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งความสัมพันธ์ของทั้งสองคนก็เป็นไปในทิศทางที่ดีเรื่อยมา จนกระทั่งทั้งสองคนตกลงใจที่จะแต่งงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ต่อมาทั้งสองคนยังได้ให้กำเนิดบุตรชายคนแรกร่วมกัน โดยตั้งชื่อให้ว่า “แมกซ์ ไลรอน แบริทแมน (Max Liron Bratman)” ชีวิตของคริสติน่าภายใต้ยุคสมัยนี้จึงเต็มไปด้วยความสุขสมหวัง และถือเป็นการเริ่มต้นชีวิตครอบครัวใหม่กับชายหนุ่มผู้เป็นที่รักยิ่ง ซึ่งช่วยเยียวยาความทุกข์ในอดีตที่เธอเคยประสบพบเจอมาได้เป็นอย่างดี

ช่วงที่ 6 ยุคสมัยอัลบั้ม Bionic (พฤษภาคม 2008 – ปัจจุบัน)

ภายใต้ยุคสมัยนี้ คริสติน่ามีอายุราว 27 ปีขึ้นไป (ปัจจุบันยังไม่สิ้นสุดยุคสมัย) เธอยังคงสามารถรักษาความสัมพันธ์อันอบอุ่นภายในครอบครัวได้อย่างราบรื่น และมีความสุขกับการใช้ชีวิตสืบต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยผลงานเพลงสตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 4 ที่ใช้ชื่อว่าอัลบั้ม “Bionic” กำลังอยู่ในขั้นตอนการผลิต และมีกำหนดวางจำหน่ายในเดือนมิถุนายน 2010

ผลงานทางดนตรีทั้งหมดของคริสติน่าในแต่ละยุคสมัย สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ผลงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและโปรโมทงานดนตรี ได้แก่ งานเพลงและการเป็นฟรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับสินค้าต่างๆ โดยงานเพลงถือเป็นผลงานหลักที่วางพื้นฐานแนวคิดของผลงานทางดนตรีทั้งหมด ส่วนแนวทางการรับเป็นฟรีเซ็นเตอร์โฆษณาให้กับสินค้าต่างๆ นั้น มักมีการเลือกใช้องค์ประกอบต่างๆ เช่น การเลือกใช้เพลงประกอบภาพยนตร์โฆษณา การจัดองค์ประกอบศิลป์ ภาพลักษณ์และการแต่งกาย ฯลฯ เพื่อสื่อสารถึงผลงานที่มีลักษณะสอดคล้อง

กับแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนั้นๆ ซึ่งถือเป็นงานที่ช่วยเสริมสร้างแนวทางการสื่อสาร ผลงานทางดนตรีให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.งานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นงานที่อยู่นอกเหนือจากผลงานทางดนตรีหลัก ในฐานะของนักร้อง / นักแสดง (Singer / Performer) โดยเป็นงานที่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจและความสมัครใจของตัวคริสติน่าเองเป็นสำคัญ ซึ่งแนวทางการร่วมงานการกุศลเหล่านี้ กลับมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับชีวประวัติของคริสติน่าในแต่ละช่วงเวลาอย่างใกล้ชิด โดยมักสะท้อนถึงภาพชีวิตและกลุ่มบุคคลที่เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตของเธอในแต่ละช่วงเวลาออกมา เช่น

- คริสติน่ามักเข้าร่วมงานการกุศลที่ให้ความอุปถัมภ์ช่วยเหลือแก่สตรีที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆ เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีผู้ประสบปัญหาครอบครัว ซึ่งคริสติน่าพยายามให้ความช่วยเหลือบุคคลกลุ่มนี้ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ไม่ให้เหมือนกับเหตุการณ์อันเลวร้ายที่ตนเคยประสบพบเจอมาในอดีต

- หลังจากที่คริสติน่าตั้งครอบครัวและให้กำเนิดลูกชายคนแรกแล้ว เธอเริ่มให้ความสำคัญกับงานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคมที่ให้ความอุปถัมภ์ช่วยเหลือแก่เด็กเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังคงรักษาไว้ซึ่งการให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสและผู้ยากไร้ในกลุ่มอื่นๆ ที่ตนเคยช่วยเหลือมาก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน

1.2) เนื้อหาของผลงานทางดนตรี

ยุคศิลปินทีนป๊อป ผลงานทางดนตรีทั้งหมดถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยบุคลากรทางดนตรีอื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ โดยที่ตัวของคริสติน่าแทบไม่มีบทบาทส่วนร่วมในการทำงานด้วยตนเองเลย อีกทั้งแนวทางการโปรโมทผลงานต่างๆ ยังถูกควบคุมบงการโดยโปรดิวเซอร์และค่ายเพลงผู้ผลิตเป็นสำคัญอีกด้วย ส่วนรายละเอียดแนวคิดของงานดนตรีในด้านอื่นๆ เน้นให้ความสำคัญกับการสื่อสารผลงานที่ยึดติดกับกระแสความนิยมของตลาดเพลงในขณะนั้นเป็นส่วนใหญ่ เช่น

- การสร้างสรรค์งานเพลงแนว Bubblegum Pop
- การสื่อสารภาพลักษณ์แบบศิลปินทีนป๊อปที่มีบุคลิกลักษณะของสาวผมบลอนด์ สะอาด สดใสน่ารัก สมวัย คล่องแคล่ว ปราดเปรี้ยว

ยุคอัลบั้ม Stripped ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของคริสติน่าเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทในด้านการทำงานเบื้องหลัง เช่น ผู้แต่งเนื้อร้องและประพันธ์ทำนอง โปรดิวเซอร์ เป็นต้น ส่วนรายละเอียดเนื้อหาแนวคิดของผลงานทางดนตรีด้านต่างๆ ในยุคสมัยนี้ เน้นให้ความสำคัญกับการสื่อสารผลงานที่พยายามแหวก

นอกจากกรอบแบบแผนและแนวทางของศิลปินที่นั้ป๊อป รวมไปถึงการนำเสนอผลงานที่มีความหลากหลาย (Variety Pop) ภายใต้กรอบแนวคิดของวัฒนธรรมประชานิยม เพื่อปูแนวทางสู่การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีในยุคสมัยถัดๆ ไป เช่น

- การสร้างสรรคงานเพลงที่มีความหลากหลาย (Variety Pop) ด้วยการนำเอาแนวดนตรีต่างๆ เข้ามาผสมผสาน โดยงานเพลงทั้งหมดยังคงอยู่ภายใต้แนวเพลงร่วมสมัยอย่าง Pop / Rock / R&B ซึ่งเป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมในช่วงเวลานั้น
- การสื่อสารภาพลักษณ์ที่มีลักษณะดิบเถื่อน หยาดกระด้าง และแสดงถึงบุคลิกลักษณะแข็งกร้าว หัวหาญ ดุดัน ซึ่งแตกต่างไปจากบุคลิกลักษณะหรือแบบแผนของศิลปินที่นั้ป๊อปอย่างสิ้นเชิง

ยุคอัลบั้ม Back to Basics ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ถูกสร้างสรรคขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของคริสทีน่าเป็นสำคัญ โดยรายละเอียดเนื้อหาแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนี้ เน้นให้ความสำคัญกับการรับนำเอาอิทธิพลจากงานศิลปะแขนงต่างๆ ในอดีตมาใช้เป็นแบบอย่างในการสร้างสรรคผลงานทางดนตรีของตน เพื่อแสดงถึงการคารวะที่ดีและให้เกียรติแก่ศิลปินผู้สร้างสรรคผลงานในอดีตเหล่านั้น ส่งผลให้องค์ประกอบต่างๆ ของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนี้ มีกลิ่นอายของศิลปะสไตล์วินเทจย้อนยุคอย่างชัดเจน เช่น

- การสร้างสรรคงานเพลงสไตล์เรโทรย้อนยุคที่ได้รับความนิยมจากแนวดนตรี Jazz / Soul / Blues ซึ่งเป็นแนวเพลงกระแสหลักที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในช่วงยุคทศวรรษ 20's – 60's
- การถ่ายทอดและนำเสนอเนื้อหาของผลงานทางดนตรีที่กล่าวอ้างอิงถึงและยกย่องสรรเสริญศิลปินในอดีต
- การสื่อสารภาพลักษณ์ที่มีลักษณะสวยงาม หรรษา ไฮโซ ตามแบบฉบับของดารา / นักแสดงในยุคฮอลลีวู้ดคลาสสิก

ยุคอัลบั้ม Bionic

ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ยังคงถูกสร้างสรรคขึ้นภายใต้แนวคิดและการมีบทบาทส่วนร่วมของคริสทีน่าเป็นสำคัญ โดยรายละเอียดเนื้อหาแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนี้ มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบต่างๆ ที่มีความทันสมัยและเชื่อมโยงไปสู่อนาคตไกล โดยมีลูกชายคนแรกของเธอเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญของผลงานในยุคสมัยนี้ เช่น

- การสร้างสรรคงานเพลงแนวอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็งานเพลงที่ต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีความทันสมัยในการตัดต่อ ดัดแปลง สังเคราะห์เสียง

- การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบต่างๆ ที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในการนำเสนอผลงาน เพื่อแสดงถึงลักษณะแนวโน้มของสังคมในอนาคต และองค์ประกอบที่จะเข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของคนในภายภาคหน้า

1.3) แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรี

แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในภาพรวม มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามรูปแบบและแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัย และมักเลือกโปรโมทผลงานที่มีความร่วมสมัยและเกาะกระแสความนิยมของผู้บริโภคเป็นส่วนใหญ่ ดังนี้

การตัดซิงเกิ้ลโปรโมทและการเผยแพร่มิวสิกวิดีโอ

แนวทางการเลือกตัดซิงเกิ้ลโปรโมทและการเผยแพร่มิวสิกวิดีโอส่วนใหญ่ มีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ มักมีการเลือกตัดเพลงแนวป๊อปหรือแนวเพลงอื่นๆ ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในขณะนั้นเป็นสำคัญ หรืออยู่ภายใต้การควบคุมการผลิตของโปรดิวเซอร์กระแสหลักที่ได้รับความนิยมจากตลาดเพลงในขณะนั้น โดยมักเลือกเปิดตัวด้วยเพลงที่มีจังหวะเร็ว ซึ่งควบคุมการผลิตโดยโปรดิวเซอร์ชื่อดังที่อยู่ในกระแสความนิยมของตลาดในขณะนั้น เช่น Dirty (เพลงแนว Hip hop / R&B ร่วมสมัย) , Ain't No Other Man (เพลงแนว Pop / Soul jazz ที่โปรดิวซ์โดย DJ Premier) โดยหลังจากโปรโมทด้วยซิงเกิ้ลเปิดตัวที่อิงอยู่กับแนวโน้มกระแสหลักของสังคมแล้ว คริสทีน่ามักเลือกโปรโมทซิงเกิ้ลลำดับถัดๆ ไป ที่สามารถถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน มากกว่าที่จะเน้นขายได้แต่เพียงอย่างเดียว

การโปรโมทผลงานผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารบันเทิง

แนวทางการโปรโมทผลงานผ่านนิตยสารบันเทิงส่วนใหญ่ มักมีลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยนั้นๆ เช่น เน้นโปรโมทผลงานผ่านนิตยสารวัยรุ่นในช่วงยุคสมัยซิลปินทีนป๊อป เป็นต้น

แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรีในภาพรวมตั้งแต่ยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” เป็นต้นมา เน้นเจาะตลาดกลุ่มคนเมืองในช่วงตั้งแต่วัยรุ่นขึ้นไป หรือกลุ่มชนชั้นกลางวัยทำงานมากขึ้น สังเกตได้จากการเลือกสรรสร้างสรรค้งานเพลงที่เน้นเจาะกลุ่มเป้าหมายที่มีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าที่จะเน้นขยายตลาดไปสู่ผู้บริโภคกลุ่มต่างๆ ที่มีความหลากหลายเหมือนในช่วงยุคซิลปินทีนป๊อป โดยกลุ่มเป้าหมายของผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในแต่ละยุคสมัย อาจมีลักษณะที่

แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดหลักที่ใช้เป็นแบบแผนในการนำเสนอผลงานทางดนตรีใน ยุคสมัยนั้นเป็นสำคัญ

1.4) ผลการสำรวจทัศนคติของแฟนเพลงที่มีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า

จากผลการสำรวจพบว่า แฟนเพลงของคริสทีน่าส่วนใหญ่ชื่นชอบผลงานทางดนตรีจากยุค สมัยอัลบั้ม “Stripped” มากที่สุดในเกือบทุกๆ ด้าน (ยกเว้นด้านภาพลักษณ์และการแต่งกาย ที่ ผู้รับสารส่วนใหญ่ชื่นชอบภาพลักษณ์จากยุคสมัยอัลบั้ม “Back to Basics” มากกว่า) ตามมา ด้วยผลงานทางดนตรีจากยุคสมัยอัลบั้ม “Back to Basics” และยุคสมัยศิลปินทีนป๊อป ตามลำดับ

ผลการสำรวจข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมและทัศนคติบางประการของผู้บริโภค ซึ่งมัก ชื่นชอบผลงานทางดนตรีที่มีรูปแบบของความเป็นป๊อปปูลาร์สูง หรืออยู่ในกระแสความนิยมของ ผู้รับสารในช่วงเวลานั้นๆ ทั้งนี้ ผู้รับสารส่วนใหญ่ยังประเมินคุณค่าของผลงานร่วมกับปัจจัยในด้าน “การดึงเอาศักยภาพและความเป็นตัวตนของศิลปิน” ผสมผสานกับปัจจัยด้านความร่วมมือของ ผลงานร่วมด้วย ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในผลงานทางดนตรีตั้งแต่ยุคสมัย อัลบั้ม “Stripped” เป็นต้นมา จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ แม้ว่าผลงานทางดนตรีในยุคสมัยศิลปิน ทีนป๊อปจะมีความเป็นป๊อปปูลาร์สูงกว่ายุคสมัยอื่นๆ และมีการนำเสนอผลงานโดยอิงกับกระแส ความนิยมของตลาดเพลงในขณะนั้นอย่างชัดเจน แต่ผู้รับสารส่วนใหญ่กลับชื่นชอบผลงานทาง ดนตรีในยุคสมัยนี้น้อยที่สุด เนื่องจากผลงานเหล่านั้นไม่ได้สะท้อนแนวคิดและความเป็นตัวตนของ ศิลปินออกมาได้อย่างชัดเจนเหมือนกับยุคสมัยต่อๆ มา

ในขณะที่ผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยอัลบั้ม “Back to Basics” ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น ตามความต้องการของตัวศิลปินเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถสะท้อนแนวคิดและความเป็นตัวตนออกมา ได้อย่างชัดเจน กลับไม่เป็นที่ชื่นชอบของผู้รับสารบางกลุ่มมากนัก เนื่องจากมีการเลือกใช้แนว เพลงสไตล์เรโทรย้อน ที่อยู่นอกกระแสความนิยมของตลาดเพลงในปัจจุบันเป็นอย่างมาก

นอกจากนั้น ผู้รับสารส่วนใหญ่ที่ติดตามหรือชื่นชอบผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า มัก เป็นแฟนเพลงขาจรที่ชื่นชอบหรือติดตามผลงานเฉพาะบางอัลบั้มหรือบางซิงเกิ้ลเท่านั้น เนื่องจาก ผลงานในแต่ละยุคสมัยมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน ผู้รับสารจึงมักเลือกบริโภค ผลงานที่ตรงกับรสนิยมของตน ซึ่งโดยมากแล้วมักเป็นผลงานที่มีความร่วมมือหรือมีความเป็น ป๊อปปูลาร์สูง

ส่วนทัศนคติที่ผู้รับสารส่วนใหญ่มีต่อคุณลักษณะและความสามารถของตัวศิลปิน มักให้ ความสำคัญกับความสามารถทางการแสดง (Performance) เช่น การขับร้อง การเต้น เทคนิคการ

ใช้เสียงร้อง เป็นต้น มากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับเรื่องของความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี และความสวยงามของรูปลักษณะภายนอก

คำถามนำวิจัยข้อที่ 2 : แนวทางการสื่อสาร และกลวิธีการนำเสนอผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่าเป็นอย่างไร

จากการศึกษาถึงเนื้อหาแนวคิดและวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัย พบว่าคริสทีน่ามีการเลือกใช้กลวิธีต่างๆ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความหลากหลาย เพื่อสร้างความแตกต่างในการนำเสนอผลงานในระยะยาว ระหว่างผลงานทางดนตรีของตนกับศิลปินคนอื่นๆ กลวิธีการสื่อสารผลงานที่มีความโดดเด่นมากที่สุดและเป็นสิ่งที่คริสทีน่าเลือกใช้ในการนำเสนอผลงานก่อนเป็นอันดับแรกอยู่เสมอ คือ การสร้างภาพลักษณ์และอัตตะที่สองขึ้นใหม่ในแต่ละยุคสมัย

การอุปโลกน์ชื่อขึ้นใหม่เพื่อใช้เป็นชื่อเรียกของอัตตะที่สอง ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีของศิลปินสมัยนิยม ถือเป็นกลวิธีการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายและมีการใช้เนิ่นนานมาแล้ว ตั้งแต่อดีตจวบจนถึงปัจจุบัน

การอุปโลกน์ชื่อเรียกอัตตะที่สองของตั้นขึ้นใหม่ ที่คริสทีน่าใช้ในการสื่อสารภาพลักษณ์ผ่านผลงานทางดนตรีของตนในแต่ละยุคสมัยนั้น จึงไม่ใช่แนวทางการสื่อสารรูปแบบใหม่แต่อย่างใด แต่แนวทางของคริสทีน่ากลับมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างไปจากแนวทางของศิลปินคนอื่นๆ อย่างชัดเจน ดังนี้

1. คริสทีน่ามักแสดงถึงชื่อเรียกอัตตะที่สองของตน ในผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่องและชัดเจน ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นไปจนถึงช่วงสิ้นสุดการโปรโมท เช่น มิวสิควิดีโอ การแสดงคอนเสิร์ต การแสดงสดบนเวที เป็นต้น ส่วนศิลปินคนอื่นๆ ที่ใช้กลวิธีนี้ มักนำเสนอหรือแสดงถึงชื่อเรียกอัตตะที่สองของตนเพียงเล็กน้อยในผลงานทางดนตรีบางประเภท และส่วนมากมักนำเสนอเพียงช่วงเริ่มแรกของการโปรโมทผลงานทางดนตรีเท่านั้น จึงทำให้อัตตะที่สองที่ถูกนำเสนอออกมา ไม่สามารถสื่อสารถึงภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอออกมาได้ชัดเจนมากนัก

2. คริสทีน่ามีการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์และตั้งชื่อเรียกอัตตะที่สองของตนขึ้นใหม่ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีทุกๆ ยุคสมัย ซึ่งถือเป็นแนวทางที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและแตกต่างไปจากแนวทางของศิลปินคนอื่นๆ อย่างชัดเจน เนื่องจากศิลปินคนอื่นๆ มักมีการอุปโลกน์และตั้งชื่อ

เรียกอัตตะที่สองในการสื่อสารผลงานทางดนตรีเฉพาะบางอัลบั้ม (หรือบางผลงาน) เท่านั้น แต่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์และอุปโลกน์ชื่อเรียกอัตตะที่สองขึ้นใหม่ในทุกๆ อัลบั้ม เหมือนกับคริสทีน่า

นอกเหนือจากการใช้กลวิธีการสร้างภาพลักษณ์และอัตตะที่สองเป็นแนวทางนำร่องแล้ว ยังมีกลวิธีอื่นๆ ที่คริสทีน่าเลือกใช้เพื่อช่วยเสริมสร้างแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคอีกหลายอย่าง ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในส่วนของการอภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเนื้อหาแนวคิด และกลวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลว่า พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดวัฒนธรรมประชานิยมในประเด็นต่างๆ อย่างใกล้ชิด ทั้งในแง่ของตัวเนื้อหาแนวคิด กระบวนการผลิต กระบวนการโฆษณาโปรโมทผลงาน ดังนี้

คริสทีน่าเป็นศิลปินที่พยายามถ่ายทอดเรื่องราวและประสบการณ์ชีวิตของตนผ่านผลงานทางดนตรี โดยมีรูปแบบและแนวคิดที่ถูกกำหนดขึ้นไว้อย่างชัดเจนอยู่เสมอ คำๆ หนึ่งที่เธอพยายามนำเสนอและถ่ายทอดผ่านผลงานทางดนตรีออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น เนื้อเพลง การให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อ การสร้างภาพลักษณ์และอัตตะที่สอง ฯลฯ คือ คำว่า “ตัวตน (Self)” หรือ “อัตลักษณ์ (Identity)” ซึ่งถือเป็นคำที่มีความสำคัญและถูกใช้เป็นเครื่องมือในการนิยามความหมายขององค์ประกอบหรือสิ่งต่างๆ ตามแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่อง “วัฒนธรรมสมัยนิยม” ของพัฒนา กิติอาษา เนื่องจากความหลากหลายของสินค้าประชานิยม (Mass Products) ความเจริญก้าวหน้าของการติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดน ความสำคัญของกลุ่มนายทุนและเงินทุนที่ทำให้ผู้บริโภคเปรียบเสมือนพระเจ้า ปรัชญาการณที่เกิดขึ้นเหล่านี้ ส่งผลให้มีการแข่งขันกันอย่างสูงมาก ทั้งในด้านการผลิต การจำหน่ายจ่ายแจก และการโฆษณา เพื่อแย่งชิงพื้นที่ตลาดในเชิงธุรกิจและเพื่อความอยู่รอดของสินค้า (และผู้ผลิตสินค้า)

หากกำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์ให้แคบเข้ามาสู่เฉพาะแวดวงของอุตสาหกรรมดนตรีแล้ว อาจกล่าวได้ว่า ตัวของคริสทีน่าและผลงานทางดนตรีของเธอเอง ก็ถือเป็นสินค้าอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมประชานิยมเช่นกัน การสร้างอัตลักษณ์และความเป็นตัวตนให้กับตนเอง จึงเป็นสิ่งที่เข้ามาข้องเกี่ยวกับกระบวนการผลิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับศิลปินเพลงสมัยนิยมและผลงานทางดนตรีของพวกเขา ที่ต้องการรักษากระแสความนิยมของตนให้อยู่ได้ตลอดรอดฝั่ง เนื่องจากเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความแตกต่างระหว่าง

ผลงานที่สามารถมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการสื่อสาร ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลว่า

ในสังคมของวัฒนธรรมกระแสนิยมที่เต็มไปด้วยสินค้าจำนวนมากมายหลายหลาก การนิยามลักษณะของสินค้า ด้วยการสร้างอัตลักษณ์ให้กับสินค้านั้น จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริโภคสามารถจำแนกแยกแยะความแตกต่างได้อย่างชัดเจน สินค้าใดที่ถูกสร้างขึ้นโดยไม่สามารถสร้างอัตลักษณ์ของตนขึ้นมาได้ ก็อาจทำให้ผู้บริโภคไม่ให้ความสนใจ และถูกกลืนหายไปกับสินค้าอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันไปในที่สุด ดังนั้น การสร้างอัตลักษณ์หรือตัวตนให้กับสินค้า จึงช่วยให้สินค้านั้นๆ มีผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินเพลง และผลงานทางดนตรี ซึ่งถือเป็นสินค้าอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมประชานิยม

หากวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ตามแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องของการสร้างตัวตนแล้ว พบว่าสามารถแบ่งตัวตนออกได้เป็น 4 ลักษณะ ได้แก่

1.ตัวตนที่ได้มาจากการเสปซื่อ

คริสทีน่าชื่นชอบการฟังเพลงแนว Soul / Blues / Jazz มาตั้งแต่เด็ก เนื่องจากเธอเติบโตขึ้นมาท่ามกลางปัญหาครอบครัวและสภาพแวดล้อมที่ไม่มั่นคง เพลงพวกนี้จึงเปรียบเสมือนกับเครื่องมือที่ช่วยเยียวยาความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น และทำให้เธอสัมผัสได้ถึงความเจ็บปวดของน้ำเสียงที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านเพลงเหล่านั้น

ลักษณะดังกล่าวส่งผลให้ คริสทีน่าเลือกที่จะนำเสนอผลงาน ที่มีองค์ประกอบเกี่ยวข้องกับแนวเพลงเหล่านั้น เช่น แนวเพลง เทคนิคและวิธีการใช้เสียงร้อง การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบศิลป์ เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้ผู้รับสารที่มีรสนิยมชื่นชอบหรือสามารถเข้าถึงองค์ประกอบเหล่านั้นได้ กลายเป็นแฟนเพลงที่ติดตามผลงานของคริสทีน่าในที่สุด

2.ตัวตนที่ถูกแยกย่อย

ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าหลายอย่างมีเนื้อหาที่แสดงถึงปัญหาความไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มรักร่วมเพศ กลุ่มเด็กและสตรีผู้ประสบปัญหาความแตกแยกและการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น ส่งผลให้เธอพยายามที่จะถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านี้เพื่อบอกให้กับสังคมได้รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

การสร้างตัวตนด้วยวิธีดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้บริโภคผลงานของคริสทีน่า มักเป็นกลุ่มคนที่ประสบปัญหาเช่นเดียวกับเธอ เพราะต่างก็มีปมปัญหาที่ค้างคาอยู่ในใจเหมือนกัน ผลงานที่ถูกถ่ายทอดโดยคนที่เคยผ่านเหตุการณ์หรือประสบพบเจอกับปัญหาเช่นเดียวกันมาก่อน จึงน่าจะ

สามารถถ่ายทอดถึงความคิดและอารมณ์ความรู้สึกของกันและกันได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้ที่มีตัวตนในลักษณะแบบเดียวกันนี้ ก็มักเลือกเสพผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า เพื่อใช้เป็นเครื่องเยียวยาอารมณ์ความรู้สึกและความเจ็บปวดของตนได้เป็นอย่างดี

3. ตัวตนที่อยู่ในโลกที่ขัดแย้งกัน

ชื่อของคริสทีน่า อากิเลร่า ถูกรับรู้และเป็นที่รู้จักจากผู้บริหารโคกอย่างแพร่หลายในวงกว้าง หลังจากการถือกำเนิดขึ้นของศิลปินเพลงป๊อปสมัยนิยมหลายคนที่มีคุณลักษณะและความสามารถบางประการที่คล้ายคลึงกัน เช่น บริทนี สเปียร์ส , มารายห์ แครีย์ , มาดอนน่า เป็นต้น ทำให้คริสทีน่ามักถูกนำไปเปรียบเทียบกับศิลปินเหล่านั้นอยู่เสมอ ส่งผลให้เธอพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยกลวิธีต่างๆ เพื่อที่จะให้ตนเองหลุดพ้นจากข้อกล่าวหาเหล่านั้น ทั้งๆ ที่ความเป็นจริงแล้ว คริสทีน่าอาจจะไม่ได้เป็นเหมือนอย่างที่เธอพยายามนำเสนอความเป็นตัวตนผ่านผลงานทางดนตรีออกมาเลยก็ได้

ลักษณะข้างต้นจึงทำให้คริสทีน่ากลายเป็นศิลปินที่พยายามสร้างภาพลักษณ์ที่ดูแรง และมักเกินกว่าความเป็นจริงอยู่เสมอ ทั้งๆ ที่ในการดำเนินชีวิตประจำวันจริงๆ ก็ไม่ได้สะท้อนภาพลักษณ์ที่ดูแรงขนาดนั้นออกมา แต่คริสทีน่ากลับเลือกที่จะสื่อสารภาพลักษณ์และถ่ายทอดผลงานทางดนตรีที่มีความชัดเจนออกมา เพื่อให้คนเห็นว่าเธอไม่ได้เดินตามเงาของใคร แต่เธอเป็นตัวของเธอเองที่อยากจะแสดงให้คนเห็นถึงตัวตนในอีกด้านที่ไม่เคยมีใครเห็นมาก่อน

ตัวตนที่ดูเหมือนจะขัดแย้งกันในโลกของความเป็นจริงนี้ จึงส่งผลให้คนบางกลุ่มที่ประสบปัญหาเช่นเดียวกับเธอ หันมาให้ความสนใจและรู้สึกชื่นชอบในผลงานของคริสทีน่า เช่น เด็กที่ถูกตีกรอบจากครอบครัว ไม่ให้กระทำในสิ่งที่ถูกมองว่าไม่สมควร ทั้งๆ ที่สิ่งเหล่านั้นอาจจะเป็นสิ่งที่ตัวเองชื่นชอบ เป็นต้น เพราะเห็นว่าคริสทีน่าเป็นตัวแทนของคนที่พยายามจะก้าวข้ามกรอบที่ถูกกำหนดขึ้นจากคนในสังคม

4. ตัวตนในโลกแห่งสุนทรียะที่มีระดับ

คริสทีน่าเป็นศิลปินที่พยายามสร้างความแตกต่างระหว่างผลงานทางดนตรีของตนกับศิลปินคนอื่นด้วยวิธีการต่างๆ อยู่เสมอ เช่น การสร้างสรรค์งานเพลงที่เจาะตลาดผู้บริหารโคกเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น แนวทางดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้บริโภคที่เป็นชื่นชอบและเสพผลงานของคริสทีน่า ไม่ใช่เด็กวัยรุ่นหรือคนทั่วไปที่ชื่นชอบเพลงอะไรก็ได้ที่ติดหูง่าย ฟังง่าย และสามารถเข้าถึงผู้ฟังได้ง่าย แต่มักเป็นกลุ่มคนที่มักคิดว่าตนเองมีรสนิยมทางดนตรีที่ไม่ได้เรียบง่าย หรือสามารถเข้าถึงได้ง่ายมากนัก ซึ่งผลงานทางดนตรีที่จะสามารถเข้าถึงรสนิยมของพวกเขาเหล่านั้นได้ จะต้องมีความเหนือกว่าแนวคิดที่สอดคล้องกับรสนิยมส่วนตัวเฉพาะทาง เช่นเดียวกับผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าที่มัก

ตอบสนองต่อความต้องการและความเป็นตัวตนของตนเองได้อย่างชัดเจน และมีการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบบางอย่างที่แตกต่างหรือแหกขนบออกไปจากแนวทางกระแสหลักของสังคม

แนวทางการสร้างตัวตนที่คริสทีน่าใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีของตนข้างต้น มีความเชื่อมโยงกับการสร้างฐานแฟนเพลงที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงอย่างชัดเจนขึ้นมา ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้เองที่เป็นกลุ่มผู้บริโภคหลักที่ชื่นชอบและติดตามผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงแนวคิดหรือทิศทางของผลงานให้แตกต่างไปจากเดิมมากขนาดไหนก็ตาม โดยมีผู้บริโภคชาวกรีกที่แวะเวียนเข้ามาติดตามผลงานของคริสทีน่าบ้างเป็นครั้งคราวในแต่ละยุคสมัย

กลวิธีการสร้างตัวตนหรืออัตลักษณ์ที่ปรากฏในผลงานทางดนตรีของคริสทีน่านั้น ยังมีความสอดคล้องและสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่อง “เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างตัวตนในป๊อป คัลเจอร์” ของวูคิมิชัย กฤษณะประกรกิจ และคณะ ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า “การโฆษณาชวนเชื่อ” เป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลต่อแนวทางการสร้างกระแสนิยมให้กับสินค้า (ตัวศิลปินและผลงานทางดนตรี) อันประกอบด้วยกลวิธี 7 อย่าง ได้แก่

1. คำขวัญ การใช้คำขวัญเพื่อโฆษณาและสร้างกระแสนิยมให้กับผลงานของคริสทีน่าในที่นี้ ไม่ได้หมายถึงการใช้คำขวัญหรือข้อความสั้นๆ เพื่อถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรีผ่านข้อความเหล่านั้น แต่การใช้คำขวัญในที่นี้ คือ การสร้างภาพลักษณ์และอัตตะที่สองขึ้นมาใหม่ทุกครั้ง พร้อมกับการอุปโลกนชื่อของอัตตะที่สองหรือนามแฝงของตนขึ้นมาใหม่ เช่น ชื่อ Xtina ในยุคอัลบั้ม “Stripped” และชื่อ Baby Jane ในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” เพื่อใช้เป็นชื่อเรียกเฉพาะแทนตัวเองในการสื่อสารผลงานทางดนตรีแต่ละอัลบั้ม / ยุคสมัย

กลวิธีการตั้งชื่อเรียกของอัตตะที่สองขึ้นมาใหม่ เพื่อใช้เป็นตัวแทนของตนเองในแต่ละยุคสมัย ยังเป็นการกำหนดหรือวางกรอบแนวคิดให้ผู้รับสารได้รับทราบถึงแนวคิดเบื้องต้นของผลงานในยุคนั้นๆ อีกด้วย เนื่องจากคำที่เลือกใช้มักสื่อถึงลักษณะแนวคิดบางอย่างที่ต้องการสื่อสารออกมาได้อย่างชัดเจน เช่น

- ตัวอักษร X จากชื่อ Xtina สื่อถึงสัญญาณทางเพศหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ อันเป็นแนวคิดอย่างหนึ่งที่คริสทีน่าใช้ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีในยุคอัลบั้ม “Stripped” ซึ่งหากกล่าวถึงคริสทีน่าด้วยชื่อของ Xtina แล้ว ย่อมทำให้ผู้รับสารระลึกถึงภาพของหญิงสาวผมสีดำ เขียนขอบตาดำ แต่งกายด้วยชุดสีขาว-ดำที่ได้รับอิทธิพลมาจากแฟชั่นแนวพังค์ประยุกต์ มีการโชว์เนื้อหนังมังสาอย่างเปิดเผย และแสดงกิริยาท่าทางยั่วยวนชวนส่อไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศ เป็นต้น

- Baby Jane เป็นชื่อของตัวละครจากภาพยนตร์เรื่อง “What Ever Happened to Baby Jane?” ในปี 1962 ที่โด่งดังและสร้างชื่อเสียงให้กับเบตตี เดวิส (Bette Davis) และโจน ครอว์ฟอร์ด (Joan Crawford) เป็นอย่างมาก โดยนักแสดงทั้ง 2 คนนี้ถือเป็นนักแสดงในระบบสตูดิโอในยุคเริ่มแรก หรืออาจจะเป็นช่วงไล่เลี่ยกับการบัญญัติศัพท์คำว่า “ดาราฮอลลีวูด” ขึ้นมา จึงทำให้ชื่อของพวกเขาถูกจารึกอยู่ในทำเนียบฮอลลีวูดเป็นรายแรกๆ ก็ว่าได้ ซึ่งทำให้พวกเขากลายเป็นสัญลักษณ์และตำนานของดาราฮอลลีวูดในยุคแรกเริ่มไปโดยปริยาย ส่งผลให้ชื่อของ Baby Jane กลายเป็นตัวแทนของคริสทีน่า ที่สะท้อนภาพลักษณ์ของดาราในยุคฮอลลีวูดคลาสสิกตามแนวคิดของยุคอัลบั้ม “Back to Basics” ได้อย่างชัดเจน ซึ่งหากกล่าวถึงคริสทีน่าด้วยชื่อของ Baby Jane แล้ว ย่อมทำให้ผู้รับสารระลึกถึงภาพของหญิงสาวผมดัด / ม้วนโรลส์บลอนด์ แต่งกายด้วยชุดหรูหราสวยงาม แสดงกิริยาท่าทางด้วยการส่งจูบอย่างอ่อนช้อย เป็นต้น

นอกจากการตั้งชื่อเรียกเพื่อใช้เป็นตัวแทนของแนวคิดและสร้างกระแสให้กับผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยแล้ว คริสทีน่ายังมีการตั้งชื่อเพลงโดยเลือกใช้คำที่มีการสะกดคำแตกต่างไปจากหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง หรือเป็นคำศัพท์แสลง (Slang) เช่น เพลง Dirty เป็นการแปลงศัพท์มาจากคำว่า ‘Dirty’ ซึ่งมาจากรากศัพท์ของคำว่า ‘Dirt’ ที่แปลว่า สกปรก ต่ำช้า ลามก การเพิ่มตัวอักษร r เข้าไปเป็น 2 ตัว จึงเป็นการทำให้ความหมายของคำเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ จากที่แปลว่า สกปรกในระดับธรรมดา ก็กลายเป็นสกปรกในระดับที่น่ารังเกียจ อีกทั้งการตั้งชื่อเพลงที่เป็นศัพท์แสลงยังเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งของบรรดาศิลปินสมัยนิยมทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินฮิพฮอปผิวสี ที่ใช้สื่อสารถึงอัตลักษณ์และตัวตนเฉพาะกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคมอีกด้วย

กลวิธีในการเลือกใช้คำดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงเปรียบได้กับการสร้างโลโก้หรือภาพติดตา ที่ทำให้ผู้รับสารสามารถหวนระลึกถึงได้ง่าย และเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้ผู้รับสารสามารถจำแนกแยกแยะผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยออกจากกันได้อย่างชัดเจน ซึ่งถือเป็นกลวิธีสื่อสารผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างหนึ่งของคริสทีน่า ในขณะที่ผลงานทางดนตรีศิลปินคนอื่น ๆ มักมีลักษณะแนวคิดที่คล้ายคลึงกันหมด ซึ่งถ้าหากผลงานเหล่านั้นไม่ได้มีลักษณะโดดเด่นและเป็นที่น่าจดจำจริงๆ ก็อาจทำให้ผู้รับสารไม่สามารถจดจำหรือระลึกถึงได้ว่าเป็นผลงานจากอัลบั้มใด

2. การตราหน้า เป็นกลวิธีสร้างกระแสที่ถูกใช้ในชว่ยุคอัลบั้ม “Stripped” อย่างเห็นได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่โชว์เนื้อหนังมังสาอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน

ซึ่งยอมถูกวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบจากสังคมเป็นปกติ อันเนื่องจากการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัย และเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับเด็กและเยาวชนที่เสพผลงานของเธอ

ในทางกลับกัน ผลตอบรับในด้านลบที่เกิดขึ้นกลับเป็นการสร้างกระแสความนิยมที่เถาเถา และตัวย่อนกลับมายังตัวของคริสติน่าเองได้อย่างมากมายด้วยเช่นกัน กลวิธีดังกล่าวจึงเป็นการเรียกร้องความสนใจหรือเป็นการสร้างกระแส ที่ทำให้คริสติน่าถูกตราหน้าให้เป็นจำเลยของสังคม การถูกตราหน้าจากสังคมจึงเป็นการสร้างกระแสให้ผลงานและตัวศิลปินอยู่ในความสนใจของคนในสังคม โดยที่ผู้รับสารอาจไม่ได้คำนึงถึงเหตุผลที่ทำให้คริสติน่าพยายามถ่ายทอดหรือสื่อสารผ่านผลงานเหล่านั้นออกมาเลยก็เป็นได้

เหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่แสดงถึงผลลัพธ์ของการเลือกใช้กลวิธี “การตราหน้า” เช่น

- เพลง Dirty ถูกจัดอันดับสูงสุดเพียงอันดับที่ 48 ของ Billboard Hot 100 ซึ่งเป็นชาร์ตเพลงหลักของ US และของโลก ซึ่งถือเป็นซิงเกิ้ลเปิดตัวอัลบั้มที่ทำอันดับสูงสุดบนชาร์ตเพลงได้ค่อนข้างต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับซิงเกิ้ลเปิดตัวเพลงอื่นๆ ของเธอ หรือซิงเกิ้ลเปิดตัวของศิลปินอื่นๆ เนื่องจากเป็นการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์อย่างสุดขั้วและมีการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่ค่อยเหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ทำให้ผู้รับสารส่วนใหญ่ยังไม่สามารถปรับสภาพกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างสุดขั้วได้ไม่เท่าทัน
- มิวสิควีดีโอเพลง Dirty ถูกกล่าวขานและวิพากษ์วิจารณ์อย่างแพร่หลายไปทั่วโลกเกี่ยวกับความไม่เหมาะสมในการแสดงออกทางพฤติกรรม ความอนาจารล่อแหลม ส่งผลให้มิวสิควีดีโอเพลงนี้ถูกห้ามนำออกเผยแพร่ภาพจากหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยด้วย เนื่องจากการมีข้อความภาษาไทยที่เขียนไว้ว่า “การท่องเที่ยวเพศประเทศไทย” ปรากฏอยู่บนฉากหลังของมิวสิควีดีโอเพลงนี้ ซึ่งถูกมองว่าเป็นข้อความที่สร้างภาพลักษณ์ที่ไม่ดีให้กับประเทศไทย
- การที่คริสติน่ามักถูกจัดอันดับจากสื่อแขนงต่างๆ ให้เป็นผู้แต่งกายยอดเยี่ยมในการปรากฏตัวต่อสาธารณชนอยู่บ่อยครั้ง

3.การเหมารวม เป็นกลวิธีการโฆษณาชวนเชื่อที่มุ่งหวังให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกดี เกิดความประทับใจต่อตัวคริสติน่าและผลงานทางดนตรีของเธอ โดยปราศจากการวิเคราะห์ตรวจสอบถึงรายละเอียดเนื้อหาของผลงานทางดนตรีว่ามีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดที่ถูกกำหนดขึ้นหรือถูกกล่าวอ้างไว้หรือไม่

คริสติน่าเลือกใช้กลวิธีการเหมารวมนี้ เพื่อโฆษณาชวนเชื่อให้คนเห็นว่า สิ่งที่เราทำ สิ่งที่เราเป็น สิ่งที่เรารู้สึก คือสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวตนภายในที่แท้จริงของเธอเอง แม้ว่าสิ่งที่ถูกนำเสนอผ่านผลงานทางดนตรีเหล่านั้น จะไม่ได้สะท้อนถึงลักษณะแนวคิดและตัวตนที่แท้จริงก็ตาม แต่

วิธีการนำเสนอผลงานที่สร้างภาพลวงตาให้กับผู้รับสารนั้น ช่วยทำให้ผู้รับสารเหมารวมว่าสิ่งที่ตนเห็น สิ่งที่ได้ยิน สิ่งที่ได้สัมผัสได้จากผลงานทางดนตรีของคริสติน่า คือสิ่งที่ เป็นจริงตามที่เธอได้กล่าวอ้างไว้

ตัวอย่างที่สำคัญของการสื่อสารผลงานโดยใช้กลวิธีการเหมารวม สามารถเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนในยุคอัลบั้ม “Back to Basics” เช่น

- การที่คริสติน่าออกมาให้สัมภาษณ์ถึงแนวคิดและแนวเพลงในอัลบั้มอยู่บ่อยครั้ง ตั้งแต่ก่อนที่งานเพลงจะถูกโปรโมทและนำออกเผยแพร่ ซึ่งทำให้ผู้รับสารที่ได้รับทราบข้อมูลนี้คาดหวังที่จะได้ฟังเพลงเรโทรแนว Jazz / Soul / Blues ในยุคทศวรรษ 20's – 40's จากคริสติน่า แต่เมื่องานเพลงถูกนำออกเผยแพร่แล้ว กลับพบว่ารายละเอียดของดนตรีที่คริสติน่าเลือกใช้ กลับมีกลิ่นอายของแนวดนตรีย้อนยุคที่ค่อนข้างเจือจางมาก โดยงานเพลงส่วนใหญ่ในอัลบั้มจะเน้นไปที่การผสมผสานองค์ประกอบของดนตรีย้อนยุคให้เข้ากับแนวเพลงสมัยนิยมในปัจจุบันเสียมากกว่า

แต่ด้วยข้อมูลที่คริสติน่าเคยให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อแขนงต่างๆ ไว้ก่อนล่วงหน้า ประกอบกับการสื่อสารภาพลักษณ์ และการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบศิลป์สไตล์วินเทจในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ จึงช่วยลวงความรู้สึกของผู้รับสารโดยทั่วไปให้เหมารวมว่า คริสติน่าได้สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่ได้รับอิทธิพลจากยุคสมัยทศวรรษ 20's – 40's จริงตามที่เธอได้เคยกล่าวอ้างไว้ โดยไม่ได้พิจารณาถึงความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ กับแนวคิดที่ถูกกำหนดไว้ให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน ทั้งๆ ที่วิธีการสื่อสารและผลงานบางอย่างแทบไม่ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบศิลป์สไตล์วินเทจ ตามแนวคิดของอัลบั้มเลยแม้แต่น้อย

- เสื้อผ้าและการแต่งกายของคริสติน่าในบางชุด เป็นการแต่งกายตามแฟชั่นสมัยนิยมของคนในยุคปัจจุบัน ซึ่งแทบไม่ได้สะท้อนถึงภาพลักษณ์ของดาราในยุคฮอลลีวูดคลาสสิกเลย แต่ด้วยภาพลักษณ์และการสื่อสารผลงานตามแนวคิดที่เคยสั่งสมไว้ก่อนหน้านี้อย่างชัดเจน จึงทำให้คนทั่วไปเหมารวมว่า คริสติน่ายังคงรักษาแนวทางการแต่งกายของตนตามแฟชั่นสไตล์วินเทจอยู่ เช่น การม้วนโรลผมเป็นลอน และการทาลิปสติกสีแดงตามแบบฉบับของดาราในยุคฮอลลีวูดคลาสสิก เป็นต้น

4. การถ่ายโอนสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ที่ถูกนำมาใช้ในการโฆษณาชวนเชื่อหรือสร้างกระแสนิยมส่วนใหญ่ มักเป็นสัญลักษณ์ที่น่าเชื่อถือ เป็นที่เคารพ และสามารถดึงดูดให้คนหันมาให้ความสนใจได้ง่าย

สัญลักษณ์ที่คริสติน่านำมาใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีของตนนั้น มักเป็นสัญลักษณ์ที่อ้างอิงถึงบุคคล ผู้ซึ่งเป็นศิลปินเพลงที่มีชื่อเสียงโด่งดังในระดับตำนานและได้รับ

การยกย่องจากคนส่วนใหญ่ในสังคม เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ที่ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ น่าเคารพ และความน่าสนใจให้กับผลงานทางดนตรีของตน หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นการหยิบยืมชื่อเสียงและบารมีของบุคคลที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง เพื่อโฆษณาชักชวนให้คนหันมาให้ความสนใจกับผลงานที่มีการอ้างอิงถึงบุคคลเหล่านั้น โดยมีการถ่ายโอนลักษณะความน่าเคารพ น่าเชื่อถือของบุคคลที่อ้างอิงถึง ลงสู่ผลงานทางดนตรีของตนด้วยวิธีการต่างๆ เช่น

- การแต่งเนื้อเพลงโดยอ้างอิงถึงศิลปินที่ตนชื่นชอบและเป็นแรงบันดาลใจให้กับตนเอง เช่น เพลง Back In The Day
- การร้องเพลง At Last ของเอตต้า เจมส์ (Etta James) ในคอนเสิร์ต Stripped World Tour และการพุดยกย่องสรรเสริญเอตต้า เจมส์ ที่เป็นแรงบันดาลใจสำคัญให้คริสทีน่าสามารถสานฝันสู่การเป็นนักร้องได้สำเร็จจนถึงทุกวันนี้
- การร้องเพลงให้กับศิลปินผู้ล่วงลับ เพื่อแสดงความสดุดีต่อบารมีที่เคยสร้างสมไว้ และคารวะให้กับการจากไปของพวกเขาเหล่านั้น เช่น การร้องเพลง It's A Man's Man's Man's World เพื่อแสดงความอาลัยแต่การจากไปของเจมส์ บราวน์ (James Brown) ในงาน Grammy Awards 2007 และ การร้องเพลง I Love You Porgy เพื่อแสดงความอาลัยแต่การจากไปของนิน่า ซีมอน (Nina Simone) ในงาน Nomination Grammy Awards 2009 เป็นต้น

5.การแห่ตาม จากการศึกษาถึงกลวิธีที่คริสทีน่าใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีทั้งหมด ยังไม่พบการโฆษณาชวนเชื่อและสร้างกระแสนิยมให้กับผลงานด้วยกลวิธีนี้ได้อย่างชัดเจนมากนัก

6.การใช้เนื้อหามังสา (Sex Appeal) การนำเสนอผลงานต่างๆ โดยแสดงออกถึงความสวยงามของสัดส่วนสตรีระว่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจน ถือเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่ดารานักแสดง / ศิลปินเพลงในปัจจุบันเลือกใช้ในการสื่อสารผลงานของตนอย่างแพร่หลาย คริสทีน่าเองก็เป็นศิลปินเพลงสมัยนิยมอีกคนหนึ่งที่ใช้กลวิธีการโฆษณาชักชวนด้วยวิธีนี้ เพื่อสร้างกระแสและความน่าสนใจให้กับผลงานของตน

การสื่อสารผลงานด้วยกลวิธีดังกล่าว ส่งผลให้คริสทีน่าถูกมองว่าเป็นเซ็กส์ ซิมโบล (Sex Symbol) อย่างชัดเจน เนื่องจากทำให้เรื่องเพศกลายเป็นสินค้าที่สามารถซื้อขายได้ เช่น ภาพถ่ายนู้ด เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เป็นต้น และกลายเป็นสิ่งที่สามารถแสดงออกต่อสาธารณชนเหมือนเป็นเรื่องปกติธรรมดา การโฆษณาชวนเชื่อและการสร้างกระแสนิยมด้วยวิธีนี้

เป็นการดึงดูดให้คนหันมาสนใจได้อย่างชัดเจน เนื่องจากการปลุกเร้าอารมณ์และสนองตอบต่อสัญชาตญาณดิบของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างของการโฆษณาชวนเชื่อด้วยกลวิธีการใช้เนื้อหนังมังสา เช่น

- การถ่ายภาพnudหรือกึ่งnudที่เน้นโชว์สัดส่วนสรีระของร่างกายอย่างชัดเจน
- การแต่งเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศอย่างเปิดเผย เช่น เพลง Dirty , Get Mine

Get Yours , Candyman , Nasty Naughty Boy เป็นต้น

7.เสียงดนตรี - การโฆษณาชวนเชื่อด้วยเสียงดนตรี คือ การนำเพลงมาใช้ประกอบโฆษณาสินค้า ซึ่งช่วยกระตุ้นอารมณ์ให้ผู้ชมคล้อยตามได้มาก เมื่อใดที่เพลงเหล่านั้นถูกเปิด ก็จะทำให้ผู้ที่เคยชมโฆษณาและฟังเพลงประกอบไปพร้อมๆกัน หวนนึกถึงสินค้านั้นตามไปด้วยอย่างเป็นอัตโนมัติ

และเนื่องจากคริสทีน่าเป็นศิลปินเพลง ที่สร้างสรรค์งานเพลงเป็นผลงานหลักอยู่แล้ว ย่อมนำเอางานเพลงของตน ไปใช้เป็นเพลงประกอบภาพยนตร์โฆษณาของสินค้าที่ตนรับเป็นฟรีเซ็นเตอร์ให้ร่วมด้วยอยู่เสมอ เช่น โฆษณารถยนต์ Mercedes Benz A-Class ในปี 2004 (ใช้เพลง Hello (Follow Your Own Star) , โฆษณาโทรศัพท์มือถือ Chocolate LG ในปี 2007 (ใช้เพลง Candyman), โฆษณาช่องสัญญาณเคเบิลทีวี DirecTV Satellite ในปี 2009 (ใช้เพลง Keeps, Gettin' Better) เป็นต้น ซึ่งจะสังเกตได้ว่าเพลงที่ถูกเลือกใช้เป็นเพลงประกอบโฆษณานั้น มักเป็นเพลงที่ถูกนำออกโปรโมทในช่วงเวลาใกล้เคียงกับช่วงเวลาภาพยนตร์โฆษณาดูถูกนำออกเผยแพร่ ซึ่งถือเป็นยุทธวิธีทางการตลาดที่ช่วยเชื่อมอันวยซึ่งกันและกัน ผู้บริโภคสินค้าก็ได้รับฟังเพลง ในขณะที่ผู้ที่ชื่นชอบเพลงๆ นั้นก็หันไปให้ความสนใจกับสินค้า

การใช้เสียงดนตรีในที่นี้ จึงเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย เพราะสามารถนำเพลงมาใช้ผสมผสานร่วมกับผลงานอื่นๆ ซึ่งช่วยปลุกเร้าความสนใจของผู้บริโภคได้ง่าย

ศิลปินเพลงสมัยนิยมทั้งหลายที่อยู่ภายใต้กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมดนตรี จำเป็นที่จะต้องสร้างอัตลักษณ์ของตนเองให้เกิดขึ้นอย่างชัดเจน เพื่อให้ชื่อเสียงและผลงานของตนเป็นที่น่าจดจำหรือตราตรึงอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภคได้ง่าย ซึ่งศิลปินคนใดที่สามารถสร้างอัตลักษณ์ให้กับตนเองได้อย่างชัดเจน จนกลายเป็นโลโก้หรือสัญลักษณ์ของยุคสมัยนั้นๆ ย่อมกลายเป็นบุคคลที่อยู่ในกระแสของสังคมและได้รับความสนใจจากผู้บริโภคอย่างง่ายดาย ส่วนสินค้าหรือบุคคลใดที่ไม่สามารถหาจุดยืนหรือแนวทางให้กับตนเองได้อย่างชัดเจน ก็ย่อมถูกกลืนหายไปกับกระแสของวัฒนธรรมประชานิยมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว แต่

ก็จัดวางลงไปอย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน เพราะย่อมถูกแทนที่ด้วยกระแสอื่นที่ใหม่กว่า สดกว่า และ
เร้าความสนใจของผู้คนได้มากกว่า

นอกเหนือจากการสื่อสารผลงานด้วยกลวิธีที่สอดคล้องกับแนวคิด ที่ว่าด้วยเรื่องของ
“วัฒนธรรมประชานิยม” แล้ว คริสติน่ายังมีการนำเสนอผลงานทางดนตรีด้วยกลวิธีที่เป็น
เอกลักษณ์และมีลักษณะเฉพาะตัวอีกมากมาย ซึ่งสามารถสรุปกลวิธีต่างๆ ได้ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงแนวคิดที่ใช้สื่อสารผลงานทางดนตรีของตนในทุก ๆ ยุคสมัย โดยเลือกนำเสนอแนวคิดบางประการที่มีลักษณะตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง

การสื่อสารผลงานโดยใช้กลวิธีนี้ สามารถเริ่มเห็นได้อย่างชัดเจนตั้งแต่ช่วงยุคสมัยอัลบั้ม
“Stripped” เป็นต้นมา เนื่องจากคริสติน่าเริ่มเข้ามามีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์
ผลงานทางดนตรีด้วยตนเองอย่างเต็มที่ จึงทำให้เธอสามารถนำเสนอแนวคิดที่ต้องการสื่อสาร
ออกมาได้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่ และเข้ามามีส่วนในการวางแผนโปรโมทผลงานร่วมกับค่ายเพลง
อีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงแนวคิดสำคัญของผลงานทางดนตรีในทุกๆ ยุคสมัย ถือเป็นแนวทางที่
คริสติน่ากระทำอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่
แตกต่างไปจากศิลปินสมัยนิยมกระแสหลักส่วนใหญ่ ซึ่งมักคงรักษาแนวทางและอัตลักษณ์ที่
ปรากฏในผลงานทางดนตรีของตนไว้อย่างต่อเนื่องชัดเจน และไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงแนวคิดที่ใช้ใน
การสื่อสารผลงานทางดนตรีในแต่ละอัลบั้มมากนัก เนื่องจากต้องการรักษาอัตลักษณ์และสร้างจุด
ขายที่ชัดเจนให้กับตนเอง การเปลี่ยนแปลงแนวคิดของผลงานทางดนตรีบ่อยครั้งเหมือนเช่นคริสติ
น่า จึงอาจมีความเสี่ยงสูง และสิ้นคลอนต่อกระแสความนิยมที่ผู้รับสารเคยมีต่อผลงานเดิมของตน
ได้มาก เนื่องจากผู้รับสารไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และส่งผลให้แฟน
เพลงหรือกลุ่มเป้าหมายที่ชื่นชอบผลงานทางดนตรีจากอัลบั้มก่อนหน้านี้ อาจไม่ชื่นชอบและ
เปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อผลงานทางดนตรีในรูปแบบใหม่ก็เป็นได้

จากการศึกษาแนวคิดของผลงานทางดนตรีทั้งหมดของคริสติน่า พบว่าสามารถ
เปรียบเทียบแนวคิดที่มีลักษณะแตกต่างกันในแต่ละยุคสมัย โดยมีบางแนวคิดที่มีลักษณะตรงกัน
ข้ามกันอย่างสุดขั้ว ตามตารางที่ปรากฏด้านล่าง ดังนี้

แนวคิดด้าน ต่างๆ	ยุคสมัยศิลปิน ทีนโปป	ยุคสมัยอัลบั้ม Stripped	ยุคสมัยอัลบั้ม Back to Basics	ยุคสมัยอัลบั้ม Bionic
แนวเพลง / แนวดนตรี	Bubblegum Pop / Teen Pop	Pop / Rock / R&B ร่วมสมัย (หรือแนว Variety Pop)	Pop / R&B ที่ได้รับ อิทธิพลจากแนวดนตรี Jazz / Soul / Blues	Electronica Pop
ภาพลักษณ์	<ul style="list-style-type: none"> • คล่องแคล่ว กระฉับกระฉ่ง • สะอาดสะอาด • สดใส น่ารัก สมวัย 	<ul style="list-style-type: none"> • ดิบเถื่อน อนาคต หยาบคาย • สกปรก โสมม • ไม่สนใจกระแส วิพากษ์วิจารณ์ของ สังคม 	<ul style="list-style-type: none"> • หรูหรา สง่างาม ดู ดีมีระดับ (ไฮโซ) • มีรูปลักษณ์ที่คล้าย กับนักแสดงในยุคฮอลลี วู้ดคลาสสิก 	สวยงาม หรูหรา ไฮโซ ทันสมัย (เท่าที่ปรากฏให้ เห็นถึงปัจจุบัน)
แฟชั่น การแต่งกาย	แฟชั่นวัยรุ่น สมัยนิยมทั่วไป	แฟชั่นแนว ฟังก์์ประยุกต์	แฟชั่นแนว วินเทจย้อนยุค	ยังไม่ปรากฏให้ เห็นอย่างชัดเจน
ยุคสมัยที่ถูก อ้างอิงถึง	ไม่มีการระบุถึง อย่างชัดเจน	ไม่มีการระบุถึงอย่าง ชัดเจน	ยุคทศวรรษ 20's – 40's	ยุคสมัยแห่ง อนาคต

ตารางที่ 5.1 ตารางเปรียบเทียบแนวคิดที่ใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีในยุคสมัยต่างๆ

หากพิจารณาถึงการเปรียบเทียบแนวคิดของผลงานทางดนตรีระหว่างยุคสมัยที่อยู่ติดกันตามตารางข้างต้นแล้ว พบว่าคริสติน่ามักเลือกนำเสนอแนวคิดบางประการให้มีลักษณะที่ต่างกันอย่างชัดเจน โดยมีบางแนวคิดที่ถูกนำเสนอออกมาในลักษณะตรงกันข้ามกันอย่างสุดขั้วระหว่าง 2 ยุคสมัยของผลงานทางดนตรีที่อยู่ติดกัน เช่น

- แนวคิดด้าน “ภาพลักษณ์” ระหว่างยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics”
- แนวคิดด้าน “ยุคสมัยที่ถูกอ้างอิงถึง” ระหว่างยุคสมัยอัลบั้ม “Back to Basics” กับอัลบั้ม “Bionic”

แม้ว่าจะมีศิลปินบางคนที่เคยใช้กลวิธีการสื่อสารแบบนี้มาก่อน และสามารถถ่ายทอดแนวคิดออกมาได้อย่างชัดเจน เช่น มาดอนน่า เป็นต้น แต่การเปลี่ยนแปลงแนวคิดสำคัญที่ปรากฏให้เห็นในผลงานทางดนตรีของมาดอนน่า (หรือศิลปินคนอื่นๆ) กลับไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงแนวคิดของผลงานอย่างสุดโต่งในทุกๆ อัลบั้มเหมือนอย่างที่คริสติน่าทำ และเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยเว้นช่วงระยะห่างของการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเป็นเวลานานหลายปี ซึ่ง

ภายในช่วงระยะเวลาหลายปีนี้ ศิลปินเหล่านั้นก็มักมีการออกเผยแพร่และโปรโมทผลงานที่มีรูปแบบแนวคิดคล้ายคลึงกันหลายอัลบั้ม

การเปลี่ยนแปลงแนวคิดของผลงานทางดนตรีในทุกๆ ยุคสมัยอย่างชัดเจน จึงเป็นแนวทางการสื่อสารที่ถือเป็นเอกลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งของคริสทีน่า ซึ่งคาดว่าน่าจะกลายเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้อย่างต่อเนื่องในทุกยุคสมัย และกลายเป็นจุดขายอย่างหนึ่งของคริสทีน่าต่อไปในภายภาคหน้าอีกด้วย

นอกจากนั้น การเลือกสื่อสารแนวคิดบางประการที่มีลักษณะตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง ยังเป็นกลวิธีการสร้างความแตกต่างได้อย่างน่าสนใจ เนื่องจากคนมักให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแบบสุดขั้ว มากกว่าที่จะให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เช่น คนมักให้ความสนใจกับนางเอกที่หันมารับเล่นบทนางร้าย มากกว่านางเอกที่รับเล่นแต่บทนางเอกเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะถือเป็นการพลิกบทบาทครั้งสำคัญ จากเดิมที่เล่นแต่บทนางเอก แต่กลับต้องมาเล่นบทนางร้าย ซึ่งถือได้ว่าเป็นบทบาทที่พิสูจน์ความสามารถและดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดี

2. การสร้างสรรค์และโปรโมทผลงานต่างๆ แทรกคั่นกลางในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัย เพื่อบ่งบอกถึงแนวโน้มและลักษณะแนวคิดของผลงานทางดนตรีในอนาคต

แม้ว่าคริสทีน่าจะเว้นช่วงระยะห่างในการออกโปรโมทผลงานทางดนตรีแต่ละอัลบั้มเป็นเวลานานหลายปี แต่ภายในช่วงเวลาดังกล่าว คริสทีน่าได้สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ เพื่อปูพื้นฐานแนวทางนำร่องให้กับผลงานทางดนตรีในยุคสมัยถัดไปไว้อย่างชัดเจน

ผลงานทางดนตรีส่วนใหญ่ที่ถูกสร้างสรรค์และถูกโปรโมทในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยต่างๆ มักเป็นผลงานที่ชี้แนะและบ่งบอกถึงลักษณะแนวโน้มของผลงานทางดนตรีในอนาคต ตัวอย่างผลงานทางดนตรีที่ถูกนำออกโปรโมทในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยต่างๆ ได้แก่

- ผลงานทางดนตรีในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยศิลปินทีนปีอป กับอัลบั้ม “Stripped” ได้แก่ ซิงเกิ้ล Lady Marmalade ซึ่งถือเป็นงานเพลงที่ฉีกภาพลักษณ์ของคริสทีน่าครั้งสำคัญ จากสาวน้อยวัยใสสู่การเป็นสาวใหญ่ที่แต่งตัวจัดจ้าน ซึ่งสอดคล้องกับภาพลักษณ์แบบ Xtina ในยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped”

- ผลงานทางดนตรีในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics” ประกอบด้วย

1.งานเพลง ได้แก่ เพลง Hello (Follow Your Own Star) , ซิงเกิ้ล Car Wash , ซิงเกิ้ล Tilt Ya Head Back และ เพลง A Song For You ซึ่งเพลงส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลหรือมีการผสมผสานแนวดนตรีสไตล์เรโทรย้อนยุคเข้าไป รวมไปถึงการเลือกสื่อสารภาพลักษณ์และใช้องค์ประกอบศิลป์ต่างๆ ตามสไตล์วินเทจย้อนยุค ในมิวสิกวิดีโอและการแสดงสดบนเวที ซึ่งสอดคล้องกับแนวเพลงในยุคสมัยอัลบั้ม “Back to Basics” อีกด้วย

2.การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโฆษณาสินค้าต่างๆ ได้แก่ Vergin Mobile Phone , น้ำหอม Xpose by Christina Aguilera , รองเท้า Skechers เป็นต้น รวมถึงภาพถ่ายที่ใช้โปรโมตตามงานและสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารต่างๆ ก็ล้วนแล้วแต่ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์แบบดารา / นักแสดงในยุคสมัยฮอลลีวู้ดคลาสสิกแทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านรูปลักษณ์ภายนอกที่มีการแต่งกายเลียนแบบมาริลีน มอนโร

- ผลงานทางดนตรีในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยอัลบั้ม Back to Basics กับอัลบั้ม Bionic ประกอบด้วย

1.งานเพลง ได้แก่ อัลบั้ม Keeps, Gettin' Better : A Decade of Hits (เพลงใหม่จำนวน 4 เพลง) และเพลง Falling In Love Again ถือเป็นงานเพลงทดลองแนวอิเล็กทรอนิกส์ที่ถือกำเนิดขึ้นเพื่อตอบรับจากผู้รับสาร และเพื่อป้องกันถึงลักษณะแนวเพลงของสตูดิโออัลบั้มลำดับถัดไป ที่เลือกใช้แนวดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ที่ก้าวไปเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญเช่นกัน

2.การเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับโฆษณาสินค้าต่างๆ ได้แก่ เครื่องประดับ Stephen Webster Silver Collection 2009 , น้ำหอม Inspire by Christina Aguilera , เคเบิลทีวี DirecTV เป็นต้น รวมถึงภาพถ่ายที่ใช้โปรโมตตามงานและสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารต่างๆ ก็ล้วนแล้วแต่ช่วยเสริมภาพลักษณ์ที่ดูทันสมัย ซึ่งนำไปสู่แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับยุคสมัยแห่งอนาคตในอัลบั้ม “Bionic” ได้เป็นอย่างดี

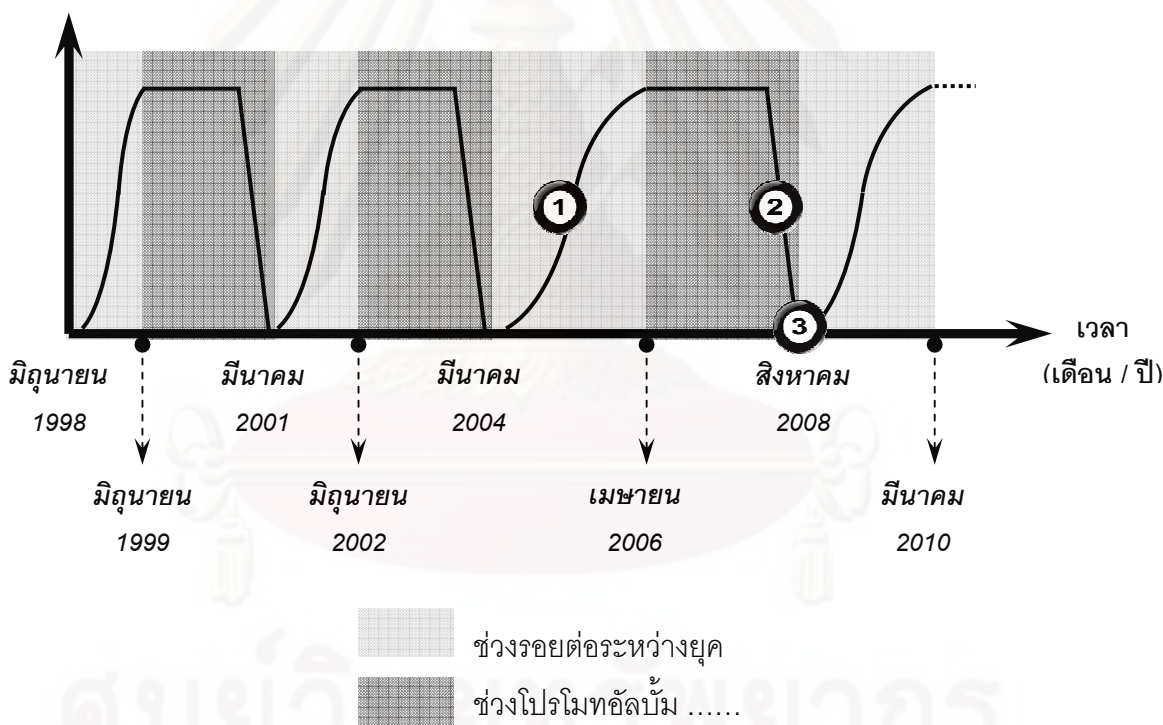
การสร้างสรรคและโปรโมตผลงานต่างๆ ในช่วงระหว่างยุคสมัย จึงกลายเป็นกลวิธีนำเสนอผลงาน เพื่อใช้ทดสอบดูกระแสตอบรับของผู้รับสาร เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงแนวคิดของผลงานทางดนตรีอย่างสิ้นเชิงในทุกๆ ยุคสมัย ย่อมส่งอิทธิพลต่อการติดตามผลงานของผู้ฟังเป็นอย่างมาก ซึ่งโดยมากแล้วมักทำให้ผู้รับสารส่วนใหญ่ให้ความสนใจหรือติดตามผลงานของคริสติน่า ลอดนอยลง เนื่องจากไม่สามารถปรับตัวและยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ทัน กลวิธีดังกล่าวจึงถูกนำมาใช้เพื่อทดลองตลาดและปูพื้นฐานนำร่องแนวคิดของผลงานทางดนตรีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อให้ผู้บริโภคเตรียมตั้งรับและสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างสุดโต่งได้ทัน

3.การนำเสนอผลงานทางดนตรีให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับแนวคิดอย่างค่อยเป็นค่อยไป

สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงแนวคิดของผลงานทางดนตรีอยู่เสมอในทุกๆ ยุคสมัย จึงอาจทำให้ผู้รับสารที่ติดตามผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า ไม่สามารถตั้งรับและปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างสุดโต่งได้ทัน ทำให้คริสทีน่าพยายามเลือกใช้กลวิธีนำเสนอผลงานให้มีความสอดคล้องกับแนวคิดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ผู้รับสารค่อยๆ ถอยห่างออกจากแนวคิดของผลงานทางดนตรีในยุคสมัยเดิมที่เพิ่งผ่านพ้นไป พร้อมทั้งเตรียมเปิดใจยอมรับกับแนวคิดของผลงานใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างช้าๆ

จากการศึกษาแนวทางการนำเสนอผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า พบว่าสามารถนำลักษณะแนวทางดังกล่าวมาเขียนเป็นกราฟแผนภาพได้ ดังนี้

ระดับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดกับการนำเสนอผลงานทางดนตรี

แผนภาพที่ 5.1 กราฟแสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด

กับการนำเสนอผลงานทางดนตรีในช่วงเวลาต่างๆ

จากกราฟแผนภาพข้างต้น แสดงให้เห็นถึงลักษณะแนวทางการนำเสนอผลงานทางดนตรีให้สอดคล้องสัมพันธ์กับแนวคิดในแต่ละยุคสมัย โดยมีระดับความสอดคล้องเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงเริ่มแรก (เส้นกราฟหมายเลข 1) และค่อยๆ เพิ่มระดับมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเมื่อ

ระดับความสอดคล้องสัมพันธ์เพิ่มขึ้นถึงจุดสูงสุด ก็จะคงรักษาระดับความสอดคล้องให้คงที่อย่างต่อเนื่องเรื่อยไปจนกระทั่งสิ้นสุดยุคสมัย โดยในช่วงปลายของแต่ละยุคสมัย (เส้นกราฟหมายเลข 2) คริสติน่าจะค่อยคลี่คลายแนวคิดและลดระดับความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่าง “แนวคิด” กับ “ผลงานทางดนตรี” ลงอย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้น เพื่อเริ่มต้นนำเสนอแนวคิดในยุคสมัยถัดไปอย่างต่อเนื่อง (จุดที่ 3) ซึ่งโดยมากแล้วมักเริ่มต้นนำเสนอแนวคิดของยุคสมัยใหม่ ด้วยการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์เป็นอันดับแรก เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนตั้งแต่ครั้งแรกที่พบเห็นและสามารถสร้างภาพติดตามได้ง่าย

อย่างไรก็ตาม กราฟแสดงระดับความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดกับผลงานทางดนตรีที่ถูกนำเสนอออกมานั้น เป็นการอธิบายถึงแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของคริสติน่าในภาพรวมเท่านั้น ไม่ได้เจาะลึกลงไปในเรื่องละเอียดของผลงานทุกๆ ประเภท เนื่องจากหากเราศึกษาแนวทางการสื่อสารผลงานบางส่วนแล้วจะพบว่า ผลงานบางอย่างก็ไม่ได้ถูกนำเสนอออกมาให้สอดคล้องกับแนวคิดของยุคสมัยนั้นเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านต่างๆ ทั้งจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ และจากการตัดสินใจของตัวศิลปินเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาถึงผลงานส่วนใหญ่ที่ปรากฏในภาพรวมเท่านั้น

ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงแนวทางการสร้างความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดกับผลงานทางดนตรีที่ปรากฏได้อย่างชัดเจน เช่น

- พัฒนาการการสร้าง ความสอดคล้องสัมพันธ์ระหว่าง “แนวคิด” กับ “ผลงานเพลง” ในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัยอัลบั้ม “Stripped” กับอัลบั้ม “Back to Basics”

- เพลง Hello (Follow Your Own Star) และซิงเกิ้ล Car Wash ถือเป็นผลงานทางดนตรีอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมชัดเจนชิ้นแรกๆ ที่ถูกโปรโมทในช่วงรอยต่อระหว่างยุคสมัย (กลางปี 2004) ซึ่งแม้ว่างานเพลงทั้ง 2 เพลงแทบจะไม่มีกลิ่นอายหรือได้รับอิทธิพลจากแนวเพลงเรโทรเลยแม้แต่น้อย แต่ภาพลักษณ์ของคริสติน่าที่ปรากฏในภาพยนตร์โฆษณาและมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ กลับรับนำเอาอิทธิพลการแต่งกายสไตล์วินเทจย้อนยุคมาใช้อย่างชัดเจน เช่น การทำทรงผมและการแต้มไฟเลียนแบบรูปลักษณ์ของมาริลีน มอนโร

- ซิงเกิ้ล Tilt Ya Head Back (ถูกนำออกโปรโมทในช่วงปลายปี 2004) งานเพลงนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวเพลง Hip hop - R&B / Urban Pop อย่างชัดเจน โดยเลือกแซมเปิ้ลจากเพลงแนวฟังก์ / โซลอย่าง Superfly ของ Curtis Mayfield ในปี 1972 มาใช้ซึ่งช่วยปูแนวทางและเสริมสร้างแนวคิดสไตล์ย้อนยุคได้เป็นอย่างดี ประกอบกับภาพลักษณ์ การแต่งกาย และองค์ประกอบศิลป์ที่ปรากฏในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้

รวมถึงการแสดงสดเพลงนี้บนเวทีในงาน MTV Video Music Awards 2004 ก็ยังสามารถนำเสนอผลงานที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดออกมาได้อย่างชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเปิดการแสดงด้วยการร้องเพลงแนว Blues ย้อนยุค และการเต้นประกอบจังหวะ Jazzy Dance ที่แทรกคั่นกลางระหว่างการแสดง

- เพลง A Song For You (ถูกนำออกโปรโมทในช่วงต้นปี 2006) เป็นผลงานดั้งเดิมของ Leon Russell ในปี 1970 ที่ Herbie Hancock นำกลับมาทำใหม่อีกครั้งในเวอร์ชันเพลง Jazz โดยให้คริสทีน่าเป็นผู้ขับร้อง เพลงนี้จึงถือเป็นเพลงที่มีกลิ่นอายของแนวดนตรีสไตลิ่งวินเทจย้อนยุคอย่างมาก และทำให้ทั้งผลงานเพลงกับภาพลักษณ์ที่ถูกสื่อสารออกมา มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับแนวคิดของยุคสมัยอัลบั้ม “Back to Basics” อย่างชัดเจน

จนกระทั่งเมื่ออย่างเข้าสู่ช่วงโปรโมทอัลบั้ม “Back to Basics” ผลงานทางดนตรีที่ปรากฏล้วนแล้วแต่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างแนวคิดในด้านต่างๆ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เช่น ภาพลักษณ์ แนวเพลง องค์ประกอบศิลป์ที่เลือกใช้ เป็นต้น

4. การนำเสนอแนวคิดบางประการ ให้มีลักษณะแตกต่างไปจากแนวทางกระแสหลักของศิลปินสมัยนิยมทั่วไป

แนวคิดส่วนใหญ่ที่ถูกนำเสนอผ่านผลงานทางดนตรี มักเป็นการสื่อสารผลงานที่อยู่ภายใต้แนวทางกระแสหลัก โดยมีเพียงบางแนวคิดที่อยู่นอกเหนือจากแนวทางกระแสหลักในขณะนั้น ซึ่งส่วนมากแล้วมักเป็นแนวคิดที่เป็นจุดเด่น มีความสำคัญ และสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยไม่ต้องใช้ความคิดในการพิจารณาไตร่ตรองมากนัก เช่น ภาพลักษณ์ แนวเพลง เป็นต้น

อาจกล่าวได้ว่า การนำเสนอแนวคิดผ่านผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในแต่ละยุคสมัย ประกอบด้วยวิธีการนำเสนอ 2 แนวทาง ได้แก่

1. แนวคิดที่สอดคล้องหรืออยู่ภายใต้วิธีการนำเสนอผลงานตามแนวทางกระแสหลัก
2. แนวคิดที่ไม่สอดคล้องหรืออยู่นอกเหนือจากวิธีการนำเสนอผลงานตามแนวทางกระแส

หลัก

ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำแนวคิดทั้งหมดมาสรุป และจำแนกแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัยออกเป็น 2 แนวทาง ได้ตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ยุคสมัย	แนวคิดที่อยู่ในกระแสหลัก	แนวคิดที่อยู่นอกกระแสหลัก
ศิลปินทีนป๊อป	ทุกแนวคิดถูกนำเสนอออกมาตาม แนวทางกระแสหลักแทบทั้งสิ้น	ไม่มี
อัลบั้ม Stripped	- แนวเพลง / แนวดนตรีที่เลือกใช้ (Pop / Rock / R&B ร่วมสมัย) - การเลือกโปรดิวเซอร์และผู้ร่วมงานที่ ได้รับความนิยมจากผู้ฟังเป็นจำนวนมาก เช่น Scott Storch , Linda Perry , Alicia Keys เป็นต้น - แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรี	- ภาพลักษณ์และการแต่งกายที่ แตกต่างไปจากศิลปินทีนป๊อปทั่วไป อย่างสิ้นเชิง - เนื้อหาของเพลงที่ค่อนข้างเคร่งเครียด จริงจัง ซึ่งแตกต่างไปจากแบบแผน ของศิลปินทีนป๊อป
อัลบั้ม Back to Basics	- ภาพลักษณ์และการแต่งกาย - การใช้โปรแกรมมิ่งในการมิกซ์และ ตัดต่อเสียง - เนื้อหาของเพลงที่เกี่ยวข้องกับความรัก เป็นส่วนใหญ่ - แนวทางการโปรโมทผลงานทางดนตรี	- แนวเพลง / แนวดนตรีที่เลือกใช้ (Old School / Retro)
อัลบั้ม Bionic (เท่าที่ปรากฏให้เห็นถึงปัจจุบัน)	- แนวเพลง / แนวดนตรีที่เลือกใช้ (Electronica Pop) - การใช้โปรแกรมมิ่งมิกซ์และปรับแต่ง เสียงร้อง / เสียงดนตรี - ภาพลักษณ์และการแต่งกาย	- การเลือกโปรดิวเซอร์และผู้ร่วมงาน ที่เป็นศิลปินกลุ่มอินดี้ ซึ่งไม่ค่อยเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากนัก เช่น Focus , Le Tigre , M.I.A. , Sia , Santigold , Goldfrapp เป็นต้น

ตารางที่ 5.2 ตารางแสดงวิธีการนำเสนอแนวคิดของผลงานทางดนตรีในแต่ละยุคสมัย

อาจกล่าวได้ว่า แนวคิดของผลงานทางดนตรีของคริสทีนาที่อยู่นอกเหนือจากวิธีการนำเสนอตามแนวทางกระแสหลัก มักมีเพียงไม่กี่แนวคิดเท่านั้น แต่ก็ล้วนแล้วแต่เป็นแนวคิดที่โดดเด่น มีความสำคัญ และสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เช่น ภาพลักษณ์และการแต่งกาย , แนวเพลง , การเลือกใช้ผู้ร่วมงานที่มีคุณลักษณะเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงองค์ประกอบเล็กๆ ที่สังเกตเห็นได้ยาก หรือต้องใช้ทักษะความรู้เฉพาะทางในการวิเคราะห์ เช่น การเลือกใช้เครื่องดนตรีที่มีลักษณะเฉพาะตัว วิธีการปรับและตัดแต่งเสียงร้อง เป็นต้น ส่วนแนวคิดส่วนใหญ่ยังคงถูกนำเสนอไปตามแนวทางกระแสหลัก โดยอิงอยู่กับแนวทางที่เป็นที่นิยมของทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค

กลวิธีการสื่อสารในลักษณะข้างต้นจึงทำให้คนส่วนใหญ่มองว่า คริสติน่ามักนำเสนอผลงานที่แตกต่างออกไปจากแนวทาง (Trend) กระแสหลักของสังคมหรืออยู่นอกกระแส ทั้งๆ ที่แนวคิดส่วนใหญ่ที่ถูกสื่อสารผ่านผลงานทางดนตรีนั้น ล้วนแล้วแต่อยู่ภายใต้แนวทางกระแสหลักของสังคมแทบทั้งสิ้น แต่เนื่องจากการเลือกนำเสนอแนวคิดหลักที่เป็นจุดเด่นและสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ให้แตกต่างไปจากแนวทางกระแสหลัก เช่น ภาพลักษณ์และการแต่งกาย , แนวเพลง , การเลือกใช้ผู้ร่วมงานที่มีคุณลักษณะเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น จึงทำให้คนส่วนใหญ่ยึดเอาแนวคิดที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนเหล่านั้น มาใช้เป็นบรรทัดฐานในการประเมินผลงานภาพรวม และยึดเป็นตัวแทนของวิธีการนำเสนอผลงานทั้งหมดอีกด้วย

นอกจากนั้น วิธีการที่คริสติน่านำเสนอแนวคิดของผลงานผ่านการโปรโมทออกสื่อต่างๆ ยังมักสร้างความตกตะลึงให้กับสังคมในช่วงแรกๆ แต่จะค่อยๆ หล่อหลอมรวมเป็นเนื้อเดียวกันกับแนวทางกระแสหลักในที่สุด ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของณัฐพันธุ์ บุญเลิศ (สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2553) ที่กล่าวถึงกลวิธีการสื่อสารผลงานของคริสติน่า ไว้ว่า

“คริสติน่ามักสร้างความซ็อกให้กับวงการ ด้วยการเอามีดลับลงไปเพื่อเข้าสู่เทรนด์กระแสหลัก และสร้างเครื่องหมายที่เป็นจุดเด่นให้คนรู้ว่า ฉันกลับมาแล้วนะและเป็นการกลับมาที่สร้างความตกตะลึงให้กับสังคม โดยเลือกใช้แนวทางที่มีลักษณะตรงกันข้ามหรือแตกต่างไปจากคนอื่น เช่น ศิลปินคนอื่น ๆ อาจจะนัดกันใส่เสื้อสีขาว แต่คริสติน่าเลือกที่จะใส่เสื้อสีดำ โดยไม่สนใจต่อกระแสของสังคม ซึ่งหลังจากที่เอามีดลับลงไปเพื่อเข้าสู่เทรนด์กระแสหลักแล้ว มันก็จะค่อยๆ หล่อหลอมรวมเป็นเนื้อเดียวกันในที่สุด โดยเหลือไว้แต่เพียงรอยบาก (จากการลับ) ที่เป็นจุดเด่นทิ้งไว้เท่านั้น”

การเลือกสื่อสารแนวคิดบางประการที่มีลักษณะโดดเด่น ด้วยแนวทางที่อยู่นอกกระแสหลักนั้น จึงกลายเป็นกลวิธีที่ช่วยสร้างความแตกต่างทางแนวคิดระหว่างผลงานทางดนตรีของตนกับศิลปินคนอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน ในทางกลับกัน การสื่อสารถึงแนวคิดเหล่านี้ด้วยแนวทางนอกกระแส กลับยิ่งช่วยให้ผลงานทางดนตรีของคริสติน่ามีความโดดเด่นและน่าสนใจมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.การอาร์มภทเพื่อเริ่มต้นเกริ่นนำถึงเนื้อหาแนวคิดในภาพรวมของผลงานทางดนตรีแต่ละประเภท

การอาร์มภทในที่นี้ หมายถึง กลวิธีอย่างหนึ่งที่คริสติน่ามักใช้ในการนำเสนอผลงานทางดนตรีแต่ละประเภท โดยการเริ่มต้นเกริ่นนำถึงเนื้อหาแนวคิดในภาพรวมของผลงานทางดนตรีภายใต้ยุคสมัยนั้นๆ ก่อนที่จะนำเข้าสู่ผลงานทางดนตรี ที่สามารถอธิบายและถ่ายทอดแนวคิดทั้งหมดในภาคส่วนต่างๆ ออกมาได้ เช่น

งานเพลงจากสตูดิโออัลบั้ม การจัดเรียงลำดับเพลงในแต่ละอัลบั้ม มักเริ่มต้นด้วยเพลงคั่นระหว่างช่วง (Interlude) ที่อธิบายและบ่งบอกถึงที่มาของแนวคิด แนวทางที่จะดำเนินต่อไป และเนื้อหาแนวคิดของผลงานทางดนตรีในภาพรวมทั้งหมด ก่อนที่จะนำไปสู่เพลงอื่นๆ ซึ่งมีเนื้อหาที่แตกต่างกันออกไปภายใต้แนวคิดของอัลบั้มนั้นๆ ตัวอย่างเพลงที่เริ่มต้นเกริ่นนำถึงแนวคิดของอัลบั้ม ได้แก่

- เพลง Stripped (Intro) และ Stripped Intro Pt.2 ในอัลบั้ม “Stripped”
- เพลง Intro (Back to Basics) ในอัลบั้ม Back to Basics
- เพลง Bionic ซึ่งเป็นหนึ่งในชื่อเพลงจากอัลบั้ม “Bionic” ซึ่งถูกคาดการณ์ว่าน่าจะเป็นเพลง Interlude ที่อธิบายเนื้อหาแนวคิดของอัลบั้ม และถูกจัดเรียงลำดับให้เป็นเพลงแรก (ปัจจุบันอัลบั้ม “Bionic” ยังไม่ถูกนำออกเผยแพร่และโปรโมทแต่อย่างใด จึงเป็นเพียงการคาดการณ์ล่วงหน้าเท่านั้น)

การแสดงคอนเสิร์ต มักเริ่มต้นการแสดงด้วยการฉายภาพวิดีโอประกอบเพลงเพื่อใช้คั่นระหว่างฉาก (Video Interlude) ซึ่งเนื้อหาของภาพที่ปรากฏ มักเกริ่นนำและบ่งบอกถึงแนวคิดในภาพรวมที่คริสติน่าต้องการนำเสนอออกมา ตัวอย่างเช่น

- คอนเสิร์ต Stripped World Tour เนื้อหาของภาพจากวิดีโอคลิปที่ใช้ประกอบเพลง Stripped (Intro) คือ การพยายามปลดปล่อยพันธนาการที่กักขังห้วงเหนียวตัวของเธอไว้ให้เป็นอิสระด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งหลังจากหลุดพ้นจากการถูกเหนียวรั้งไว้ได้ทั้งหมดแล้ว คริสติน่าจึงถอดเสื้อผ้าเปลือยเรือนร่างออกทั้งหมด เพื่อสื่อนัยยะที่เชื่อมโยงกับคำว่า “Stripped” ได้อย่างชัดเจนดังที่เคยได้กล่าวไว้แล้วในเนื้อหาส่วนที่ 2

- คอนเสิร์ต Back to Basics World Tour เนื้อหาของภาพจากวิดีโอคลิปที่ใช้ประกอบเพลง Intro (Back to Basics) คือ การสื่อสารถึงภาพลักษณ์และการแต่งกายที่ได้รับอิทธิพลจากดารานักแสดงในยุคสมัยฮอลลีวูดคลาสสิก เช่น การดูดีไปรษยาสูบ การสวมใส่เสื้อผ้าหลังมานฉากโปร่งแสง เป็นต้น รวมถึงการมองภาพของศิลปินในอดีตที่ถูกแขวนเรียงรายอยู่บนฝาผนังห้องตาม

ทางเดินก่อนขึ้นสู่เวทีคอนเสิร์ต เพื่อแสดงความรำลึกและสดุดีถึงบุคคลผู้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีให้กับตนเอง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการเริ่มต้นเกริ่นนำเนื้อหาเพื่อป้องกันถึงแนวคิดในภาพรวมของอัลบั้ม ก่อนที่จะเปิดฉากเริ่มต้นการแสดงคอนเสิร์ตจริง

การเริ่มต้นอาร์มภาพเนื้อหาแนวคิดของผลงานทางดนตรีในภาพรวม จึงกลายเป็นกลวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งที่คริสติน่าเลือกใช้เป็นวิธีนำเสนอผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ เพื่อปูแนวทางและแสดงถึงแนวคิดในภาพรวมทั้งหมด ซึ่งทำให้ผู้รับสารหรือผู้ติดตามผลงาน สามารถมองเห็นภาพรวมและทำความเข้าใจกับแนวคิดทั้งหมดได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ก่อนที่จะได้บริโภคผลงานทั้งหมดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

6. การเพิ่มบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีมากขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละยุคสมัย

ยุคสมัย	บทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี				
	นักร้อง / นักแสดง	แต่งเพลง	โปรดิวเซอร์	ผู้กำกับมิวสิควีดีโอ	บันทึกเสียงในห้องสตูดิโอของตนเอง
ศิลปินทีนป๊อป	✓	✗	✗	✗	✗
อัลบั้ม Stripped	✓	✓	✓	✗	✗
อัลบั้ม Back to Basics	✓	✓	✓	✓	✗
สตูดิโออัลบั้มลำดับที่ 4	✓	✓	✓	ยังไม่ปรากฏ	✓

- ✓ มีส่วนร่วมหรือบทบาทหน้าที่ในกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ
  - ✗ ไม่มีส่วนร่วมหรือบทบาทหน้าที่ในกระบวนการผลิตหรือมีส่วนร่วมน้อยมาก
- ยังไม่ทราบอย่างแน่ชัดถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิต เนื่องจากยังไม่มีภาพโปรโมทผลงานแต่อย่างใด

ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงบทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมของคริสติน่า
ในขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี

จากตารางข้างต้นพบว่า คริสติน่าพยายามเข้ามามีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งไม่เพียงแต่การทำหน้าที่สร้างสรรค์งานเพลงแต่เพียงเท่านั้น เช่น การแต่งเพลง การควบคุมการผลิตงานเพลง เป็นต้น แต่คริสติน่ายังพยายามก้าวข้ามไปทำหน้าที่อื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือจากภาระหน้าที่ของศิลปินเพลงทั่วไปอีกด้วย เช่น การเป็นผู้กำกับมิวสิกวิดีโอ การเป็นนายทุนสร้างห้องสตูดิโอบันทึกเสียงเป็นของตนเอง เป็นต้น ซึ่งถือเป็นบทบาทหน้าที่ที่หนักอึ้ง / นักแสดงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำเลยก็ได้

ตารางข้างต้นมีลักษณะคล้ายขั้นบันได ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ยิ่งผ่านช่วงเวลาในแต่ละยุคสมัยไปมากเท่าใด บทบาทหน้าที่ของคริสติน่าในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี ก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น รวกับการเดินลงบันไดไปสู่ภาระหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละยุคสมัย

กลวิธีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถและพัฒนาการทางดนตรีในฐานะของศิลปินอย่างชัดเจน ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงแค่นักร้องที่ร้องเพลงตามคำสั่งค่ายเพลงแต่เพียงเท่านั้น แต่เป็นนักร้องที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่สะท้อนแนวคิดและความเป็นตัวตนออกมา ซึ่งจากผลการวิจัยยังสามารถคาดการณ์แนวทางในอนาคตได้ว่า คริสติน่าจะพยายามเพิ่มบทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีมากยิ่งขึ้นไปอีก ตราบเท่าที่สามารถจะทำได้

แม้ว่ากลวิธีการสื่อสารข้อนี้จะไม่ค่อยมีอิทธิพลต่อความชื่นชอบ ที่ผู้รับสารมีต่อผลงานทางดนตรีมากนัก และไม่ค่อยมีความสำคัญต่อความสำเร็จของศิลปินเท่าที่ควร แต่กลวิธีดังกล่าวกลับช่วยเสริมสร้างและแสดงถึงพัฒนาการทางดนตรีของตัวศิลปินได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีผลต่อความมั่นคงของตัวนักร้อง / ศิลปินเองในระยะยาว

หากศึกษาวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของศิลปินเพลงสมัยนิยมในภาคส่วนต่างๆ โดยนำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เคยมีผู้ศึกษามาก่อนหน้านี้ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้งานวิจัยเหล่านั้นเป็นแม่แบบและแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยชิ้นนี้ด้วยแล้ว อาจกล่าวได้ว่า งานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารผลงานทางดนตรีของ คริสติน่า อากิเลซ่า” มีความแตกต่างออกไปจากงานวิจัยชิ้นอื่นๆ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นวรรณกรรมประกอบการศึกษาในบทที่ 2 โดยมีประเด็นความแตกต่างที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ในงานวิจัยชิ้นนี้ พบว่าแนวคิดและกลวิธีต่างๆ ที่ตัวศิลปิน (คริสติน่า อากิเลซ่า) นำเสนอผ่านผลงานทางดนตรีประเภทต่างๆ ออกมานั้น ล้วนแล้วแต่มีที่มาจากความต้องการส่วนตัว และเกิดขึ้นจากแนวคิดของตัวศิลปินเองเป็นสำคัญ เพื่อใช้สื่อสารและสะท้อนภาพชีวิตของตนให้สังคม

ได้รับรู้ในฐานะของศิลปินคนหนึ่ง โดยตัวศิลปินเองถือเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีขึ้นตอนต่างๆ ด้วยตนเองเป็นอย่างมาก ในขณะที่ผลการศึกษาจากงานวิจัยชิ้นอื่นๆ พบว่า แนวทางและกระบวนการสื่อสารผลงานทางดนตรีของศิลปินเพลงเหล่านั้น มักเกิดขึ้นหรือมีที่มาจากแนวคิดของทีมงานภายในองค์กร / บริษัทค่ายเพลงผู้ผลิตเป็นสำคัญ ซึ่งมักมุ่งเป้าหมายไปที่การสร้างความสำเร็จให้กับผลงานและตัวศิลปิน เพื่อแสวงหาผลกำไรหรือผลประโยชน์เชิงธุรกิจให้ได้มากที่สุด โดยที่ตัวศิลปินเองแทบจะไม่ได้มีบทบาทส่วนร่วมในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีของตนเองเลย หรืออาจมีบ้างแต่ไม่ชัดเจนมากนัก

ความแตกต่างในลักษณะดังกล่าว ถือเป็นอีกหนึ่งประเด็นที่มีความสำคัญต่อการศึกษาวเคราะห์แนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของศิลปินเพลง โดยผลการศึกษาจากงานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า ผลงานทางดนตรีที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นตามแนวคิด / แนวทางของตัวศิลปินเองนั้น จะสามารถสะท้อนถึงตัวตนของศิลปินนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน ซึ่งหากพิจารณาในแง่มุมของการเป็นศิลปะประชานิยมแล้ว อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลงานที่นอกจากจะสามารถสร้างความเพลิดเพลินบันเทิงใจให้กับผู้ฟังได้อย่างแพร่หลายแล้ว ยังเป็นผลงานศิลปะที่มีคุณค่าและมีความงดงามในเชิงสุนทรียศาสตร์อีกด้วย ในขณะที่ผลงานทางดนตรีที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากแนวคิดขององค์กรผู้ผลิตที่ต้องการมุ่งแสวงหาผลประโยชน์เป็นสำคัญนั้น ย่อมไม่สามารถสะท้อนถึงแนวคิดและความต้องการของตัวศิลปินผู้ถ่ายทอดผลงานออกมาได้ชัดเจนมากนัก ซึ่งอาจทำให้คุณค่าและสุนทรียะของศิลปะด้อยลงไปได้ เพราะมุ่งแต่เพียงจะสร้างสรรค์ผลงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด โดยไม่สนใจหรือไม่ให้ความสำคัญกับความเป็นศิลปะของผลงานเท่าที่ควร

โดยทั่วไป ผลงานทางดนตรีป๊อปปูลาร์ส่วนใหญ่มักถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นศิลปะของคนชั้นล่าง และถูกผลิตขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเพียงเครื่องมือหากินของศิลปินจอมปลอมแต่เพียงเท่านั้น แต่คริสทีน่าพยายามที่จะหล่อหลอมปัจจัยด้านสุนทรียะในเชิงศิลปะให้เข้ากับผลงานทางดนตรีป๊อปได้อย่างลงตัว เพื่อแสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะเป็น “ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีคุณค่า” มากกว่าที่จะเป็น “ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เน้นขาย” แต่เพียงเท่านั้น

2. ในงานวิจัยชิ้นนี้ มุ่งศึกษาแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของศิลปินเพลงสมัยนิยมภายใต้บริบทของอุตสาหกรรมดนตรีสากล โดยเน้นบริบทของเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในซีกโลกตะวันตกเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้ตัวศิลปิน (คริสทีน่า อากิเลร่า) สามารถนำเสนอผลงานที่มีเนื้อหาอนาจารล่อแหลม หรือเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศได้อย่างเต็มที่ รวมถึงมีความมั่นใจสูงในการนำเสนอความเป็นตัวตนออกมาอย่างชัดเจน เนื่องจากสังคมตะวันตกมักมีการเปิดกว้างทางความคิดและไม่ค่อยยึดติดกับเรื่องข้อจำกัดของวัฒนธรรมเหมือนในสังคมตะวันออกมากนัก

การนำเสนอผลงานในลักษณะดังกล่าว จึงอาจไม่สอดคล้องกับแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของศิลปินเพลงในแถบซีกโลกตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย ที่มักมีแบบแผนทางวัฒนธรรมประเพณีที่ค่อนข้างมีข้อจำกัดในเรื่องของการแสดงออกทางเพศ และไม่ค่อยเห็นด้วยหรือชื่นชมบุคคลที่มีความมั่นใจสูงในการแสดงออกทางความคิดและการกระทำมากนัก ทำให้แนวทางการสื่อสารผลงานของศิลปินเพลงไทยส่วนใหญ่ ยังคงอยู่ภายใต้ค่านิยมและกรอบวัฒนธรรมประเพณีอันดั้งเดิมของสังคมอยู่สูง ซึ่งถือเป็นข้อจำกัดสำคัญในการสื่อสารแนวคิดของผลงาน เช่น

แม้ว่าศิลปินหญิงของไทยหลายคน เช่น คริสทีน่า อากีลาร์ , แสงระวี อัศวรักษ์ , ภัศร บุญเกียรติ จะพยายามสร้างภาพของผู้หญิงที่มีลักษณะกล้า แกร่ง และเก่ง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ด้วยการแต่งกายในชุดวาบหวิว เซ็กซี่ยั่วชวน โดยที่ไม่ได้โชว์สัดส่วนสรีระร่างกายอย่างเปิดเผยมากนัก แต่แนวทางการสร้างภาพลักษณ์ที่ปรากฏก็ไม่ได้ดูน่าเกลียด หรือแสดงถึงการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมมากเกินไปจากกรอบวัฒนธรรมประเพณีและค่านิยมของสังคมมากนัก เนื่องจากพฤติกรรมและการแสดงออกของศิลปินเหล่านั้น ยังถูกตั้งข้อจำกัดจากคนในสังคมอย่างมาก ซึ่งมักถูกสะท้อนออกมาผ่านกระแสวิพากษ์วิจารณ์และการ ในขณะที่ศิลปินต่างประเทศสามารถแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เน้นโชว์สัดส่วนสรีระร่างกายอย่างโจ่งแจ้งชัดเจนได้มากกว่า โดยที่ไม่ต้องสนใจหรือถูกกดดันจากกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมเหมือนศิลปินในประเทศไทย

3. ผลการศึกษาจากงานวิจัยชิ้นนี้ยังแสดงให้เห็นถึง แนวทางการนำเสนอผลงานของศิลปินเพลงอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้เป็นองค์ประกอบการสื่อสารผลงานที่ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวศิลปินได้อย่างชัดเจน ได้แก่ การเข้าร่วมงานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคม โดยงานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคมที่คริสทีน่าเข้าร่วมนั้น มักจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสนับสนุน และอุปถัมภ์ช่วยเหลือแก่องค์กร / กลุ่มบุคคลที่สำคัญ 4 ประเภท ได้แก่

- เด็กและสตรีผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาความแตกแยกภายในครอบครัว
- เด็กและสตรีผู้ด้อยโอกาสและประสบปัญหาในด้านต่างๆ เช่น ผู้ป่วยโรคมะเร็งเต้านม ผู้อดอยากหิวโหยในประเทศที่ด้อยพัฒนา เป็นต้น
- ผู้ติดเชื้อ HIV
- กลุ่มบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสิทธิมนุษยชน เช่น กลุ่มรักร่วมเพศ ชนกลุ่มน้อยในประเทศแอฟริกา เป็นต้น

การที่คริสทีน่าให้ความสำคัญและเข้าร่วมงานการกุศล / กิจกรรมเพื่อสังคมเหล่านี้มาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ช่วงยุคอัลบั้ม “Stripped” เป็นต้นมานั้น ล้วนแล้วแต่ช่วยเสริม

ภาพลักษณ์ของการเป็นผู้มีจิตใจโอบอ้อมอารีแก่เพื่อนมนุษย์ (Philanthropist) นักสตรีนิยม (Feminist) และการเป็นขวัญใจของกลุ่มรักร่วมเพศอย่างชัดเจน และส่งผลให้คริสทีน่ากลายเป็นศิลปินที่มีภาพลักษณ์ที่ดีในแง่ของการเป็นนักอุปถัมภ์ / สงเคราะห์ช่วยเหลือแก่สังคมในด้านต่างๆ

ในขณะที่ผลการศึกษากิจการงานวิจัยชิ้นอื่นๆ พบว่า ผู้วิจัยไม่ได้เน้นศึกษาถึงบทบาทการมีส่วนร่วมในงานการกุศลและกิจกรรมเพื่อสังคมของศิลปินไทยเลย ซึ่งแม้ว่าบทบาทดังกล่าวจะไม่ได้ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และช่วยโปรโมทผลงานทางดนตรีของศิลปินโดยตรง แต่ก็ถือเป็นบทบาทอีกอย่างหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ในชีวิตจริงของศิลปินเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

1. แม้ว่าแหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการศึกษาวิเคราะห์ผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าในงานวิจัยชิ้นนี้จะมีจำนวนมากมาย แต่ข้อมูลส่วนใหญ่มักเป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการถูกจัดเก็บรวบรวมไว้ในรูปแบบของบทความ บทสัมภาษณ์ หรือข่าวสารประจำวัน โดยไม่ใช่ข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์คริสทีน่าและทีมงานผู้สร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีโดยตรงทั้งหมด จึงอาจทำให้ไม่สามารถเจาะลึกถึงเนื้อหาแนวคิดและกลวิธีที่คริสทีน่าใช้ในการสื่อสารผลงานทางดนตรีทั้งหมดได้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง หรือตามเจตนารมณ์ของผู้สร้างสรรค์งานดนตรีได้อย่างเต็มที่

2. จากการสำรวจทัศนคติและความชื่นชอบของผู้รับสารโดยใช้แบบสอบถาม พบว่าผู้รับสารส่วนใหญ่ที่ชื่นชอบและติดตามผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า นั้น มักเป็นแฟนเพลงชาจร หรือเป็นแฟนเพลงที่ชื่นชอบและติดตามผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าเพียงบางส่วนเท่านั้น โดยไม่ได้ชื่นชอบและติดตามผลงานทางดนตรีทั้งหมดมาโดยตลอด ทำให้ผลสำรวจที่ได้ อาจไม่สามารถสะท้อนถึงทัศนคติและความรู้สึกที่ชื่นชอบที่มีต่อผลงานของคริสทีน่าจริงๆ ได้ทั้งหมด

3. แม้ว่าคริสทีน่าจะเริ่มต้นอาชีพการเป็นนักร้อง / ศิลปินมาเป็นระยะเวลาานกว่า 10 ปีแล้ว (ตั้งแต่ปี 1998 - 2010) แต่กลับสร้างสรรค์ผลงานสตูดิโออัลบั้มหลักออกมาแค่เพียง 3 - 4 อัลบั้มเท่านั้น ซึ่งค่อนข้างน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินสมัยนิยมกระแสหลักคนอื่น ๆ จึงอาจเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป และมีผลงานทางดนตรีที่นำมาใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาน้อยเกินไป หากรอเวลาเพื่อให้มีการสร้างสรรค์และโปรโมทผลงานเป็นจำนวนมากกว่านี้ในอนาคต น่าจะสามารถศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบเนื้อหาของผลงานทางดนตรีได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. งานวิจัยชิ้นนี้ มุ่งศึกษาวิเคราะห์แนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของคริสทีน่าภายใต้บริบทของตลาดอุตสาหกรรมดนตรีสากล โดยไม่ได้เน้นศึกษาเฉพาะเจาะจงไปที่บริบททางสังคมและบริบทของอุตสาหกรรมดนตรีในประเทศอเมริกา ซึ่งถือเป็นตลาดเพลงที่ใหญ่ที่สุดแห่ง

หนึ่งและเป็นประเทศบ้านเกิดของคริสทีนาก็ว่าได้ เนื่องจากผู้วิจัยไม่ใช่คนอเมริกัน และไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมในแง่มุมต่างๆ ของประเทศอเมริกามากนัก จึงอาจทำให้งานวิจัยชิ้นนี้ไม่สามารถสะท้อนถึงแนวคิดที่ตัวศิลปินต้องการนำเสนอออกมา และแนวโน้มของตลาดอุตสาหกรรมดนตรีอเมริกันในแง่มุมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องชัดเจนเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในอนาคต

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงแนวทางและกลวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีของคริสทีน อากิเลรา ซึ่งเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งของศิลปินสมัยนิยมในปัจจุบัน ที่สามารถสื่อสารแนวคิดและนำเสนอผลงานทางดนตรีออกมาได้อย่างชัดเจน และแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางดนตรีอย่างต่อเนื่องเท่านั้น โดยยังมีศิลปินสมัยนิยมอีกจำนวนมากภายใต้อุตสาหกรรมดนตรีในปัจจุบัน ที่มีแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่ก็สามารถประสบความสำเร็จในตลาดอุตสาหกรรมดนตรี และสามารถรักษากระแสความนิยมไว้ได้อย่างต่อเนื่องได้เช่นเดียวกับคริสทีน หรืออาจทำได้ดีกว่าคริสทีนด้วยซ้ำไป

นอกจากนั้น ศิลปินเพลงและผลงานทางดนตรีสมัยนิยมในปัจจุบัน ต่างก็ถูกสร้างสรรค์ขึ้นและถูกผลักดันเข้าสู่อุตสาหกรรมดนตรีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่ขาดสาย ซึ่งบ้างก็สามารถรักษากระแสความนิยมให้คงอยู่ได้เรื่อยมา บ้างก็ไม่สามารถคงรักษากระแสความนิยมไว้ได้อย่างต่อเนื่องและต้องหลุดออกจากความนิยมกระแสหลักของสังคมไปในที่สุด

ประกอบกับอุตสาหกรรมดนตรีในปัจจุบัน มีการพัฒนารุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว และแผ่ขยายอิทธิพลครอบคลุมไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ ซึ่งมักเป็นไปในลักษณะของการช่วยเหลือเสริมสร้างแนวทางการโปรโมทผลงานซึ่งกันและกัน เช่น อุตสาหกรรมภาพยนตร์ อุตสาหกรรมแฟชั่น เป็นต้น

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงส่งผลให้แนวทางการสื่อสารผลงานของศิลปินสมัยนิยมในตลาดอุตสาหกรรมดนตรีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อปรับตัวให้ทันกับแนวโน้มและกระแสความนิยมของผู้บริโภคภายใต้วัฒนธรรมประชานิยม ที่มีความหลากหลาย มีการแข่งขันกันสูง และอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มนายทุนหรือผู้ผลิตผลงานเป็นสำคัญ

หากพิจารณาถึงสภาพการณ์ข้างต้น และมีผู้สนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ “การสื่อสารการแสดง” แล้ว ผู้วิจัยใคร่ขอนำเสนอประเด็นที่น่าสนใจและนำทำการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม ดังนี้

1. การศึกษาถึงแนวทางและกลวิธีการสื่อสารของศิลปินสมัยนิยมประเภทต่างๆ เช่น ศิลปินหญิงเดี่ยว ศิลปินชายเดี่ยว ศิลปินกลุ่ม ศิลปินเพลงป๊อป ศิลปินเพลงร็อค ศิลปินเพลงอาร์แอนด์บี เป็นต้น โดยไม่ได้เน้นศึกษาเจาะลึกเฉพาะศิลปินคนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่มุ่งเน้นศึกษาถึงกลุ่มศิลปินในแต่ละประเภท เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวทางและกลวิธีการสื่อสารผลงานทางดนตรีของกลุ่มศิลปินสมัยนิยมประเภทต่างๆ ที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ และรักษากระแสความนิยมให้กับผลงานไว้ได้อย่างต่อเนื่อง

2. การศึกษาถึงแนวทางการสื่อสารผลงานทางดนตรีของศิลปินสมัยนิยมในประเทศไทย ที่ประสบความสำเร็จและสามารถรักษากระแสความนิยมของตนให้อยู่ในความสนใจของผู้บริโภคไว้ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็นประเด็นการวิจัยที่ทำการศึกษาภายใต้บริบทของสังคมไทยโดยเฉพาะเท่านั้น เนื่องจากพฤติกรรมและแนวโน้มของผู้บริโภคในแต่ละภูมิภาค ต่างก็มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามบริบท วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมของสังคมนั้นๆ การทราบถึงแนวโน้มและกระแสความนิยมของตลาดจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ผลิต ที่จะนำมาใช้เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งในการวางแผนการตลาดร่วมกับปัจจัยอื่นๆ เพื่อช่วยให้ผู้ผลิตสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค และสอดคล้องกับแนวโน้มของตลาดได้อย่างเหมาะสม

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เคลาส์ ฮอนเนฟ. เวลวีต้า. ใน ป๊อปอาร์ต = Pop Art, บก. ยูทา โกรเชนิก, หน้า 66. กรุงเทพฯ :
เดอะเกรทไฟร์อาร์ท, 2552.

ณัฐพันธุ์ บุญเลิศ. สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2553.

ณัฐภรณ์ สติกรกุล. กระบวนการสร้างนักร้องยอดนิยมของบริษัท แกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์
จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ณัฐวุฒิ เปรมปราชญ์. สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553.

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล. อัตลักษณ์ชั้นของนักมานุษยวิทยาในบ้านเกิด. ใน คนใน :
ประสบการณ์ภาคสนามของนักมานุษยวิทยาไทย, หน้า 201 – 202, 2545 อ้างถึงใน
พัฒนา กิตติอาสา, คนพันธุ์ป๊อป : ตัวตนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม. กรุงเทพฯ : ศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร, 2546.

พัชรिता วัฒนา. ศิลปินเพลงไทยสากลและสื่อมวลชน : วิธีการในการสร้างความมีชื่อเสียง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

พัฒนา กิตติอาสา. คนพันธุ์ป๊อป : ตัวตนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม. กรุงเทพฯ : ศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร, 2546.

มนพงค์ ขำศิริ. สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2553.

มิตรภรณ์ อยู่สถาพร. การสร้างภาพความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ผ่านบทเพลงไทยสมัยนิยมระหว่าง
ปี พ.ศ.2527-2539. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ยุคลรัตน์ เจตนาธรรมจักร. กลยุทธ์ของการสร้างภาพลักษณ์นักร้องไทยสังกัดบริษัทคีตาเรคคอร์ดส
จำกัด ในช่วงระยะเวลา พ.ศ.2531-2534. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชา
การสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

รัตเกล้า อามระดิษ. สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2553.

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ และคณะ. สังคมไทย สายพันธุ์ป๊อป CULTURE, 2549, หน้า 135 –
141, อ้างถึงใน พัฒนา กิตติอาสา. คนพันธุ์ป๊อป : ตัวตนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม.
กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, 2546.

วุฒิชัย กฤษณะประกรกิจ และคณะ. สังคมไทย สายพันธุ์ป๊อป CULTURE, 2549, หน้า 138 – 139. อ้างถึงใน พัฒนา กิตติอาสา. คนพันธุ์ป๊อป : ตัวตนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, 2546.

อมรรัตน์ รัตนภาสุร. การนำเสนอภาพความเป็นชายผ่านเพลงไทยสมัยนิยม : วิเคราะห์นักร้องชายยอดนิยมระหว่างปี พ.ศ.2531-2533. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

อานนท์ พนละชัย , กันหา จิลาพง , กฤษณะ นพภูวนวง และ อุทัยวรรณ วิสุทธากุล. คริสติน่า อากีเลรา : เจ้าหญิงแห่งวงการเพลงป๊อป. Super Hits, Vol.1 No.1 : 27-29, 2543.

ภาษาอังกฤษ

Aguilera, Christina. Christina Aguilera Announces New Album “BIONIC” [Online]. 2010. Available from : <http://www.christinaaguilera.com>. [2010, 30 March]

Birrer, Frans A.J.. Definitions and research orientation: do we need a definition of popular music? [Online]. 2008. Available from : <http://www.answers.com/topic/popular-music-1>. [2008, 15 November]

Cariaso, Francis (Posted By). Christina Aguilera : Back to Basics Tour [Online]. 2007. Available from : http://ladhound.blogspot.com/2007_06_01_archive.html. [2009, 5 November]

Christina Aguilera Blog. Christina Aguilera and Nicole Kidman have joined Lifetime's End Violence Against Women Campaign [Online]. 2007. Available from : <http://chrisag.blogspot.com/2007/04/christina-aguilera-and-nicole-kidman.html>. [2009, 7 September].

Duerden, Nick. The Good, the Bad and the Dirty [Online]. 2003. Available from : <http://www.blender.com/guide/67285/good-bad-dirty.html?src=GM7070:MD>. [2009, 1 September]

Frith, Simon. Pop Music. In The Cambridge Companion to Pop and Rock. Cambridge : Cambridge University Press, 2001.

Jobling, John. Christina Aguilera : Candyman (Review) [Online]. 2007. Available from : <http://www.mansized.co.uk/reviews/review.phtml/540/667/>. [2009, 8 December]

- Joshi, Mohit. Christina Aguilera unveils new album [Online]. 2008. Available from :
<http://www.topnews.in/christina-aguilera-unveils-new-album-284254>.
 [2010, 2 April]
- Lamb, Bill. Teen Pop Music : A Guide [Online]. 2005. Available from : <http://top40.about.com/od/popmusic101/p/teenpop.htm>. [2009, 20 October].
- Lord. Christina Aguilera To Soften Sound [Online]. 2009. Available from : <http://www.aguilera.com/2009/02/12/christina-aguilera-to-soften-sound/#more-2756>.
 [2010, 8 March]
- McClary, Susan. Feminine Endings: Music, Gender, and Sexuality. St.Paul Minnesota : University of Minnesota Press, 1991.
- Moss(1), Corey. Finally, Someone's Paying Christina To Put Some Clothes On [Online]. 2003. Available from : http://www.mtv.com/news/articles/1470408/20030306/aguilera_christina.jhtml. [2009, 29 July]
- Moss(2), Corey. Stripped-Down Christina Aguilera Displays 'A Voice Within': Lens Recap [Online]. 2003. Available from : http://www.mtv.com/news/articles/1479845/20031020/aguilera_christina.jhtml. [2009, 5 November]
- Moss(3), Corey. Christina Aguilera Has Multiple-Personality Disorder In Clip [Online]. 2007. Available from : <http://www.mtv.com/news/articles/1479845/200702/22014149.html>. [2009, 15 December]
- Moss with additional reporting by Cornell, Jeff. Christina Makes Her Comeback Twice As Nice By Expanding Basics Into Double LP [Online]. 2006. Available from : http://www.mtv.com/news/articles/1533622/20060605/aguilera_christina.jhtml. [2009, 7 November]
- MTV. The Making of Christina Aguilera's Candyman video [Video clip], 2007. Available from : <http://www.youtube.com/watch?v=HHOcpwL6xo>.
- MTV News Staff Report. Christina's 'Dirrty' Makes Some Fans Ill, Others Hot To Eat Her Toes [Online]. 2002. Available from : http://www.mtv.com/news/articles/1457893/20021002/aguilera_christina.jhtml. [2010, 22 February]
- Music-News.com. Christina Aguilera Talks Turkey For Deal Or No Deal [Online]. 2009. Available from : <http://www.undercover.com.au/News-Story.aspx?id=7355>. [2009, 7 September]

- Owen, Harold. Music Theory Resource Book. New York : Oxford University Press, 2000.
- Pen, Ronald. Introduction to Music. New York : McGraw-Hill, 1992.
- Recording Industry Association of America (RIAA). Recording Industry Begins Suing P2P File Sharers Who Illegally Offer Copyrighted Music Online. In Music and Culture, ed. Anna Tomasio, pp.187-192. New York : Pearson Longman, 2005
- Reid, Shaheem. DJ Premier's Resume Gets Even Hotter : Collabs With Aguilera, Amerie, Nas On Tap [Online]. 2006. Available from : http://www.mtv.com/news/articles/1534043/20060609/dj_premier.jhtml. [2009, 5 November]
- Scaggs, Austin. Dirty Girl Cleans Up [Online]. 2006. Available from : http://www.rollingstone.com/news/story/11111757/christina_aguilera_still_dirty_after_all_these_years/2. [2009, 11 December]
- Seeto, Margot. A new classic : British-style Reuben : Ladytron's Reuben Wu gets patriotic with the Weekly [Online]. 2009. Available from : <http://honoluluweekly.com/entertainment/2009/05/a-new-classic-britsh-style-reuben>. [2010, 30 March]
- Sherry. Christina Aguilera performs at "An Evening With Women" [Online]. 2009. Available from : <http://www.aguilerabuff.com/2009/04/27/christina-aguilera-performs-at-an-evening-with-women>. [2009, 8 September]
- Storey, John. An Introduction Guide to Cultural Theory and Popular Culture. New York : Harvester Wheatsheaf, 1993.
- Stritof , Sheri and Bob. Christina Aguilera and Jordan Bratman Marriage Profile [Online]. 2005. Available from : <http://marriage.about.com/od/entertainmen1/p/aguilera.htm>. [2009, 7 September]
- TD Monthly Staff. Molding Kits Create a Lasting Impression [Online]. 2004. Available from : <http://www.toydirectory.com/monthly/article.asp?id=97>. [2009, 8 September]
- Vineyard(1), Jennifer. Christina Clip Got A Boost From Outkast, Role-Playing Dancers: VMAs Behind The Camera [Online]. 2006. Available from : http://www.mtv.com/news/articles/1539161/08222006/aguilera_christina.jhtml. [2009, 7 November]

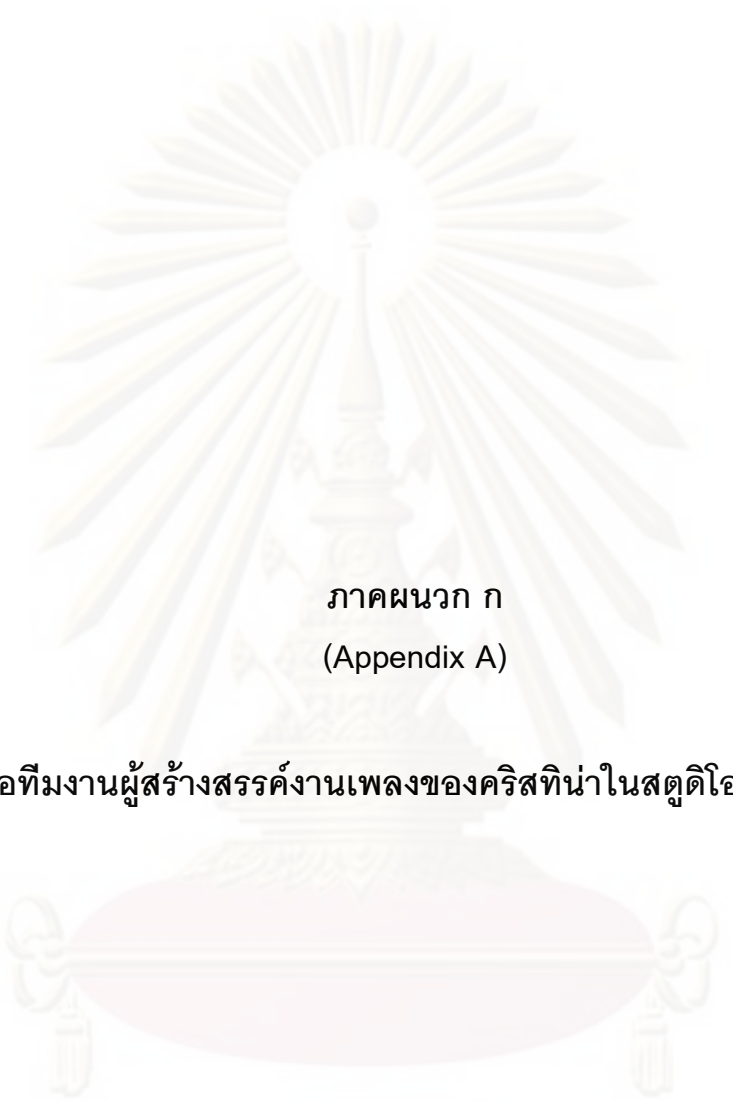
- Vineyard(2), Jennifer. 'Ain't No Other Man' Video Has Christina Singing The Blues.
[Online]. 2006. Available from : http://www.mtv.com/news/articles/1534591/20060619/aguilera_christina.jhtml. [2009, 7 November]
- Vineyard(3), Jennifer with additional reporting by John Deol. Christina Stands Up For The Ladies, Discusses Father's Abuse : Singer worked with Lil' Kim, Alicia Keys on upcoming album [Online]. 2002. Available from : [http://www.mtv.com/news/articles/1458433/20021030/aguilera_christina.jhtml]. [2009, 12 July]
- Wieselmann, Jarett. Linda Perry: 'I am auctioning off Kat Von D!' [Online]. 2010. Available from : http://www.nypost.com/p/blogs/popwrap/linda_perry_am_auctioning_off_kat_3AbEQth0LZF5Da7oWgILrI. [2010, 8 March]
- Wild, David. Christina Takes Control : Aguilera abandons teen pop on new album.
[Online]. 2002. Available from : http://www.rollingstone.com/artists/christinaaguilera/articles/story/5934458/christina_takes_control. [2009, 9 July]
- Williams, Raymond. Keywords : A Vocabulary of Culture and Society. New York : Oxford University, 1976.
- Willoughby, David. The World of Music. 3 rd ed. Madison : Brown & Benchmark, 1996.
- Wood, Gaby. Queen Christina. Marie Claire (US) February 2010 : 136.

ภาคผนวก
(Appendices)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
(Appendix A)

รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรค์งานเพลงของคริสทีน่าในสตูดิโออัลบั้มต่างๆ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรค์งานเพลงในอัลบั้ม Christina Aguilera (ปี 1999)

ตำแหน่ง	รายชื่อของผู้ดำรงตำแหน่ง
Executive Producer	Ron Fair
Artist and Repeatoire (A&R)	Ron Fair
Exclusive Personal Representation	Steve Kurtz for Marquee Management

ลำดับ	เพลง	รายชื่อนักแต่งเพลงและโปรดิวเซอร์
1	Genie In A Bottle	<u>Writer</u> : Steve Kipner , David Frank , Pam Sheyne
		<u>Producer</u> : David Frank , Steve Kipner
2	What A Girl Wants	<u>Writer</u> : Shelly Peiken , Guy Roche
		<u>Producer</u> : Guy Roche
3	I Turn To You	<u>Writer</u> : Diane Warren
		<u>Producer</u> : Guy Roche , Diane Warren (Executive Producer)
4	So Emotional	<u>Writer</u> : Franne Golde , Tom Snow
		<u>Producer</u> : Ron Harris
5	Come On Over (All I Want Is You)	<u>Writer</u> : Paul Rein , Johan Aberg
		<u>Producer</u> : Aaron Zigman , Paul Rein , Johan Aberg
6	Reflection	<u>Writer</u> : Mathew Wilder , David Zippel
		<u>Producer</u> : Mathew Wilder
7	Love For All Seasons	<u>Writer</u> : Carl Sturken , Evan Rogers
		<u>Producer</u> : Evan Rogers , Carl Sturken
8	Somebody's Somebody	<u>Writer</u> : Diane Warren
		<u>Producer</u> : Khris Kellow , Diane Warren (Executive Producer)
9	When You Put Your Hands On Me	<u>Writer</u> : Robin Thicke , James Gass
		<u>Producer</u> : Robin Thicke , Pro J.
10	Blessed	<u>Writer</u> : Travon Potts , Brock Walsh
		<u>Producer</u> : Travon Potts
11	Love Will Find A Way	<u>Writer</u> : Carl Sturken , Evan Rogers
		<u>Producer</u> : Evan Rogers , Carl Sturken

12	Obvious	<u>Writer</u> : Heather Holley
		<u>Producer</u> : Robert Hoffman
Special Edition (2000) และเพลงพิเศษอื่นๆ ที่ไม่ได้รวมอยู่ในอัลบั้ม		
13	Come On Over Baby (All I Want Is You)	<u>Writer</u> : Johan Aberg , Paul Rein , Shelly Peiken , Ron Fair , Chaka Blackmon , Raymond Cham , Eric Dawkins , Christina Aguilera , Guy Roche
		<u>Producer</u> : Celebrity Status (Chaka Blackmon , Raymond Cham , Eric Dawkins) & Ron Fair
14	Don't Make Me Love You	<u>Writer</u> : Todd Chapman , Shelly Peiken
		<u>Producer</u> : Todd Chapman
15	We're A Miracle	<u>Writer</u> : Todd Chapman , Christina Aguilera , David Zippel
		<u>Producer</u> : Todd Chapman
16	Too Beautiful For Words	<u>Writer</u> : Shelly Peiken , Todd Chapman , Maria Catalano
		<u>Producer</u> : Todd Chapman

2. รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรคงานเพลงในอัลบั้ม Mi Reflejo (ปี 2001)

ตำแหน่ง	รายชื่อของผู้ดำรงตำแหน่ง
Executive Producer	Ron Fair
Exclusive Personal Representation	Steve Kurtz for Marquee Management

ลำดับ	เพลง	รายชื่อนักแต่งเพลงและโปรดิวเซอร์
1	Genio Atrapado	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez , Steve Kipner , David Frank , Pamela Sheyne
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez , David Frank , Steve Kipner
2	Falsas Esperanzas	<u>Writer</u> : Jorge Luis Piloto
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez
3	El Beso Del Final	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez , Franne Golde , Tom Snow
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez
4	Pero Me Acuerdo De Ti	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez

5	Ven Conmigo (Solamente Tu')	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez , Johan Aberg , Paul Rein
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez , Johan Aberg , Paul Rein
6	Si No Te Hubiera Conocido	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez
7	Contigo En La Distancia	<u>Writer</u> : César Portillo DeLaLuz
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez
8	Cuando No Es Contigo	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez , Manuel Lopez
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez , Sergio George
9	Por Siempre Tu'	<u>Writer</u> : Diane Warren , Rudy Pe'rez
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez , Guy Roche , Diane Warren & Ron Fair (Executive Producer)
10	Una Mujer	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez , Guy Roche , Shelly Peiken
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez , Guy Roche
11	Mi Reflejo	<u>Writer</u> : Rudy Pe'rez , Mathew Wilder , David Zippel
		<u>Producer</u> : Rudy Pe'rez , Mathew Wilder

3. รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรคงานเพลงในอัลบั้ม My Kind of Christmas (ปี 2001)

ตำแหน่ง	รายชื่อของผู้ดำรงตำแหน่ง
Executive Producer	Ron Fair
Exclusive Personal Representation	Steve Kurtz for Marquee Management

ลำดับ	เพลง	รายชื่อนักแต่งเพลงและโปรดิวเซอร์
1	Christmas Time	<u>Writer</u> : Chaka Blackmon , Steven Brown , Ray Cham , Alex Alessandroni , Ron Fair
		<u>Producer</u> : Celebrity Status , Ron Fair
		<u>Writer</u> : Lauren Christy , Graham Edwards , Scott Spock , Charlie Midnight , Christina Aguilera
2	This Year	<u>Producer</u> : The Matrix , Ron Fair

3	Have Yourself A Merry Christmas	<u>Writer</u> : Ralph Blane , Hugh Martin
		<u>Producer</u> : Ron Fair
4	Angels We Have Heart On High	<u>Writer</u> : Traditional ; Arranged by Celebrity Status , Ron Fair & Christina Aguilera
		<u>Producer</u> : Celebrity Status , Ron Fair
5	Merry Christmas, Baby	<u>Writer</u> : Lou Baxter , Johnny Moore
		<u>Producer</u> : Ron Fair
6	Oh Holy Night	<u>Writer</u> : Traditional ; Arranged by Don Sobesky & Ron Fair
		<u>Producer</u> : Ron Fair
7	These Are The Special Times	<u>Writer</u> : Diane Warren
		<u>Producer</u> : Robbie Buchannan , Ron Fair
8	This Christmas	<u>Writer</u> : Donny Hathaway , Nadine McKinnor
		<u>Producer</u> : Ron Fair
9	The Christmas Song	<u>Writer</u> : Mel Torme , Robert Wells
		<u>Producer</u> : Ron Fair
10	Xtina's Xmas	Produced , Arranged & Mixed by Bob Brockman
11	The Christmas Song (Holiday Remix)	<u>Writer</u> : Mel Torme , Robert Wells
		<u>Producer</u> : Thunderpuss , Ron Fair

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรคงานเพลงในอัลบั้ม Stripped (ปี 2002)

ตำแหน่ง	รายชื่อของผู้ดำรงตำแหน่ง
Executive Producer	Christina Aguilera & Ron Fair
Artist and Repeatoire (A&R)	Ron Fair
Management	Azoffmusic Management

ลำดับ	เพลง	รายชื่อ
1	Stripped Intro	
2	Can't Hold Us Down	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Scott Storch , Matt Morris
		<u>Producer</u> : Scott Storch
3	Walk Away	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Scott Storch , Matt Morris
		<u>Producer</u> : Scott Storch
4	Fighter	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Scott Storch
		<u>Producer</u> : Scott Storch
5	Primer Amor Interlude	
6	Infatuation	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Scott Storch , Matt Morris
		<u>Producer</u> : Scott Storch
7	Love Embrace Interlude	
8	Loving Me 4 Me	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Scott Storch , Matt Morris
		<u>Producer</u> : Scott Storch
9	Impossible	<u>Writer</u> : Alicia Keys
		<u>Producer</u> : Alicia Keys
10	Underappreciated	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Scott Storch , Matt Morris
		<u>Producer</u> : Scott Storch
11	Beautiful	<u>Writer</u> : Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
12	Make Over	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
13	Cruz	<u>Writer</u> : Linda Perry , Christina Aguilera
		<u>Producer</u> : Linda Perry

14	Soar	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Rob Hoffman , Heather Holley
		<u>Producer</u> : Rob Hoffman , Heather Holley
15	Get Mine, Get Yours	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Steve Morales , Balewa Muhammad , David Siegel
		<u>Producer</u> : Steve Morales
16	Dirty	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Dana Stinson , Balewa Muhammad , Reggie Noble , Jasper Cameron
		<u>Producer</u> : Rockwilder , Christina Aguilera
17	Stripped Pt.2	
18	The Voice Within	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Glen Ballard
		<u>Producer</u> : Glen Ballard
19	I'm OK	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
20	Keep On Singin' My Song	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Scott Storch
		<u>Producer</u> : Scott Storch
เพลงอื่นที่ไม่ได้ถูกบรรจุอยู่ในอัลบั้ม Stripped		
21	I Will Be	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Rob Hoffman , Heather Holley
		<u>Producer</u> : Rob Hoffman , Heather Holley

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรคงานเพลงในอัลบั้ม Back to Basics (ปี 2006)

ตำแหน่ง	รายชื่อของผู้ดำรงตำแหน่ง
Executive Producer	Christina Aguilera
Artist and Repeatoire (A&R)	Ron Fair
Management	Azoffmusic Management

ลำดับ	เพลง	รายชื่อ
Disc 1		
1	Intro (Back To Basics)	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Chris E.Martin , Kara DioGuardi , Roy Hawkins , Rick Darnell <u>Producer</u> : DJ Premier
2	Makes Me Wanna Pray	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Kara DioGuardi , Rich Harrison , Steve Winwood <u>Producer</u> : Rich Harrison
3	Back In The Day	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Chris E.Martin , Kara DioGuardi , Don Costa , James Castor , Langdon Fridle , Douglas Gibson , Harry Jensen , Robert Manigault , Gerald Thomas <u>Producer</u> : DJ Premier
4	Ain't No Other Man	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Chris E.Martin , Kara DioGuardi , Charles Roane , Harold Beatty <u>Producer</u> : DJ Premier , Charles Roane
5	Understand	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Kara DioGuardi , Kwame Holland , Allen Toussaint <u>Producer</u> : Kwame Holland
6	Slow Down Baby	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Mark Ronson , Kara DioGuardi , Raymond Angry , William Guest , M.Knight , Edward Patton , Gladys Knight , Marvin Bernard , Michael Harper , Curtis Jackson <u>Producer</u> : Mark Ronson

7	Oh Mother	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Derryck Thornton , Mark Rankin , Liz Thornton , Kara DioGuardi , Bruno Colais , Christopher Barratier
		<u>Producer</u> : Big Tank & Q , L. Boogie
8	F.U.S.S.	<u>Writer</u> : Christina Aguilera, Charles Roane , Kara DioGuardi
		<u>Producer</u> : Charles Martin Roane
9	On Our Way	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Derryck Thornton , Mark Rankin , Liz Thornton , Kara DioGuardi
		<u>Producer</u> : Big Tank & Q , L. Boogie
10	Without You	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Kara DioGuardi , Mark Ronson , Rob Lewis
		<u>Producer</u> : Mark Ronson
11	Still Dirty	<u>Writer</u> : Christina Aguilera, Chris E. Martin , Kara DioGuardi
		<u>Producer</u> : DJ Premier
12	Here To Stay	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Heather Holley , Tony Reyes , Ben H. Allen , George Henry Jackson
		<u>Producer</u> : Tony Reyes , Ben H. Allen
13	Thank You (Dedication To Fans...)	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Chris E. Martin , Kara DioGuardi , Pamela Sheyne , David Frank , Steve Kipner
		<u>Producer</u> : DJ Premier
Disc 2		
14	Enter The Circus	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
15	Welcome	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry , Mark Ronson , Paul III
		<u>Producer</u> : Linda Perry
16	Candyman	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
17	Nasty Naughty Boy	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
18	I Got Trouble	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry

19	Hurt	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry , Mark Ronson
		<u>Producer</u> : Linda Perry
20	Mercy On Me	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
21	Save Me From Myself	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry , Bill Bottrell
		<u>Producer</u> : Linda Perry
22	The Right Man	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรคงานเพลงในอัลบั้ม Keeps, Gettin' Better : A Decade of Hits (ปี 2006)

ตำแหน่ง	รายชื่อของผู้ดำรงตำแหน่ง
Executive Producer	Christina Aguilera
Management	Azoffmusic Management

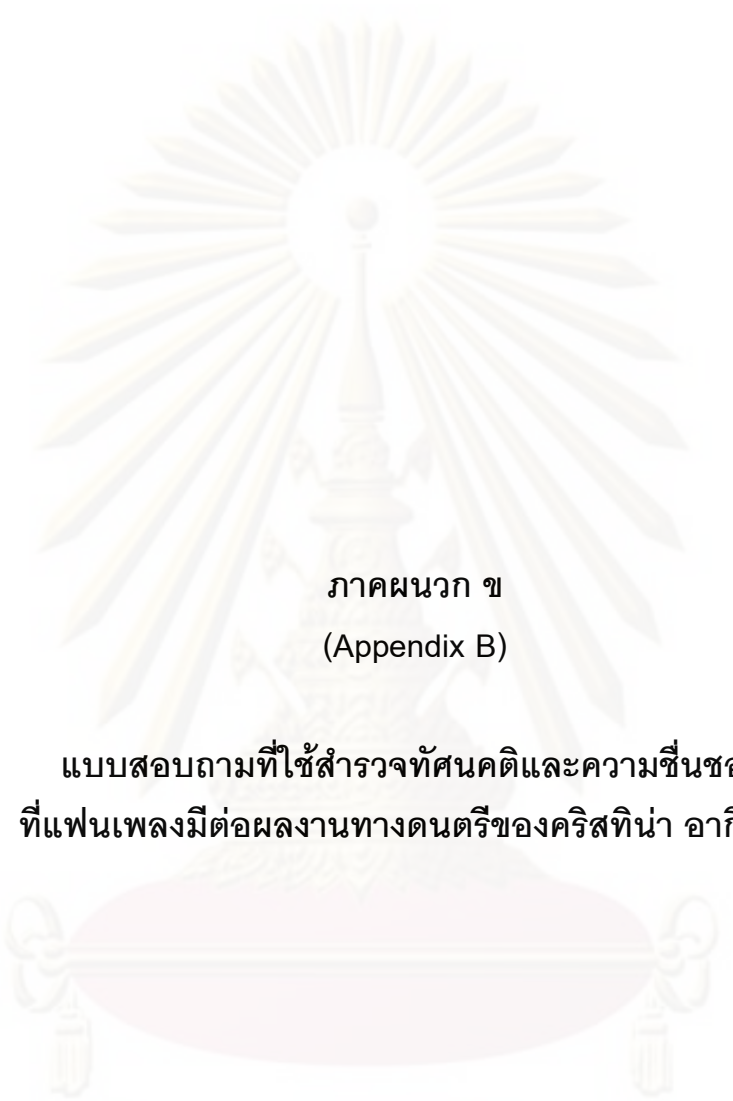
ลำดับ	เพลง	รายชื่อ
1	Genie 2.0	<u>Writer</u> : Steve Kipner , David Frank , Pam Sheyne
		<u>Producer</u> : Linda Perry
2	Keeps, Gettin' Better	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
3	Dynamite	<u>Writer</u> : Christina Aguilera , Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry
4	You Are What You Are (Beautiful)	<u>Writer</u> : Linda Perry
		<u>Producer</u> : Linda Perry

หมายเหตุ : คัดเลือกมาเฉพาะเพลงที่ถูกแต่งขึ้นใหม่ หรือมีการเรียบเรียงและปรับแต่งเนื้อร้อง / ดนตรีขึ้นใหม่เท่านั้น

7. รายชื่อทีมงานผู้สร้างสรรคงานเพลงในอัลบั้ม Just Be Free
(อัลบั้มอย่างไม่เป็นทางการที่ถูกนำออกวางจำหน่ายในปี 2001)

ตำแหน่ง	รายชื่อบุคคลผู้ดำรงตำแหน่ง
Executive Producer	Bob Allecca , Michael Brown
A&R Supervision	Bryan N. Calhoun

ลำดับ	เพลง	รายชื่อ
1	Just Be Free	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
2	By Your Side	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
3	Move It (Dance Mix)	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
4	Our Day Will Come	<u>Writer</u> : Mort Garson , Bob Hilliard
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
5	Believe Me	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
6	Make Me Happy	<u>Writer</u> : LaForest Cope , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
7	Dream A Dream	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
8	Move It	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
9	The Way You Talk To Me	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
10	Running Out Of Time	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
11	Believe Me (Dance Mix)	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown
12	Just Be Free (Spanish Version)	<u>Writer</u> : Bob Allecca , Michael Brown
		<u>Producer</u> : Bob Alecca , Michael Brown

ภาคผนวก ข
(Appendix B)

แบบสอบถามที่ใช้สำรวจทัศนคติและความชื่นชอบ
ที่แฟนเพลงมีต่อผลงานทางดนตรีของคริสทีน่า อากิเลร่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยหัวข้อเรื่อง
“การสื่อสารผลงานทางดนตรีของ คริสทีน่า อากิเลรา”

๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗ ๗๗

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามระดับความชื่นชอบที่ท่านเห็นด้วย

1.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ

อัลบั้ม	ระดับความชื่นชอบ				
1.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่ออัลบั้ม Christina Aguilera ในด้านต่างๆ	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
แนวเพลง					
เนื้อหาของเพลง					
ภาพลักษณ์และการแต่งกาย					
การถ่ายทอดผลงานผ่านการแสดงบนเวที การแสดงคอนเสิร์ต มิวสิควีดีโอ ภาพถ่าย					
2.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่ออัลบั้ม Stripped ในด้านต่างๆ	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
แนวเพลง					
เนื้อหาของเพลง					
ภาพลักษณ์และการแต่งกาย					
การถ่ายทอดผลงานผ่านการแสดงบนเวที การแสดงคอนเสิร์ต มิวสิควีดีโอ ภาพถ่าย					
3.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่ออัลบั้ม Back to Basics ในด้านต่างๆ	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
แนวเพลง					
เนื้อหาของเพลง					
ภาพลักษณ์และการแต่งกาย					
การถ่ายทอดผลงานผ่านการแสดงบนเวที การแสดงคอนเสิร์ต มิวสิควีดีโอ ภาพถ่าย					

2.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากสตูดิโออัลบั้มในด้านต่างๆ

ซิงเกิ้ลโปรโมท	ระดับความชื่นชอบ				
1.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Christina Aguilera	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
1.1) Genie In A Bottle					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
1.2) What A Girl Wants					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
1.3) I Turn To You					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
1.4) Come On Over Baby (All I Want Is You)					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
2.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อซิงเกิ้ลโปรโมทจากอัลบั้ม Stripped	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
2.1) Dirrty					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
2.2) Beautiful					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					

2.3) Fighter					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
2.4) Can't Hold Us Down					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
2.5) The Voice Within					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
3.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อซิงเกิ้ล โปรโมทจากอัลบั้ม Back to Basics	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
3.1) Ain't No Other Man					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
3.2) Hurt					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
3.3) Candyman					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					
3.4) Oh Mother / Slow Down Baby					
เพลง					
มิวสิควีดีโอ					
การแสดงบนเวที					

3.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อภาพลักษณ์และการแต่งกายในด้านต่างๆ

ภาพลักษณ์	ระดับความชื่นชอบ				
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
1.Teen Pop Girl {ยุคสมัยคิลปีนทีนป๊อป}					
พฤติกรรมและการแสดงออกผ่านทางท่าทาง					
ความสวยงามของเสื้อผ้าและการแต่งกาย					
ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรีได้อย่างชัดเจน					
2.Xtina {ยุคสมัยอัลบั้ม Stripped}					
พฤติกรรมและการแสดงออกผ่านทางท่าทาง					
ความสวยงามของเสื้อผ้าและการแต่งกาย					
ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรีได้อย่างชัดเจน					
3.Baby Jane {ยุคสมัยอัลบั้ม Back to Basics}					
พฤติกรรมและการแสดงออกผ่านทางท่าทาง					
ความสวยงามของเสื้อผ้าและการแต่งกาย					
ความสามารถในการถ่ายทอดแนวคิดของผลงานทางดนตรีได้อย่างชัดเจน					

4.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อการแสดงคอนเสิร์ต (World Tour Concert) ในด้านต่างๆ

การแสดงคอนเสิร์ต	ระดับความชื่นชอบ				
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
1.Sears & Levis US Tour {ยุคสมัยคิลปีนทีนป๊อป}					
เพลงที่ใช้แสดง					
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก / แสง / เสียง					
การออกแบบการแสดง					
การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดง					
2.Stripped (& Justified) World Tour {ยุคสมัยอัลบั้ม Stripped}					
เพลงที่ใช้แสดง					
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก / แสง / เสียง					
การออกแบบการแสดง					
การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดง					

3.Back to Basics World Tour {ยุคสมัยอัลบั้ม Back to Basics}	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
เพลงที่ใช้แสดง					
ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก / แสง / เสียง					
การออกแบบการแสดง					
การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดง					

5.ระดับความชื่นชอบที่ท่านมีต่อภาพรวมของ Christina Aguilera ในด้านต่างๆ

สาเหตุที่ทำให้ท่านรู้สึกชื่นชอบ Christina Aguilera	ระดับความชื่นชอบ				
	มากที่สุด 5 คะแนน	มาก 4 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน	น้อย 2 คะแนน	น้อยที่สุด 1 คะแนน
1.สวย นิสัยดี ภาพลักษณ์ดี (เน้นพฤติกรรมและลักษณะภายนอกที่ปรากฏเป็นสำคัญ)					
2.เสียงดี มีความสามารถในการแสดงและขับร้องเพลงได้อย่างไพเราะเสนาะหู					
3.มีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีด้านต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น การแต่งเพลง , ควบคุมการผลิต เป็นต้น					
4.การมีจิตวิญญาณของความเป็นศิลปินที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตในแง่มุมต่างๆ ของตนผ่านผลงานทางดนตรี					
5.การสื่อสารผลงานตามแนวคิดที่ถูกกำหนดขึ้นในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ					
6.การเปลี่ยนแปลงแนวคิดและเนื้อหาของผลงานด้านต่างๆ อยู่เสมอในทุกยุคสมัย					
7.การพยายามสร้างความแตกต่างระหว่างผลงานทางดนตรีของตนกับศิลปินสมัยนิยมคนอื่นๆ ด้วยกลวิธีสื่อสารที่แตกต่างออกไปในบางประการ แต่ยังสามารถคงกระแสความนิยมที่มีต่อผลงานไว้ได้อย่างแพร่หลาย					

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

กัณฑ์ชญาธิ์ ธีระจันทเศรษฐ์

(ผู้วิจัย)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายกันตพชญ์ ธีระจันทเศรษฐ์ เกิดเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2528 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์ จากคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วยเกียรตินิยมอันดับ 2 เมื่อปีการศึกษา 2549

ผู้วิจัยเคยทำงานพาร์ทไทม์ ในตำแหน่ง พิธีกร / วิทยากร ให้กับบริษัท A-Smart Herb Corporation จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำเกี่ยวกับธุรกิจขายตรง ตั้งแต่ช่วงกลางปี 2549 เป็นระยะเวลาครึ่งปี

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย